

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

پادواره

بزرگداشت

خدکشی

دلل ۲۷۷-۸۷۷۰۰۰۰۰۰

فناوری کاپی: سیرین پرستوی اسلامی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

یادواره بزرگداشت حضرت خدیجه کبریٰ علیها السلام

نویسنده:

سید حجت موحد ابطحی

ناشر چاپی:

یاران خدیجه کبریٰ

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۸	یادواره بزرگداشت حضرت خدیجه کبری
۱۸	مشخصات کتاب
۱۹	پیشگفتار
۲۰	عوامل مؤثر در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۰	اشاره
۲۰	نقش اساسی ائمه جماعات و خطباء در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۱	نقش استادان، معلمان، مسؤولان آموزش و پرورش در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۱	وظیفه شناسی شعراء عالیقدر درباره حضرت خدیجه علیها السلام
۲۱	نقش مذاحان اهل البيت در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۱	نقش پرچمها و پوسترها در بیداری جامعه نسبت به عظمت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۲	جلسات تفسیر قرآن و دعا و معرفی حضرت خدیجه علیها السلام
۲۲	افطاری دادن و انفاق به نام خدیجه کبری علیها السلام
۲۳	حرکت برای بزرگداشت حضرت خدیجه از متن جامعه و اعتقادات دینی
۲۳	بستر سازی برای تحقیق و تأثیف درباره حضرت خدیجه علیها السلام
۲۳	آمادگی روحی ملت ایران، زمینهساز موفقیت مراسم بزرگداشت
۲۴	نامگذاری مراکز علمی، دینی، اجتماعی به نام حضرت خدیجه علیها السلام
۲۵	نمونههایی از شعارهای بزرگداشت خدیجه کبری علیها السلام
۲۵	جایگاه جلسات توجیهی در گسترش امر بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۶	رسالت مبلغین اعزامی به شهرها و روستاهای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
۲۷	محتوای گزارشات شوق آفرین است
۲۷	اشاره
۲۷	[۱] در گزارشی آمده است:

- [۲] - و در گزارش یکی دیگر از مبلغین آمده است:
- ۲۸
- [۳] - گزارشی دیگر
- ۲۹
- [۴] - گزارش چهارم
- ۲۹
- مراجع بزرگ تقلید و بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام
- ۳۰
- اشاره
- ۳۰
- پیام مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی، صافی گلپایگانی مد ظله العالی
- ۳۰
- متن اطلاعیه مرجع عالیقدر، حضرت آیت الله العظمی، آقای حاج سید صادق روحانی، مَدْ ظِلَّةُ الْعَالَى
- ۳۱
- متن نامه مرجع عالیقدر، حضرت آیت الله العظمی، آقای حاج سید صادق شیرازی، مَدْ ظِلَّةُ الْعَالَى
- ۳۲
- کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام
- ۳۲
- اشاره
- ۳۳
- ایجاد سامانه اینترنتی بنام حضرت خدیجه علیها السلام
- ۳۳
- مراسم بزرگ نکوداشت حضرت خدیجه در اصفهان
- ۳۳
- آثار و برکات کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام
- ۳۳
- اشاره
- ۳۴
- نامه‌ای از شهرستان دهلران
- ۳۴
- نامه‌ای از رفسنجان بسمه تعالی
- ۳۵
- نامه‌ای از شهرضا
- ۳۶
- اظهار نظر یکی از داوران مسابقه فرهنگی هنری کنگره
- ۳۶
- اظهار نظر یکی از مذاحان نامدار
- ۳۸
- آثار فراخوان ادبی - هنری سرچشمہ کوثر
- ۳۸
- مقالات‌های بر جسته
- ۳۹
- همایش بزرگ برای تجلیل از حضرت خدیجه در تهران
- ۴۰
- متن سخنرانی پر محتوی و پر شور و سوز خطیب دانشمند و دلسوزته اهل البيت علیهم السلام آقای حاج شیخ حامد رضا معاونیان، در همایش بزرگ
- ۴۵
- بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام در شهرستان کرج

۴۶	برنامه بزرگداشت حضرت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام در سایر شهرها
۴۶	گزارشی و اشارتی و سفارشی
۴۶	بر کرانه‌ی سرچشمی کوثر
۴۷	آثار و برکات بزرگداشت:
۴۸	آموزه‌های سرچشمی کوثر
۴۸	اشاره‌ای به نکات برجسته‌ی زندگی حضرت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام
۴۸	فضایل ویره‌ی حضرت خدیجه
۴۹	پیشنهاداتی به فرهیختگان، در بزرگداشت حضرت خدیجه
۵۰	سرچشمی کوثر
۵۳	كتابنامه خديجه كبرى عَلَيْهَا السَّلَام
۵۳	اشاره
۵۳	۱: آخرین گفتارها در پایان زندگی، ج ۲
۵۳	۲: آخرین مرد آسمانی
۵۴	۳: آسیه الگوی مقاومت
۵۴	۴: آموزش‌های دینی برای نوجوانان، ج ۲
۵۴	۵: اخلاق در قرآن، حالات خوب نفس
۵۵	۶: از اسلام چه می‌دانیم (محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ)
۵۵	۷: اعتصام ش ۳
۵۵	۸: افق وحی
۵۶	۹: الدرالثمين في ايقاظ النائمين
۵۶	۱۰: الواقع و الحوادث، ج ۷
۵۶	۱۱: الواقع و الحوادث، ج ۱
۵۷	۱۲: امام علی عَلَيْهَا السَّلَام از ولادت تا شهادت
۵۷	۱۳: امیران ایمان یا زندگینامه خدیجه

۵۷	۱۴: انیس العهد و مونس اللحد
۵۸	۱۵: بانوی بانوان جهان
۵۸	۱۶: بررسی تاریخی منزلت زن از دیدگاه اسلام و ...
۵۹	۱۷: پاسدار اسلام شماره ۹۲، سال ۸
۵۹	۱۸: پاسدار اسلام ش ۴۷
۵۹	۱۹: پاسدار اسلام ش ۴۹
۵۹	۲۰: پاسدار اسلام ش ۸۹
۶۰	۲۱: پاسدار اسلام ش ۹۴
۶۰	۲۲: پاسدار اسلام ش ۹۲
۶۰	۲۳: پیام انقلاب ش ۱۲
۶۱	۲۴: پیام انقلاب ش ۶۱
۶۱	۲۵: پیامبران، سه جلد در یک مجلد
۶۱	۲۶: پیامبر موعود در تورات و انجیل
۶۲	۲۷: پیام زن س ۲ ش ۱۲ (ماهنامه)
۶۲	۲۸: پیام زن س ۳ ش ۱ (ماهنامه)
۶۲	۲۹: پیشوای اسلام
۶۳	۳۰: پیغمبر و یاران ج ۲
۶۳	۳۱: تاریخ اسلام از آغاز تا هجرت
۶۳	۳۲: تاریخ اسلام (دوران پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)
۶۴	۳۳: تاریخ اسلام در آثار شهید آیت الله مطهری رحمهم الله ج ۱
۶۴	۳۴: تاریخ ایران اسلامی دفتر اول از پیدایش اسلام، ایران اسلامی
۶۴	۳۵: تاریخ پیامبر اسلام
۶۵	۳۶: تاریخ پیغمبر خاتم ج ۱
۶۵	۳۷: تاریخ تحلیلی اسلام

۶۵	۳۸: تاریخ تحلیلی اسلام ج ۲
۶۶	۳۹: تاریخ تحلیلی و سیاسی اسلام
۶۶	۴۰: تاریخ سیاسی اسلام
۶۷	۴۱: تاریخ صدر اسلام
۶۷	۴۲: تاریخ فقه و فقهاء
۶۷	۴۳: تاریخ مختصر اسلام
۶۸	۴۴: تاریخ مقدس
۶۸	۴۵: تاریخنامه طبری ج ۱
۶۸	۴۶: تاریخنامه طبری، ج ۳ تا ۱
۶۹	۴۷: تحلیلی از تاریخ اسلام ج ۱
۶۹	۴۸: تشخیص، تصمیمگیری و اقدام خواص در وقت لازم
۶۹	۴۹: جایگاه زن در اندیشه امام خمینی قدس سرہ
۷۰	۵۰: جایگاه زن در اندیشه امام خمینی قدس سرہ (تبیان آثار موضوعی هشتم)
۷۰	۵۱: جمال و کمال زن
۷۰	۵۲: چشمۀ در بستر (تحلیل از زمان شناسی حضرت زهرا علیها السلام)
۷۱	۵۳: حضرت خدیجه علیها السلام
۷۱	۵۴: حضرت فاطمه علیها السلام
۷۱	۵۵: حج
۷۲	۵۶: حجاب مقدس‌ترین وسیله استحکام
۷۲	۵۷: حوادث تاریخی
۷۲	۵۸: حیات القلوب، ج ۲
۷۳	۵۹: خدیجه شکوه زندگی
۷۳	۶۰: خدیجه کبری علیها السلام
۷۳	۶۱: خدیجه کبری علیها السلام

۷۴	۶۲: خصایص فاطمه علیها السلام
۷۴	۶۳: خلاصه تاریخ اسلام از پیدایش عرب ج
۷۵	۶۴: خلاصه زندگانی فاطمه زهرا علیها السلام
۷۵	۶۵: خورشید رسالت محمدی
۷۵	۶۶: خون و خورشید
۷۶	۶۷: داستان پیامبران، ج ۳
۷۶	۶۸: درس‌هایی از تاریخ تحلیلی اسلام، ج ۴
۷۶	۶۹: در مکتب فاطمه علیها السلام
۷۷	۷۰: دروس تاریخ اسلام دوره ۱
۷۷	۷۱: دلائل النبیو ج ۲
۷۸	۷۲: رسول الله، محمد بن عبدالله
۷۸	۷۳: رمضان در آینه تاریخ
۷۸	۷۴: رمضان در تاریخ
۷۸	۷۵: روضة الصفا، ج ۲
۷۹	۷۶: رویدادها ج ۳ مناسبت‌های ماه‌های قمری
۷۹	۷۷: ره‌توشه راهیان نور (ویژه ماه مبارک رمضان) ۱۴۱۹ ق - ۱۳۷۷ ش
۷۹	۷۸: ره‌توشه راهیان نور، (ویژه ماه مبارک رمضان) ۱۴۲۱ ق - ۱۳۷۹ ش
۸۰	۷۹: ریاحین الشریعه، ج ۲
۸۰	۸۰: زنان اسوه در قرآن
۸۱	۸۱: زنان پیامبر اسلام
۸۱	۸۲: زنان مرد آفرین تاریخ
۸۱	۸۳: زنان نامدار در قرآن، حدیث و تاریخ
۸۲	۸۴: زن در زندگی پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ
۸۲	۸۵: زندگانی حضرت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ

۸۲	۸۶: زندگانی حضرت فاطمه علیها السلام
۸۳	۸۷: زندگانی صدیقه کبری فاطمه زهرا علیها السلام
۸۳	۸۸: زندگانی علی علیها السلام، ج ۱
۸۴	۸۹: زندگانی فاطمه زهراء علیها السلام و زینب کبری علیها السلام
۸۴	۹۰: زندگانی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
۸۴	۹۱: زندگانی محمد پیامبری که از نو باید شناخت
۸۴	۹۲: زندگانی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیامبر اسلام
۸۵	۹۳: زندگی پیامبر اسلام از بعثت تا هجرت
۸۵	۹۴: زندگی حضرت محمد خاتم النبیین
۸۵	۹۵: زندگی محمد پیامبر اسلام، ج ۱
۸۶	۹۶: زندگینامه خدیجه کبری و فاطمه علیهم السلام
۸۶	۹۷: زندگی سیاسی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
۸۷	۹۸: زن و شوهر: ج ۲
۸۷	۹۹: ستارگان درخشان، ج ۱
۸۷	۱۰۰: سروش، ش ۱۵۴
۸۸	۱۰۱: سلام بر خورشید، ج ۱
۸۸	۱۰۲: سلام در اسلام
۸۸	۱۰۳: سیرت رسول الله، ج ۱
۸۹	۱۰۴: سیره چهارده معصوم علیه السلام
۸۹	۱۰۵: سیره صحیح پیامبر بزرگ اسلام ج ۲
۸۹	۱۰۶: سیری در تاریخ صدر اسلام
۹۰	۱۰۷: سیف الوعظین
۹۰	۱۰۸: سیمای زنان در آیینه زمان
۹۱	۱۰۹: سیمای زنان فداکار صدر اسلام

۹۱	۱۱۰: سیمای زنان در قرآن
۹۱	۱۱۱: شاهد شن ۹
۹۲	۱۱۲: شرح حال و فضائل خاندان نبوت
۹۲	۱۱۳: شکوه زندگی
۹۲	۱۱۴: شمع انجمن
۹۳	۱۱۵: شهبانوی اسلام
۹۳	۱۱۶: صدیقه شهیده، زهرا علیها السلام
۹۳	۱۱۷: صدیقه طاهره بانوی نمونه اسلام
۹۴	۱۱۸: طبقات، ج ۱
۹۴	۱۱۹: طریق المؤمنین
۹۴	۱۲۰: طریق المؤمنین در بیان ارکان دین
۹۵	۱۲۱: فاطمه الزهرا علیها السلام از ولادت تا شهادت
۹۵	۱۲۲: فاطمه چه گفت؟ مدینه چه شد؟
۹۵	۱۲۳: فاطمه زهراء علیها السلام
۹۶	۱۲۴: فاطمه بر کرسی رهبری
۹۶	۱۲۵: فاطمه زهرا علیها السلام
۹۶	۱۲۶: فاطمه زهرا علیها السلام از ولادت تا شهادت
۹۷	۱۲۷: فاطمه زهرا علیها السلام
۹۷	۱۲۸: فرهنگ فاطمیه (الفبای شخصیتی حضرت زهرا علیها السلام)
۹۸	۱۲۹: فریاد یک رسالت
۹۸	۱۳۰: فهرست موضوعی تراجم
۹۸	۱۳۱: قصص الانبياء
۹۸	۱۳۲: قصص قرآن، تاریخ انبياء
۹۹	۱۳۳: کامل ج ۱ تاریخ بزرگ اسلام و ایران

- ۹۹ ۱۳۴: کتابی که باید خواند
- ۹۹ ۱۳۵: کوثر س ۱ ش ۱
- ۱۰۰ ۱۳۶: گلستان قرآن س ۴ ش ۹۵ پیاپی ۱۳۹ سال ۱۳۸۰
- ۱۰۰ ۱۳۷: گنجینه‌های ویران
- ۱۰۰ ۱۳۸: ماتمکده
- ۱۰۱ ۱۳۹: مادر نمونه اسلام
- ۱۰۱ ۱۴۰: مجالس الاعظلين، ج ۳
- ۱۰۱ ۱۴۱: مجموعه زندگانی چهارده معصوم
- ۱۰۲ ۱۴۲: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیامبر خدا
- ۱۰۲ ۱۴۳: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیام آور آزادی، ج ۱
- ۱۰۲ ۱۴۴: محمد رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
- ۱۰۳ ۱۴۵: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیغمبری که از نو باید شناخت
- ۱۰۳ ۱۴۶: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیغمبر شناخته شده
- ۱۰۳ ۱۴۷: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خاتم پیغمبران، ج ۱
- ۱۰۴ ۱۴۸: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در شیرخوارگی و خردسالی
- ۱۰۴ ۱۴۹: مکتب انقلاب ش ۵
- ۱۰۴ ۱۵۰: ناسخ التواریخ حضرت عیسیٰ عَلَیْهِ السَّلَام ج ۳
- ۱۰۵ ۱۵۱: وفات حضرت فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام
- ۱۰۵ ۱۵۲: همراه با پیامبران در قرآن
- ۱۰۵ ۱۵۳: همسران رسول خدا
- ۱۰۶ ۱۵۴: یک بحثی تحلیلی و تاریخی درباره همسر
- ۱۰۶ ۱۵۵: ینابیع الموده ج ۱
- ۱۰۷ کتابنامه حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام
- ۱۰۷ الف؛ به عربی

۱۰۷	ب؛ مقاله عربی:
۱۰۷	ج؛ به فارسی:
۱۰۷	د؛ مقاله:
۱۰۸	ه؛ ضمنی:
۱۰۸	و؛ ضمنی / به فارسی:
۱۰۸	[موارد دیگر]
۱۰۹	مقالات‌هایی درباره حضرت خدیجه علیها السلام
۱۰۹	اشاره
۱۰۹	مقاله اول
۱۰۹	اشاره
۱۱۰	خدیجه بانوی اسلام
۱۱۱	علل ظاهری و باطنی این ازدواج
۱۱۲	کیفیت خواستگاری خدیجه
۱۱۳	مقاله دوم
۱۱۳	اشاره
۱۱۳	مام گرانمایه او
۱۱۴	نام بلند آوازه او
۱۱۴	پیامبر و پیمان زندگی مشترک
۱۱۷	دوری از یار مهریان
۱۱۷	غذای بهشت
۱۱۹	رحلت بزرگ بانوی جهان عرب
۱۲۰	ضربه هولناک مرگ خدیجه
۱۲۱	مقاله سوم
۱۲۱	اشاره

۱۲۱	کرامت نفس
۱۲۱	همسران پیشین
۱۲۲	ازدواج با پیامبر
۱۲۲	نخستین مسلمان
۱۲۳	پشتیبان مکتب
۱۲۴	در چشم و دل محمد ضَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
۱۲۵	مقام خدیجه
۱۲۵	جدایی
۱۲۶	مقاله چهارم
۱۲۶	اشاره
۱۲۶	۱ - فضائل اخلاقی و علمی
۱۲۷	۲ - پرورش فرزندان صالح
۱۲۸	۳ - توجه به نیازهای عاطفی و خواسته‌های فرزندان
۱۲۹	۴ - رعایت آیین شوهرداری
۱۳۲	۵ - برترین معیارهای انتخاب همسر
۱۳۲	مقاله پنجم
۱۳۹	مقاله ششم
۱۴۸	مقاله هفتم
۱۴۸	اشاره
۱۴۸	خدیجه بنت خوئیلذ
۱۵۵	مقاله هشتم
۱۵۵	اشاره
۱۵۵	سخنان بزرگان و دانشمندان درباره خدیجه
۱۵۹	سروده‌های شعراء درباره حضرت خدیجه

- ۱۶۰ اشاره
- ۱۶۰ مظہر آزادی و ایثار «... آثم همدانی»
- ۱۶۲ سعی خدیجه میان بیت و حرا ... حامد اهور «آهور همدانی»
- ۱۶۷ همسر خیرالوری خدیجه علیه‌السلام ... مصطفی بهرامی از شهر ری
- ۱۶۷ کوکب برج شرف، خدیجه کبری «... جان نثار»
- ۱۶۹ خدیجه علیه‌السلام مهین بنوی اسلام ... محمد حیاتی کاشانی «حیاتی»
- ۱۷۰ جهان بنوی اسلام حضرت خدیجه کبری علیه‌السلام ... حسین زارعی «خائف»
- ۱۷۰ الگوی زنهای عالم ... شیخ علی اکبر وزنه «ذره»
- ۱۷۱ ام فاطمه ... مهدی روحی همدانی «روحی»
- ۱۷۲ روشنی بخش شب تار «... ژولیده نیشابوری»
- ۱۷۳ پرتو جاوید ... فضل الله شیرانی «سخای اصفهانی»
- ۱۷۴ خدیجه در تاریخ اسلام ... صدیقه صابری «شهلا»
- ۱۷۵ رباعی درباره‌ی حضرت خدیجه ... علی شیرانی اصفهانی «صحت»
- ۱۷۵ خدیجه علیه‌السلام «... شادروان طالع»
- ۱۷۵ حضرت خدیجه کبری علیه‌السلام ... عباس «عنقا تهرانی»
- ۱۷۶ سلام آورده جبریلش ز سرمد ... علی اصغر فراهی «فاطر»
- ۱۷۶ در وصف خدیجه کبری علیه‌السلام «... مرحوم فراهی کاشانی»
- ۱۷۹ خدیجه بنت خوبیلد علیه‌السلام ... محمود شریفی کاشانی «کمیل»
- ۱۸۰ خدیجه، بنوی ایثار ... محمود شریفی کاشانی «کمیل»
- ۱۸۱ سلام بر خدیجه «... علی غفراللهی، ماهر اصفهانی»
- ۱۸۲ بنوی خردمند و وفا کیش، خدیجه علیه‌السلام «... علی غفراللهی « Maher اصفهانی»
- ۱۸۳ ام الائمه ... شیخ علیرضا محمدی «مسافر»
- ۱۸۴ مدح حضرت خدیجه کبری علیه‌السلام ... سید رضا مؤید خراسانی «مؤید»
- ۱۸۴ ترجیع بند - بند اول

۱۸۴	بند دوم
۱۸۵	بند سوم ... ای خریدار جان پیغمبر
۱۸۶	تشکر و سپاسگزاری ...
۱۸۷	پینوشت
۱۹۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

یادواره بزرگداشت حضرت خدیجه کبری

مشخصات کتاب

نام کتاب: یادواره بزرگداشت حضرت خدیجه کبری

نویسنده:

میر سید حججه موحد ابطحی

فرزند مرحوم آیت الله، حاج سید مرتضی موحد ابطحی قدس سره

تاریخ انتشار: رمضان المبارک ۱۴۲۸ قمری - ۱۳۸۶

حروفچینی و صفحه آرائی: میرنگار - اصفهان

ناشر: یاران خدیجه کبری - اصفهان

نوبت چاپ: اول

تیراز: ۳۰۰۰ جلد

* * * *

اصفهان - حوزه علمیه - مدرسه صدر بازار و مدرسه ذوالفقار

اصفهان - خیابان احمد آباد - کوچه ملک الأطباء - بیت الزهراء علیها السلام

میر سید حججه موحد ابطحی

به پیشگاه مقدس:

خاتم الانبیاء، داغدار مصیبت خدیجه کبری علیها السلام

فاطمه زهرا علیها السلام یادگار بزرگ و ثمره اصلی زندگی خدیجه کبری علیها السلام

امیر المؤمنین علی علیها السلام که سالها در سایه مهر و محبت و سرپرستی خدیجه کبری علیها السلام بودند

همه امامان و امامزادگان بزرگوار، که به مادر بزرگشان خدیجه کبری افتخار می نمودند

همه بزرگان و حق شناسانی که حضرت خدیجه کبری علیها السلام را مایه مبارفات خود می دانند

اهدا می گردد.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا وَحَبِيبِنَا وَطَبِيبِنَا

الَّذِي بَعَثَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَبَشِيرًا لِلْمُمْدُنِينَ

محمد خاتم النبیین

وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الظَّاهِرِينَ الْأَنْجَبِينَ، لَا سِيمَا

الإمام المنتظر والولی المنتقم

الْحُجَّةُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَهْدِیٌّ (ع)

وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنِ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ

آمین آمین آمین

پیشگفتار

چند سالی بود که توجه به عظمت و ایمان و اخلاص و ایثار های برجسته و استثنائی حضرت خدیجه علیها السلام و رحلت جانگذار آن بانوی بزرگ تاریخ اسلام مرا تحت تأثیر قرار داده بود و سعی می کردم در سالگرد وفات آن حضرت (در دهم رمضان المبارک) عرض ادبی داشته باشم و در سخنرانیهای روزهای ماه رمضان و در سایر مجالس و محافل، توجه دوستداران خاندان رسالت را به آن شخصیت بزرگ تاریخ اسلام و پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جلب نمایم.

تا اینکه در ایام میلاد مبارک سید الشهداء، امام حسین علیه السلام در سال ۱۴۲۶ قمری، شبی به دیدن یکی از انسانهای پاکیزه خوی و دلباخته خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام که از زیارت خانه خدا و مدینه منوره برگشته بود رفتم و او که در آن سفر زیارتی به سیری معنوی و پروازی روحانی دست یافته بود و در صحنه های گوناگون، حالت توجه و تنبه یافته بود، سخن از عظمت یاور دلسوز و همسر فداکار رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به میان آورد و از کوتاهی و قصور یا تقصیر مسلمانها و شیعیان، در مورد حقوق آن حضرت که «ام المؤمنین» و «ام الائمه» و «ام الزهراء علیها السلام» و اول بانوی مؤمنه جهان اسلام و بزرگترین ایثار گر در راه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و اسلام بوده است، سخن گفت و آنچنان سخن او از دل بر می آمد که لا جرم بر دل می نشست.

او با سوز دل از کوتاهی درباره معرفی عظمت و شخصیت آن حضرت سخن گفت و از اینکه در مساجد و محافل دینی در ایام وفات آن بزرگ یار فداکار پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در ماه رمضان، که بهترین فرصت تبلیغ فراهم است، کمتر قدمی برداشته نمی شود، اظهار تأسف نمود و نه تنها از عهدهداران تبلیغات دینی گلایه نمود، که شدیداً خودش را ملامت می نمود که در این زمینه کوتاهی کرده است.

این کمترین ارادتمند خاندان رسالت علیهم السلام با اینکه در تمام مناسبات های مربوط به شخصیت های بزرگ خاندان نبوت و امامت علیهم السلام در حد توان عرض ارادتی دارم و در تشویق طلاب و مبلغین برای انجام وظیفه و فعالیت تبلیغی در معرفی و عرض ارادت به ساحت مقدس آن پیشوایان حق و عدالت و چراغهای هدایت و سعادت، گامهایی ولو کوچک بر می دارم، ولی در آن دیدار روحانی و پر فیض، انقلابی درونی در خود احساس کردم و بر خود لرزیدم و با خود حدیث نفس کردم که: راستی ما و جامعه‌ی ما، که مسلمانیم و خود را مرهون هدایتها و راهنماییهای رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و قرآن و اسلام می دانیم، تا چه اندازه در برابر فداکاریها و ایثار گریهای بزرگ یاور پیامبر خدا، محمد مصطفی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ یعنی حضرت خدیجه کبری علیها السلام سپاسگزاری کرده و عرض ادب نموده ایم؟

آیا مگر نه اینست که آن حضرت با کمال صفا و صمیمیت و ایمان و اخلاص، تمامی ثروت بی نظیر خود را در راه ترویج اسلام و تثبیت پایه های رسالت پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مصرف نمود و زخم زبانها و شماتت زنهای قریش را بر جان خرید و دست از یاری و حمایت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بر نداشت و تا سالها تنها زنی بود که نماز می خواند و با تمام وجود و شخصیت و ثروت و جایگاه اجتماعی خود، از اسلام و قرآن حمایت می کرد؟ آیا مگر نه اینست که او تنها زنی بود که لیاقت داشت محل نشو و نمای کوثر قرآن، حضرت فاطمه زهراء علیها السلام باشد و با به دنیا آوردن چنان گوهری، دریای متلاطم غم و اندوه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را ساکن سازد و با نزول سوره «انا اعطيناک الكوثر، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأْنْهِرْ، إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ» برای همیشه، رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را از امواج غم و غصه برای آینده اسلام و مسلمین برهاند؟

آیا مگر نه اینست که فداکاریهای او آنچنان عظیم و کارساز و مخلصانه بود، که تا سالها پس از وفات او، هر گاه رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نام خدیجه را می شنیدند، چشمان مبارکشان غرق در اشک می شد و از جانفشانیهای او با دنیابی از سوز و

گذاز یاد می‌نمودند؟

آیا مگر نه اینست که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سال وفات آن بانوی برجسته و حضرت ابی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را به نام عام الحزن (سال غم) نامگذاری نمودند و با این نامگذاری تاریخی، سپاسگزاری بی‌دریغ و کم نظیر خود را نسبت به فدایکاریهای آن دو چهره برجسته عالم اسلام اظهار داشته و در صفحه تاریخ ثبت نمودند.

و آیا؟ و آیا؟ و آیا؟

آن شب، این افکار و سؤالات، در دل و جان من طوفانی به راه انداخته بود و تصمیم گرفتم که با توان محدود و امکانات و تجربیاتی که در سالهای نهضت فاطمیه عَلَیْهَا السَّلَام با عنایات الهی و لطف خاندان عصمت و طهارت عَلَیْهِمُ السَّلَام به دست آورده‌ام، وارد میان عمل شده و با تهییه پرچم و پوستر و تهیه و توزیع کتابهای مناسب و تشویق و تبلیغ برای برگزاری مجالس بزرگداشت سالگرد وفات آن حضرت، در دهم ماه مبارک رمضان و فعالیت گسترده برای افطاری دادن در مساجد و حسینیه‌ها و منازل شخصی و تهییه برنج و روغن و خرما و حبوبات به عنوان افطاری خانواده‌های نیازمند و توزیع آنها به یاد احسان و انفاق‌های حضرت خدیجه و بحث و سخنرانی درباره‌ی آن حضرت در عموم مساجد و محافل دینی و ... عرض ارادت نموده، تا اینکه از برکات گسترده‌ی این حرکت معنوی بهره‌مند شویم و لذا تصمیم گرفتم که با مذاکره و نشست با علماء و خطبا و ائمه جماعات و شعراء و مداحان اهل الیت عَلَیْهِمُ السَّلَام و خیراندیشان جامعه و امناء مساجد و دیگر اقشار مردم با ایمان و ولایت، برنامه‌های مناسبی را طراحی نموده و به اجرا بگذاریم و سالگرد وفات حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام را گرامی بداریم.

در بخش‌های گوناگون این یادواره، از برنامه‌ها و اقدامات انجام گرفته، به شکل فشرده یاد می‌نماییم.

عوامل مؤثر در بزرگداشت حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

اشاره

در دو سال گذشته، عوامل گوناگونی، در تحقق بزرگداشت حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام مؤثر بود و دست به دست هم دادن آن عوامل، حرکت نورانی تجلیل از آن بانوی بزرگ را جامه‌ی عمل پوشانید، که بعضی از آن عوامل، گروه‌هایی برجسته از جامعه بودند و بعضی دیگر حالت‌هایی در نهاد ملت و دسته سوم، اعمال و برنامه‌هایی، که در ایجاد جنبش و حرکت مردمی نقش بسزایی دارد و با توجه به اینکه شناختن این عوامل می‌تواند در گسترش و تداوم برنامه‌های بزرگداشت حضرت، تأثیر اساسی داشته باشد و برکات شناخت و الگوگری از زندگی حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام را افزایش دهد، لذا ما در ضمن چند بخش، مهمترین آن عامل‌ها را بیان می‌نماییم.

نقش اساسی ائمه جماعات و خطباء در بزرگداشت حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

با توجه به اینکه سالگرد رحلت بانوی بزرگ تاریخ اسلام، حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام دهم ماه مبارک رمضان است و در عموم مساجد، علاوه بر نماز جماعت (با حضور گسترده‌ی مردم با ایمان) برنامه سخنرانی بعد از نماز ظهر و عصر برقرار می‌باشد و در بسیاری از مساجد و حسینیه‌ها، در شباهی ماه رمضان، برنامه تفسیر قرآن و سخنرانی به اجرا در می‌آید و ائمه جماعات شخصاً عهد‌هار سخنرانی می‌باشند و یا از خطبا عالیقدر دعوت می‌نمایند برای سخنرانی، لذا فرصت بسیار مناسب و شایسته‌ایست برای بیان ابعاد شخصیت و فدایکاریها و ایثار گریهای حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام و بدون اینکه نیاز به سرمایه گذاری مادی و معنوی ویژه و جداگانه‌ای باشد، امامان جماعت و خطباء بزرگوار، می‌توانند در روزها و شباهی قبل و بعد از دهم رمضان المبارک، با سخنرانی

دربارهٔ تاریخچه زندگانی و ازدواج و فداکاریها و رحلت جانگذار حضرت خدیجه علیها السلام (که در متن تاریخ اسلام و قرآن و پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ است و آشنایی با آن، عبادتی بزرگ می‌باشد و فراگیری درسها ای از آن، از اهداف مقدس روزه‌داری ماه رمضان «لَعَلَّکُمْ تَتَّقُونَ» به شمار می‌رود و از مقاصد اصلی اجتماع در مساجد و محافل دینی می‌باشد) گام بزرگی در معرفی شخصیت حضرت خدیجه علیها السلام بردارند و بدین وسیله در رشد انس و علاقه‌ی مردم نسبت به دین و ایمان و پایبندی آنها به ارزش‌های متعالی اسلامی، نقش مؤثری ایفا نمایند.

نقش استادان، معلمان، مسؤولان آموزش و پژوهش در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام

جایگاه مقدس تعلیم و تربیت و گستردگی میدان فعالیت استادان و معلمان و مسؤولان با نفوذ و تأثیرگذار دانشگاهها و مراکز آموزش و پژوهش، رسالت مهمی را در امر احیاء همه‌ی ارزش‌های دینی و اجتماعی و اخلاقی، بر دوش آنها می‌گذارد. آنها به خوبی می‌توانند در معرفی الگوهای مثبت و سازنده و جلب توجه جوانان و نوجوانان به بزرگان علم و دین و اخلاق و فضیلت، نقش بی‌نظیری بر عهده گیرند و بر این مبنای شایسته است، از امکانات مادی و معنوی که در اختیار دارند بهره جسته و در تجلیل و بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام که الگوی فضیلت و ایثار، آزادی و آزادگی، اخلاق و شرف اجتماعی، معنویت و خداجویی هستند، گامهای بلندی برداشته و در تکامل انسانی بزرگترین سرمایه‌های جامعه (یعنی جوانان) به توفيق بیشتری دست یابند.

وظیفه شناسی شعراء عالیقدر دربارهٔ حضرت خدیجه علیها السلام

پس از شروع حرکت برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام، از اولین گروه‌هایی که دست به کار شدند و آمادگی خود را برای انجام وظیفه دربارهٔ آشنایی با عظمت حضرت خدیجه علیها السلام و سپس اقدام برای معرفی آن بزرگوار به جامعه (از طریق سروdon شعر) نشان دادند، شرعاً با ایمان و معتقد به مکتب ولایت و امامت بودند، که بخشی از آن سروده‌ها در سال ۱۴۲۶ با عنوان «غروب ماه حجاز» و بخش مفصلتری، در سال ۱۴۲۷ قمری، به عنوان «شمع محفل طه» به همت مداح دلسوزته اهل بیت علیهم السلام آقای حاج علیرضا مهرپرور جمع آوری و منتشر گردید (۱)، که همین اقدام ارزشمند، دیگر شعرای مکتب ولایت را در شهرهای مختلف به حرکت واداشته و پس از انتشار دو اثر یاد شده، شعرهای فراوان دیگری، دربارهٔ مدح و منقبت یا رثا و مصیبت حضرت خدیجه علیها السلام سروده شده، که امید است در آینده‌ای نزدیک، مجموعه‌های ارزشمندی با کمیت و کیفیت بالاتری، که مناسب عظمت والای حضرت خدیجه علیها السلام باشد، منتشر گردد.

نقش مدادهان اهل البيت در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام

با توجه به جایگاه و نفوذ مدادهان اهل البيت علیهم السلام در میان مردم، نقش آنها در مسأله بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام به خوبی روشن می‌شود. آنها با حضور گسترده‌ای که در مجالس دینی و اجتماعی دارند و علاوه بر هیئت مذهبی، در بسیاری از اجتماعات و گردهماییهای تأثیرگذار، جایگاه قابل توجهی دارند، می‌توانند در فرهنگ سازی در امر بزرگداشت بانوی بزرگ اسلام، به مسؤولیت بزرگ خود، توجه جدی مبذول دارند و با انجام وظیفه در این میدان و فضای الهی، اجر و قرب معنوی تحصیل نمایند.

نقش پرچمها و پوسترها در بیداری جامعه نسبت به عظمت حضرت خدیجه علیها السلام

از ابتدای فعالیت برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام تا کنون، چندین نوع پرچم، با تعداد زیاد تولید گردیده و با نصف قیمت در اختیار مردم علاقه‌مند قرار گرفته و بیش از پانزده نوع پوستر (با طرحهای جالب و متنوع) به چاپ رسیده و در شهرهای مختلف و بعضی از کشورهای دیگر، در سطحی وسیع و با تیراز زیاد منتشر گردیده است، که نقش بسیار مؤثری در جلب توجه عموم مردم و بیداری و جدانهای آنها داشته است.

بسیاری از مردم و حتی روحانیون و تحصیل کرده‌ها، برای اولین بار با دیدن پرچمها و پوسترها، توجه به سالگرد حضرت خدیجه علیها السلام پیدا کردند و سپس به سوی شرکت در برنامه‌های بزرگداشت آن حضرت و مطالعه درباره عظمت و شخصیت آن بزرگوار، کشیده شدند و چه بسا قدمهای مؤثری در آگاهی بخشی به دیگران و آشناسازی علاقه‌مندان، برداشتند.

جلسات تفسیر قرآن و دعا و معرفی حضرت خدیجه علیها السلام

ماه مبارک رمضان، فرصت بسیار مناسبیست برای تشکیل جلسات تفسیر قرآن برای عموم مردم (اعم از مرد و زن) و نیز زمینه مساعدیست برای برگزاری مجالس دعا (همانند دعای افتتاح، دعای ابو حمزه و ...) ... که با حضور گسترده مردم از رونق ویژه‌ای برخوردار است.

ارتباط بسیار نزدیک شخصیت حضرت خدیجه علیها السلام با تاریخ اسلام و زندگی و رسالت پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و نزول و تثییت قرآن و احکام آن، زمینه‌ی بسیار مناسبیست برای مطرح نمودن بخشهایی از فدایکاریها و خدمات و عظمت‌های آن حضرت در جلسات قرآن و دعا و بیان شرح حال و زندگی بزرگ الگوی کمال و فضیلت، می‌تواند بر صفا و معنویت جلسات یاد شده بیفزاید و شرکت کنندگان و مستمعین را تحت تأثیر عینی مباحث قرآنی و دعاها (که همه مدیون فدایکاریهای حضرت خدیجه می‌باشند) قرار دهد.

با توجه به توضیح یاد شده، شایسته است که برگزار کنندگان جلسات یاد شده و گویندگان و خوانندگان دعا، در این گونه محافل نورانی، انجام وظیفه نموده و با تلاش برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام و ذکر فضائل آن حضرت، دین خود را ادا نموده و در پیشگاه رسول گرامی اسلام صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و حضرت زهرای مرضیه علیها السلام و ائمه معصومین علیها السلام سربلند و سرافراز گردند.

افطاری دادن و انفاق به نام خدیجه کبری علیها السلام

از راههای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام و زنده نگاه داشتن خاطره فدایکاریها و انفاقهای آن حضرت، افطاری دادن به روزه‌داران، در مساجد، حسینیه‌ها، مدرسه‌ها و منازل شخصی می‌باشد که نه تنها فیض و ثواب افطاری دادن دارد، بلکه توجه همه را به آن همه ایثار و انفاق مالی آن بزرگوار، که موجب پیشرفت اسلام و تحکیم مبانی آن در جامعه گردید، جلب می‌نماید. علاوه بر اینکه درس عملی، برای همگانی شدن احسان و انفاق به شمار می‌رود و اقتباس از روش رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (که به یاد حضرت خدیجه قربانی می‌نمودند و به نیازمندان و بالاخص دوستان خدیجه کبری علیها السلام اعطای می‌کردند) محسوب می‌گردد.

و همچنین تهیه و توزیع ارزاق مورد نیاز مستمندان، با نام و یاد حضرت خدیجه علیها السلام (۲) برنامه‌ی بسیار مؤثری است، که می‌تواند اثر ماندگاری در ذهن و خاطر اعضا خانواده نیازمند به جای گذارد و آنها را دلبسته‌ی اسلام و احکام آن و علاقه‌مند به چهره‌ی فدایکار حضرت خدیجه علیها السلام که حامی و یاور راستین پیامبر گرامی اسلام صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بوده است، بنماید و رشته‌ی ارتباط دل و جان آنها را با بزرگان دین و مذهب مستحکم نماید.

حرکت برای بزرگداشت حضرت خدیجه از متن جامعه و اعتقادات دینی

هر حرکتی که بخواهد مستمر، گستردۀ عمیق و ماندگار باشد، باید از متن جامعه و اعتقادات و باورهای پاک و احساسات لطیف مردم، سرچشمۀ بگیرد، تا اینکه به وسیله‌ی پشتیبانی و حمایت و سرمایه گذاری‌های مادی و معنوی، شخصی و عمومی، علمی و فرهنگی لا یزال جامعه، گسترش و عمق و استمرار پیدا کند و ماندگار شود.

از ویژگیهای حرکت اخیر، در مورد بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام اینست که، با الهام از نهضت عاشورای حسینی و نهضت بزرگ فاطمیه (در دو دهه گذشته) سعی شده است که مراسم تجلیل از بانوی بزرگ اسلام، در متن مردم و جامعه و در مساجد و حسینیه‌ها، مجالس دعا و قرآن، عموم مدارس و مراکز علمی، از شهرهای بزرگ تا دورترین روستاهای برگزار گردد و از افطاری دادن با خرما یا شیر و (... به شکل ساده) تا توزیع غذا به وسیله‌ی مردم در محل برگزاری نماز جماعت (به شکل گستردۀ بهره‌گیری شود و در جلسات چند نفری، تا همایش‌های بزرگ، یاد و خاطره آن حضرت گرامی داشته شود، که به صورت یک فرهنگ عمومی و برخاسته از عمق دل و جان مردم، تجلی پیدا کند، که طبیعتاً همراهی اصحاب رسانه‌ها و صاحبان موقعیت‌های بزرگ اجتماعی و رسمی را نیز به دنبال خواهد داشت.

رشد فعالیت‌های مربوط به بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام نشان می‌دهد که به تدریج، گویندگان و نویسندهان، اندیشمندان و هنرمندان، ثروتمندان و نیازمندان و ... همه و همه را تحت تأثیر قرار داده و به عنوان احساس مسؤولیت دینی و وجودی، همه را شریک و همراه خواهد نمود، آن چنان که هر کسی احساس کند بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام یعنی تجلیل از قرآن، پیامبر، اسلام و همه پاکیها و ارزش‌های انسانی و دینی و نه تنها زنان جامعه، بلکه همه مسلمانها، از آن بزرگ افتخار تاریخ اسلام و انسان، الگوی بزرگی برای تکامل خود برگزینند.

بستر سازی برای تحقیق و تألیف درباره حضرت خدیجه علیها السلام

توجه عمومی و گستردۀ طبقات گوناگون اجتماع به یک موضوع و تمایل آنها به آشنایی با ابعاد گوناگون آن موضوع، زمینه‌ساز گرایش محققین و نویسندهان به سوی تحقیق و تألیف درباره‌ی جنبه‌های متنوع آن موضوع می‌باشد و خوشبختانه فعالیت‌های دو سال گذشته، درباره‌ی بزرگداشت حضرت خدیجه نه تنها موجب مطالعه نوشه‌های گذشتگان درباره‌ی این شخصیت بزرگ و مراجعه به مقاله‌های منتشره در مجله‌های مختلف شده است، بلکه محققین و نویسندهان را آماده فعالیت وسیع در این فضای مقدس نموده است، چنانچه نشر و فروش آثار منتشره درباره‌ی خدیجه کبری علیها السلام افزایش یافته و کتابهایی با تیراز قابل توجه و بعضًا در چند نوبت به چاپ رسیده و مورد استفاده‌ی تشنگان آشنایی با عظمت‌های آن حضرت قرار گرفته است و برخی از مقالات منتشره در برخی از مجلات، یا بخش مربوط به حضرت خدیجه علیها السلام از کتابی جامع، جداگانه تکثیر و منتشر گردیده و نقش خود را در آگاهی طالبان حقیقت، درباره‌ی عظمت آن بانوی بزرگوار ایفاء نموده است و در اینجا لازم است از همه محققین و مؤلفین درخواست کنیم، که دست به کار شوند و در مورد هر یک از ابعاد با عظمت روحی، اخلاقی، ایمانی و عملی حضرت خدیجه، تحقیق نموده و تشنگان معرفت را سیراب سازند و هم اکنون که جامعه، آماده‌ی آشنایی با این یار فداکار رسول خدا صلی اللہ علیه و آله و سلم و اسلام و قرآن شده است، رسالت خود را جامه‌ی تحقیق پوشانند و دین خود را اداء نمایند.

آمادگی روحی ملت ایران، زمینه‌ساز موفقیت مراسم بزرگداشت

تجربه‌های مکرر در مناسبت‌های گوناگون در ارتباط با چهره‌های برجسته خاندان رسالت و امامت علیها السلام (علاوه بر چهارده

معصوم علیهم السلام) همانند حضرت زینب علیها السلام، حضرت بالفضل علیها السلام، حضرت علی اکبر علیها السلام، حضرت معصومه علیها السلام و ... نشان می‌دهد که جامعه‌ی فرهیخته و با ایمان و ولایت ایرانی، در هنگامی که متوجه عظمت و جلال شأن هر یک از مفاخر اسلام و مکتب اهل‌البیت علیهم السلام بشود، از هیچ اقدام و حمایت مادی و معنوی فروگذاری نخواهد کرد زیرا می‌داند که:

- ۱- بزرگداشت از بزرگان دین و مکتب، تجلیل از خوبی‌ها و ارزشها ییست که این ملت با فرهنگ، خواهان آنهاست.
 - ۲- تجلیل از چنین بزرگانی، می‌تواند نقش مؤثری در معرفی و مطرح کردن الگوهایی که در تکامل ملت و بالا-شخص جوانان و نوجوانان [دارند] ایفا نماید.
 - ۳- چنین حرکتی، می‌تواند نقش مؤثری در خودباوری اجتماعی ایفا نماید و جامعه را از خودباختگی در برابر دشمنان و مخالفان در دین و مذهب و فرهنگ غنی ملت، مصون و محفوظ بدارد.
- و بر همین مبنای است، که ملت مسلمان و شیعه‌ی ایرانی، هزینه‌های سنگین مادی و معنوی، شخصی و اجتماعی و ... چنین برنامه‌هایی را بر عهده می‌گیرد و نتیجه‌ها و برکات آن را نیز کسب می‌نماید.

نامگذاری مراکز علمی، دینی، اجتماعی به نام حضرت خدیجه علیها السلام

یکی از راه‌های جلب توجه عمومی به عظمت و برجستگی شخصیت‌های بزرگ و حفظ نام و یاد آنها در جامعه، نامگذاری مراکز مهم علمی و دینی و اجتماعی به نام آنهاست.

درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام در برخی از شهرهای بزرگ و کوچک، گامهایی برداشته شده و نامگذاری‌هایی انجام گرفته، که ذیلأً به مواردی که اطلاع یافته‌ایم (۳) اشاره نموده و امیدواریم در آینده، مراکز مهم دیگری از قبیل: مدرسه‌ها، مسجدها، حسینیه‌ها، خیریه‌ها، دارالشفاها و درمانگاهها و ... به نام مقدس آن حضرت @ نامگذاری گردد و بدین وسیله، نام و یاد آن حضرت، هر چه بیشتر در دلها و زبانها باقی بماند و اینک مواردی را به اطلاع علاقه‌مندان می‌رسانیم:

- ۱- مدرسه علمیه حضرت خدیجه علیها السلام در تهران
- ۲- دبیرستان حضرت خدیجه علیها السلام نجف آباد
- ۳- دبیرستان حضرت خدیجه علیها السلام خیرآباد قهاروند همدان
- ۴- دبیرستان حضرت خدیجه علیها السلام تاییاد
- ۵- دبیرستان دخترانه حضرت خدیجه علیها السلام یزدی هوایی
- ۶- دبیرستان دخترانه حضرت خدیجه علیها السلام شهر سه قلعه
- ۷- دبیرستان حضرت خدیجه علیها السلام شهر «نودشه» از توابع شهر پاوه و اورامانات
- ۸- دبیرستان دخترانه حضرت خدیجه کبری علیها السلام کاشان
- ۹- کانون حضرت خدیجه علیها السلام مشهد مقدس
- ۱۰- مؤسسه غیر انتفاعی حضرت خدیجه علیها السلام وابسته به دانشگاه آزاد اسلامی
- ۱۱- مسجد حضرت خدیجه علیها السلام - قم - ملکه شاه احمد قاسم
- ۱۲- حسینیه حضرت خدیجه علیها السلام اراک
- ۱۳- ساختمان پژوهشکان حضرت خدیجه علیها السلام کرج - فردیس، ... بعد از فلکه دوم، خیابان هیجره
- ۱۴- ویژه نامه «بانوی حجاز» متعلق به دانشگاه تربیت معلم کرج، درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام و زندگی و شخصیت و

اخلاق و فضائل آن حضرت

امید است، در آینده‌ای نه چندان دور، نام بلند حضرت خدیجه علیها السلام در سردر بهای مراکز مهم علمی و دینی و اجتماعی، در شهرهای مختلف ایران و سایر کشورها، زینت بخش باشد.

نمونه‌هایی از شعارهای بزرگداشت خدیجه کبری علیها السلام

حمایتها و ایثارهای خدیجه کبری علیها السلام در راه نشر و گسترش اسلام، ما مسلمانها را مدیون آن حضرت ساخته است. حضرت خدیجه کبری علیها السلام اولین نمازگزار زن بوده‌اند و همه بانوان و دختران مسلمان، آن حضرت را الگوی خود می‌شناسند.

حضرت خدیجه کبری علیها السلام صدف پاکیزه‌ای بوده‌اند، که کوثر قرآن، فاطمه زهراء علیها السلام را در خود پرورده‌اند. خدیجه‌الکبری صدف الكوثر و حامیه الرسول صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سالگرد وفات اسوه النساء، حضرت خدیجه کبری علیها السلام تسلیت باد بزرگداشت حبیبه الرسول و صدف الكوثر، خدیجه کبری علیها السلام تجلیل از اسلام و قرآن و پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و اداء ذین هر مسلمان، به آن حضرت است.

دوستداران و دلباختگان حضرت زهراء علیها السلام تجلیل از حضرت خدیجه علیها السلام را بر خود لازم می‌دانند. انفاق و احسان، به نیت اهداء به روح مقدس حضرت خدیجه کبری علیها السلام تداوم بخش راه مقدس آن حضرت است. ای خدیجه‌ی کبری و ای پشتیبان بی دریغ رسول خدا، در سالگرد وفات شما، در دهم ماه رمضان، انفاق و احسان و سفره‌ی افطار خود را گسترش می‌دهیم.

هفته بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام در ماه مبارک رمضان، زمینه مناسبی برای آشنایی با عظمت و فداکاری و ایمان و صداقت آن حضرت است.

پیامبر گرامی اسلام صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ همه ساله به یاد حضرت خدیجه علیها السلام قربانی می‌کردند و برای دوستان آن حضرت و نیازمندان می‌فرستادند.

در جریان فتح مکه، پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در سه روز اقامت خود در آن شهر، بالای سر قبر حضرت خدیجه علیها السلام خیمه زدند و در آن اقامت جستند.

امام سجاد علیها السلام در خطبه تاریخی شام، به حضرت خدیجه علیها السلام افتخار نمودند. حضرت زینب علیها السلام در گودال قتلگاه، درد دل خود را برای رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و فاطمه زهراء علیها السلام و خدیجه کبری علیها السلام بیان نمودند.

امامان ما، حضرت خدیجه علیها السلام را وسیله‌ی افتخار خود می‌دانستند.

ای فاطمه زهراء اشک چشمان شما، در هنگام وفات مادرتان، حضرت @ خدیجه کبری، آتش به جان ما زده است. پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، حضرت علی مرتضی علیها السلام و حضرت زهراء علیها السلام در هنگام وفات حضرت خدیجه علیها السلام گریان و دلشکسته شدند.

جایگاه جلسات توجیهی در گسترش امر بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام

در دو سال گذشته، در آخرین جمعه‌ی ماه شعبان، با دعوت از علماء و شعراء و مذاهبان و امناء مساجد و خیریه‌ها و سایر دست‌اندر

کاران امور دینی و اجتماعی، جلسه‌ای تشکیل داده شد، که با تشریح اهمیت بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام و بیان راهکارهای عملی و مؤثر در این امر مهم، موجی شایسته در روح و روان آنها ایجاد گردید، که هر کدام از حاضرین را برای تصمیمگیری در اقدام و حمایت از این امر بزرگ، آماده می‌ساخت.

هر یک از شرکت کنندگان در مجلس یاد شده، در محله، یا مسجد و مدرسه و اداره و مؤسسه و ارگانی، دست به کاری شدند، که نتیجه آن، توجه دادن جمعی دیگر از مردم، به بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام و ایجاد علاقه عمومی نسبت به این امر مهم، به شمار می‌رود.

اثر و برکت جلسه‌های توجیهی یاد شده این بود که، امر بزرگداشت بانوی بزرگ اسلام، به عنوان عمل به یک وظیفه دینی و با حالت خود جوش و با امکانات مادی و معنوی خود مردم، تحقق یابد و به طور طبیعی رشد و گسترش یافته و به تدریج به صورت یک فرهنگ عمومی و برخاسته از عمق جان و اعتقاد مردم در آید.

آثار و برکات جلسات توجیهی یاد شده، بسیار فراوان و گسترده می‌باشد، که با تأیید الهی و عنایات خاندان عصمت و طهارت علیه‌ما السلام امید می‌رود، در آینده‌ای نه چندان دور، شاهد عمومی شدن برنامه‌های گسترده‌ای این حرکت معنوی و نورانی باشیم. علاوه بر جلسه توجیهی یاد شده، با دعوت از فضلای حوزه علمیه، در یک مجلس ویژه برای طلاب و مبلغین، اهمیت بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام و آثار آن در پیشرفت دین و عمق یافتن آثار تبلیغات دینی در ماه مبارک رمضان و راههای عملی این برنامه مقدس و پر برکت تشریح گردید و حاضرین در مجلس که هر کدام به شهر یا روستایی می‌رفتند، همراه با امکاناتی مناسب، از قبیل کتاب، پرچم، پوستر و ... برای توزیع در میان مردم هر منطقه، عازم محل تبلیغ خود می‌گردیدند و با روش‌های مناسب و با اشکال گوناگون، توجه مردم با ایمان و ولایت را به ابعاد زندگی حضرت خدیجه و نقش آن حضرت در تثییت پایه‌های دین و نماز و روزه و زکوه و ... جلب می‌نمودند، که گزارش‌های واصله، گویای آثار و برکات این اقدام مبارک می‌باشد.

رسالت مبلغین اعزامی به شهرها و روستاهای خدیجه علیها السلام

ایام مبارک ماه رمضان، در امر تبلیغ، فرصت بسیار عظیمی به شمار می‌رود برای تشریح و تفسیر مسائل و مباحث اعتقادی و اخلاقی و تربیتی، برای عموم مردم، در همه شهرها و روستاهای بالا-شخص در مناطقی که از دسترسی به روحانیین و مبلغین دینی، در اکثر فصول سال محروم می‌باشند و با توجه به اینکه سالگرد وفات حضرت خدیجه علیها السلام در دهم ماه رمضان می‌باشد، مبلغین دینی، که از حوزه‌های علمیه به شهرها و روستاهای دورترین مناطق کشور می‌روند، رسالت سنگینی بر دوش دارند، در امر آگاه سازی مردم نسبت به مهمترین مباحث دینی (اعم از اعتقادی، تاریخی، اخلاقی و ...) ... و می‌توانند در توجه دادن مردم، به عظمت شخصیت‌های بزرگی، که الگوی فضائل و کمالات علمی و عملی، اعتقادی و اخلاقی و ... هستند، نقش بسیار زیادی را بر عهده گیرند.

در دو سال گذشته، بسیاری از مبلغین عظیم الشأن، که برای امر تبلیغ به شهرها و روستاهای گوناگون و دور دست سفر کردند و دور از خانه و خانواده، به وظیفه‌ی سنگین هدایت مردم اشتغال یافتدند، برای اولین بار، با سخنرانی و طرح مباحث درباره‌ی شخصیت حضرت خدیجه علیها السلام و تشویق مردم به برگزاری مراسم بزرگداشت آن بزرگوار و حرکت دادن آنها به سوی افطاری دادن و احسان و انفاق نمودن به یاد آن یار و فادر اسلام و قرآن و پیامبر ﷺ، شور و شوق تازه‌ای در مؤمنین ایجاد نمودند، که حاصل آن، علاوه بر آشنایی با تاریخ اسلام و دوره‌ی افتخارآمیز سالهای اول بعثت پیامبر اکرم ﷺ در نیازمندان خصوصاً، به حساب سلم، حرکت عملی در راه عمل به دستورات دینی و بالا-شخص احسان و انفاق به روزه‌داران عموماً و نیازمندان خصوصاً، به حساب می‌آید.

گزارش‌های واصله در دو سال گذشته، گویای حرکتی پر برکت، در بسیاری از شهرها و روستاهای می‌باشد، که تحت عنوان بزرگداشت حضرت خدیجه علیه‌السلام اقدامات شایسته‌ای انجام گرفت، که نقش سازنده‌ای در گرایش مردم به سوی مساجد و محافل دینی و فعال نمودن برنامه‌های تبلیغی و یاری رساندن به ضعفاء و نیازمندان داشته است و امیدواریم این حرکت تداوم یابد و همه ساله به شکل روزافرون، مبلغین دینی بتوانند رسالت خود را در این امر مهم و پر فیض و برکت ایفا نمایند.

محتواهی گزارشات شوق آفرین است

اشاره

پس از جلسه توجیهی که برای فضلای حوزه علمیه و مبلغین اعزامی به شهرها و روستاهای قبل از حلول ماه مبارک رمضان برگزار گردید، مقرر شد که هر کدام از آنها در محل تبلیغ خود قبل از رسیدن دهم ماه مبارک رمضان مشغول تبلیغ و آماده سازی مردم برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیه‌السلام بشوند و با پخش پوستر و پرچم و جزووهای مقالات مربوط به آن حضرت و برگزاری برنامه مسابقات علمی و فرهنگی در مورد آن بانوی بزرگ و فراهم نمودن مقدمات برای افطاری دادن به نام مبارک آن حضرت، زمینه را برای توجه عموم مردم به این موضوع مهم جلب نمایند.

پس از مراجعت مبلغین از سفر تبلیغی خود، هر کدام گزارش مکتوب و مفصلی از برنامه‌های انجام شده ارائه دادند، که بسیار جالب و امیدوار کننده بود و اشک شوق را بر گونه‌ها جاری می‌ساخت. در این گزارشها از استقبال مردم از این برنامه‌ها و اعتراف عموم مردم به قصور در شناخت عظمت حضرت خدیجه علیه‌السلام و همکاری عملی مردم در مناطق گوناگون، خبر داده شده بود. در این گزارشها موارد زیر ذکر گردیده بود:

- ۱ - برگزاری جلسات قرائت قرآن عمومی، بیاد حضرت خدیجه علیه‌السلام و ختم قرآن نمودن (به شکل تقسیم جزء‌های قرآن بین حاضرین)
- ۲ - افطاری عمومی دادن در مساجد، به روزه‌داران و افطاری دادن به دانش آموزان مدارس، به نام حضرت خدیجه علیه‌السلام
- ۳ - اجرای برنامه مسابقات علمی و دینی برای جوانان
- ۴ - توزیع حواله‌ی نان بین نیازمندان و تحویل در نانواییهای محل
- ۵ - توزیع ارزاق بین خانواده‌های نیازمند، به یاد حضرت خدیجه علیه‌السلام
- ۶ - تشکیل مجالس اختصاصی به یاد آن حضرت
- ۷ - اختصاص دادن سخنرانی‌های شب و روز دهم رمضان، به بحث درباره‌ی حضرت خدیجه علیه‌السلام و ...

[۱ - در گزارشی آمده است:]

جلسه توجیهی برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیه‌السلام قبل از ماه مبارک رمضان، با حضور جمع کثیری از طلاب و سربازان حضرت ولی عصر علیه السلام و مداعن اهل الیت علیه‌همالسلام و خدمتگزاران آستان مقدس چهارده معصوم علیه‌همالسلام با سخنان مولای مکرم ... آغاز شد.

ایشان در ضمن بیانات نورانی و دلنشین و جذاب خود، حاضران را نسبت به وظایفشان در برابر حضرت خدیجه علیه‌السلام آشنا نمودند و بیان کردند که همه‌ی ما (اعم از طلاب، مبلغین و مداعن و ...) در مقابل حضرت خدیجه علیه‌السلام مدیون و مسؤول هستیم، خدیجه‌ای که پیامبر گرامی اسلام صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نسبت به او عشق می‌ورزید و علاقه نشان می‌داد و هر گاه

سخن از همسران دیگر به میان می‌آمد، می‌فرمود:

وَأَيْنَ مُثْلِ خَدِيجَة ...

در پایان جلسه، پوسترهای حضرت خدیجه علیها السلام و جزوها و کتابهای مربوط به آن حضرت، به همراه اطلاعیه‌های مراجع تقیل، در میان طلاب و حاضران توزیع و تقسیم شد و هر کسی موظف شد که آنچه در توان دارد، در جهت معرفی این بنوی ارزنده، در طبق اخلاص گزارد و کوتاهی نکند.

گروهها و اکیپ‌های مختلف، به شهرها و شهرستانهای گوناگون اعزام شدند، برای دهم رمضان، سالروز وفات حضرت خدیجه علیها السلام انجام وظیفه نمایند.

اینجانب هم طبق وظیفه‌ی شرعی و دینی و عرفی و اخلاقی و اجتماعی خود، این وظیفه و مسؤولیت الهی را به عهده گرفته و با شور و نشاط و حال خاصی که در همه طلاب و شرکت کنندگان در این حرکت الهی و خدا پسندانه، دیده و مشاهده می‌شد، انجام وظیفه نمودم.

روز دهم ماه مبارک رمضان، هنگام صبح حرکت کردیم و از ناحیه ۴ آموزش و پژوهش، شروع به توزیع پوستر در قسمتهای مهم آن اداره نمودیم و در ضمن، افرادی را که مسؤولیت فرهنگی و تبلیغی داشتند تشویق نمودیم که خودشان در توزیع پوسترها اقدام نمایند.

در چندین آموزشگاه پسرانه و دخترانه، با مدیران و مسؤولان فرهنگی و دینی آنها ارتباط حضوری و شفاهی برقرار کردیم و آنها را تشویق به فعالیت در امر بزرگداشت حضرت خدیجه نمودیم. (و سپس گزارشی از تبلیغات وسیع در میان مردم و در مسجد ارائه شده و آمده است ...) مردم با عشق و علاقه پذیرا می‌شدند و استقبال می‌نمودند و تمام وجود و چهره‌هایشان مالامال و سرشار از محبت و علاقه به بنوی نمونه و با وفای پیامبر گرامی اسلام صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بود و این مطلب در سیماه آنها موج می‌زد.

[۲-] و در گزارش یکی دیگر از مبلغین آمده است:

اینجانب پس از شرکت در جلسه توجیهی که قبل از ماه مبارک رمضان در منزل جنابعالی تشکیل شد، به این نتیجه رسیدم که در این زمینه بی‌توجهی شده و سالهای قبل، نسبت به شناساندن این بنوی فداکار، به امت مسلمان کوتاهی شده، که باید طلب بخشش نموده و عذرخواهی کنیم و با خود عهد بیندیم که در آینده، جبران مافات، به احسن وجه بنماییم. با تذکرات و توجیهاتی که از طرف جنابعالی انجام شد، تصمیم گرفتیم که انشاء الله در سالگرد رحلت این بنوی محترم، اقداماتی را جهت شناساندن خدمات این بنوی بزرگ، به اسلام و پیامبر عظیم الشأن اسلام و تربیت مادر ولایت (فاطمه زهراء علیها السلام) سامان دهیم ... و لذا در ماه رمضان، با بقیه‌ی برادران روحانی، که از قم جهت تبلیغ در ماه رمضان، به منطقه سمیرم سفلی اعزام شده بودند، جلسه گذاشتم و تصمیماتی برای بزرگداشت حضرت خدیجه گرفتیم و پوسترهایی را که از اصفهان آورده بودیم در اختیار آنها گذاشتم ...

پس از ایام رحلت حضرت خدیجه علیها السلام روحانیون اعزامی به روستاهای اطراف شهرستان اظهار داشتند که: این حرکت بسیار به جا نو بود و جای آن واقعاً خالی بود و این اقدام را مرضی خدا و پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ائمه علیها السلام دانستند و به پایه‌گذاران این حرکت درود فرستادند و توفیقات بیشترشان را خواستار شدند و مقرر شد که در سالهای آینده، در این زمینه اقدامات گسترهای را انجام دهند.

آنها اظهار می‌داشتند:

برای مردم منطقه، این حرکت جالب و غیرمنتظره بود و با خود می‌گفتند:

چرا تا به حال کسی یا اشخاصی به دنبال این مسائل و شناساندن این بانوی بزرگ و فداکار نبودند...

[۳] - گزارش دیگر

و در گزارش دیگری آمده است:

با الطاف همیشگی خدای بزرگ و ائمه اطهار علیهم السلام و با رهنماوهای @ حضرت تعالی، دو مرتبه درباره حضرت خدیجه علیها السلام و چگونگی زندگی آن حضرت سخنرانی کرد و آنقدر مردم تحت تأثیر قرار گرفتند، که در وسط جمعیت نمازگزار، یکی بلند شد و گفت:

من شب دهم رمضان را افطاری می‌دهم و بعد دیگری بلند شد و گفت:

آقا! شب نوزدهم (شب قدر) را من افطاری می‌دهم و دیگری آمد کنار محراب و گفت:

شب بیست و یکم را من افطاری می‌دهم. در حالی که ما هیچ سالی برنامه افطاری نداشتم و بر اثر نام مبارک حضرت خدیجه علیها السلام آنچنان اثری ظاهر شد، که من متعجب شدم، که چگونه بدون هماهنگی قبلی، این چنین مردم متتحول شدند و تصمیمگیری نمودند و از برکت نام حضرت خدیجه علیها السلام، در مسجدمان فداکاریهایی را از مردم می‌بینم که سابقه نداشته است.

[۴] - گزارش چهارم

در گزارش دیگری، یکی از مبلغین با اخلاص چنین نوشه است:

...رمضان امسال رمضانی متفاوت بود ... هشت سال بود که بنده به این روستا می‌رفتم برای تبلیغ، ولی گاهی اصلاً متوجه ایام وفات حضرت خدیجه کبری علیها السلام نبودم و اگر متوجه بودم با اشاره‌ای گذرا و در یک جمله، از آن رد می‌شدم. ولی امسال که نهمین سال حضور بنده در این روستا بود، با ابتکار عمل و توجه خاص استاد معظم، به حضرت خدیجه علیها السلام با آن جلسه معنوی که قبل از ماه مبارک رمضان در منزل جنابعالی برگزار شد و طلاب محترم از آن جلسه ارتزاق روحی و معنوی شدند، مراسم گرامی داشت حضرت خدیجه علیها السلام (نه در حد شان آن بانو) ولی متفاوت با سالهای گذشته، برگزار شد که انشاء الله اثرات معنوی آن باعث سر بلندی و عزّت و سلامت اجتماع خواهد بود و در یک کلام، از گزارش‌های رسیده چنین استفاده می‌شود که: از یک طرف، مردم آمادگی برای حرکت در این مسیر نورانی و انجام وظیفه در بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام را دارند و از طرف دیگر، عموم علماء و مبلغین و عهده داران امور دینی و فرهنگی جامعه، به قصور و یا تقصیر خود در امر خدیجه کبری علیها السلام اعتراف دارند و از طرف سوم، لزوم جبران گذشته، مورد قبول همگان قرار گرفته و لذا حرکت‌های مناسب در این زمینه، مورد استقبال قرار گرفته و سریعاً به نتیجه می‌رسد.

مراجع بزرگ تقليد و بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام

اشاره

در ملاقات‌ها و گفتگوهایی که در این دو سال، با مراجع معظم تقليد داشتم، همه اظهار می‌داشتند که: تا کنون در مورد حضرت خدیجه علیها السلام قصور یا تقصیر انجام گرفته است و در اثر فشارهای دشمنان اسلام، به مکتب اهل‌البیت علیهم السلام، دوستان و یاران خاندان نبوت و امامت، در مورد مفاخر بزرگ خود کوتاهیهایی داشته‌اند، که در این فرصت به دست آمده، باید جبران گردد.

حضرت آیت الله العظمی، وحید خراسانی، مدظله‌العالی در دو نوبت (در سال ۱۴۲۶ و ۱۴۲۷ قمری) همراه با اشک، از عظمت‌های حضرت خدیجه علیها السلام یاد نمودند و اهمیت اقدام در بزرگداشت آن حضرت و آشنازی جامعه با فداکاریها و عظمت‌های آن بنوی بزرگ اسلام و بشریت را، مورد تأکید قرار دادند.

و همچنین بسیاری از مراجع معظم تقیید و مفاسخر حوزه‌های علمیه و عالم روحانیت، در شهرهای مختلف، با عبارات و جمله‌های تکان دهنده‌ای، لزوم آشنایی با شخصیت و فداکاریهای حضرت خدیجه علیها السلام و فوائد و برکات الگوگیری، از زندگی و حمایت‌های بی دریغ آن بنوی بزرگ اسلام در راه قرآن و پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ را، مورد تاکید قرار می‌دادند و کتاباً و شفاهاً دعوت به سوی این حرکت نورانی و مقصد معنوی می‌نمودند، که ذیلاً سه نمونه از اطلاعیه‌های مورد اشاره را تقدیم می‌نماییم (۴):

پیام مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی، صافی گلپایگانی مدظله‌العالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

افضل نساء اهل الجنة خديجه بنت خويلد و فاطمه بنت محمد (... حدیث نبوی)

تحليل و تعظیم از شخصیت یگانه‌ی بنوی که با ایثارها و فداکاریها و همراهیها و همدلیها، پیامبر عظیم الشأن، حضرت خاتم الانبیاء صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ را در انجام بزرگترین مأموریت‌های جهانی الهی پشتیبان و نقطه اتکایی منیع و عزیز بود، وظیفه‌ی حقشناسی همه‌ی ملت و امت است.

باید همواره یاد ایشان تازه و تجدید گردد، به راستی توصیف نقش و اثر این چهره نورانی در به ثمر رسیدن دعوت اسلام فوق بیان است.

نهال نو پای توحید، تا هفت سال به وجود او و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در کنار رسول اعظم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ بر پا و پایدار بود، مصیبت فقدان این بنو برای اسلام و مسلمین و شخص حضرت خاتم المرسلین صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ به قدری سنگین بود، که در تاریخ اسلام سال ارتحال او، عام الحزن نامیده شد.

امتی که بانوانش الگو و اسوه‌ای مثل خدیجه کبری و حضرت سیده نساء العالمین علیهم السلام دارند، باید به آن، بر ام دیگر مباحثات و افتخار نمایند و بانوانشان در فضیلت و شخصیت و حق پرستی و اعتماد به نفس و اخلاق ملکوتی و ایمان و نجابت و خودسازی و ستر و عفاف، باید ممتاز و در جایگاه بلند و قله‌های رفیع ارزش‌های اسلامی و قرآنی باشند.

امید است بزرگداشت روز ارتحال آن بنوی بزرگ اسلام، موجب تعظیم شعائر و آشنایی بیشتر خواهان مسلمان به مکتب و سیره و مواضع و موافق شکوهمند و پر از صلابت و مهابت آن نمونه برتر فضائل شود.

از خداوند متعال برای عزیزان و دلباختگان آستان اقدس اهل بیت نبوت و رسالت علیهم السلام که سالروز ارتحال آن بنوی دنیا و آخرت را در این ماه عزیز خدا، گرامی می‌دارند، توفیق و تأیید مسأله می‌دارم.

والسلام علیهم و علی جمیع المؤمنین و المؤمنات و رحمة الله و برکاته
غره ماه صیام ۱۴۲۶ لطف الله صافی

متن اطلاعیه مرجع عالیقدر، حضرت آیت الله العظمی، آقای حاج سید صادق روحانی، مددظله‌العالی

به مناسبت دهم ماه مبارک رمضان، سالروز ارتحال حضرت خدیجه کبری علیها السلام
با اسمه جلت اسمائه

خدیجه کبری علیها السلام آن قدر فضائلش زیاد است که، به این مختصر نتوان بیان کرد، با توجه به چند امر، تا حدی مقام آن بزرگوار روشن می‌شود:

۱) در روایات است که، پیغمبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در سفر آسمانی وصف ناپذیر معراج، به هنگام بازگشت، به فرشته وحی می‌فرماید:

من به سوی زمین بر می‌گردم، پیامی هست؟

فرشته وحی می‌گوید:

درود و سلام خدا و فرشته فرمانبردارش را به خدیجه برسان.

پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ این پیام را اول نزول، به خدیجه رساند. خدیجه چنین پاسخ داد - إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ وَمِنْهُ السَّلَامُ وَإِلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى جَبَرائِيلَ السَّلَامُ

۲) در وحی خدای تعالی به مسیح علیه السلام در وصف پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چنین است: نسل او از مبارکه است و او مانند مادر توست در بهشت.

۳) علماء فرقین از مقامات الهیه خدیجه، با عظمت زیادی نقل کرده‌اند.

۴) مادر فاطمه زهراست، که در شکم مادر با او سخن می‌گفت:

حتی در یک روایت است که، روزی خدیجه در نماز به تردید افتاد، که رکعت سوم است یا چهارم.

حضرت زهرا علیها السلام از سازمان وجود مادر ندا داد: قومی یا امّه فَإِنَّكِ فِي الْأَنْثَالِهِ.

۵) در کتب عامه و خاصه روایت شده است که، پیغمبر مکرر فرموده است که، خدیجه یکی از چهار زنی است که از بهترین زنان عالمین می‌باشد.

۶) در گسترش اسلام، یکی از اركان مهم آن مال خدیجه بود، که آن همه ثروت را در اختیار آن حضرت گذاشت.

با این خصوصیات، یکی از کارهای لازم و با عظمت، کاریست که آن مرد بزرگوار، جناب مستطاب، حجت الاسلام و المسلمين آقای ابطحی، شروع کرده‌اند که برای بزرگداشت خدیجه کبری، برنامه‌هایی به اجراء در آورند و من به تمام مؤمنین توصیه می‌کنم که، برای خشنودی رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ائمه طاهرین علیهم السلام همراهی نموده و به حد امکان، برنامه‌ها را با عظمت بر پا نمایند و مطمئناً امام زمان (ارواح من سواه فداء) را خشنود نموده و خدای بزرگ به همه جزای خیر عنایت خواهد فرمود.

اول رمضان المبارک ۱۴۲۶ الزوہانی

متن فامه مرجع عالیقدر، حضرت آیت الله العظمی، آقای حاج سید صادق شیرازی، مُدَّ ظِلَّهُ الْعَالِی

درباره‌ی اهمیت بزرگداشت سالروز وفات حضرت خدیجه علیها السلام که در پاسخ به نامه‌ای که به محضر مبارک ایشان ارسال گردیده، مرقوم فرمودند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جناب مستطاب حجۃ الاسلام و المسلمين، آقای حاج سید حبیت موحد ابطحی دامت تاییداته. السلام عليکم و رحمة الله تعالى و برکاته

حضرت خدیجه علیها السلام بهترین همسران رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و مادر دوازده معصوم بعصمه کبری، منزلتی بس

رفیع نزد خدای متعال و رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دارند، تا جایی که مرویست حضرت پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، انفاق ایشان را ردیف دفاع حضرت امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام قرار دادند و اعتلاء و استقامت دین میان اسلام را در انحصار این دو دانستند و آن سالی که ایشان و حضرت ابی طالب عَلَیْهِ السَّلَام از دنیا رفتند را «عام الحزن» نامیدند.

و چه بجاست، مؤمنین و مؤمنات کرام، در همه جا روز وفات این بانوی عظیم اسلام را ارج نهاده و مراسم تجلیل آن بزرگوار را به کیفیتی که مناسب آن شأن عالی است، برگزار نموده، که مسلمان مورد عنایت مولا و آقا، حضرت بقیه الله اعظم «عَجَلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرْجَهُ الشَّرِيفِ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ» قرار خواهد گرفت

و الله ولی التوفيق والقبول

۷ شعبان المعمظم ۱۴۲۷ هـ صادق الشیرازی

کنگره نکوداشت حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

اشاره

در سال ۱۴۲۷ قمری جمعی از علاقهمندان به خاندان عصمت و طهارت عَلَیْهِمُ السَّلَام بالاخص حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام تصمیم گرفتند که برای بزرگداشت آن حضرت کنگره‌ای تشکیل دهند، که با اقدامات متنوع و گسترده خود در سطح کشور، گامی در تجلیل و آشنا سازی جامعه با فضائل و مناقب و فداکاریها و حمایت‌های بی‌دریغ آن حضرت در راه اسلام و قرآن بردارند.

تصمیمگیری یاد شده، جامه عمل پوشید و با توجه به انگیزه الهی و ولائی برگزار کنندگان کنگره، برنامه‌های متنوع و برجسته‌ای در سطحی وسیع، به اجرا در آمد که خلاصه‌ای از آن ذیلاً مورد اشاره قرار می‌گیرد.

۱ - طراحی و راه اندازی سایتی با نام مقدس حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام حاوی منابع غنی و بدیع.
۲ - تدوین و چاپ کتاب داستان، ویژه کودکان، در رده سنتی ابتدایی، با صفحه آرایی و طراحی بسیار جذاب و ارسال آن برای حداقل ۱۳۰۰۰ دبستان در سراسر کشور.

۳ - طراحی مسابقات فرهنگی و چاپ پوسترها مربوط به آن، ویژه مقاطع راهنمایی و متوسطه، شامل مقاله نویسی، شعرسرایی، نقاشی، خطاطی، گرافیک و ارسال آن برای حدود ۲۳۰۰۰ مرکز آموزشی در سراسر کشور.

۴ - چاپ بروشوری ویژه، حاوی گزیده‌ای از خصائص شخصیتی و منش و رفتار این بانوی بزرگ و همچنین ساخت لوح فشرده و ارسال آن برای ۳۶۰۰۰ مرکز آموزشی در تمام استانهای کشور.

۵ - گرد آوری و چاپ کتابهای: (۱) سرچشمہ کوثر: اثر نویسنده محقق، حجۃ الاسلام و المسلمين، آقای حاج شیخ علی اکبر مهدی پور. (۲) (متن پیاده شده سخنرانی حجۃ الاسلام و المسلمين، آقای حاج شیخ حامد رضا معاونیان، در مورد حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام) که در جریان همایش عظیم بزرگداشت حضرت خدیجه در تهران، ایراد شده بود.

(۳) شمع محفل طاها (مجموعه شعر درباره حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام)، (۴) نمونه زنها، (۵) تجدید چاپ کتاب فروغ آسمان حجاز، (۶) چاپ و نشر کتاب «نگاهی نو به زندگی درخشان خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام» که دو کتاب اخیر، اثر نویسنده محقق و توانا، آقای حاج شیخ علی کرمی فریدنی می‌باشد.

۶ - برگزاری مراسم سوگواری و سخنرانی، در آستان مطهر امامزاده جعفر بن الرضا عَلَیْهَا السَّلَام با حضور محققین و روحانیون و عame مشتقان و دوستداران حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام و انکاس اخبار آن در رسانه‌های جمعی.

۷ - ارسال نامه‌ای به تمام مراکز آموزشی در سراسر کشور (برای مقاطع تحصیلی ابتدایی، راهنمایی، متوسطه) و طرح پیشنهاداتی

بسیار جالب و مؤثر برای بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام که ذیلاً متن آن نامه در معرض مطالعه همگان قرار می‌گیرد.

ایجاد سامانه اینترنتی بنام حضرت خدیجه علیها السلام

در ضمن فعالیت‌های کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام ایجاد سامانه اینترنتی به نام آن حضرت می‌باشد، که شامل تصاویر، مقالات و سخنرانی‌های مربوط به همایش است.

از قسمتهای دیگر این سایت می‌توان به زندگینامه حضرت خدیجه، معرفی کتاب‌های مربوط به آن حضرت و قسمت ترویج نام حضرت خدیجه علیها السلام اشاره کرد. این سامانه را می‌توان با مراجعه به آدرس زیر بازدید کرد.

www.Khadijeh.com

مراسم بزرگ نکوداشت حضرت خدیجه در اصفهان

در شب و روز نهم و دهم ماه مبارک رمضان ۱۴۲۷ قمری، در عموم مساجد در برنامه سخنرانی پس از نماز ظهر و عصر، از عظمت و فدای کاری حضرت خدیجه یاد گردید و در عموم جلسات قرآن و دعای افتتاح و ابو حمزه (۵) در سخنرانی وسط دعا، از مقام و شخصیت آن حضرت تجلیل به عمل آمد، علاوه بر برنامه عمومی یاد شده، در شب دهم و یازدهم، در جوار بارگاه ملکوتی امامزاده جعفر بن الرضا (۶) علیها السلام جنب فرودگان بین المللی اصفهان، مراسم بزرگداشت ویژه‌ای برگزار گردید، که با مداعی و مرثیه سرایی مداح اهل‌البیت آقای حاج علیرضا مهرپور و سخنرانی خطیب توانا، حجۃ‌الاسلام و المسلمین آقای حاج شیخ حامد معاونیان (در شب دهم)

و سخنرانی خطیب مکتب انتظار حجۃ‌الاسلام و المسلمين آقای حاج شیخ حسن یوسفی (در شب یازدهم) و نیز با اجرای برنامه گروه تواشیح «فلق» و مرثیه سرایی و عزاداری عموم مردم و مداعان اهل‌البیت علیهم السلام به انجام رسید.

در این مراسم بزرگ، علاوه بر علماء اصفهان و مردمی که از اصفهان و شهرهای مجاور حضور یافته بودند، دسته سینه زنی از یکی از مساجد اصفهان شرکت کرد، که بر شور و حال مجلس افزود و حال و هوای عزاداری بر حضرت خدیجه علیها السلام، همگان را تحت تأثیر قرار داد.

آثار و برکات کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام

اشاره

نامه‌های واصله از مدارس و مراکز آموزشی سراسر کشور و مقاله‌های رسیده و نقاشیهایی که دانش آموزان درباره حضرت خدیجه علیها السلام ارسال نمودند و آثار گوناگونی که فرستادند و گزارشاتی که از مراسم افطاری بنام حضرت خدیجه علیها السلام به دست آمد، به خوبی روشن ساخت که آمادگی ملت ایران و شیعیان و دوستان اهل‌البیت علیهم السلام برای احیاء اهل‌بیت علیهم السلام بسیار زیاد و بالخصوص احساسات پاک جوانان (اعم از دختر و پسر) مهیای جهت گیری در مسیر بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام می‌باشد و به خوبی معلوم شد که استعدادهای درخشانی در میان جوانان با ایمان کشور وجود دارد، که می‌تواند سرمایه بزرگی برای اجرای برنامه‌های دینی و ولایی به شمار آید.

از میان نامه‌های رسیده و اظهار نظرهای اندیشمندان و صاحب نظران، درباره آثار کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام توجه خوانندگان را به نمونه‌هایی جلب می‌نماییم.

نامه‌ای از شهرستان دهلران

بسمه تعالیٰ

کنگره نکوداشت حضرت خدیجه کبری علیها السلام

ضمن تشکر از بانیان این کنگره، به خاطر معروفی دقیق و عمیق چهره پرافتخار شخصیت تاریخ ساز اسلام، حضرت خدیجه علیها السلام که تأثیر اندیشه ژرف و اموال پر خیر و برکت ایشان، در اجرای رسالت پیامبر اعظم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ بسیار مؤثر بوده است و تبریک سال پیامبر اعظم، به تمام مسلمین جهان و هم وطنان گرامی و قبولی طاعات و عبادات شما بزرگواران، به همین نیت، یعنی معرفی چهره تابناک حضرت خدیجه کبری علیها السلام. وقتی که برنامه‌های پیشنهادی شما به دستمان رسید، بهانه خوبی بود که این دبستان، در این ایام مبارک، یعنی ماه مبارک رمضان اقدام به برنامه‌های زیر نماید.

۱- اجرای مراسم نماز، دعای توسل و برنامه‌ای کوتاه، در خصوص شخصیت حضرت خدیجه علیها السلام و کلاس‌های انس با قرآن، در محل نمازخانه مدرسه، با حضور دانش آموزان و دعوت از اداره آموزش و پرورش منطقه، در روز دهم ماه مبارک رمضان (روز وفات حضرت خدیجه).

۲- نصب پوستر در محل مراسم و اهداء جوايز به دانش آموزانی که اسم آنان خدیجه می‌باشد.

۳- اختصاص دادن انشای دانش آموزان، به معرفی شخصیت حضرت خدیجه کبری علیها السلام و اجرای مسابقه از زندگانی آن بزرگوار، بین اولیای دانش آموزان.

۴- نامگذاری ضیافت افطاری، به نام این بزرگوار، بین دانش آموزان بی‌بضاعت و بردن مواد غذایی به خانه‌های آنان و معرفی ده نفر از دانش آموزان بی‌بضاعت به مؤسسه خیریه، جهت کمک در ماه مبارک رمضان، ضمناً سی - دی این مراسم به ضمیمه ارسال می‌گردد.

آدرس: استان ایلام. شهرستان دهلران. خیابان معلم. دبستان راضیه

نامه‌ای از رفسنجان بسمه تعالیٰ

به ستاد بزرگداشت مقام حضرت خدیجه علیها السلام

فراخوان ادبی، هنری سرچشمہ کوثر، استان اصفهان

از مدرسه راهنمایی نمونه دولتی شهید مجتبی اسدی رفسنجان

ضمن سلام و دعای خیر؛ احتراماً بدین وسیله به استحضار می‌رساند، در پی فراخوان ادبی، هنری سرچشمہ کوثر مبنی بر موضوع مسابقات انشاء نویسی، شعر سرایی، خوشنویسی و نقاشی و نامه‌ای به حضرت خدیجه علیها السلام مجموعه عملکرد دانش آموزان این آموزشگاه به حضور تان ارسال می‌گردد.

۱- موضوع انشاء: اولین نمازگزار اسلام، از دانش آموز محمد عرب، کلاس دوم راهنمایی

۲- موضوع انشاء: قسمتی از زندگینامه حضرت خدیجه، از ابوالفضل ترابی کلاس دوم راهنمایی

۳- موضوع انشاء: حضرت خدیجه، از دانش آموز، فرید نبی زاده، کلاس دوم راهنمایی

۴- موضوع انشاء: زنان بهشتی، از دانش آموز، محمد رضا نصیری راد، کلاس دوم راهنمایی

۵- موضوع انشاء: اگر خدیجه نبود، از دانش آموز، آرش سلطانی، کلاس اول راهنمایی

۶- شعر یاور دین، از دانش آموز، امیرعباس عباسپور، کلاس اول راهنمایی

۷- نقاشی در خصوص حضرت زینب علیها السلام، از دانش آموز، محمد رضا بصیری راد کلاس دوم راهنمایی

پیشنهاد:

رواج این نوع تحقیقات، افقهای فکری دانش آموزان و دانش پژوهان را باز و گستردۀ می‌سازد. آشنایی با منابع و مراجع مانند کتابخانه‌ها، اینترنت و ... راهگشای این موضوع است.

امید است مورد پذیرش آن ستاد قرار گیرد

نامه‌ای از نجف آباد بسمه تعالی

به: کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام

از: دبیرستان دخترانه معرفت

موضوع: ارسال پژوهش، مقاله، شعر (در رابطه با موضوع سرچشمۀ کوثر)

پس از حمد خدای متعال و با صلوات بر محمد و آل محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ با احترام، به پیوست، هشت جلد تحقیق، یک عدد شعر و دو عدد مقاله، مربوط به مسابقه سرچشمۀ کوثر (حضرت خدیجه علیها السلام) حضورتان ارسال می‌گردد.

نامه‌ای از شهرضا

به: دبیرخانه کنگره نکوداشت حضرت خدیجه علیها السلام

از: مدرسه راهنمایی شاهد، سید جلال طبیبیان، شهرضا

موضوع: ارسال آثار با سلام

پس از حمد خدا و درود و صلوات بر محمد و آل محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ آثار برتر دانش آموزان شرکت کننده در مسابقه فرهنگی هنری سرچشمۀ کوثر، جهت هر گونه اقدام به حضورتان ارسال می‌گردد.

اظهار نظر و نتیجه گیری یکی از داوران کنگره

هر نوع تحقیق و بررسی در هر موضوعی که باشد، به خودی خود روزنه‌های جدید و افقهای تازه را به روی فرد تحقیق کننده می‌گشاید و به دنبال آن، خوانندگان این موضوعات نیز، از دستیابی‌های تازه بهره‌مند می‌شوند.

در آثار رسیده از دانش آموزان کشورمان در زمینه بررسی «زندگانی حضرت خدیجه علیها السلام» نیز، این اصل به خوبی قابل مشاهده بود.

رد پای حقیقت یابی در قلم کودکانه دانش آموزان ابتدایی، در تعبیرات ادبی و لطیف دخترانه و در جستجوی اینترنتی پسرانه دیده می‌شد.

شاید انگیزه مادی و کسب جایزه، بخشی از این تلاش و یا آغازگر این تلاش بوده، اما نظم در پوشۀ بندهای و حاشیه‌هایی که با دست و مداد رنگ کشیده شده بود، شیرینی تحقیق را نمایان می‌کرد.

ضعفی که در پژوهه‌ها دیده می‌شد، به برنامه ریزی کتب درسی دانش آموزان بر می‌گردد، ای کاش کتب درسی، هر چند وقت یکبار، با مطالب به روز پژوهشگران، تطابق داده می‌شد، تا یافته‌های جدید نیز به اطلاعات فرزندان این مرز و بوم اضافه شود. مانند کتاب «فروغ آسمان حجاز» نوشته آقای علی کرمی فریدنی، که با قلم زیبای خود در مورد این بانوی بزرگ پژوهش کرده و حداقل، دو مطلب را بر جسته کرده‌اند، که در اکثر منابع مهجور مانده است:

۱ - خدیجه علیها السلام دو شیزه‌ای ۲۸ ساله بود، نه زنی ۴۰ ساله، که قبلًاً دو شوهر داشته است.

۲ - یک زن می‌تواند با همه نجابت و زنانگی، تدبیر مسائلهای حساس، مانند اقتصاد و مدیریت گروهی بزرگ، مانند تجار عربستان را در دست بگیرد.

اظهار نظر یکی دیگر از داوران مسابقه فرهنگی هنری کنتره

در مراسمی که نهم و دهم رمضان ۱۴۲۶ هـ ق به مناسبت وفات حضرت خدیجه علیها السلام و در نکوداشت ایشان برگزار شد، نخستین مسأله، افتخار خدمت برای اولین بار به آن حضرت بود، شخصیتی که در سالهای قبل، بسیاری حتی از تاریخ وفات ایشان آگاه نبودند، چه رسد با زندگی و اتفاقات و حوادث مهم زندگی ایشان و این نکوداشت، جرقه شروع برای آگاهی یافتن بسیاری از شیعیان و محظیین خاندان عصمت و طهارت علیها السلام بود، که این آگاهی و افتخار شرکت و خدمت، نه تنها برای دست اندر کاران این مراسم و بانیان آن بود، بلکه برای کسانی که حتی در مراسم شرکت کرده بودند و یا از شهرهای دور و نزدیک و دیگر استانها در وصف و شخصیت و زندگینامه آن حضرت تحقیق کرده و یا مطلبی نوشته‌اند، بسیار جالب و با ارزش بوده، که از شخصیتی می‌نویسند و می‌خوانند، که تا به حال سخنی کامل و مطلبی جامع از ایشان نشنیده و نخوانده بودند و چه اشتیاقی دارد و چه حس و حالی معنوی، برای فیض بردن از چنین شخصیتی، که ام المؤمنین است.

از نشانه‌های چنین حس و حال معنوی اینست که بعضی، در آثاری که برای ما و در جواب دعوت ما برای شرکت در فراخوان حضرت خدیجه علیها السلام ارسال داشتند، چنین نوشه‌اند:

در جاهایی، آن حضرت را به عنوان مادرِ خود خطاب کرده و یا درد دل کرده و مدد گرفته‌اند، بعضی تازه فهمیده‌اند که چقدر غافل بوده‌اند از وجود چنین فردی و چقدر کم توجهی و کم کاری کرده‌اند.

کسانی در توصیف این احساس خود، در برابر حضرت خدیجه علیها السلام می‌گویند:

شاید اگر جای آن حضرت بودند، از مال و زرق و برق دنیا و این همه ثروت نمی‌گذشتند و این گونه بخشش نمی‌کردند.

در وصف این همه صبر و استقامت و از خود گذشتگی حضرت خدیجه علیها السلام کسانی می‌نویسند:

خواشا به حال ایشان که چقدر خوب و با معرفت، حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ را شناختند و پی به وجود شخصیت پیامبر اسلام بردند

کسانی هم از حس مادری و افتخار مادری حضرت زهرا علیها السلام نوشه‌اند.

بعضی، آرزویشان زیست در زمان حضرت بود و از اخلاق و زندگی حضرت خدیجه علیها السلام درس می‌گرفتند. خیلی از شرکت کنندگان، آرزوی دیدن آن حضرت را حتی در خواب می‌کردند.

خیلی‌ها سعی در پیدا کردن و به دست آوردن نجابت و پاکی، چون حضرت خدیجه علیها السلام را دارند.

و شرکت کنندگانی دیگر آورده‌اند که: حیران مانده‌اند، چه واژه‌ای در وصف چنین شخصیت و فردی به کار گیرند، که لایق و شایسته ایشان باشد.

داور آثار هنری رسیده به کنگره می‌نویسد

آثار هنری (نقاشی و خط) رسیده به ستاد نکو داشت حضرت خدیجه علیها السلام بسیار خلاق و صادقانه بود و برخواسته از روح ساده و پاک سن کودکی و نوجوانی بود.

پیشنهاد من اینست که این کار در حد وسیع تری انجام گیرد و گستره آثار هنری ارسالی آن هم بیشتر شود و نمایشگاهی از آثار ارسالی برای بازدید عموم بر پا شود. به طور مثال، فراخوان ارسال آثار هنری - برای حوزه‌های هنری سراسر کشور - ادارات ارشاد و فرهنگ اسلامی استانها - ارسال شود و از افراد برگزیده، در مراسم بزرگداشتی تقدیر به عمل آید و ارتباط مستمر با آنها صورت گیرد.

مداد اهل البيت علیهم السلام آقای حاج علیرضا مهرپرور، که به خاطر گستردگی فعالیت مذهبی در مناطق گوناگون و شهرهای مختلف و نیز به علت ارتباط با علماء و شعراء و اقشار مردم، آگاهی زیادی در چگونگی گرایش‌های اجتماعی و برنامه ریزیهای دینی و ولایی دارند، اظهار نظری نموده‌اند که ذیلاً ملاحظه می‌فرمائید:

با تفضلات الهی، سوّمین سال است که کنگره‌ی نکوداشت بانوی بزرگ اسلام حضرت خدیجه کبری علیها السلام با شعار (مدیون توایم) در اصفهان برگزار می‌گردد که این موهبت، جای تشکر و سپاس فراوان دارد.

آنچه مسلم است، تجلیل از قدر و منزلت آن بزرگوار، تعظیم شعائر الهی و تکریم کرامتها و فضیلتهاست، البته شناختن و شناساندن شخصیت ارجمندی که همواره درود و سلام خداوند متعال، با نزول وحی توسط جبرئیل به او ابلاغ می‌شده، کاری بس دشوار است، ولی با این وصف، بر حسب وظیفه و در حد امکان، می‌بایست این امر مهم صورت پذیرد. بدیهیست ماه مبارک رمضان، خاصه در شب و روز دهم این ماه، که سالگرد ارتحال همسر مهربان رسول خدا می‌باشد، بهترین فرصت برای بزرگداشت و پرداختن به ذکر مناقب و مصائب آن بانوی نمونه است.

در سالهای گذشته، در ایام وفات آن حضرت، در اکثر مساجد و محافل، یا اینکه ذکری از حضرت خدیجه کبری به میان نمی‌آمد، یا اینکه در حد مختصر بود که قادر به سیراب کردن تشنگان معرفت آن بزرگوار نمی‌بود.

خدیجه‌ای که هر مسلمانی خود را مدیون او می‌داند، زیرا اشاعه فرهنگ غنی اسلام و تشیع، مرهون اخلاق نازنین و شریف نبوی، دست و بازوی توانا و رشادتهای علوی و ایثار اموال خدیجه کبری علیها السلام می‌باشد، اما دریغ از یک سخنرانی مبسوط، یا مذهبی مربوط به آن حضرت.

البته علت آن معلوم است، چون دربارهی آن بانوی بزرگوار، با آن همه عظمت و شخصیت، کتاب مستقل و مفصل به زبان فارسی به رشته تحریر در نیامده بود، جز دو کتاب، آن هم در سالهای اخیر، یکی «فروغ آسمان حجاز» و دیگری «حضرت خدیجه اسطوره مقاومت» و طبیعتیست که شاعران و مذهبان نیز، دست مایه علمی و مستند، در این زمینه جز اندکی نداشتند و این بی‌بصاعتی در تشریف به مکه معظمه، هنگام زیارت و عرض ارادت به حضرت خدیجه در حججون (قبرستان حضرت ابوطالب) بیشتر محسوس بود، که معمولاً به خواندن شعر آقای حسان

«محمد را نکو همسر خدیجه

عزیز قلب پیغمبر خدیجه»

و چند شعر دیگر خلاصه می‌شد و دربارهی حضرت ابوطالب علیه السلام هم که دیگر معلوم بود و این در حالیست که این دو بزرگوار، مشترکاتی دارند از جمله اینکه هر دو به خدای یگانه ایمان داشتند و بر دین ابراهیم حنف بودند و دیگر ایمان و علاقه آنها به پیامبر اسلام، حتی قبل از بعثت بسیار ریشه دار بود و اینکه هر دو یاور و دلسوز نبی مکرم بودند. هر دو در یک سال با اندک فاصله وفات نمودند، که پیامبر بزرگوار، آن سال را «عام الحزن» نام نهادند و نیز هر دو در یک مکان (حججون) دفن شدند و بالاخره اینکه ریشه شجره طیبه ولایت و امامت، از آنها تشکیل شده است.

یکی عمومی ارجمند خاتم رسولان و پدر امیر مؤمنان و جد امامان، که به قول استاد صاعد اصفهانی:

بگو مدحت باب و جد امامان

شجاع شجاعان، عمومی پیغمبر

و دیگری همسر مهربان و فداکار رسول خدا، مادر گرامی فاطمه زهرا و جده یازده امام معصوم، که باز به قول استاد صاعد:

زوج نبی، جده‌ی قبیله‌ی عصمت

مادر سادات و افتخار محمد

ولی بحمد الله، در دو سال گذشته، برنامه‌های گسترشده و شایسته‌ای به اجرا در آمده، که در انجام آنها برکت و عنایت امامزاده جعفر بن الرضا علیه السلام یار و پشتیبان بوده است و به عنوان نمونه می‌توان از فراهم آمدن و انتشار کتاب «شمع محفل طاها» که مجموعه شعری درباره حضرت خدیجه علیها السلام و حضرت ابی طالب علیها السلام می‌باشد، نام برد.

امید است همه ساله شاهد تشکیل با شکوه‌تر محافل نکوداشت بزرگ بانوی اسلام، در همه شهرها باشیم، تا با شناخت مقام رفیع آن بزرگوار، مسیر رستگاری را پیماییم و به سعادت جاوید دست یابیم.

آثار فراخوان ادبی – هنری سرچشمہ کوثر

از برنامه‌های جالب و مؤثر «کنگره بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام» فراخوان ادبی و هنری بود، که از همه دانش آموزان سراسر کشور (دختر و پسر) دعوت به عمل آمد، که با سرودن شعر و نوشتن مقاله و نقاشی و نامه نویسی به حضرت خدیجه علیها السلام عشق و علاقه و احساسات و عواطف و آگاهی و نبوغ خود را در طبق اخلاص گذارند و در میدان عرض ادب به ساحت مقدس بهترین یار و یاور رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم ظاهر شوند.

این حرکت نورانی، یک جهش جالبی ایجاد کرد و از سراسر کشور، نامه‌ای مشتمل بر سرودها، نقاشی‌ها، مقاله‌ها و نامه‌های به حضرت خدیجه به سوی شهر اصفهان و دبیرخانه کنگره بزرگداشت سرا زیر گشت، که برگزیده‌های مسابقه، به اشکال گوناگون و با استفاده از امکانات مادی و معنوی فراوان، مورد تشویق قرار گرفتند و در ویژه نامه‌ای به نام «سرچشمہ کوثر، حضرت خدیجه کبری» شماری از مقاله‌ها و نقاشی‌های برجسته، به چاپ رسیده، که بسیار جالب و ارزشمند به شمار آمد.

مقالات‌های بر جسته

۱ - مقاله‌ای با عنوان «خدیجه اُم المؤمنین» از ویدا صادقی و سمیره نظری

۲ - مقاله‌ای با عنوان «اویین لبیک گو» از محترم رضایی

۳ - شعری از عاطفه نادری از شهرستان کلاله

۴ - نامه‌ای به حضرت خدیجه، از «هدیه علاقبند»

۵ - مقاله‌ای با عنوان «خدیجه، بزرگ بانوی اسلام» از راضیه عوض زاده

۶ - نامه‌ای به حضرت خدیجه، با عنوان «شما حرفهای دل مرا می‌شنوید» از عاطفه سرگلزاری

۷ - نامه‌ای به حضرت خدیجه با عنوان «خدیجه پاکترین زن زمان بود» از زهراء ضیایی

۸ - نامه‌ای به حضرت خدیجه، از الهه صمدی

۹ - مقاله‌ای با عنوان «بانوی سبزپوش سماواتی زمین» از فرزانه سلیمی نیا

۱۰ - مقاله‌ای، با عنوان «چهار بانوی برتر عالم» از زهراء ملاوی

و نیز از تلاش‌های ویژه خانم علیزاده، از شهرستان کلاله، مدرسه بنت الهدی صدر، در ایجاد حرکت در میان دانش آموزان برای شرکت در مسابقه و موفقیت آنان، قدردانی شده است.

در ویژه نامه یاد شده، فهرستی از آثار رسیده به ستاد نکوداشت حضرت خدیجه و نام صاحب اثر و نام آموزشگاه و نام شهر و استان آن مرکز آموزشی ذکر شده است.

در این فهرست، در بخش «تحقیق و مقاله و انشاء» از ۱۳۵ صاحب اثر نام برده شده و در بخش شعر از ۹ نفر و در بخش نامه‌ای به حضرت خدیجه از ۱۹ نفر اسم برده شده است.

همایش بزرگ برای تجلیل از حضرت خدیجه در تهران

در سال ۱۴۲۶ قمری، در تهران در شب دهم ماه مبارک رمضان، با همکاری جمعی از علاقه‌مندان به حضرت خدیجه علیها السلام از اصفهان، همایش بزرگی در تهران برگزار گردید، که با حضور علما و دانشگاهیان و جمعی از اصحاب رسانه‌های جمعی (صدا و سیما) و اقشار مردم، از حال و هوای جالبی برخوردار گردید. شاعر و مداعی اهل البيت علیها السلام آقای سازگار، مخلص به «میثم» به مدح و رثای حضرت خدیجه پرداختند و سپس خطیب دلسوزته اهل البيت، حجۃ الاسلام و المسلمین، آقای حاج شیخ حامد معاونیان، سخنرانی پر شور و سوز و پر محتوایی ایراد کردند، که همه را تحت تأثیر قرار داد و اشکها را بر گونه‌ها جاری ساخت. در این سخنرانی، درباره قصور و تقصیرهای انجام گرفته، درباره خدیجه کبری علیها السلام و بی‌توجهی عمومی نسبت به عظمت آن حضرت و لزوم جبران گذشته‌ها، بحث بسیار جالب و فشرده‌ای انجام گرفت و گوشه‌هایی از فدایکاریها و برجستگیهای اعتقادی و اخلاقی و عملی حضرت، با بیانی جذاب و مهیج تشریح گردید، که فوق العاده مورد استقبال همه قرار گرفت (۷)

متن سخنرانی پر محتوی و پر شور و سوز خطیب دانشمند و دلسوزته اهل البيت علیها السلام آقای حاج شیخ حامد رضا معاونیان، در همایش بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام در تاریخ دهم رمضان المبارک ۱۴۲۶ قمری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سخن راندن از خدیجه علیها السلام هم سهل است و هم صعب! چرا که کدام مسلمان است که نام این بانوی بزرگوار و حکایت ایثار بی‌مانند او و تأثیر آن در احداث، ابقاء و اقامه دین و اسلام را نشنیده باشد؟ و دشوار است چون با شخصیتی عظیم رو برو هستیم، که مات و مبهوت عظمت و جلال اویم.

به راستی با این زبان الکن و کوتاه مجال ما، چگونه می‌توان کمال و جلالش را بیان نمود:
بزرگ بانوی که هر گاه جبرئیل امین بر پیامبر نازل می‌شد، عرض می‌نمود، یا رسول الله! حاجتی دارم:
سلام من و پروردگارتر را به خدیجه برسان و حضرت خدیجه علیها السلام در کمال ادب می‌فرمود:
إنَّ رَبِّيْ هُوَ السَّلَامُ وَ مِنْهُ السَّلَامُ وَ إِلَيْهِ السَّلَامُ. البته هر کسی از دیدگاه تحلیل شخصیت‌های اسلام، با عظمت این بانو رو برو می‌شود، اولین چیزی که چشم او را خیره می‌نماید، ایثار بی‌مانند آن بزرگوار است.

دار و ندار خویش را در ره یار باختم
بدین امید کز کرم، تا بکند به دل قرار

خدیجه علیها السلام تاجر بود و به راستی تجاری کرد که هر گز کهنه و نابود نمی‌شود! (۸) زنی بود بسیار متمول و دارای حشمتی در قریش، خدم و حشم بسیار داشت، کاروانهای تجاری فراوان از آن او بود، زهی تجارت که او کرد. هستی خود را به پای سید ابرار ریخت و نثار کرد، بدون ملت و بدون طلب مزد، اما چیزی را خرید که مگو و آن هم:
دل سید ابرار و محبت حبیب الله را! چندان که رسول خدا تا آخر عمر می‌فرمود:

هیچکس برای من خدیجه نمی‌شود! محبت او در صمیم دل حضرت آنچنان جای گرفته است، که نه خدیجه را، بلکه دوستان و دوستداران خدیجه را هم دوست می‌دارد.

می‌دانید که همه، خیره به ایثار آن بانو هستند (که واقعاً هم خیره کننده است)، می‌ینیم آن همه ثروت را، با شیدایی نثار و ایثار می‌کند.

در لحظه اولین ازدواج با پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ دار و ندار خویش را به پیامبر می‌بخشد و پیامبر هم بدون هیچ

تعارفی، همه آنها را به «باد بقاء» می‌دهد. او چهارهزار، چهارهزار درهم اگر به پای پیامبر ریخت، پیامبر نیز همه را به این و آن داد، چندان که فرمود:

ثروتی به مانند ثروت خدیجه، برای من مفید فایده نیفتاد. «برای من» یعنی «برای اسلام» یعنی برای احیای دین، که پیامبر همه را خرج کرد و بخشید.

بانوی که روزگاری، بر سر او کنیز کان از پر طاووس سایبان می‌گسترانیدند قصرها داشت و خانه‌ها، با آن همه حشمت و ثروت، کارش به جایی رسید که سه سال در شعب ابی طالب، میان یک دره سنگلاخ، در آن آفتاب سوزان حجاز و عربستانی، حتی لقمه نانی هم نداشت که بخورد و سایبانی که بیارامد!

اهل تاریخ می‌دانند که در دو جا از حیات بزرگوار پیامبر، گرسنگی ظاهری ایشان را آزار داد: اول:

در محاصره مدینه، در غزوه احزاب دوم:

در شعب ابی طالب، تا جایی که گاهی، سنگی با شال بر شکم مبارک خود می‌گذاشت، می‌بست و می‌فسرد که احساس گرسنگی نکند.

بانوی بطحا، سه سال تمام در غربت، گرسنگی و حالت وحشت، که هر آن امکان ترور پیامبر وجود داشت، بدون نانی، سایبانی و آبی برای خوابانیدن عطش به سر برد و همین بود که بعد از گذشت سه سال، این بانوی بزرگ از شدت شکنجه و رنج نحیفه شد و به راستی به شهادت رسید.

همگان می‌دانند اگر شکوه نبرد ذوالفقار علی عَلَيْهِ السَّلَام و انبوه ثروت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام نمی‌بود، نه از اسلام اسمی می‌ماند و نه از قرآن رسمی! به راستی آن یک پشتونه مالی بود و آن یک پشتونه نظامی، برای دین خدا و رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تا ما مسلمان شدیم. اسلام ما به یقین همان اندازه که مرهون نبرد و رزم علی عَلَيْهِ السَّلَام است، به همان اندازه، مديون ثروت خدیجه است، نه ثروت او، بلکه ایثار او.

مسلمانی ما و امدادِ لَضَرْبَةٍ عَلَىٰ يَوْمَ الْخُنْدَقِ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ التَّفَلِينِ است (که اگر آن ضربت نبود، آن روز که همه ایمان در مقابل همه کفر روپردازی شده بودند، خبری از جان جانان نمی‌ماند، تا چه رسد به فرقان او) و هم بدھکار انفاق خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام است، که اگر ثروت او نمی‌بود، باز هم از ایمان و قرآن اثری نبود، پس ما مسلمانی خود را مديون اویم و اکنون از خود پرسیم که چقدر ممنون اویم؟

اگر گبر و آتش پرست نیستیم، اگر حقیقت توحید را می‌بینیم و ره بیگانه نزدیم، اگر از هفتاد و دو ملت شمرده نمی‌شویم، بلکه «فرقه ناجیه» هستیم، به برکت حضرت خدیجه عَلَيْهِ السَّلَام و امیر المؤمنین علی عَلَيْهِ السَّلَام است، همین دو و بس و البته وقتی به این نکته می‌رسیم می‌بینیم:

گر خواجه شفاعت نکند روز قیامت
باید که ز مشاطه نرنجیم که زشتم

از رسول خدا و خدیجه کبری شرمنده ایم! چرا که در بزرگداشت بانوی بزرگ اسلام، قاصر، نه که مقصريم، کوتاهی‌ها کرده‌ایم، در نکو داشت نام و ترویج مرام او، که مرام بانوانی است ولایت مدار، که هستی‌شان را فدای خاتم النبیین و امیرالمؤمنین می‌کنند. این فرخنده زن که نه تنها همسر و همدم رسول خدا بوده، بلکه تنها رحم پاک و متزه او را خدا در تقدیر خود انتخاب کرده بود، تا لؤلؤی یکتا و گوهر والایی را که در خزانه خود داشت، بپوراند و خدیجه را به عنوان پاکترین صدف برگزیند.

طاهره قریش، سرچشمہ کوثر بود و که می‌داند کوثر چه خیر کثیر است؟

خدای متعال حکیم است و عادل و حکیم عادل وضع شَیٰ فی مَوْضِعِهِ می‌کند و هر چیز را به هر کس نمی‌دهد. فیض حق را قابلیت لازم است و این چه رحم قابلی بوده، که نور زهرای مطهر اظهر را شایستگی داشت، که خدا به او بدهد.
سِرّ این موهبت چیست؟

سرش اینست که او هر چه داشت در راه خدا داد و خدا هم بهترین آنچه را که در خزانه داشت به او داد، که «إِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلَيْمٌ». از اسامی مقدس ذات حضرت حق شاکر است، اگر کسی قدمی در راه حق برداشت، خداوند فوراً جبران می‌کند. خدیجه هستی اش را در راه حبیب الله داد، خدای متعال هم حبیبی خودش را به او داد، چندان که این دختر بی‌مانند هستی، در رحم مادر هم ائم و مونس جان او بود، آقای رحمانی همدانی در کتاب «فاطمة الزهراء بهجهة قلب المصطفی» از مدارک عامه و اهل سنت، از عالمی شافعی نقل کرده است که: پیامبر اکرم ﷺ و آله و سَلَّمَ بر خدیجه وارد شدند، در خانه کسی نبود و رسول الله مشاهده فرمودند، خدیجه مشغول صحبت است، فرمودند:
با چه کسی صحبت می‌کنی؟

عرض کرد:

این چنین که در شکم من است با من سخن می‌گوید و در ایام غربت شما مرا تسلی می‌دهد.
فرمودند ای خدیجه خشنود باش! ای که هستی ات را در راه من دادی، خشنود باش! این دختریست که از او یازده نور به جهان خواهند آمد.

اما و صد اما، که خدیجه گر چه این است، اما نه همین است، بلکه بسیار فراتر و بالاتر از اینست. مطلب بسیار بالاتر از ایثار دار و ندار و انفاق ثروت است!

چرا و چگونه؟ چون که می‌دانید فرزندان آدم و آدمیان، این چنین نیستند که همیشه هم سن، یا هم عصر خود باشند. روانشناختی انسان را که نگاه کنید:

برخی از سن خود بزرگترند، کسانی هم سن و سال خویشند و بعضی کوچکترند، برخی عمری را سپری کرده‌اند، ولی هنوز در ایام کودکی اند و افرادی نیز در ایام جوانی، به مانند پیران، متین و وزین اند، پس این چنین نیست که هم سن و هم عصر خود باشند. نیز برخی از افق دیدشان، فراختر از زمان حال بوده و دید وسیعتری داشته‌اند و جهان‌بینیشان بسیار گسترده‌تر از ظرف مکان و زمان خود بوده و کسانی که هم سن خود هستند، معاشرت با هم سن و سالان خود برایشان راحت‌تر خواهد بود، اما کسی که دید و افق او بالاتر بود و در ظرف مکان و عصر خود جای نشد، رنج خواهد برد، چرا که اطرافیانش نخواهند توانست او را دریابند، چیزی که او می‌بیند را نمی‌توانند ببینند.

هر که هشیارتر رخ زردتر

هر که او بیدارتر بیمارتر

در حدیثی حضرت امیر المؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام فرمودند صَدِيقُ الْعَالِمِ التَّعْبُ: همنشین و همراه مرد خردمند، همیشه رنج است، چرا که مرد خردمند دید و افتش در سطحی است، که اطرافیان نمی‌توانند او را دریابند، چون او پیشتر از آنها افتاده در راهند، پس مزاحم اویند و نمی‌توانند عظمتش را دریابند و از همین رو، ممکن است به او طعنه زده و مسخره‌اش کنند.

تمام بُنی آدم در این خاک و در این زمین خاکی بیگانه‌اند، چه برسد به انسان کامل! چه رسد به سر سلسله رُسُل، چه برسد به عقل کل. آن مرغ باغ ملکوتی که نبود از عالم خاک نبی بود، او بود که چند روزی قفسی ساخته بودند تنگ از بدنش. او ملک بود؟!
نه! ملک کجا و او کجا! رسد آدمی به جایی که به جز خدا نبیند. جبرئیل در معراج از همراهی او فرو ماند و گفت:
اگر بال دیگری زده و به اندازه بند انگشتی بالاتر بیایم آتش خواهم گرفت. او کسیست که جبرئیل و میکائیل خُدَّام در گاه اویند؛

مگر از کجا آمده و آمدنش بهر چه بوده؟ از عرش به فرش آمده است و آمده تا که تقریر کتاب و حکمت کرده و ما را پاک و متزه نماید، پس اصولاً خاتم انبیاء و حبیب خدا، بر روی زمین غریبه است.

اینجا خانه او نیست، سرسرای او سرای دیگری است. زمین تبعیدگاه اوست و تنها برای تعلیم زمینیان آمده است.

اگر بعثت وی به جای اینکه در جاهلانه‌ترین قوم و در بدترین نقطه آب و هوایی جهان بود، در جای دیگری مثلًا در روم مبعوث می‌شد و به آکادمی‌های فلاسفه وارد می‌شد، یا به جندی شاپور ما آمده و همگی بر زانو نشسته و از محضرش بهره‌ها می‌بردند، باز هم در بین آنها غریبه بود، چرا که افق دید او در جای دیگری بود، چون روح او بالاتر از عالم مُلک بود.

بنگرید کسی که در دره‌ای سنگلاخ به دنیا آمده و به ظاهر شخصی عامی است، در همان روز اول بعثت خود می‌گوید:

دین من دینی جهانی است و مهدی علیه السلام دارم، که عالم را از عدالت پر خواهد کرد. این دید دید بسیار وسیع و بزرگیست. کسی که آمده دید بشر را باز کند، که ای برادر تو همه اندیشه‌ای، آمده بگوید که: شما با مرگ تمام نمی‌شوید، بلکه جاودان هستید. چنین شخصیتی، حتی اگر از بزرگان، دانشمندان، حکما و فلاسفه جهان می‌آمدند و دستش را بوسیده و می‌گفتند «لطف آن چه تو اندیشی! حکم آن چه تو فرمایی!» باز هم غریب بود، چه برسد به آنکه در بین قومی آمد و مبعوث شد، که می‌گفتند: «یا آیها اللذی نَزَّلَ عَلَيْهِ الْذِكْرَ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ»^(۹) و تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل!

او که سراسر شفقت بود، می‌سوخت برای این که خلق هدایت شوند و خوابش نمی‌برد که: غم این خفته، چند خواب در چشم ترم می‌شکند.

حال بگو چه کسی می‌توانست او را در آن بیابان حجاز، در آن دره‌های سنگلاخی و در آن قوم جاهلی در ک کند؟ کسی نبود! هیچکس او را در ک نمی‌کرد و زبان حالش این بود که: مردم اندر حسرت فهم درست.

آنان گاهی ساحرش می‌خواندند و مردم ان، زمانی مجنونش گفتند. از خانه که بیرون می‌آمد، خاکروبه‌ها بر سرش می‌ریختند. او را در لحظه اول دعوتش سنگسار کردند، تا جایی که از کوه بالا-رفت و از پیراهن مبارکش خون می‌چکید و وقتی که فرشتگان خواستند اجازت بدهد، تا آن مردم را عقاب کنند، با نهایت شفقت فرمود:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ!» با این همه درکش نمی‌کردند.

ابن عاص پلید (مظہر حیله، مکر، کینه و شرک) هفتاد بیت شعر در هجو، مسخرگی و استهزاء او سروده بود و به کودکان مکه آموخت که هر گاه از خانه بیرون آمد، به دنبالش بدؤید، مانند دیوانگان سنگش بزنید و این اشعار را بخوانید.

و او، این روح بیکران، چقدر دردمدانه و چقدر غریانه می‌زیست! در آن بیابان غربت و در آن اوج بی کسی، هیچکس را نداشت، مگر یک نفر زن: خدیجه. خدیجه نه به عنوان یک همسر، نه به عنوان جفت زناشویی و زن خانه، بلکه برای اینکه تنها او می‌توانست این همای عرش نشین را در ک کند.

به راستی فقط او می‌توانست پیامبر را با روح بزرگش دریابد و رسول الله در هیچ کجا آرام نمی‌گرفت، مگر در کنار خدیجه طاهره و این آرامش نه جسمانی بود و زمینی، که روحانی بود و آسمانی.

کار پاکان را قیاس از خود مگیر
گرچه باشد در نوشتن شیر شیر

نه چون محبت یک شوی به همسرش و نه مردی به جفت اش، بلکه فراتراز اینها
این محبت زان محبتها جدادست
حب محبوب خدا، حب خدادست

شاعری شعری زیبا سروده، در حکایت حال امیرالمؤمنین علیه السلام می‌گوید:

هر کجا بودم امید خانه بود (وقتی با نهایت خستگی می‌آمد)

فاطمه بر روی من در می‌گشود

خنده‌های دلگشا، یادش به خیر!

به راستی مادر فاطمه هم برای رسول خدا این چنین بود، پشت در همیشه در انتظار، که سید ابرار بیاید، تا در را باز کرده، گرد و غبارها و آلدگی‌ها را از لباس پیامبر بزداید. زمانی بر سر و روی مبارک پیامبر شکمبه پر از آلدگی یک شتر را انداختند و این گستاخی چقدر دردآور بود، ولی چون که می‌آمد، خدیجه در را باز می‌کرد و با یک دریا محبت پیش آمده، گرد و غبار و کدورت‌هایی را که بر روی این مرأت الله، از این همه جفا و جاهلیت نشسته بود، می‌تکاند، یعنی که اگر هیچکس یارت و غمگسارت نیست، من هستم. همچنان که دخترش به امیرالمؤمنین می‌گفت:

اگر همه مدینه به تو جفا کردن، برای همسرت فرقی ندارد، برای من امیرالمؤمنین! خدیجه هم می‌گفت:

يا رسول الله! اگر هیچکس دعوت تو را نمی‌پذیرد، این همه جسارت به تو می‌کنند من همراه توأم و اولین ایمان آورنده به تو! آری این خدیجه است.

ما عظمت خدیجه را در ثروتش نمی‌دانیم، عظمت خدیجه را فقط در این نمی‌دانیم که او پشتوانه مالی پیامبر بود، بلکه به راستی، او بهترین پشتوانه روحی پیامبر بود.

بهترین تعبیری که می‌توان گفت، اینست که، خدیجه دلارام پیامبر بود، پیامبر با او آرام می‌گرفت. رسول خدا تا آخرین لحظه‌های عمر، هر گاه اسم خدیجه را می‌شنیدند اشک می‌ریختند، آنقدر نام او را می‌برد که عایشه به اعتراض گفت:

يا رسول الله! چقدر ياد خدیجه می‌کنی؟!

فرمود:

عاشه ساکت باش! هیچکس برای من خدیجه نمی‌شود و چنین بود که هر از گاهی وقتی گوسفنده ذبح می‌کردن، می‌فرمود: گوشتش را بین دوستان و دوستداران خدیجه توزیع کنید.

خدیجه علیه السلام حالت شیدایی عجیبی نسبت به پیامبر داشت، تا جایی که او خود خواستگار پیامبر بود.

کسی را واسطه قرار داد که چون رسم و رسوم مردمان این است، بگویید محمد به خواستگاری من بیاید و وقتی آمدن پیام برای ابی طالب فرستاد که مهر و صداق بر عهده خودم و این مقدار درهم و دینار را به عنوان مهر من بپذیرد و هنگامی که ابی طالب در مجلس خواستگاری بلند شد و فرمود، مهر چنین است و آن را عروس خانم بر عهده خود پذیرفته است

ابولهب بلند شد و به طعنه گفت:

از کی تا به حال مهر را زنان می‌پذیرند؟!!

ابی طالب فرمود:

خموش باش! اگر کسی به مانند محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ باشد، می‌شود که همه زنان برای او جان دهند، تا چه برسد که مهر خود را ببخشنند.

آن همه اظهار محبت‌های بی‌تابانه، که پیامبر به فاطمه زهرا علیه السلام می‌کرد، یکی این بود که «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِحُبِّ فاطِمَةٍ» و دیگر اینکه فاطمه پاره جانش بود.

سوم اینکه می‌فرمود:

فاطمه روح میان دو پهلوی من است.

آخر آن که: بوی گل را از که جوییم از گلاب! رسول الله، در فراق خدیجه با بوئیدن و بوسیدن فاطمه، به خود آرامش می‌داد. از همین رو حضرت رضا علیه السلام فرمود:

پیامبر تا فاطمه زهرا را نمی‌بوسید، شب به خواب نمی‌رفت. باید حتماً می‌آمدند زهرا را می‌بوسیدند، مددتی سر بر سینه او می‌گذاشتند و او را می‌بوئیدند، تا آرامش پیدا نموده و بعد می‌رفتند.

آری پیامبر هم، این همه شیدای خدیجه و فاطمه او بود، اما خدیجه، چون محبت‌شش محبتی الهی است، محبت زمینی و عشق مجازی نبوده و فراتر از این هاست و چون پیامبر را خوب درک می‌کند، با این همه بی‌تابی که نسبت به پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ داشت، هر سال که یکی دو ماه رسول الله در خلوت خود در غار حراء به سر می‌برد، یک مرتبه هم اعتراض نکرد و فقط اطاعت می‌کرد و همراهی. وقتی هم پیامبر بر می‌گشتند، با رویی گشاده، با آغوشی باز، از ایشان استقبال می‌کرد.

هنگامی هم که به پیامبری برگزیده شدند و فرمودند:
من رسول خدایم، من مبعوث شده‌ام، خدیجه نگفت:

به چه دلیل؟ عجب! بلکه گفت من از آغاز می‌دانستم! به راستی این روح چقدر پر درک بوده است؟!

امیرالمؤمنین به یاران و مردمان گله می‌فرمودند، که من از شما خسته شده‌ام و شما از من، من را امروز نمی‌شناسید و فرداها خواهد شناخت. این خانم که بود که **أُسْتَادِ امیرالمؤمنین**، حضرت سید المرسلین را خوب می‌شناخت و درک می‌کرد. شایان ذکر است، آنچه که ما در وصف خدیجه گفتیم، در حد عقل و درک قاصر ماست، خدیجه شناسی را زمانی باید، که امام عصر علیه السلام صبح دولتش بدند، در کنار مسجد الحرام، منبری گذاشته شود و او بگوید خدیجه که بود!

این تعبیر نیز که بگوییم:

خدیجه اشرف زوجات الرسول است، تعبیر خیلی مناسبی نیست، چرا که هر چند در میان زوجات رسول الله، زنان بزرگی چون ام سلمه و ... داریم، ولی گمان نمی‌کنم بتواند این قیاس، عظمت خدیجه را نشان دهد که بگوییم:
خدیجه اشرف است.

اینها همه کنیز کان خدیجه هستند، خدیجه‌ای که حق بر او عرض سلام می‌کند کجا؟ آنان کجا؟ خدیجه‌ای که مرحوم محدث قمی، صلواتی را بر معصومین، از حضرت امام سجاد علیه السلام نقل می‌کند، که در مقطعی از آن، در زمرة معصومین و در این سلسله طیبه، صلوات بر خدیجه کبری آمده است.

خدیجه‌ای که در نیایش صبحگاهان آدینه خطاب به حجۃ بن الحسن علیه السلام می‌گویید:
وابن خدیجه الغراء! یعنی:

می‌سزد که تو یا مهدی به خود بیالی که فرزند خدیجه‌ای. خدیجه‌ای که امام حسین علیه السلام روز عاشورا می‌گفت:
انا ابن خدیجه الکبری. بنا بر این دیگر زوجات رسول الله با وی قابل مقایسه نیستند. آری این چنین است که ما به راستی در بزرگداشت نام و یاد همچون او کوتاهی کرده‌ایم و همتی باید که جرانی کنیم.

نکته‌ای دیگر اینکه، ما به عنوان یک چهارم مسلمانان دنیا، آیا حق مطالبه را نداریم که برسیم، چرا قبور اولیاء و ابناء رسول الله را در بقیع سالیانی پیش این چنین ویران کردند؟ و چرا مطالبه‌ای برای آبادانی قبور آنها نمی‌شود؟ بدانید اگر چنین تقاضاها‌یی در سطح دنیا زیاد باشد، یقیناً بی‌تأثیر نخواهد بود.

چرا که امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

«کسی که به دنبال طلب چیزی بود، یا به همه آن چیز می‌رسد یا لااقل به اندکی از آن (۱۰)» و همچنین قبر خدیجه کبری و قبر سرآمد ام المؤمنین‌ها، چه بگوییم، خدیجه کبری را ام المؤمنین بنام؟ (که البته هست) اما او ام سیده نساء العالمین است، ام الائمه

المعصومین است، او کافله امیرالمؤمنین است، او بود که برای امیر مؤمنان مادری کرد، هنگامی که رسول الله ﷺ می‌باشد و آله و سلم علیه السلام را در شش سالگی، به بیانه قحطی به خانه خود آورد و به خدیجه سپرد.
آری این خدیجه بود با آن همه شیدایی! بین شیدایی و بیتابی او تا به کجا رسیده، که چقدر مؤذبانه، چقدر خاضعانه، هنگام رحلتش، خود هم به رسول الله نگفت، بلکه به دختر پنج ساله‌اش، زهرا علیه السلام گفت:
به پدرت بگو:

متنی بر من بگزارد، من که از دنیا رفتم، خواهشی دارم و آن اینکه من را در پیراهن خود کفن کند.
! زلیخا کجا، یوسف کجا؟ و این عشق‌های مجازی زمینی کجا؟ بیا بنگر که عشق الهی اینجاست (۱۱).
تو گویی می‌گویید:

آنقدر دلبند حبیب رسول خدایم، که می‌خواهم در قبر هم با پیراهن یوسف باشم، در قبر هم بوی او را استشمام کنم و بعد هم ملتمسانه از رسول خدا خواهش کرد که، متن بگزار و من را بادست خودت کفن کن و پیامبر هم همین کار را کرد، جز اینکه فرمود در هنگام احتضار خدیجه، زهرا را بیرون برید که حاشا مادر دهد جان و گند دختر تماشا!

دختر پنج ساله‌اش زهرا علیه السلام را از خانه بیرون بردنده، تا این لحظه را نبیند، در همان لحظه آخرین هم خداوند بر او سلام فرستاد و او جواب سلام خداوند خود را داد. پیامبر با یک دنیا اندوه، بدنه مطهر خدیجه را برداشته دفن کرد و به خانه آمد. تمامی غمهای عالم به دلش نشست، زهرا پیش آمد؛ در چشم پدر غم می‌بیند و اشک، در اتفاقهای خانه خبری از مادر نیست، پیراهن عربی پدر را گرفت و تکان می‌داد. می‌گریست و می‌گفت:
ابتها آین امی (پدرم، مادرم خدیجه کجاست؟)

آنقدر که پیغمبر بیچاره شد، ماند که به دخترش چه بگوید؟ جبرئیل به کمک پیامبر آمد و عرض کرد:
یا رسول الله! آمده ام کمکتان! خدایت می‌فرماید:

زهرا را بر روی زانویت بنشان و بگو زهرا جان خدا به تو می‌گوید برای مادرت قصری از یاقوت سرخ درست کرده‌ایم و در بهشت پیش ماست، جایش راحت است و دل دختر آرام گرفت.

بزرگداشت حضرت خدیجه علیه السلام در شهرستان کرج

برخی از علاقه‌مندان به حضرت خدیجه علیه السلام در سال ۱۴۲۶ فعالیت مخلصانه‌ای را در شهر کرج در بزرگداشت آن بزرگوار انجام دادند که پایه‌گذاری یک حرکت بسیار وسیع در سال ۱۴۲۷ گردید.

در این سال ستادی برای بزرگداشت تشکیل گردید که موارد بسیار جالبی را به اجرا در آوردند که از جمله آنها است:

۱ - ایراد سخنرانی مفصل راجع به حضرت خدیجه قبل از نماز جمعه اولین جمعه ماه مبارک رمضان.

۲ - اطعام و افطاری به ایتام و نیازمندان در شب وفات، در سطحی گسترده.

۳ - ارسال سخنان پیامبر اکرم ﷺ راجع به حضرت خدیجه در مساجد شهر

۴ - توزیع پرچم و پوستر و کتاب و سی - دی مربوط به حضرت خدیجه در مساجد

۵ - ارسال کتاب «سرچشمه کوثر» به شاخه‌های کمیته امداد و کلیه مدارس آموزش و پرورش چهار ناحیه شهر جهت برگزاری مسابقه خدیجه شناسی.

۶ - برگزاری مسابقه مقاله نویسی با موضوع حضرت خدیجه در سطح مدارس.

۷ - برگزاری مراسم بزرگداشت حضرت خدیجه، ویژه دانش آموزان دختر دبیرستانی همراه با اهداء کتاب و سی - دی و تکریم

- کسانی که نام خدیجه دارند و برگزاری مسابقه در جمع حاضر در مراسم.
- ۸- برگزاری ویژه برنامه، مربوط به حضرت خدیجه، در مراسم صبحگاهی و برنامه نماز ظهر و عصر، در روز وفات آن حضرت، در کلیه مدارس و ادارات آموزش و پژوهش.
 - ۹- برگزاری مسابقه خدیجه شناسی در سطح عموم مردم
 - ۱۰- بزرگداشت حضرت خدیجه در تابلوهای شهر
 - ۱۱- برگزاری مراسم ویژه شب و روز وفات، در مساجد، ادارات، مدارس.
 - ۱۲- پخش برنامه میز گرد و مسابقه خدیجه شناسی در رادیو کرج.
- جالب است که بدانیم، دست اندر کاران برنامه، دامنه فعالیت بزرگداشت را به شهرهای نظر آباد، شهریار، رباط کریم، ساوجبلاغ و ... کشانیدند.
- فعالیت‌های انجام شده در شهر کرج، می‌تواند راهنمای خوبی برای دیگر شهرها و مناطق کشور باشد.

برنامه بزرگداشت حضرت خدیجه علیها السلام در سایر شهرها

گفتگوهای انجام شده و ارسال پژوهشگر، پوسترها به شهرهای گوناگون، حرکت نورانی بزرگداشت حضرت خدیجه را در عموم شهرها و روستاهای مطرح نمود و با تفاوت‌هایی در کمیت و کیفیت برگزاری مراسم، در زمینه تجلیل از عظمت حضرت خدیجه علیها السلام پایه گذاری‌های خوبی انجام گرفته است، که می‌تواند در سالهای بعد گسترش و فراگیر شود.

گزارشی و اشارتی و سفارشی

نویسنده محقق و جامع و پژوهشگر، دلسوخته اهل‌البیت علیهم‌السلام حضرت حجۃ‌الاسلام و‌المسلمین، آقای حاج شیخ علی اکبر مهدی پور، که از ابتداً حرکت نورانی «بزرگداشت حضرت خدیجه» با قلم و‌اندیشه، همت و‌پشتکار، تشویق و‌حمایت خود، در راه بزرگداشت مقام حضرت خدیجه، مجده و پیگیرانه اقدام نمودند، در مقاله‌ای زیبا، گزارشی اجمالی از این حرکت نورانی ارائه نموده‌اند و اشاره‌ای به فضائل گستره و برگسته حضرت خدیجه داشته‌اند و در پایان، سفارشاتی جامع و پیشنهاداتی به همه اصحاب قلم و قدم و صاحبان ذوق و هنر و دست اندر کارهای بزرگ علمی و دینی و اجتماعی، ارائه نموده‌اند، که شایان توجه می‌باشد و اینک متن مقاله یاد شده:

برگراهی سرچشمی کوثر

در اوایل ماه مبارک رمضان ۱۴۲۶ ه که برای تبلیغ و ترویج معارف اهل‌البیت علیهم‌السلام در تهران بودم، یکی از خدمتگزاران صدیق اهلیت از اصفهان تماس گرفته اظهار نمود: دوستان اهل وفا از اخلاق‌مندان آل عبا، تصمیم گرفته‌اند که روز دهم رمضان به مناسبت سالروز ارتحال ملکه‌ای اسلام، حضرت خدیجه کبری علیها السلام همایش شکوهمندی در تهران و اصفهان برگزار کنند، به این منظور قرار شده نوشتاری در این زمینه تهیه شود و شما را برای انجام این مهم در نظر گرفته‌اند.

با تمام ذرّات وجودم پذیرا شدم، ولی گفتم زمان بسیار محدود است، گفتنی: در حد امکان.

به منزل صدیق ارجمند، محقق بزرگوار، استاد اهری رفته، از کتابخانه‌ی نفیس و غنی ایشان بهره جستم، جزوی‌ای تحت عنوان:

«سرچشمه‌ی کوثر» تهیه گردید.

هر بخشی که مهیا می‌شد به اصفهان فاکس می‌کردم، عزیزان تایپ کرده با فاکس می‌فرستادند، اغلات تایپی اصلاح شده، برگشت داده شد.

سر انجام این نوشتار در کمتر از ۲۴ ساعت فراهم شد و پیش از فراسیدن روز وفات حضرت خدیجه در تیراژ وسیعی منتشر شد، که باید به دوستان با همت و پر تلاش اصفهانی دست مریزاد گفت.

شب ارتحال حضرت خدیجه به اصفهان رفته، مصاحبه‌ای با سیما اصفهانی انجام دادم که در سطح استان پخش شد. پس از همایش باشکوه اصفهان، همایش باشکوه دیگری در یکی از تالارهای مهم تهران برگزار گردید.

در این همایش جمعی از عالمان خدمتگزار، محققان تلاشگر، شاعران متعهد و مادحان اخلاقمند حضور داشتند، که پس از صرف افطار از برنامه‌های جالب و جاذب، به ویژه سخنرانی خطیب ارجمند «استاد معاونیان» که از مشهد مقدس به این منظور به تهران آمده بود، استفاده شد.

گروهی از تلاشگران تأثیرگزار «صدا و سیما» در این همایش، با اجرای برنامه‌های سودمند، حاضران را در فضای معنوی پر شوری قرار دادند.

در کرج و اطراف آن مسابقه‌هایی پیرامون حضرت خدیجه علیها السلام برگزار شد و جوایز ارزشمندی تقدیم گردید. رمضان ۱۴۲۷ که مصادف با «یک هزار و چهارصد و سی امین سال» ارتحال بزرگ ملکه‌ی اسلام بود، کتاب «سرچشمه‌ی کوثر» باز نویسی شده، در تیراژ وسیعی تجدید چاپ شد.

کتاب ارزشمند دیگری شامل مدایح و مراثی مربوط به حضرت خدیجه علیها السلام تهیه شده، تحت عنوان: «غروب ماه حجاز» چاپ و منتشر شد.

آثار دیگری در شرح حال حضرت خدیجه علیها السلام خریداری شده، به ۳۶۰۰۰ مدرسه از مدارس کشور ارسال گردید. تابلوهای فراوانی به صورت پوستر، پلاکارد، کارت پستال تهیه شده، در چند استان توزیع گردید. پرچمهای جالب و چشم‌ناوازی تهیه و توزیع گردید.

مصاحبه‌ای دیگر با شبکه‌ی اول انجام گرفت و در پگاه دهم رمضان در آستانه‌ی طلوع فجر، که همه‌ی عزیزان روزه‌دار بیدار بوده، مشغول تهجد، نماز شب، تلاوت قرآن، دعای افتتاح، ابوحمزه و غیره بودند و چشم به راه طلوع فجر و ندای ملکوتی اذان صبح بودند و لذا دیده‌ها به صفحه‌ی تلویزیون دوخته شده بود و می‌توان گفت که آن لحظه پر بیننده‌ترین لحظات سیما در طول شبانه روز بود، این مصاحبه پخش شد و مورد توجه دلهای شیفته و شیعیان دلسوزخته‌ی اهلیت علیهم السلام قرار گرفت.

آثار و برکات بزرگداشت:

و اینک با گذشت دو سال تمام از نخستین همایش حضرت خدیجه علیها السلام به قسمتی از آثار پر بار این همایش می‌پردازیم:

۱. فرهنگسازی برای گرامی داشت حضرت خدیجه علیها السلام برای همیشه، در ایام ارتحال آن حضرت.
۲. چاپ و نشر کتابهای مربوط به آن حضرت در بسیاری از استانها.
۳. چاپ و نشر انواع پوستر، پلاکارد و برچسب.
۴. چاپ و توزیع پرچمهای مزین به احادیث مربوط به آن حضرت.
۵. تجلیل و گرامی داشت آن ملکه‌ی اسلام، در ایام وفاتش از صدا و سیما.
۶. ثبت تاریخ وفات آن حضرت در همه‌ی تقویمهای کشور.

۷. اختصاص سخنرانی خطبای ارجمند سراسر کشور، در آن ایام به آن حضرت.
۸. گسترش چشمگیر @ نامگذاری نوزادان دختر با نام نامی و یاد گرامی آن حضرت ۹. تبادل پیامهای کوتاه تسليت ارتحال آن حضرت، به وسیله‌ی تلفن، تلگراف، اس. ام. اس و غیره.
۱۰. نامگذاری بسیاری از مراکز فرهنگی با نام نامی آن حضرت.
۱۱. چاپ و نشر مقالات علمی در جراید و مجلات کشور، پیرامون شرح زندگانی حضرت خدیجه علیها السلام و تاریخچه‌ی تخریب گنبد و بارگاه آن حضرت در «جنة المعلّا» به سال ۱۳۸۴ ه توسط وقاییان بد سر شت.

آموزه‌های سرچشمه‌ی کوثر

دُرهای شاهوار فراوانی در کتب تفسیر، حدیث، تاریخ و سیره، پیرامون ملکه‌ی اسلام، سرچشمه‌ی کوثر، همسر پیغمبر، مادر گرامی حضرت زهرای اطهر آمده است، که پژوهشگران را به کار آید، شیفتگان را به وجود آورد، بر تارک صفحات زرین تاریخ جای گیرد.

اشاره‌ای به نکات برجسته‌ی زندگی حضرت خدیجه علیها السلام

و اینک نکات برجسته‌ای که از شرح زندگانی حضرت خدیجه، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد را، در اینجا یادآور می‌شویم:

- ۱ - حضرت خدیجه علیها السلام به هنگام ازدواج با پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ساله بود (۱۲)
- ۲ - حضرت خدیجه علیها السلام به هنگام ارتحال ۵۰ ساله بود، که ۲۵ سال آن را خدمت پیامبر اکرم سپری کرده بود (۱۳)
- ۳ - حضرت خدیجه قبل از پیامبر اکرم با هیچکس ازدواج نکرده بود (۱۴)
- ۴ - از حضرت خدیجه علیها السلام تنها یک دختر به یادگار مانده، که حضرت زهرا علیها السلام بود (۱۵)
- ۵ - پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تنها یک داماد داشت، که مولای متقيان امیر مؤمنان علیه السلام بود (۱۶)
- ۶ - زینب و رقیه دختران هاله، خواهر حضرت خدیجه بودند. (۱۷)
- ۷ - مهریه‌ی حضرت خدیجه ۱۲ / ۵ اوپیه (برابر ۵۰۰ درهم) بود (۱۸)
- ۸ - حضرت خدیجه ۴۰۰۰ دینار به محضر پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرستاد، که آن را به خانواده‌ی حضرت خدیجه به عنوان مهریه تقدیم نماید (۱۹) ولی پیامبر اکرم فقط ۵۰۰ درهم از آن را به عنوان مهریه فرستاد، تا مهر السنه باشد (۲۰)
- ۹ - حضرت خدیجه به هنگام ازدواج با پیامبر دختر و دوشیزه بود (۲۱) حضرت ابوطالب نیز در خطبه‌ی خود گفت: برادرزاده‌ام از دختر شما که بانویی با فضیلت، مشهور به عفت و سخاوت و دوشیزه‌ای بلند جایگاه است، خواستگاری می‌کند (۲۲)
۱۰. شایعه‌ی ازدواج حضرت خدیجه علیها السلام با دو تن دیگر، پیش از پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تحریف عمده تاریخ است، برای طرح عایشه به عنوان تنها دختری که پیامبر اکرم با آن ازدواج کرده است، چنانکه طرح دامادی عثمان و ملقب کردن او به «ذوالنورین» منحصرًا برای تراشیدن رقیب سیاسی، برای مولای متقيان، امیر مؤمنان علیه السلام می‌باشد.

فضائل ویژه‌ی حضرت خدیجه

در میان همسران پیامبر، بلکه در میان بانوان جهان برای حضرت خدیجه علیها السلام فضائل ویژه‌ای هست که به شماری از آنها در اینجا فقط اشاره می‌کنیم:

۱. خداوند متنان در کلام قدسی از او به «مبارکه» تعبیر نموده است (۲۳)

۲. خداوند متعال هر روز چندین بار با وجود حضرت خدیجه به ملائکه‌ی مقرب مباحثات می‌کند (۲۴)
۳. پیک وحی درود و تحیت پروردگار را به خدیجه کبری ابلاغ می‌کرد. (۲۵)
۴. در عهد جاهلی حضرت خدیجه به «طاهره» ملقب بود (۲۶) و آن به جهت شدت عفت و پاکدامنی او بود (۲۷)
۵. پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ او را «صدیقه» تعبیر می‌کرد (۲۸) و آن به معنای داشتن بهره‌ای از مقام عصمت می‌باشد (۲۹)
۶. پیامبر اکرم در همه‌ی امور با او مشورت می‌کرد. (۳۰)
۷. به نقل ابن بطوطه خانه‌ی حضرت خدیجه به «قبة الوحى» شهرت داشت. (۳۱)
۸. پیامبر اکرم حضرت خدیجه را برترین «ام المؤمنین»‌ها (۳۲) و برترین بانوی امت خواند. (۳۳)
۹. حضرت خدیجه در بهشت نیز افتخار همسری پیامبر را دارد. (۳۴)
۱۰. امیر مؤمنان در سوک حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام چکامه‌ای سروده، از او به عنوان: «سیدة النساء» تعبیر کرده است (۳۵)
۱۱. پیامبر اکرم در ارتحال حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام به قدری اندوهگین شد که برای سلامتی آن حضرت احساس خطر شد (۳۶)
۱۲. حضرت خدیجه به قدری به امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام محبت داشت، که در میان مردم علی عَلَیْهِ السَّلَام را «نور چشم خدیجه» می‌خوانندند. (۳۷)
۱۳. پیامبر اکرم خطاب به حضرت فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام می‌فرمود: خداوند بطن مادرت را به عنوان وعاء امامت برگزید. (۳۸)
۱۴. ایمان آوردن حضرت خدیجه در نخستین لحظات مشاهده نور نبوت، نشان عقل وافر و عزم راسخ آن حضرت بود (۳۹)
۱۵. خداوند منان کاخ حضرت خدیجه را به پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ عرضه داشت. (۴۰)
۱۶. پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ همواره از ایثار و فداکاری حضرت خدیجه یاد می‌کرد و می‌فرمود: خداوند از او برای من فرزند عطا کرد و دیگر همسرانم را محروم نمود. (۴۱)
۱۷. به هنگام فتح مکه، چادر فرماندهی خود را در کنار قبر حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام نصب کرد. (۴۲)
۱۸. در روز رستاخیز ۷۰ / ۰۰۰ فرشته با پرچمهای مزین به گلوژه‌ی: «الله اکبر» به استقبال حضرت خدیجه می‌شتابند. (۴۳)
۱۹. فرزانه‌ی قریش با هوش سرشار و مغز اقتصادی بی‌نظیرش، برای جوانان قریش اشتغال درست می‌کرد، سرمایه در اختیار آنها قرار می‌داد و به صورت مضاربه آنان را به تجارت وا می‌داشت. (۴۴)
۲۰. پیامبر اکرم هرگز برای احدي اجير نشد (۴۵) و حضرت خدیجه آن حضرت را در رأس کاروان تجاری خود به دمشق می‌فرستاد.

پیشنهاداتی به فرهیختگان، در بزرگداشت حضرت خدیجه

- و اینک در پایان این مقال چند پیشنهاد در رابطه با گرامی داشت حضرت خدیجه تقدیم می‌گردد.
۱. از همه‌ی خطبای ارجمند می‌خواهیم که شب دهم و یازدهم ماه رمضان را به ذکر فضائل، مناقب، سیره، شخصیت و دیگر ابعاد وجودی آن حضرت اختصاص دهند.
 ۲. از همه‌ی روزنامه‌های متعهد کشور می‌خواهیم که ضمیمه‌ای به آن حضرت اختصاص دهند.
 ۳. از همه‌ی ارباب جراید می‌خواهیم، بخشی از مجله و صفحه‌ای از روزنامه‌ی خود را به آن حضرت اختصاص دهند.
 ۴. از صدا و سیما می‌خواهیم که با پخش برنامه‌های مفید در ایام وفات حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام، دین خود را به آن بانوی بزرگ

ادا کنند.

۵. از ارباب قلم می‌خواهیم که هر کدام کتابی پیرامون زندگانی آن مادر نمونه، همسر نمونه و بانوی نمونه تدوین کنند.

۶. از صاحبان قریحه، می‌خواهیم با ذوق سرشار و طبع روان خود، آثار ماندگاری پیرامون آن حضرت پدید آورند.

۷. از پدران و مادران وظیفه شناس می‌خواهیم که با نامگذاری یکی از فرزندان خود به نام «خدیجه» در ترویج این نام زیبا سهیم باشند.

۸. از مسؤولان مربوطه می‌خواهیم که: تالارها، کتابخانه‌ها و دیگر مراکز فرهنگی خود را با نام نامی این بانو مزین کنند.

۹. از خطاطان، نقاشان و دیگر هنر آفرینان می‌خواهیم که، از نیروی خلاقه‌ی خود در آفرینش آثار ارزشمندی در حوزه تخصصی خود تلاش کنند.

۱۰. از هنرمندان معهود می‌خواهیم که فیلمهای آموزنده‌ای از زندگی سراسر ایثار و فداکاری حضرت خدیجه، که در حفاظت و حراست از پیامبر اکرم، تربیت برترین بانوی جهان، تجارت، بازارگانی توأم با متنانت، انتخاب کارگزاران امین، رفتار شایسته با کارگزاران، سامان دادن وضع اقتصادی و هزینه کردن آن در راه نشر آیین حق و دیگر آموزه‌های آن بانوی با فضیلت، فیلمهای جالب و جاذب تهیه کنند.

با تقدیم مراتب سپاس به همه‌ی تلاشگران در بزرگداشت حضرت خدیجه علیہما السلام

سرچشمہ کوثر

نویسنده محقق و نامدار، حجۃ الاسلام و المسلمین، آقای حاج شیخ علی اکبر مهدی پور دام عزه، که عمری را در راه تحقیق و تألیف و نشر آثار اهل بیت علیہما السلام صرف نموده‌اند، علاوه بر همکاری‌های بیدریغ و مخلصانه خود در امر بزرگداشت حضرت خدیجه علیہما السلام اثر نفیسی را تقدیم به محضر مبارک آن حضرت نمودند، با نام «سرچشمہ کوثر» که تا کنون دو نوبت به چاپ رسیده و چاپ دوم آن در پانزده هزار نسخه منتشر گردیده است

در مقدمه کتاب، با توجه به پیشتازی اصفهان در اقامه شعائر مذهبی و ولایی و لزوم اهتمام در امر بزرگداشت حضرت خدیجه علیہما السلام، نکات جالبی را بیان داشته‌اند، که علاقه‌مندان را به مطالعه آنها دعوت می‌نماییم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از الطاف بیکران ایزد منان بر شیعیان شیفته و پاکباخته اصفهان، پیشتازی و پیشگامی آنان در اقامه بسیاری از شعائر مذهبی و اسلامیست.

«سلمان» پیشتاز مسلمانان جهان، از این شهر باستانی برخاسته، غواص بحار علوم اهل بیت علیہما السلام «عالّمه مجلسی» آب زلال خاندان عصمت و طهارت را از این شهر به سرتاسر جهان اسلام روانه ساخته است.

«نهضت فاطمیه» و حرکت عظیم مردمی، در روز شهادت دخت گرامی پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در این شهر شکل گرفت، آنگاه با عنایت مرجعیت اعلای جهان تشییع، به اوج شکوه و عظمت خود رسید.

«دھه مبارکه مهدویه» از این شهر نشأت گرفت، مرزا را در نور دید، از کشورهای اسلامی فراتر رفت، در مناطقی چون سوئد، دانمارک، روسیه و ... نورافشانی کرد.

همایش مردمی و راهپیمایی عظیم نیمه شعبان، از این شهر آغاز شد، شهرهای مختلفی را تحت تأثیر قرار داد و در حريم کریمه اهل بیت علیہما السلام و مسجد مقدس جمکران به اوج شکوه و عظمت رسید و اینک برای اوّلین بار در تاریخ، همایش بزرگداشت سرچشمہ جاری کوثر، مادر گرامی صدیقه اطهر، همسر فرزانه رسول اکرم، ام المؤمنین، خدیجه کبری علیہما السلام

یک هزار و چهارصد و سی امین سالروز ارتحال محبوبه یکتا، در این شهر برگزار می‌شود و صفحه زرین دیگری بر دفتر مفاخر شهر سلمان افروده می‌گردد امید می‌رود که در سال‌های بعد، شاهد برگزاری همایش‌های عظیم تری، در جای جای میهن اسلامی، به همین مناسبت باشیم.

این نوشتار گامی کوتاه در راستای این هدف مقدس و برگی کمنگ از این دفتر شکوهمند می‌باشد.
عذر تقصیر

ای برترین قله شرف، ای والاترین ڈردانه خلقت را صدف، ای مفتخر به دامادیات، شاه نجف، ای مزار مهجورت زائان خانه خدا را هدف؛ ای خدیجه کبری، ای محبوبه یکتا، ای همسر طها، ای مادر زهراء، ای نور چشم مولا؛ ما همه مدیون توئیم، شیفتہ و شیدای کوی توئیم، مفتخر و سرفراز به پیروی از خاندان توئیم، معرف به تقصیر در آستان ملک پاسبان توئیم.

سرچشمه کوثر

یک هزار و چهارصد و سی سال تمام از ارتحال جانگداز سرچشمه همیشه جاری کوثر، اُم الائمه النجباء، مادر گرامی حضرت زهراء علیه‌السلام، همسر فرزانه خاتم الانبیاء، یار و یاور رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فرزانه سرزین بطحاء؛ حضرت خدیجه کبری علیه‌السلام می‌گذرد.

در طول قرون و اعصار، از سوی همه اقوام، در بزرگداشت این مام فضیلت‌ها، کوتاهی شده و مراسم گرامی داشت آن بانوی بانوان بهشتی، در سطحی شایسته و جایگاهی باشته برگزار نشده است.

در این دنیای آکنده از نشست‌ها و همایش‌ها، که هر روز در ده‌ها حوزه فرهنگی و هنری و عرصه‌های بین‌المللی، برای چهره‌هایی که یک هزارم فضائل آن مام فضیلت‌ها را ندارند، چه حماسه‌ها که آفریده نمی‌شود؟ چه چکامه‌ها که سروده نمی‌گردد؟ چه مقاله‌ها که نگاشته نمی‌شود؟ چه فیلم‌ها که تهیه نمی‌شود؟ چه همایش‌ها که ترتیب داده نمی‌شود؟!

ولی برای این بانوی گرامی، همسر شایسته خاتم النبیین، مادر مهربان سیده نساء العالمین، مادر خانم گرانسونگ امیر المؤمنین علیه السلام برترین مصدق‌آم (ام المؤمنین) در کتاب رب العالمین، امّت اسلامی هیچ تلاشی که شایسته جایگاه رفیع و مقام منيع آن شخصیت والای جهان خلقت باشد، انجام نداده‌اند.

بانوی بزرگواری که ۲۵ سال تمام آرام بخش قلب شریف حضرت ختمی مرتبت صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در حسیاس ترین و بحرانی‌ترین مقطع زندگی آن حضرت بوده، اسد الله الغالب، علی ابن ابی طالب علیه السلام را از شش سالگی در کانون آکنده از مهر و صفاتی خود، در کنف حمایتش قرار داده، سرور بانوان جهان، حضرت فاطمه زهراء علیه‌السلام را در دامن پر مهر خود پرورش داده، هیچ تلاش شایان ذکری انجام نگرفته است.

سال گذشته برای نخستین بار در تاریخ، همایش «سرچشمه کوثر» در دو شهر تهران و اصفهان، نه در شأن آن مام فضیلت‌ها، بلکه در حد عذر تقصیر به آستان مقدس آن سرچشمه همیشه جاری کوثر، برگزار گردید.

و اینک در یکهزار و چهارصد و سی امین سالروز ارتحال آن سرچشمه کوثر در ماه نزول قرآن، در سال مزین به نام نامی پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در شهر مفتخر به عنوان «پایتحت فرهنگی جهان اسلام» مردم مؤمن، متدين، متعهد و متصلب در ولایت اصفهان، با عزمی راسخ و گامی استوار، در صدد برآمده‌اند که نخستین گام را در این راستا بردارند و با تلاش‌های طاقت فرسای خود، مرهی بر دل مجرح و داغدار دخت گرانمایه‌اش، حضرت زهرا مرضیه علیه‌السلام بگذارند.

شرح عظمت و بیان مناقب آن مام فضیلت‌ها در این مختصر نمی‌گنجد، این نوشتار به عنوان «عذر تقصیر» در پیشگاه آن ملکه اسلام، به محضر مقدس فرزند برومندش، حضرت بقیه الله (ارواحنا فداء) تقدیم می‌گردد.

به امید که آن مام فضیلت‌ها، دستی به سوی حق تعالی برافراشته، خدای را به حق خود و حق شوی گرامی اش، حضرت خاتم الانبیاء،

داماد گرانمایه‌اش اشرف اوصیاء، نور دیده دُردانه‌اش، سیده النساء و غنچه در خون تپیده نشکفته‌اش محسن زهرا بخواند، که از بقیه دوران غیبت کبری صرف نظر فرموده، در فرج فرزند برومندش حضرت بقیه الله ارواحنا فداه تعجیل نموده، دیدگان رَمَد کشیده شیعیان منتظر، به ویژه تلاشگران در عرصه گرامی داشت همایش با شکوه «سرچشمہ کوثر» را با دیدار جمال بی‌مثال یوسف زهرا در دوران حکومت حقه آن بنیانگذار حکومت واحد جهانی، بر اساس عدالت و آزادی، روشن و منور سازد.

۱۵ شعبان ۱۴۲۷ ه على اکبر مهدی پور

نگاهی نو به زندگی درخشان خدیجه علیها السلام

نویسنده محقق و توانا، حجۃ الاسلام و المسلمین، آقای حاج شیخ علی کرمی فریدنی، پس از تأییف گرانسنگ «فروغ آسمان حجاز، خدیجه علیها السلام» در ۵۸۲ صفحه، که در نوع خود بی‌نظیر است و با سبکی نو و نگاهی عمیق، ویژگی‌ها و عظمت‌های آن حضرت مورد تشریح قرار گرفته و تا کنون چندین بار چاپ شده است، به پیشنهاد «کنگره نکو داشت حضرت خدیجه علیها السلام» قلم به دست گرفتند و با نگاهی جدید و به شکلی فشرده، اثر دیگری درباره شخصیت و زندگی حضرت خدیجه علیها السلام در ۱۴۴ صفحه به نگارش در آوردنده، که با تیراژ ده هزار نسخه به چاپ رسید و در اختیار علاقمندان قرار گرفت.

نویسنده عالیقدار کتاب، در مقدمه آن، نکاتی را مورد اشاره قرار داده‌اند، که ذیلاً در اختیار خوانندگان گرامی قرار می‌گیرد:

در رواق سخن

دفتری که در دست شما خواننده‌ی گرامی است، نگاهیست گذرا، اما تازه و زنده، به سیما و سیره‌ی الهام بخش خدیجه علیها السلام، یار و مشاور اندیشمند و پشتیبان پر اعتبار پیامبر و خداجویان آغازین روزها و سال‌های طلوع اسلام و فرود آغازین آیه‌ها بر جان پاک محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است.

پرتوی از زندگی آموزنده‌ی بانوی است، که در حیات درخشانش، پیش از بعثت، دخت فرزانه‌ایست که در خودسازی، چنان توفيق می‌یابد که سمبل ایمان به خدای ابراهیم می‌گردد و مردم روزگارش او را پاک منش عنوان می‌دهند و از دگر سو، نمونه‌ی آینده نگری، کمال جویی و آزادیخواهی، در آن دنیای تیره و تار است.

انسان ترقی خواه و بالنهای که به برکت همین هوشمندی و پاک منشی، سر انجام به دریای مواجه عظمت قرآن و محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیوند می‌خورد و رنگ خدایی می‌گیرد و به تدریج به صورت شریک دغدغه‌های پیامبر آزادی و حقوق بشر قامت بر می‌افرازد.

و سر انجام در راه رشد و شکوفایی، بر سکوی افتخار اوج می‌گیرد و در اندیشه و منش و رفتار برای همیشه می‌درخشد و در شمار برترین زنان تاریخساز جلوه می‌کند و از پیامبر، این مدار افتخار را دریافت می‌دارد که: چهار زن نواندیش، در زندگی به گونه‌ای با درایت و شهامت درخشیدند که سالار زنان شدند:

مریم، آسیه، خدیجه و فاطمه «...أَرْبَعٌ نَّسْوَةٌ سَيِّدَاتٌ سَادَاتٍ عَالَمِينَ: مَرْيَمٌ بِنْتُ عِمْرَانَ وَآسِيَةٌ بِنْتُ مُزَاحِمٍ وَخَدِيجَةٌ بِنْتُ حُوَيْلَدٍ وَفَاطِمَةٌ بِنْتُ مُحَمَّدٍ» (... ۴۶)

این نوشتہ، نگاهیست نو به زندگی درخشان خدیجه علیها السلام، که در یک هزار و چهارصد و سی امین سالروز رحلت یار و مشاور خردمند و همسر فرزانه‌ی پیامبر و مام فاطمه علیها السلام در راستای برگزاری همایشی پرشکوه، در سالروز رحلت او، به پیشنهاد برخی از شیفتگان اهل بیت در اصفهان - که توفیق پیشگامی در برگزاری همایش و خدمت در آستان آن حضرت را از خدا گرفته‌اند - به قلم آمد؛ امید که برای همه، به ویژه زنان و دختران نواندیش و معنویت خواه، مفید افتاد و شاید هم ادای وظیفه در برابر حق بزرگی که آن مام بزرگ، بر همه‌ی نسل‌های آزادیخواه دارد و نیز برگ سبزیست به پیشگاه او و ریحانه‌اش فاطمه علیها السلام و به پیامبر حق شناس - که حق او را بزرگ می‌داشت و پس از رحلت او نیز نام بلندش را با دانه‌های درشت اشک وفا

بدرقه می‌فرمود. امید که در آینده شاهد همایش‌های پرشکوه تری در سالروز رحلت جانسوزش - که با پیام علما و آیات، به ویژه آیه اللہ العظمی صافی گلپایگانی، آیه اللہ العظمی سید صادق روحانی و آیه اللہ العظمی سید صادق شیرازی، از شهر خاطره انگیز اصفهان آغاز شده است باشیم و راه پر افتخاری را که او پیشتر ازش بود، راه زندگی قرار دهیم. علی کرمی فریدنی / تابستان ۸۵

كتابنامه خديجه كبرى عَلَيْهَا السَّلَام

اشاره

ارباب قلم و صاحبان اندیشه ولایی، از دیرزمان، دربارهٔ شخصیت حضرت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام به اجمال یا تفصیل، تحقیق و تأثیف داشته‌اند، که بعضاً به صورت کتابی مستقل، عرضه شده است و عمدهً در ضمن کتابی دربارهٔ همسران رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ و یا اصحاب و یاران آن حضرت و یا زنان برجسته تاریخ اسلام و مکتب اهل‌البیت عَلَیْهِمُ السَّلَام و یا دائرة المعارف و یا رجال حدیث و یا به صورت مقاله‌ای در مجله‌های دینی و علمی و اجتماعی در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است.

در این یادواره، بر آنیم که شماری از این کتابها و مقاله‌ها را نام برده و زمینه را برای طالبان تحقیق دربارهٔ آن بانوی بزرگوار آماده نماییم و از طرف دیگر، مقدمات تهیه یک کتابنامه مفصل و جامع را در این موضوع مهم، فراهم نماییم. بدین منظور، ابتداً دو مجموعه فراهم شده را تقدیم نمود (۴۷) و در پایان موارد دیگری را اشاره نموده و در انتظار تلاش بیشتر محققین دلباخته اهل‌البیت عَلَیْهِمُ السَّلَام روز شماری می‌نمائیم:

۱- پژوهشکده باقرالعلوم در شهر مقدس قم، در پی تحقیقات گسترده خود مجموعه‌ای در اختیار ما قرار داده که تقدیم می‌داریم:

۱: آخرین گفتارها در پایان زندگی، ج ۲

مکان نشر: باختران

ناشر: محمد راجی قمی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۷ ش

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

رده کتابخانه: شرح حال ۴/۴/۲

ریز موضوعات:

۲۷۱ - ۲۵۷ حبیب بن عدی، خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۲: آخرین مرد آسمانی

مکان نشر: باختران

تاریخ نشر: ۱۳۵۶ ش

نویسنده:

جعفری - رحیم

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۱۳۲ - ۱۲۳ - نقش ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام، اسلام در طایف

۳: آسیه الکوی مقاومت

مکان نشر: قم

ناشر: نورالسجاد

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۰

نویسنده:

جلالوند - علی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: شرح حال ۳ / ۳ / ۸

ریز موضوعات:

۷۴ - ۶۷ - فضایل آسیه (پرستاری از خدیجه - همسر بهشتی پیامبر - همنشین خدیجه و فاطمه)

۴: آموزش‌های دینی برای نوجوانان، ج ۲

مکان نشر: مشهد

ناشر: آستان قدس رضوی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۱ ش

نویسنده:

سید امیر علی رسولی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۸ - ۲۷ - ازدواج محمد صلی الله علیه و آله و سلم، خدیجه، معنی سنت و علی علیه السلام

۵: اخلاق در قرآن، حالات خوب نفس

مکان نشر: تهران

ناشر: فیض کاشانی

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۵ ش

نویسنده:

سید کاظم رفیع

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: اخلاق ۴۳ / ۲ / ۲

ریز موضوعات:

۲۰۸ - ۲۰۴ رابطه خدیجه با پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۶: از اسلام چه می‌دانیم (محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)

مکان نشر: قم

ناشر: خرم

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۵ ش

نویسنده:

سید حسن اسلامی

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم عَلَیْهِ السَّلَام

ریز موضوعات:

۵۰ - ۴۸ ازدواج خدیجه و پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۷: اعتقاد ش ۲

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

گروهی از نویسنده‌گان

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - ۵۲ خدیجه عَلَیْهِ السَّلَام

۸: افق وحی

مکان نشر: تهران

ناشر: جمعیت راه خدا

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۷ ش

نویسنده:

میرزا خلیل کمره‌ای
کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی
ریز موضوعات:
۲۵۴ - ۲۲۳ فجر اسلام، خدیجه علیها السلام
۲۵۴

٩: الدرالثمين في ايقاظ النائمين

مکان نشر: قم
ناشر: علمیه
نوبت چاپ: ۱
تاریخ نشر: ۱۳۸۸ ق
نویسنده:
حسینعلی امامی نائینی
کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی
ریز موضوعات:
۱۷۱ - ۱۶۳ حجاب زن و فاطمه علیها السلام و خدیجه علیها السلام

١٠: الواقع و الحوادث، ج ٧

مکان نشر: قم
ناشر: دارالکتاب
نوبت چاپ: ۱
نویسنده:
محمد باقر ملبوسی
کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی
ریز موضوعات:
۲۸ - ۲۵ وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام

١١: الواقع و الحوادث، ج ١

مکان نشر: قم
ناشر: کتابفروشی خرد
نوبت چاپ: ۱
تاریخ نشر: ۱۳۴۱ ش
نویسنده:
محمد باقر ملبوسی

كتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

كتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۱۲/۱/۱

ریز موضوعات:

۱۳۲ - ۱۲۷ زندگی خدیجه علیها السلام

۱۲: امام علی علیه السلام از ولادت تا شهادت

مکان نشر: قم

ناشر: دلیل ما

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۰ ش

نویسنده:

قزوینی - محمد کاظم و دیگران

كتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۸/۳/۳

ریز موضوعات:

۱۰۲ - ۱۸۵ امام علی علیه السلام ایثار، هجرت، لیله المبیت،

وفات حضرت خدیجه و ابوطالب

۱۳: امیران ایمان یا زندگینامه خدیجه

مکان نشر: تهران

ناشر: موسسه اهل بیت، بنیاد بعثت

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۰ ش

نویسنده:

هاشم معروف الحسنی و دیگران

كتابخانه: استان قدس رضوی علیه السلام

۱۴: انیس العهد و مونس اللحد

مکان نشر: اراک

ناشر، چاپخانه محمود شفیعی اصفهانی

تاریخ نشر: ۱۳۷۴ ق

نویسنده:

صدرالدین واعظ قزوینی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۸۸ - ۱۷۵ سفر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، عروسي

خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۱۵: بانوی بانوان جهان

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تحقیقات خودکفایی بسیج

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۶

نویسنده:

دوانی - علی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم عَلَيْهَا السَّلَام

رده کتابخانه: اهل بیت ۳۱ / ۳ / ۷

ریز موضوعات:

۲۷ - ۲۳ شرح حال حضرت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۱۶: بررسی تاریخی منزلت زن از دیدگاه اسلام و ...

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۴ ش

نویسنده:

ثریا مکنون، مریم صانع پور

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: تربیتی ۲۲ / ۵ / ۳

ریز موضوعات:

۹۴ - ۸۹ خدیجه همسر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۹۵ - ۹۴ خدیجه و بعثت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۹۶ - فرزندان خدیجه و محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۹۷ - ۹۶ وفات خدیجه

۹۸ - ۹۷ پیامبر پس از مرگ خدیجه

۱۷: پاسدار اسلام شماره ۹۲، سال ۸

مکان نشر: قم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

گروهی

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

ریز موضوعات:

۲۰ - وفات ابوطالب و خدیجه

۱۸: پاسدار اسلام ش ۴۷

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

ریز موضوعات:

۱۹ - استدراج: پیامبر، خدیجه علیه السلام

۱۹: پاسدار اسلام ش ۴۹

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

ریز موضوعات:

۲۶ - پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و خدیجه علیه السلام

۲۰: پاسدار اسلام ش ۸۹

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام

۲۱: پاسدار اسلام ش ۹۴

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام

۲۲: پاسدار اسلام ش ۹۲

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام

۲۳: پیام انقلاب ش ۱۲

مکان نشر: تهران

ناشر: سپاه پاسداران

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۹ ش

نویسنده:

سپاه پاسداران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - ۲۷ حضرت خدیجه علیها السلام

۲۴: پیام انقلاب ش ۶۱

مکان نشر: تهران

ناشر: سپاه پاسداران

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

سپاه پاسداران

ریز موضوعات:

۶۲ - خدیجه علیها السلام

۲۵: پیامبران، سه جلد در یک مجلد

مکان نشر: تهران

ناشر: کتابفروشی زوار

تاریخ نشر: ۱۳۵۳ ش

نویسنده:

زین العابدین رهنما

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

ریز موضوعات:

۴۵۸ - ۲۴۳ حضرت خدیجه علیها السلام

۲۶: پیامبر موعود در تورات و انجیل

مکان نشر: تهران

ناشر: بنیاد فرهنگی امام مهدی علیهم السلام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۶ ش

نویسنده:

دریابی - محمد رسول

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۱ / ۲ / ۲

ریز موضوعات:

۵۴ - ۴۶ شخصیت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیش از اسلام و چگونگی ازدواج با حضرت خدیجه علیها السلام

۲۷: پیام زن س ۲ ش ۱۲ (ماهنا�ه)

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۲ ش

صاحب امتیاز: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۱۰ - ۶ شرح حال حضرت خدیجه علیها السلام:

ازدواج، کرامت، مقام

۲۸: پیام زن س ۳ ش ۱ (ماهنا�ه)

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش

صاحب امتیاز: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۱۲ - ۶ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و حضرت خدیجه

۲۹: پیشوای اسلام

مکان نشر: تهران

نوبت چاپ: ۵

تاریخ نشر: ۱۳۵۵ ش

نویسنده:

حسین عمام زاده

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۲۳ - ۲۱۹ عمر و ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام

۳۰: پیغمبر و یاران ج ۲

مکان نشر: قم

ناشر: دانش

تاریخ نشر: ۱۳۴۶ ش

نویسنده:

محمد علی عالمی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- خدیجه علیها السلام ۳۴۰ - ۳۵۴

۳۱: تاریخ اسلام از آغاز تا هجرت

مکان نشر: قم

ناشر: جامعه مدرسین

تاریخ نشر: ۱۳۶۳ ش

نویسنده:

دوانی - علی

ریز موضوعات:

۶۹ - ۵۹ ولادت و ازدواج پیامبر با خدیجه علیها السلام

۳۲: تاریخ اسلام (دوران پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ)

مکان نشر: تهران

ناشر: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

گرد آور: واحد آموزش عقیدتی سیاسی سپاه

كتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۲ / ۱ / ۱۰

ریز موضوعات:

۱۰۳ - ۸۵ وفات خدیجه و ابوطالب و بیعت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ اهل مدینه

۳۳: تاریخ اسلام در آثار شهید آیت الله مطهری رحمهم الله ج ۱

مکان نشر: قم

ناشر: نمایندگی ولی فقیه در دانشگاهها

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۸

نویسنده:

مطهری - مرتضی و دیگران

كتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۲ / ۱ / ۳

ریز موضوعات:

۱۸۴ - ۱۵۷ عوامل موافقیت و گسترش اسلام (تبیغ اسلام، اموال خدیجه، شجاعت علی علیه السلام)

۳۴: تاریخ ایران اسلامی دفتر اول از پیدایش اسلام، ایران اسلامی

مکان نشر: تهران

ناشر: مؤسسه فرهنگی اندیشه معاصر

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۷ ش

نویسنده:

جعفریان - رسول

كتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ ۴ / ۵ / ۲

ریز موضوعات:

۵۹ - ۵۵ پیامبر در شعب ابوطالب، وفات ابوطالب و خدیجه،

سفر پیامبر به طائف

۳۵: تاریخ پیامبر اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: دانشگاه تهران

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۶۲ ش

نویسنده:

آیتی - محمد ابراهیم

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۱۷۲ - ۱۶۸ وفات ابوطالب و خدیجه علیه‌ها السلام و سفر به طائف

۷۱ - ۶۳ ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با خدیجه علیه‌ها السلام

۳۶: تاریخ پیغمبر خاتم ج ۱

مکان نشر: تهران

تاریخ نشر: ۱۳۷۶ ق

نویسنده:

لواسانی نجفی و دیگران

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۸۰ - ۳۲۸ خدیجه علیه‌ها السلام

۳۷: تاریخ تحلیلی اسلام

مکان نشر: قم

ناشر: بضعة الرسول

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۱ ش

نویسنده:

زرگری نژاد - غلامحسین

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۱۵ / ۱ / ۲

ریز موضوعات: ۲۹ - ۱۵ تولد، ازدواج با خدیجه، بعثت و دعوت پیامبر

۳۸: تاریخ تحلیلی اسلام ج ۲

مکان نشر: قم

ناشر: پاسدار اسلام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۷ ش

نویسنده:

سید هاشم رسولی محلاتی

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

ریز موضوعات:

۱۸ - ۱۳ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ با خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۲۹ - ۱۸ سفر تجاری پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ برای

خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۴۷ - ۳۳ سن پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ و خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام هنگام ازدواج

۵۵ - ۵۱ عدم ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ در حیات خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۶۰ - ۵۵ فضایل خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۳۹: تاریخ تحلیلی و سیاسی اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: دفتر نشر فرهنگ اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش

نویسنده:

علی اکبر حسنی

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم عَلَیْهِ السَّلَام

ریز موضوعات:

۱۳۵ - ۱۳۲ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ با خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۴۰: تاریخ سیاسی اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: پیروز

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۶۲ ش

نویسنده:

قاضی شکیب - نعمت الله

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۱۶ - ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۲۴ - خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام و فرزندان او

۴۱: تاریخ صدر اسلام

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم عَلَيْهِ السَّلَام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۲ / ۱ / ۴

ریز موضوعات:

۱۹۲ - زندگی پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ از تولد تا ازدواج با خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۱۹۳ - ازدواج پیامبر و خدیجه

۲۹۳ - مقاومت مسلمین در شعب ابی طالب و رحلت ابوطالب و خدیجه

۴۲: تاریخ فقه و فقها

مکان نشر: تهران

ناشر: سمت

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۷ ش

نویسنده:

گرجی - ابوالقاسم

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم عَلَيْهِ السَّلَام

رده کتابخانه: فقه ۲ / ۳ / ۳

ریز موضوعات:

۳۷ - آغاز دعوت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و اولین مسلمانان (علی عَلَيْهِ السَّلَام، خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام)

۴۳: تاریخ مختصر اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: جامعه تعلیمات اسلامی

تاریخ نشر: ۱۳۲۷ ش

نویسنده:

میر خلیل نقوی

کتابخانه: آیه اللہ مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۳ - عربستان، پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام، بعثت

۴۴: تاریخ مقدس

مکان نشر: تهران

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ق

نویسنده:

واشینگتن اروپیک آمریکایی و دیگران

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیه السلام

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات: ۴۰ - ۴۶ تجارت پیامبر و ازدواج با خدیجه

۴۵: تاریخنامه طبری ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: نو

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۶ ش

نویسنده:

طبری - محمد بن جریر و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۱/۲/۱

ریز موضوعات:

۳۱ - ۲۳ ازدواج پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام، ویرانی کعبه

۴۶: تاریخنامه طبری، ج ۳ تا ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: نو

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۸

نویسنده:

ابوجعفر بن جریر طبری و دیگران

کتابخانه: ارشاد اسلامی قم

ریز موضوعات: ۲۶ - ۲۳ ازدواج پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۴۷: تحلیلی از قاریخ اسلام ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: نهضت زنان مسلمان

تاریخ نشر: ۱۳۵۹ ش

نویسنده:

شهیدی - سید جعفر

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۲۳ / ۲۲ / ۲

ریز موضوعات:

۴۸ - ۴۲ ابوطالب و خدیجه، پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ در مدینه

۴۸: تشخیص، تصمیمگیری و اقدام خواص در وقت لازم

مکان نشر: تهران

ناشر: مؤسسه فرهنگی هنری بشیر علم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۷

نویسنده:

نیارئیس - سید مهدی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

ریز موضوعات:

۵۱ - ۴۹ خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام و بعثت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ و جانبازی علی عَلَيْهِ السَّلَام در لیله المیت

۴۹: جایگاه زن در اندیشه امام خمینی قدس سرہ

مکان نشر: تهران

ناشر: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی قدس سرہ

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۴ ش

نویسنده:

موسسه تنظیم آثار امام خمینی قدس سرہ

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

ریز موضوعات:

۴۸ - ۴۶ شخصیت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام و امام خمینی

۵۰: جایگاه زن در اندیشه امام خمینی قدس سرہ (تبیان آثار موضوعی هشتم)

مکان نشر: تهران

ناشر: مؤسسه نشر آثار امام خمینی قدس سرہ

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۴ ش

گرد آور: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام قدس سرہ و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تربیتی ۱ / ۵ / ۳

رده کتابخانه: امام ۸ / ۳ / ۳

ریز موضوعات:

۵۳ - ۴۶ حضرت خدیجه علیها السلام، زینب و مریم از نظر امام خمینی

۵۱: جمال و کمال زن

مکان نشر: قم

ناشر: طلیعه نور

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۸

نویسنده:

ابراهیمی - رحمت الله

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تربیتی ۳۱ / ۵ / ۳

ریز موضوعات:

۱۷۴ - ۱۵۷ زنان نمونه (فاطمه علیها السلام، خدیجه، زینب علیها السلام، فضه، مریم)

۵۲: چشمۀ در بستر (تحلیل از زمان شناسی حضرت زهرا علیها السلام)

مکان نشر: قم

ناشر: حضور

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۵ ش

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱ / ۱۷ / ۷

ریز موضوعات:

۲۲۴ - ۲۱۰ انس زهرا علیها السلام با پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، خدیجه علیها السلام، علی علیها السلام و فرزندانش

۵۳: حضرت خدیجه علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: امیر کبیر

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۶۳ ش

نویسنده:

علی محمد علی دخیل و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: شرح حال ۳ / ۲ / ۸

۵۴: حضرت فاطمه علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: تربیت

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۹ ش

نویسنده:

ارفع - کاظم

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیها السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۵ / ۳ / ۷

ریز موضوعات:

۱۷ - ۶ نامگذاری حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و دوران بارداری حضرت خدیجه علیها السلام

۵۵: حج

مکان نشر: باختران

ناشر: انتشارات جامعه مدرسین

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۵ ش

نویسنده:

محسن قراتی

كتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات: ۱۶۰ - ۱۷۲ خدیجه علیها السلام

۵۶: حجاب مقدس ترین وسیله استحکام

مکان نشر: قم

ناشر: دارالنشر

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

نویسنده:

حشمت الواعظین قمی - محمد تقی

كتابخانه: موسسه امام صادق علیه السلام

ریز موضوعات:

۱۶۱ - ۱۵۹ خدیجه علیها السلام بانوی نمونه صدر اسلام

۵۷: حوادث تاریخی

مکان نشر: تهران

ناشر: صدر

نویسنده:

لطف الله صافی

كتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- ۶ وفات ابوطالب و خدیجه علیها السلام - ۳۸ - ۶۶

۵۸: حیات القلوب، ج ۲

مکان نشر: تهران

ناشر: جاویدان

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

علامه محمد باقر مجلسی

كتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۰۴ - ۸۷ فضائل خدیجه علیها السلام ازدواج با پیامبر

۵۹: خدیجه شکوه زندگی

مکان نشر: قم

ناشر: نورالسجاد

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۱ ش

نویسنده:

کمالی نیا - محمد تقی و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: شرح حال ۵ / ۳ / ۸

ریز موضوعات:

۳۴ - ۲۲ پدر، مادر، خاندان خدیجه علیها السلام و حمایت از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

۵۶ - ۳۵ ازدواج خدیجه با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم زمینه‌ها و چگونگی آن

۹۴ - ۷۷ خدیجه و بعثت پیامبر (قاسم، عبدالله، زینب، رقیه، ام کلثوم، فاطمه)

۶۰: خدیجه کبری علیها السلام

مکان نشر: قم

ناشر: امید

نوبت چاپ: ۲

نویسنده:

محمد تقی کمالی نیا

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیه السلام

کتابخانه: آیة الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۱ - ۱۴ ضرورت بررسی زندگی خدیجه علیها السلام

۳۴ - ۳۲ همسران خدیجه علیها السلام قبل از محمد صلی الله علیه و آله و سلم

۴۷ - ۳۵ آشنایی خدیجه علیها السلام با محمد صلی الله علیه و آله و سلم

۵۳ - ۴۸ ملاک ارزیابی و انتخاب خدیجه علیها السلام

۹۷ - ۷۴ فرزندان خدیجه علیها السلام از پیامبر

۶۱: خدیجه کبری علیها السلام

مکان نشر: قم

ناشر: امید

نوبت چاپ: ۲

نویسنده:

محمد تقی کمالی نیا

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیه السلام

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

ضرورت شناخت قهرمانان -

۱۳ - ۶

ضرورت بررسی زندگی خدیجه علیها السلام - ۳۱ - ۱۴

همسران خدیجه علیها السلام قبل از محمد صلی الله علیه و آله و سلم - ۳۴ - ۳۲

آشنای خدیجه علیها السلام با محمد صلی الله علیه و آله و سلم - ۴۷ - ۳۵

ملاک ارزیابی و انتخاب خدیجه علیها السلام - ۵۳ - ۴۸

چهل سالگی محمد صلی الله علیه و آله و سلم و دریافت پیام - ۷۳ - ۵۴

فرزندان خدیجه علیها السلام از پیامبر - ۹۷ - ۷۴

راز خدیجه - علیها السلام و پیامبر - ۹۸ - ۱۰۷

چهره ف - ۱۰۹ - ۱۲۳

۶۲: خصایص فاطمه علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: عبدالله تهرانی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۹ ش

نویسنده:

محمد باقر واعظ تهرانی

کتابخانه: آستانه حضرت معصومه علیها السلام

ریز موضوعات:

۱۲۸ - ۱۲۲ فضایل خدیجه علیها السلام

۱۳۱ - ۱۲۸ اولاد خدیجه علیها السلام

۶۳: خلاصه تاریخ اسلام از پیدایش عرب ج

مکان نشر: تهران

ناشر: دفتر نشر فرهنگ اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش

نویسنده:

سید هاشم رسولی محلاتی
کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۵۷ - ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

۵۸ - فرزندان و فضایل خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

۶۴: خلاصه زندگانی فاطمه زهرا عَلَیْهَا السَّلَام

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تحقیقات خودکفایی بسیج

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۷۸ ش

نویسنده:

شهیدی - جعفر

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم عَلَیْهَا السَّلَام

رده کتابخانه: اهل بیت ۷ / ۳ / ۴۹

ریز موضوعات:

۱۸ - مرگ حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام و حضرت ابوطالب

۶۵: خورشید رسالت محمدی

مکان نشر: تهران

ناشر: موسسه الغدیر

تاریخ نشر: ۱۳۵۹ ش

نویسنده:

جعفریان - عزیز اللَّه

کتابخانه: آیه اللَّه مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- ۳۶ ازدواج محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام

۶۶: خون و خورشید

مکان نشر: تهران

ناشر: خیام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ش

نویسنده:

نعمت الله قاضی

کتابخانه: آستانه حضرت معصومه علیها السلام

ریز موضوعات:

۲۱۹ - ۱۹۴ فاطمه علیها السلام - خدیجه علیها السلام - عایشه

۶۷: داستان پیامبران، ج ۳

مکان نشر: تهران

ناشر: اسلامیه

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۹ ش

نویسنده:

علی قرنی گلپایگانی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۵۰۹ - ۵۰۰ فضائل خدیجه علیها السلام و فرزندانش

۶۸: درس‌هایی از تاریخ تحلیلی اسلام، ج ۴

مکان نشر: تهران

ناشر: وزارت ارشاد اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۲ ش

نویسنده:

سید هاشم رسولی محلاتی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات: ۶۹ - ۲۹ وفات ابوطالب

و خدیجه

۶۹: در مكتب فاطمه علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: امیری

نوبت چاپ: ۶

تاریخ نشر: ۱۳۷۷ ش

نویسنده:

قائمه - علی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۵ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۴۷ - ۲۸ خدیجه و محمد و خانواده و تربیت

۱۹۹ - ۱۸۹ صبر و تحمل حضرت فاطمه: وفات پیامبر، حضرت خدیجه

۷۰: دروس تاریخ اسلام دوره ۱

مکان نشر: قم

ناشر: دارالتبیغ اسلامی

تاریخ نشر: ۱۳۸۸ ق

نویسنده:

صدر بلاغی

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۹۴ - ۸۲ حضرت خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

۷۱: دلائل النبوه ج ۲

مکان نشر: تهران

ناشر: علمی و فرهنگی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

احمد بن حسین بیهقی و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: اهل بیت ۶ / ۱ / ۲

ریز موضوعات:

۸۱ - ۷۷ وفات ابوطالب عَلَيْهِ السَّلَام و خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام

٧٢: رسول الله، محمد بن عبد الله

مکان نشر: تهران
 ناشر: آینه
 تاریخ نشر: ۱۳۵۵ ش
 نویسنده:
 محسن شفایی
 کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب
 ریز موضوعات: ۱۲۷ - ۱۲۲ خدیجه علیها السلام

٧٣: رمضان در آینه تاریخ

مکان نشر: قم
 ناشر: مرکز نشر علوم دانشگاهی
 نوبت چاپ: ۱
 تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش
 نویسنده:
 محمد حسن پناهیان
 کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم
 ریز موضوعات:
 ۵۸ - ۵۳ خدیجه علیها السلام و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

٧٤: رمضان در تاریخ

مکان نشر: تهران
 ناشر: قدر
 تاریخ نشر: ۱۳۶۲ ش
 نویسنده:
 صافی - لطف الله
 ریز موضوعات:
 ۷۹ - ۶۵ شخصیت خدیجه علیها السلام

٧٥: روضه الصفا، ج ۲

مکان نشر: تهران
 ناشر: علمی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش

نویسنده:

محمد بن خاوند شاه بلخی و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۱ / ۳ / ۳

ریز موضوعات:

۲۳۸ - ۲۳۴ مرگ ابوطالب و خدیجه و خزرجیان

۷۶: رویدادها ج ۳ مناسبت‌های ماه‌های قمری

ناشر: دبیرخانه مرکزی ائمه جموعه

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۰ ش

نویسنده:

دبیرخانه مرکزی ائمه جموعه

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۴۲۰ - ۴۱۳ خدیجه علیه السلام

۷۷: ره‌توشه راهیان نور (ویژه ماه مبارک رمضان) ۱۴۱۹ ق - ۱۳۷۷ ش

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۷ ش

نویسنده:

استادی رضا و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۱۰۲ - ۹۷ زندگی حضرت خدیجه علیه السلام

۷۸: ره‌توشه راهیان نور، (ویژه ماه مبارک رمضان) ۱۴۲۱ ق - ۱۳۷۹ ش

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۹ ش

تهیه: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۱۹ - ۲۰۹ فضایل و مقام و علاقه پامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و وفات حضرت خدیجه علیها السلام

۷۹: ریاحین الشريعة، ج ۲

مکان نشر: تهران

ناشر: دارالکتب الاسلامیه

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

نویسنده:

محلاتی - ذبیح الله

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: شرح حال ۱ / ۱ / ۸

ریز موضوعات:

- خدیجه کبری علیها السلام ۲۰۲ - ۲۷۱

- ۲ ضرای خدیجه علیها السلام و مریم علیها السلام ۲۷۱ - ۲۸۳

۸۰: زنان اسوه در قرآن

مکان نشر: تهران

ناشر: فردابه

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۸۰ ش

نویسنده:

اسلامی فرد - زهرا

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: شرح حال ۲ / ۲ / ۸

ریز موضوعات:

۱۴۲ - ۱۰۲ خدیجه علیها السلام و حضرت فاطمه علیها السلام در قرآن

۸۱: زنان پیامبر اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: نشر محمد

نوبت چاپ: ۶

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

عماد الدین حسین اصفهانی

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیه السلام

کتابخانه: آیة الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۰۴ - ۳۱۸ خدیجه علیها السلام

۸۲: زنان مرد آفرین تاریخ

مکان نشر: تهران

ناشر: نبوی

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۶

نویسنده:

محمد مهدی استهاردی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: ارشاد اسلامی قم

رده کتابخانه: شرح حال ۲ / ۳۶

ریز موضوعات: ۷۹ - ۸۲ حضرت خدیجه اولین زن پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

۸۳: زنان فامدار در قرآن، حدیث و تاریخ

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۸ ش

نویسنده:

بهشتی - احمد

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: شرح حال ۲ / ۲۷ / ۸

ریز موضوعات: ۲۹ - ۱۵ آمنه و خدیجه علیها السلام

۸۴: زن در زندگی پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مکان نشر: تهران

ناشر: شرکت چاپ و نشر بین المللی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۳ ش

نویسنده:

صدر - بنت الهدی و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیها السلام

رده کتابخانه: تربیتی ۴۴ / ۵ / ۳

ریز موضوعات:

۳۰ - ۱۸ اجمالی از زندگی فاطمه بنت اسد و خدیجه علیها السلام همسر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

۸۵: زندگانی حضرت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مکان نشر: تهران

ناشر: انتشار

تاریخ نشر: ۱۳۴۰ ش

نویسنده:

سعیدی - سید غلامرضا

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۸ - ۱۷ ازدواج رسول خدا با خدیجه

۸۶: زندگانی حضرت فاطمه علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: حافظ

تاریخ نشر: ۱۳۲۰ ش

نویسنده:

ابوالنصر - عمر و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- ۲ - خدیجه علیها السلام دختر خویلد
- ۳۱ - خدیجه علیها السلام در اخلاق و نسب و دارایی
- ۴۰ - زناشویی پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۸۷: زندگانی صدیقه کبری فاطمه زهرا علیها السلام

مکان نشر: شیراز

ناشر: کاوه

تاریخ نشر: ۱۳۵۴ ش

نویسنده:

دستغیب - سید عبدالحسین

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۰۳ - خدیجه نخستین زن مؤمنه

۸۸: زندگانی علی علیها السلام، ج ۱

مکان نشر: باختران

ناشر: چاپ اراک

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۲۰ ش

نویسنده:

علی اکبر خدیور محسنی

ریز موضوعات:

۳۰۵ - زنان پیامبر، خدیجه س، عایشه

۸۹: زندگانی فاطمه زهراء علیها السلام و زینب کبری علیها السلام

مکان نشر: شیراز

ناشر: کانون تربیت

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۶۵ ش

نویسنده:

سید عبدالحسین دستغیب

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: اهل بیت ۷ / ۳ / ۵۴

ریز موضوعات:

۱۲۶ - ۱۰۲ آسیه، مریم، خدیجه علیها السلام و
فاطمه علیها السلام

۹۰: زندگانی محمد صلی الله علیه و آله و سلم

مکان نشر: تهران

ناشر: کتابفروشی علمی

نویسنده:

محمد حسینی هیکل و دیگران

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۰۰ - ۱۷۳ خدیجه علیها السلام و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و فرزندان

۹۱: زندگانی محمد پیامبری که از نو باید شناخت

مکان نشر: تهران

ناشر: آسیا

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۳ ش

نویسنده:

کستان ویرژیل کتور گیو و دیگران

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیها السلام

ریز موضوعات:

۵۲ - ۴۱ ازدواج با خدیجه علیها السلام و بعثت

۹۲: زندگانی محمد صلی الله علیه و آله و سلم پیامبر اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: اقبال

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۸ ش

نویسنده:

خلیلی - محمدعلی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیها السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۷ / ۲ / ۲

ریز موضوعات:

۹۱ - ۷۶ چوپانی حضرت محمد، ازدواج با خدیجه و بازار گانی شام

۱۱۰ - ۱۰۴ بعثت پیامبر - ایمان خدیجه و امام علی، داستان زید

۱۷۵ - ۱۶۵ وفات ابوطالب و خدیجه، سفر طائف، ازدواج حضرت

۹۳: زندگی پیامبر اسلام از بعثت تا هجرت

مکان نشر: تهران

ناشر: فروغی

تاریخ نشر: ۱۳۳۸ ش

نویسنده:

خدیور محسنی - علی اکبر

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

ریز موضوعات:

۵۱ - ۴۱ خدیجه علیها السلام، امام علی علیهم السلام، زید بن حارثه

۳۲۹ - ۳۱۷ ابوطالب و خدیجه علیها السلام

۹۴: زندگی حضرت محمد خاتم النبیین

مکان نشر: تهران

ناشر: علمیه اسلامیه

تاریخ نشر: ۱۳۵۶ ش

نویسنده:

رسولی محلاتی - سید هاشم

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

رده کتابخانه: اهل بیت ۴ / ۲ / ۲

ریز موضوعات: ۲۱۹ - ۱۹۸ عمر و معراج و ابوطالب و خدیجه

۹۵: زندگی محمد پیامبر اسلام، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: کتابفروشی اسلامیه

تایخ نشر: ۱۳۴۷ ش

نویسنده:

ابن هشام و دیگران

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

ریز موضوعات:

۱۵۸ - ۱۵۴ ورقه بن نوفل - خدیجه علیها السلام

۲۷۷ - ۲۶۵ خدیجه علیها السلام، سفر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

به طائف

۹۶: زندگینامه خدیجه کبری و فاطمه علیهم السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: بنیاد بعثت

تاریخ نشر: ۱۳۶۰ ش

نویسنده:

معروف الحسنی - هاشم و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

کلمه اهل بیت - ۵۱ - ۲۳

تصویری بر امامت ائمه از طرف - ۶۲ - ۵۳

زندگی خدیجه - ۸۵ - ۶۵

فرزندان محمد صلی الله علیه و آله و سلم از خدیجه - ۹۷ - ۸۶

تولد کودکی فاطمه علیها السلام - ۱۱۲ - ۹۹

هجرت فاطمه علیها السلام به مدینه - ۱۱۹ - ۱۱۳

ازدواج و زندگی علی علیها السلام و فاطمه علیها السلام - ۱۴۳ - ۱۲۰

مصحف فاطمه علیها السلام - ۱۴۹ - ۱۴۴

فاطمه علیها السلام در فتح مکه - ۱۶۰ - ۱۵۱

دفاع فاطمه علیها السلام از خلافت علی علیها السلام - ۲۰۶ - ۱۷۱

بیماری و شهادت فاطمه علیها السلام - ۲۱۳ - ۲۰۷

هجرت فاطمه علیها السلام به مدینه - ۱۱۹ - ۱۱۳

فاطمه علیها السلام در رحلت محمد صلی الله علیه و آله و سلم - ۱۶۹ - ۱۶۱

۹۷: زندگی سیاسی حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

ناشر: عابد

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۸ ش

نویسنده:

خفاوی - شهین و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۵۸ - ۵۱ زندگانی حضرت خدیجه قبل از ازدواج با پیامبر و نقش او در تبلیغ اسلام

۹۸: زن و شوهر: ج ۲

مکان نشر: مشهد

ناشر: شهید هاشمی نژاد

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۱ ش

نویسنده:

محمد علی صفوی (زرافشان)

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات: ۲۸۵ - ۲۳۲ عروسی محمد و خدیجه علیها السلام

۹۹: ستارگان در خشان، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: اسلامیه

نوبت چاپ: ۶

تاریخ نشر: ۱۳۶۲ ش

نویسنده:

محمد جواد نجفی

کتابخانه: فیضیه

ریز موضوعات:

۵۸ - ۴۶ پیامبر و ازدواج با خدیجه علیها السلام

۱۰۰: سروش، ش ۱۵۴

مکان نشر: تهران

ناشر: صدا و سیما

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

گروهی از نویسنده‌گان

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۰ - ۳۴ ازدواج پیامبر با خدیجه

۱۰۱: سلام بر خورشید، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: اطلاعات

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۴ ش

نویسنده:

سید علی اکبر حسینی

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۱۹ - ۱۱ زندگی پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و آشنایی با خدیجه علیها السلام

۳۰ - ۲۰ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۱۰۲: سلام در اسلام

مکان نشر: قم

ناشر: محمود ارگانی حائری

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۷ ش

نویسنده:

ارگانی حائری محمود

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۶۸ - ۶۵ سلام خداوند به یوسف علیه السلام، اسماعیل علیه السلام، خدیجه

۱۰۳: سیرت رسول الله، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: خوارزمی

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

ابن هشام متوفی ۲۱۸ و دیگران
 کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم
 رده کتابخانه: اهل بیت ۱ / ۲ / ۷
 ریز موضوعات:
 ۴۱۳ - ۴۱۸ وفات خدیجه علیه السلام و ابوطالب

۱۰۴: سیره چهارده معصوم علیه السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: مطهر

نوبت چاپ: ۴

تاریخ نشر: ۱۳۸۱ ش

نویسنده:

محمدی اشتهرادی - محمد

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱ / ۳ / ۱

ریز موضوعات:

چوپانی حضرت محمد، ازدواج با خدیجه، فرزندان پیامبر

۱۰۵: سیره صحیح پیامبر بزرگ اسلام ج ۲

مکان نشر: قم

ناشر: آزاد گرافیک

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۳ ش

نویسنده:

جعفر مرتضی عاملی و دیگران

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۶۹ - ۲۷۱ خدیجه علیه السلام و زینب دختر جحش

۱۰۶: سیری در تاریخ صدر اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: امیر کبیر

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۹ ش

نویسنده:

قنبی همدانی - حشمت الله

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: تاریخ اسلام ۲ / ۲ / ۱۸

ریز موضوعات:

۴۹ - ۵۵ خواستگاری، ازدواج حضرت محمد، حضرت خدیجه

۱۰۷: سیف الوعظین

مکان نشر: تهران

ناشر: عباسعلی ناصری

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

ناصری - عباسعلی

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۰ - ۱۰ تولد پیامبر ازدواج با خدیجه علیها السلام

- و خدیجه علیها السلام ۲۰ - ۲۲

۱۰۸: سیما زنان در آیینه زمان

مکان نشر: تهران

ناشر: حقایقی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۵ ش

نویسنده:

محمد عباد زاده کرمانی

کتابخانه: دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: ۳ / ۶ / ۴۱

ریز موضوعات:

۲۰۳ - ۱۹۹ خدیجه، فاطمه علیها السلام، زینب علیها السلام، معصومه علیها السلام

۱۰۹: سیما زنان فداکار صدر اسلام

مکان نشر: قم

ناشر: ناصر

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۷۰ ش

نویسنده:

سید علی اکبر صداقت

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۸ - ۵ زندگی خدیجه علیها السلام

۱۱۰: سیما زنان در قرآن

مکان نشر: تهران

ناشر: شرکت سهامی انتشار

نوبت چاپ: ۹

تاریخ نشر: ۱۳۵۹ ش

نویسنده:

سید خلیل خلیلیان

کتابخانه: دانشگاه باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۵۲ - ۴۸ خدیجه علیها السلام، سمية، سهلة، فارعه

۱۱۱: شاهد ش ۹

مکان نشر: تهران

ناشر: بنیاد شهید

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۰ ش

نویسنده:

گروهی از نویسنده‌گان

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۰ - ۱۴ ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با خدیجه علیها السلام

۱۱۲: شرح حال و فضایل خاندان نبوت

مکان نشر: مشهد

ناشر: به نشر

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۹ ش

نویسنده:

ابن حوزی - یوسف بن قراواغلی و دیگران
کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۹ / ۲ / ۱

ریز موضوعات:

۴۲۵ - ۳۹۸ شرح حال حضرت خدیجه و فاطمه علیهم السلام

۴۰۳ - ۳۹۸ ازدواج حضرت خدیجه و فضایل و وفات آن حضرت

۱۱۳: شکوه زندگی

مکان نشر: باختران

ناشر: امید

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

محمد تقی کمالی
کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۲۱ - ۱۴ ویژگی زندگی خدیجه علیهم السلام

۳۱ - ۲۷ خدیجه علیهم السلام پناهگاه زنان

۴۴ - ۳۵ چگونگی ازدواج خدیجه علیهم السلام و پیامبر

۱۰۸ - ۹۸ زندگی دختران خدیجه علیهم السلام و پیامبر

۱۱۴: شمع انجمان

مکان نشر: قم

ناشر: چاپخانه اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۱ ش

نویسنده:

رضا علماء قمی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۵۹۲ - ۵۸۶ وفات خدیجه علیها السلام

۱۱۵: شهبانوی اسلام

مکان نشر: باختران

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۵ ش

نویسنده:

ایرج زندبگله (صفا علی)

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۶ - ۱۱ خدیجه علیها السلام و تولد زهرا علیها السلام

۱۱۶: صدیقه شهیده، زهرا علیها السلام

مکان نشر: قم

ناشر: جامعه مدرسین حوزه علمیه قم

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ش

نویسنده:

سید عبدالرازق موسوی مقرم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: اهل بیت ۱ / ۳ / ۷

ریز موضوعات:

۲۷ - ۱۲ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۱۱۷: صدیقه طاهره بانوی نمونه اسلام

مکان نشر: تهران

ناشر: هیأت فاطمیون تهران، نوید اسلام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۴ ش

نویسنده:

عقیقی بخشناسی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۶ - ۴۷ پیامبر و خدیجه علیهم السلام

۴۸ - ۵۴ فضائل خدیجه علیهم السلام

۱۱۸: طبقات، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: نو

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۵ ش

نویسنده:

کاتب واقدی - محمد بن سعد و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۲۶ - ۱۳۹ فرزندان پیامبر و خدیجه علیهم السلام

۱۱۹: طریق المؤمنین

مکان نشر: قم

ناشر: علمیه

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۵ ش

نویسنده:

عباس علی وحیدی منفرد

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۴۶ - ۲۷۹ خدیجه بزرگترین روح اسلام

۱۲۰: طریق المؤمنین در بیان ارکان دین

مکان نشر: قم

ناشر: عباسعلی وحیدی منفرد

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۷۷

نویسنده:

وحیدی منفرد - عباسعلی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۹۱ - ۲۴۶ زندگانی حضرت خدیجه علیها السلام، عبدالطلب و ابوطالب

۱۲۱: فاطمه الزهراء علیها السلام از ولادت تا شهادت

مکان نشر: قم

ناشر: مرتضی

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۸۰ ش

نویسنده:

قزوینی - محمد کاظم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۳ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۱۷۸ - ۱۷۴ رحلت حضرت خدیجه علیها السلام

۱۲۲: فاطمه چه گفت؟ مدینه چه شد؟

مکان نشر: تهران

ناشر: سروش

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۱ ش

نویسنده:

зорق - محمد حسن و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۳ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۱۸۷ - ۱۷۷ محمد و خدیجه قبل از بعثت

۱۲۳: فاطمه زهراء علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: شرکت سهامی طبع کتاب

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۴۳ ش

نویسنده:

عماد زاده - حسین

کتابخانه دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۵۴ - ۲۲ اهل بیت و خدیجه علیہما السلام

۱۲۴: فاطمه بر گرسی رهبری

مکان نشر: تهران

ناشر: روزبه

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۵ ش

نویسنده:

دین پرور - سید جمال الدین

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۱ - ۹ شخصیت خدیجه علیہما السلام

۱۲۵: فاطمه زهرا علیہما السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: کتابفروشی رجبی

تاریخ نشر: ۱۳۴۸ ش

نویسنده:

زندبگه - ایرج

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۵ - ۷ خدیجه بانوی فداکار اسلام

۱۲۶: فاطمه زهرا علیہما السلام از ولادت تا شهادت

مکان نشر: تهران

ناشر: آفاق

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

قزوینی - سید محمد کاظم و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

رده کتابخانه: اهل بیت ۱۳ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۵۸ - ۴۴ ازدواج پیامبر با خدیجه علیها السلام

۱۴۶ - ۱۳۲ وفات خدیجه علیها السلام و کودکی

فاطمه علیها السلام

۱۲۷: فاطمه زهرا علیها السلام

مکان نشر: تهران

ناشر: سازمان تبلیغات اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۷ ش

نویسنده:

سازمان تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۲۱ - ۱۱ پیامبر و ازدواج با خدیجه علیها السلام

۲۱ - ۱۸ مقام خدیجه علیها السلام

۱۲۸: فرهنگ فاطمیه (البابی شخصیتی حضرت زهرا علیها السلام)

مکان نشر: اصفهان

ناشر: مرکز فرهنگی شهید مدرس

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۰ ش

نویسنده:

نیلی پور - مهدی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیها السلام

رده کتابخانه: اهل بیت ۴ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۲۶۷ - ۲۶۶ خدیجه مادر حضرت فاطمه علیها السلام

۳۶۷ - ۳۶۶ خدیجه مادر حضرت فاطمه علیها السلام

۱۲۹: فریاد یک رسالت

مکان نشر: قم
 ناشر: دارالتبیغ اسلامی
 نویسنده:
 محمد یوسف حریری
 کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب
 ریز موضوعات:
 ۳۳ - ۲۷ ازدواج پیامبر با خدیجه علیها السلام

۱۳۰: فهرست موضوعی تراجم

مکان نشر: قم
 ناشر: کتابخانه عمومی آیت الله مرعشی
 نوبت چاپ: ۱
 تاریخ نشر: ۱۳۷۱ ش
 گردآور: ایرانی قمی - اکبر و دیگران
 کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیها السلام
 ریز موضوعات:
 ۲۶۱ - ۲۶۱ خدیجه، عایشه و زنان دیگر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم (۲۸ عنوان)
 به فارسی و عربی

۱۳۱: قصص الانبیاء

مکان نشر: تهران
 ناشر: کتابفروشی اسلامیه
 نوبت چاپ: ۱۰
 نویسنده:
 مولانا محمد جویری
 کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب
 ریز موضوعات:
 ۲۵۲ - ۲۵۲ داستان تزویج خدیجه علیها السلام

۱۳۲: قصص قرآن، تاریخ انبیاء

مکان نشر: تهران

ناشر: صدوق

نوبت چاپ: ۷

تاریخ نشر: ۱۳۶۷ ش

نویسنده:

سید محمد باقر موسوی - اکبر غفاری

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

رده کتابخانه: اهل بیت ۸ / ۲ / ۲

ریز موضوعات:

۴۱۸ - ۴۱۶ وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه علیها السلام هجرت

۱۳۳: کامل ج ۱ تاریخ بزرگ اسلام و ایران

مکان نشر: تهران

ناشر: علمی

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

عز الدین علی بن الاثير و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳۹ - ۳۴ ازدواج با خدیجه - حلف الفضول

۱۳۴: کتابی که باید خواند

مکان نشر: تهران

ناشر: چاپخانه پایا

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ش

نویسنده:

بانو جلالی خمینی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۲۵ - ۲۳ ازدواج پیامبر و خدیجه

۹۸ - ۹۵ وفات ابوطالب علیه السلام و خدیجه

۱۳۵: کوثر س ۱ ش ۱

مکان نشر: قم

ناشر: آستان مقدسه حضرت مصصومه علیها السلام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۷۶ ش

صاحب امتیاز: آستانه مقدسه حضرت مصصومه علیها السلام و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۴ - ۲۴ زندگی حضرت خدیجه علیها السلام، اوضاع اجتماعی زنان در عصر جاهلیت

۱۳۶: گلستان قرآن س ۴ ش ۹۵ پیاپی ۱۳۸۰ سال

مکان نشر: تهران

ناشر: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۸۰

زیر نظر: مسجد جامعی - احمد

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۲ - ۱۹ تأثیر حضرت خدیجه علیها السلام بر زندگی سیاسی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

۲۸ - ۲۷ روایت‌های تاریخ درباری ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و خدیجه علیها السلام

۳۰ - ۲۹ فرزندان حضرت خدیجه علیها السلام

۳۶ - ۳۲ فضیلت خدیجه علیها السلام در گفتار بزرگان

۱۳۷: گنجینه‌های ویران

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات

نوبت چاپ: ۱

نویسنده:

محمد عبایی خراسانی

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

ریز موضوعات:

۵۵ - ۴۹ ارقام، خدیجه علیها السلام، کلثوم بن هدم و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

۱۳۸: ماتمکده

مکان نشر: تهران

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۲۸۷ ق

نویسنده:

ملا محمد خراسانی

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۱۳ - ۳ - ظلم قریش بر پیامبر، خدیجه علیها السلام

۱۳۹: مادر نمونه اسلام

مکان نشر: قم

ناشر: امیر

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۴ ش

نویسنده:

غلامعلی رحیمیان

ریز موضوعات:

۱۳ - ۵ - خدیجه علیها السلام، پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، فاطمه علیها السلام

۱۴۰: مجالس الوعظین، ج ۳

مکان نشر: تهران

ناشر: اسلامیه

تاریخ نشر: ۱۳۵۴ ش

نویسنده:

محلاتی - ذبیح الله و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات: ۱۲۰ - ۱۲۸ وفات خدیجه علیها السلام و بیعت با القادر

۱۴۱: مجموعه زندگانی چهارده معصوم

مکان نشر: تهران

ناشر: طلوع

نوبت چاپ: ۵

تاریخ نشر: ۱۳۴۸ ش

نویسنده:

عمادزاده - حسین

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

ریز موضوعات:

۲۲۶ - ۲۱۳ خدیجه علیها السلام

۱۴۲: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیامبر خدا

مکان نشر: باختران

ناشر: کتابفروشی صحافیان

تاریخ نشر: ۱۳۴۷ ش

نویسنده:

دنن - ای و دیگران

کتابخانه: آئه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۴۵ - ۳۹ پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ریاست کاروان

خدیجه علیها السلام

۵۳ - ۴۷ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۵۳ - ۴۷ حل منازعه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۱۴۳: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیام آور آزادی، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: حکمت

تاریخ نشر: ۱۳۵۶ ش

نویسنده:

شرقاوی - عبدالرحمن و دیگران

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۷۶ - ۷۰ ازدواج پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۱۹۷ - ۱۹۴ وفات خدیجه علیها السلام و ابوطالب

۱۴۴: محمد رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مکان نشر: تهران

ناشر: روزنامه آریان

تاریخ نشر: ۱۳۵۸ ش

نویسنده:

قدیمی رضوانی - ذبیح الله
کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- خدیجه علیها السلام ۱۸۹ - ۲۰۴

- خدیجه علیها السلام ۲۱۶ - ۲۲۸

۱۴۵: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیغمبری که از نو باید شناخت

مکان نشر: تهران

ناشر: خواندنیها

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۲ ش

نویسنده:

کونستان ویرژیل کیورکیو و دیگران
کتابخانه: آستان قدس رضوی علیها السلام

کتابخانه: آیت الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- ۳۰ ازدواج محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و خدیجه علیها السلام

۱۴۶: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیغمبر شناخته شده

مکان نشر: قم

ناشر: چاپ حکمت

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۴۴ ش

نویسنده:

محمد علی انصاری

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

- ۴۳ ازدواج محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام

۱۴۷: محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خاتم پیغمبران، ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: حسینیه ارشاد

تاریخ نشر: ۱۳۴۷ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

کتابخانه: سپاه پاسداران انقلاب

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۳ - خدیجه علیها السلام و ازدواج‌های پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

- خدیجه علیها السلام ۳۸۴ - ۳۸۸

۱۴۸: محمد صلی الله علیه و آله و سلم در شیرخوارگی و خردسالی

مکان نشر: باختران

تاریخ نشر: ۱۳۴۲ ش

نویسنده:

محمد شوکت التونی و دیگران

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ریز موضوعات:

۹ - محمد صلی الله علیه و آله و سلم و قافله سالاری خدیجه ۳۸۹

۵۲ - مراجعت مکه و ازدواج با خدیجه ۴۲۲

۱۴۹: مکتب انقلاب ش ۵

مکان نشر: تهران

ناشر: سپاه پاسداران

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۲ ش

نویسنده:

گروهی از نویسندگان

ریز موضوعات:

۰ - ازدواج پیامبر با خدیجه علیها السلام

۱۵۰: ناسخ التواریخ حضرت عیسی علیه السلام ج ۳

مکان نشر: تهران

ناشر: اسلامیه

نوبت چاپ: ۲

تاریخ نشر: ۱۳۶۳ ش

نویسنده:

محمد تقی سپهر

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم

رده کتابخانه: ادبیات / ۴ / ۱

ریز موضوعات:

۵۱۴ - ۵۰۸ ابوطالب علیه السلام، خدیجه علیها السلام

۱۵۱: وفات حضرت فاطمه علیها السلام

مکان نشر: قم

ناشر: خیام

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۶۱ ش

نویسنده:

سید عبدالرازاق موسوی مقرم و دیگران

کتابخانه: آستان قدس رضوی علیه السلام

ریز موضوعات:

۲۲ - ۱۳ ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم با خدیجه علیها السلام

۱۵۲: همسراه با پیامبران در قرآن

مکان نشر: قم

ناشر: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه قم

نویسنده:

طباره - عفیف عبدالفتاح و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقرالعلوم علیه السلام

رده کتابخانه: قرآن / ۵ / ۵ / ۶

ریز موضوعات:

۵۴۱ - ۵۳۶ همسران پیامبر (خدیجه، سوده، عایشه، حفصه، ام حبیبه)

۱۵۳: همسران رسول خدا

مکان نشر: قم

ناشر: دارالتبیغ اسلامی

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۵۲ ش

نویسنده:

عقیقی بخشایشی - عبدالرحیم

کتابخانه: جامعه الزهراء علیها السلام

ریز موضوعات:

۱۹ - ۱۳ خدیجه

۳۰ - ۲۶ سوده، عایشه - زینب بنت خدیجه

۱۵۴: یک بحث تحلیلی و تاریخی درباره همسر

مکان نشر: قم

ناشر: دارالتبیغ اسلامی

نوبت چاپ: ۳

تاریخ نشر: ۱۳۵۲ ش

نویسنده:

عقیقی بخشایشی

کتابخانه: دفتر تبلیغات اسلامی

ریز موضوعات:

۱۹ - ۱۳ خدیجه علیها السلام

۱۵۵: ینابع الموده ج ۱

مکان نشر: تهران

ناشر: بوذر جمهوری

نوبت چاپ: ۱

تاریخ نشر: ۱۳۵۷ ش

نویسنده:

سلیمان بلخی قندوزی حنفی و دیگران

کتابخانه: پژوهشکده باقر العلوم

کتابخانه: آیه الله مرعشی نجفی

ردہ کتابخانه: اهل بیت ۱ / ۱ / ۷

ریز موضوعات:

۴۳۰ - ۳۹۷ - پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و فضائل خدیجه علیها السلام و فاطمه علیها السلام

ب - محقق و نویسنده دلسوخته اهل الیت علیهم السلام حجۃ الاسلام و المسلمين، آقای حاج شیخ علی اکبر مهدی پور، مجموعه‌ای را در اختیارمان قرار داده‌اند، که به محض علاقه‌مندان به تحقیق دربارهٔ حضرت خدیجه تقدیم می‌نماییم.

كتابنامه حضرت خديجه علئها السلام

الف؛ به عربی

۱. ام المؤمنین، خدیجه بنت خویلد / علی محمدعلی دخیل / بیروت / ۱۳۹۹ ه.
۲. ام المؤمنین خدیجه بنت خویلد / عبدالمنعم محمد عمر / قاهره / ۱۹۸۲ م.
۳. خدیجه ام المؤمنین / احمد عبدالجواد الدومی / بیروت.
۴. خدیجه ام المؤمنین / بشیة توفیق / قاهره / ۱۹۵۵ م.
۵. خدیجه ام المؤمنین / ذوالفقار مهران / قاهره /
۶. خدیجه ام المؤمنین / عبدالله علایی / بغداد /
۷. خدیجه ام المؤمنین / عبدالحمید محمد شاکر زهراوی / قاهره / ۱۹۸۲ م.
۸. خدیجه ام المؤمنین /؟ / قاهره / ۱۹۵۵ م.
۹. خدیجه، اوّل ام للمؤمنین / احمد عبد المنعم عبدالسلام حلوانی / قاهره / ۱۹۶۹ م.
۱۰. خدیجه بنت خویلد / محمد عبدالغنی حسن / قاهره / ۱۹۶۲ م.
۱۱. خدیجه بنت خویلد / محمد علی قطب / بیروت / ۱۹۸۸ م.
۱۲. خدیجه زوجة الرسول / طه عبدالباقي سرور / قاهره / ۱۹۵۷ م.
۱۳. خدیجه الكبرى / عبدالستار بعاج / نجف اشرف / ۱۹۵۶ م.

برای کودکان:

خدیجه بنت خویلد ام المؤمنین / مؤسسه اعلمی / بیروت / ۱۴۲۴ ه.

ب؛ مقاله عربی:

۱۴. خدیجه / ام مریم / مجله الرائد / بُن / ش ۹۰ و ۹۱ / ۱۴۰۶ ه.
۱۵. خدیجه بنت خویلد / مجله منار الاسلام / سال ۹ / ش ۱۰ / ۱۴۰۴ ه.
۱۶. خدیجه بنت خویلد / محمد خلیفه تونسی / مجله الكويت / ش ۵۴ / ۱۴۰۷ ه.
۱۷. خدیجه الكبرى ام المؤمنین / هنا عبدالحمید / مجله رساله‌ی الجہاد / ش ۲۱ / ۱۹۸۴ م.

ج؛ به فارسی:

۱۸. خدیجه / دخیل / ترجمه دکتر فیروز حریر چی / تهران / ۱۳۶۱ ش.

د؛ مقاله:

۱۹. خدیجه بزرگ بانوی اسلام / مجله پیام انقلاب / سال ۳ / ش ۶۱ / ۱۳۶۱ ش.

۲۰. خدیجه، ملکه اسلام / جعفر سبحانی / مکتب اسلام / سال ۲ / ش ۱۱ / ۱۳۸۰ ه.

۵؛ ضمنی:

۲۱. ام سیده نساء العالمين / امهات المعصومين / عبدالعزیز کاظم البهادلی / ص ۴۸ - ۶۸.
۲۲. خدیجه ابنة خویلد / سیر اعلام النبلاء / ذهبی / ج ۲ / ص ۱۰۹.
۲۳. خدیجه، اولی زوجات النبی / بُول / دائرة المعارف الاسلامیة / ج ۸ / ص ۲۳۴ / ۲۳۶.
۲۴. خدیجه بنت خویلد / اسد الغابة / ابن اثیر / ج ۵ / ص ۴۳۴ - ۴۳۹.
۲۵. خدیجه بنت خویلد / الاستیعاب / ابن عبدالبر / ج ۴ / ص ۲۷۹ - ۲۸۹.
۲۶. خدیجه بنت خویلد / الاصابة / ابن حجر / ج ۴ / ص ۲۸۱ - ۲۸۳.
۲۷. خدیجه بنت خویلد / اعلام النساء / کحاله / ج ۱ / ص ۳۲۶ - ۳۳۱.
۲۸. خدیجه بنت خویلد / اعيان النساء / محمد رضا حکیمی / ص ۱۰۵ - ۱۱۰.
۲۹. خدیجه بنت خویلد / تراجم اعلام النساء / اعلمی / ج ۲ / ص ۴۱ تا ۵۴.
۳۰. خدیجه بنت خویلد / تراجم سیدات بیت النبوة / عایشه بنت الشاطی / ص ۲۱۳ - ۲۳۸.
۳۱. السیده خدیجه / امهات المعصومین / آیه الله شیرازی / ص ۵۳ - ۹۶.
۳۲. فضائل خدیجه / مقتل الحسین / خوارزمی / ج ۱ / ص ۴۱ - ۵۶.

۶؛ فارسی / به فارسی:

۳۳. خدیجه الکبری / لغتنامه / دهخدا / حرف خ / ص ۳۵۵.
۳۴. زندگانی ام المؤمنین خدیجه / ریاحین الشریعه / محلاتی / ج ۲ / ص ۲۰۲ - ۲۸۳.

[موارد دیگر]

در پایان، موارد دیگری را اشاره می‌نماییم

در دائرة المعارف‌ها، همانند «دائرة المعارف تشیع» در لغت خدیجه و لغتنامه‌ها همانند «لغتنامه دهخدا» و کتب حدیث، همانند «بحار الانوار» علامه مجلسی و کتب تاریخ، که مربوط به دوره پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ می‌باشد، همانند ناسخ التواریخ و کتب تراجم همانند:

«اعیان الشیعه» در لغت خدیجه و «ریحانة الادب» (در لغت ام المؤمنین) و کتب رجال حدیث، همانند «تفقیح المقال» و «معجم رجال الحديث»، درباره خدیجه کبری علیه السلام بحث و بررسی انجام گرفته است و علاوه بر اینها، کتابهای مستقل دیگری تألف گشته و یا در ضمن کتابی مربوط به موضوعی گستردگی، درباره حضرت خدیجه، فصلی قرار داده شده است که ذیلاً ذکر می‌نماییم.

۱ - الانوار الساطعه، من الغرّ الطاهره / غالب السیلاوی

۲ - خدیجه نخستین مسلمان و همسر پیامبر / رسیت هیلامازر / ش ۱۳۸۵ / ترکیه / به زبان انگلیسی

۳ - مثلهن الاعلی، خدیجه / عبدالله العلائی / ۱۴۱۲ قمری / بیروت

۴ - الكوثر فی احوال فاطمه بنت النبی / موسوی / بخش مربوط به خدیجه

- ۵- السیده خدیجه، رمز التضییحه / علی اصغر مدرسی / ۱۳۸۱ شمسی
- ۶- المجموعه الکامله لمؤلفات العقاد / عباس محمود عقاد / بخش مربوط به خدیجه
- ۷- عظماً الاسلام / شیخ محمد حسن قیسی عاملی / بخش مربوط به خدیجه
- ۸- فصلنامه قرآنی کوثر / مجله / شماره ۲۰ سال ششم / ۱۳۸۵ ش
- ۹- الذریه الطاهره / حماد انصاری رازی دولابی / بخش مربوط به خدیجه
- ۱۰- فروغ آسمان حجاز، خدیجه / علی کرمی فریدنی / چاپ دوم / ۱۳۸۳
- ۱۱- نگاهی نو به زندگی درخشان خدیجه / علی کرمی فریدنی / ۱۳۸۵ ش
- ۱۲- سرچشمہ کوثر / علی اکبر مهدی پور / ۱۳۸۵ ش
- ۱۳- شمع محفل طه / سید محمد حسن سجاد / علیرضا مهرپرور / ۱۳۸۵

مقالات‌هایی درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام

اشاره

نویسنده‌گان محقق و اندیشمند و دلسوزته خاندان رسالت و امامت، مقاله‌های ارزشمندی درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام نوشته و منتشر نموده‌اند، که با تفاوت‌ها و تنوعهایی که از نظر انتخاب موضوعات مورد بحث و سبک نگارش و اجمال و تفصیل مطلب و ... دارد، می‌تواند نقش مؤثری در آگاهی نسبت به عظمت و شخصیت و فداییهای آن حضرت داشته باشد.

بخشی از این مقاله‌ها، در مجله‌های معتبر منتشر گردیده و بعضی در ضمن کتابی درباره‌ی پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و یا مجموعه‌ای درباره‌ی زنان برجسته و یا همسران رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ... درج گردیده است و هم اکنون، به منظور زمینه سازی برای آشنایی با زندگی و شخصیت حضرت خدیجه علیها السلام و دسترسی آسان به شماری از این مقاله‌ها که در کتابها و مجله‌های گوناگون منتشر گردیده، گزیده‌ای از این مقالات را در این یادواره، به محضر علاقه‌مندان به آن بانوی بزرگ تقدیم می‌نماییم و در بخش «کتابها و مقاله‌ها درباره‌ی حضرت خدیجه» آدرس و مشخصات شمار بسیاری از آثار منتشر شده درباره‌ی آن حضرت را در اختیار پژوهشگران علاقه‌مند قرار می‌دهیم.

مقاله اول

اشاره

استاد محقق و نویسنده عالیقدر و نامدار حضرت آیه الله حاج شیخ جعفر سبحانی دامت برکاته در کتاب بسیار نفیس و محققانه «فروغ ابدیت» در بخش نهم، قسمت قابل توجهی را به ازدواج پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و حضرت خدیجه پرداخته‌اند، که هم اینک در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهیم:

...کاروان «قریش» آماده حرکت شد، کالاهای بازرگانی «خدیجه» نیز در آن میان بود، در این هنگام «خدیجه» شتری راهوار و مقداری کالای گرانبها در اختیار وکیل خود گذارد و ضمناً به دو غلام خود دستور داد، که در تمام مراحل کمال ادب را به جا آورند و هر چه او انجام داد، ابداً اعتراض ننمایند و در هر حال مطیع او باشند.

بالاخره کاروان به مقصد رسید و همگی در این مسافت سودی بردنده، ولی پیامبر بیش از همه سود برد و چیزهایی نیز برای فروش در بازار «تهامه» خرید.

کاروان «قریش» پس از پیروزی کامل، راه مکه را پیش گرفت، جوان قریش در این سفر برای بار دوم از دیار عاد و ثمود گذشت، سکوت مرگباری که در محیط زندگی آن گروه سرکش حکم‌رما بود، او را بیشتر به عوالم دیگر متوجه نمود، علاوه بر این، خاطرات سفر سابق تجدید شد، بیاد روزی افتاد که همراه عمومی خود همین بیانها را پشت سر می‌نهاد، کاروان قریش به مکه نزدیک شد، «میسره» رو به رسول خدا نمود و گفت:

چه بهتر شما پیش از ما وارد «مکه» شوید و «خدیجه» را از جریان تجارت و سود بی‌سابقه‌ای که امسال نصیب ما گشته است، آگاه سازید، پیامبر اکرم، در حالی که «خدیجه» در غرفه خود نشسته بود، وارد مکه شد، «خدیجه» به استقبال او دوید و او را وارد غرفه نمود؛ پیامبر با بیان شیرین خود جریان کالاها را تشریح کرد، چیزی نگذشت که «میسره» وارد شد.

(۴۸)

غلام «خدیجه» (میسره) آنچه را در این سفر دیده بود که تمام آنها بر عظمت و معنویت «محمد امین صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ» گواهی می‌داد برای خدیجه مو به مو تعریف کرد، از جمله اینکه: «امین» بر سر موضوعی با تاجری اختلاف پیدا نمود، آن مرد به او گفت به «لات» و «عزی» سوگند بخور، تا من سخن تو را بپذیرم، «امین» در پاسخ او چنین گفت، پست‌ترین و مبغوض‌ترین موجودات پیش من همان لات و عزیست که تو آنها را می‌پرستی (۴۹) و نیز میسره اضافه نمود که در «بصری» «امین» به منظور استراحت، زیر سایه درختی نشست، در چنین هنگام، چشم راهبی که در صومعه خود نشسته بود به امین افتاد و آمد از من نام او را پرسید سپس چنین گفت:

«این مرد که در زیر سایه این درخت نشسته است همان پیامبریست که در «تورات و انجیل» در باره او بشارت های فراوانی خوانده‌ام!

(۵۰)

خدیجه بانوی اسلام

تا آن روز وضع مالی و اقتصادی رسول اکرم مرتب نشده بود و هنوز به کمک‌های مالی عمومی خود ابوطالب نیازمند بود، وضع کار و کسب او ظاهراً چندان ریشه دار نبود، که بتواند همسری انتخاب کند و تشکیل عائله دهد.

سفر اخیر وی به شام آن هم به طرز وکالت و نمایندگی از طرف یکی از زنان ثروتمند و سرشناس قریش (خدیجه) تا حدی وضع مالی و اقتصادی او را تثیت نمود، دلاوری و کارداری جوان قریش مورد اعجاب خدیجه قرار گرفت، حاضر شد که مبلغی را علاوه بر قرارداد، به عنوان جایزه پردازد ولی «جوان قریش» فقط اجرتی را که در آغاز کار معین شده بود دریافت نمود و سپس راه خانه ابوطالب را پیش گرفت و آنچه در این راه به دست آورده بود، برای اینکه گشایشی در وضع زندگی ابوطالب به وجود آید؛ همه را در اختیار او گذاشت.

عموی چشم به راه، با دیدن برادرزاده خود که یادگار پدر (عبدالمطلب) و برادر بود، اشک شوق در چشمان او حلقه زد و از پیروزی او در کار تجارت و سودی که عاید او گشته بود بسیار خوشحال گشت و حاضر شد که دو اسب و دو شتر در اختیار برادرزاده بگذارد، تا به شغل بازار گانی ادامه دهد و از طلا و نقره‌ای که در این سفر به دست آورده و همه را در اختیار عمو گذارده بود، همسری برای او انتخاب کند.

در چنین شرائط، رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ تصمیم قاطع گرفت که همسری به عنوان شریک زندگی انتخاب نماید. ولی چطور شد این قرعه به نام خدیجه افتاد، که قبلًا پیشنهاد ثروتمندترین و متنفذترین رجال قریش را، مانند عقبه بن ابی معیط و ابوجهل و ابوسفیان درباره ازدواج با خود، رد کرده بود و چه علی‌پیش آمد که این دو شخص را که از نظر زندگی کاملاً مختلف بودند، به هم نزدیک کرد و آن چنان رابطه و الفت و محبت و معنویت میان آنان به وجود آورد، که خدیجه تمام ثروت

خود را در اختیار محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ گذارد و تجاریکه دامنه آن به مصر و حبشه کشیده بود، در راه توحید و اعلاه کلمه حق مصرف گردید، خانه‌ای که اطراف آن را کرسیهای عاج نشان و صدف نشان پر کرده بود و حریرهای هند و پرده‌های زربفت ایران آرایش داده بود، بالآخره پناهگاه مسلمانان شد.

ریشه این حوادث را باید در تاریخ زندگانی خدیجه پیدا نمود. چیزی که مسلم است اینست که: این نوع خدمات و گذشت و فداکاری تا ریشه ثابت و پاک و معنوی نداشته باشد، به طور مسلم پیوسته نمی‌گردد.

صفحات تاریخ گواهی می‌دهد که این ازدواج معلوم و مولود ایمان خدیجه به تقوی و پاکدامنی و عفت و امانت عزیز قریش بود و شرح زندگانی خدیجه و روایاتی که در فضیلت او وارد شده است، این مطلب را بیشتر روشن می‌نماید.

چون وی زنی پاکدامن و عفیف بود، همواره دنبال شوهر متقدی و پرهیزگار می‌گشت و از این نظر پیامبر درباره‌ی وی فرمود: «خدیجه از زنان با فضیلت بهشت است» و اول کسی که از زنان به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ ایمان آورد، خدیجه بود. امیر مؤمنان در خطبه‌ای که به غربت اسلام در آغاز بعثت اشاره می‌نماید، می‌فرماید:

خانواده مسلمانی در اسلام نبود، جز خانواده‌ای که از پیامبر و خدیجه تشکیل یافته بود و من سومین نفر آنها بودم (۵۱)
«ابن اثیر» می‌نویسد:

که تاجری «عفیف» نام، وارد مسجد الحرام شد و از اجتماع و عبادت یک جمعیت سه نفری کاملاً در شگفت مانده؛ دید وی با خدیجه و علی عَلَیهِ السَّلَام مشغول نماز است، برگشت، با عموی پیامبر «عباس» ملاقات کرد و آنچه را دیده بود به وی گفت و از حقیقت امر پرسید، وی گفت:

پیشوای آن سه نفر مدعی نبوت و پیامبری و آن زن، همسر وی خدیجه است و نفر سوم فرزند برادرم علیست سپس افزود: در روی زمین کسی را سراغ ندارم که پیرو این آیین باشد جز همین سه نفر. (۵۲) و تفصیل و نقل روایاتی در فضیلت او وارد شده است که از حوصله گفتار ما بیرونست چه بهتر به تفصیل علی که این حادثه تاریخی را به وجود آورد بپردازیم.

علل ظاهری و باطنی این ازدواج

مردان مادّی که همه چیز را از دریچه مادّیگری مطالعه می‌کنند، پیش خود چنین تصور می‌کنند که: چون خدیجه ثروتمند و تجارت پیشه بود، برای امور تجاری خود به یک مرد امین، بیش از هر چیزی نیازمند بود، از این لحظه با محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ ازدواج نمود و محمد نیز از وضع زندگی آبرومندانه او آگاه بود با اینکه توافق سنی نداشتند؛ تقاضای او را پذیرفت.

ولی آنچه را تاریخ نشان می‌دهد اینست که محرك خدیجه برای ازدواج با امین قریش، یک سلسله جهات معنوی بود، نه جنبه‌های مادی، اینک شواهد ما:

۱ - هنگامی که از «میسره» سرگذشت سفر جوان قریش را می‌پرسد او کراماتی را که در طول این سفر از او دیده بود و آنچه را از راهب شام شنیده بود برای او نقل می‌نماید، «خدیجه» شوق مفرطی که سرچشمۀ آن علاقه به معنویت «محمد» صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ بود، در خود احساس می‌کند و بی اختیار به او می‌گوید، میسره کافی است، علاقه‌مرا به محمد دو چندان کردی، برو، من تو و همسرت را آزاد کردم و دویست درهم و دو اسب و لباس گرانبهایی در اختیار تو می‌گذارم.

سپس آنچه را از «میسره» شنیده بود برای «ورقه بن نوفل» که دانای عرب بود، نقل می‌کند او می‌گوید: صاحب این کرامات پیامبر عربیست (۵۳)

۲ - روزی «خدیجه» در خانه خود نشسته و دور او را کنیزان و غلامان گرفته بودند، یکی از دانشمندان «یهود» نیز در آن محفل بود، اتفاقاً «جوان قریش» از کنار منزل آنها گذشت و چشم دانشمند «یهود» به پیامبر افتاد، فوراً از خدیجه در خواست نمود؛ که از

«محمد» تقاضا کند از مقصد خود منصرف شود و چند دقیقه در این مجلس شرکت نماید، رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ؛ تقاضای دانای «یهود» را که مبنی بر نشان دادن علائم نبوت در بدن او بود پذیرفت، در این هنگام «خدیجه» رو به دانشمند «یهودی» کرد و گفت:

هر گاه عموهای او از تفیش و کنجکاوی تو آگاه گردند، عکس العمل بدی نشان می‌دهند، زیرا آنان از گروه یهود به برادر زاده خود هراسانند. در این موقع، دانای «یهود» گفت: مگر می‌شود به محمد کسی صدمه‌ای برساند، در صورتی که دست تقدیر او را برای ختم نبوت و ارشاد مردم پرورش داده است «خدیجه» گفت:

از کجا می‌گویی که او حائز چنین مقام می‌شود؟ وی گفت:

من علائم پیامبر آخر الزمان را در تورات خوانده‌ام و از نشانه‌های او اینست که پدر و مادر او می‌میرند و جد و عمومی وی، از او حمایت می‌نمایند و از «قریش» زنی را انتخاب می‌نماید که سیده قریش است، سپس اشاره به «خدیجه» نمود و گفت: خوشاب حال کسی که افخار همسری او را پیدا کند! (۵۴)

۳ - ورقه عمومی خدیجه از دانایان عرب بود و اطلاعات فراوانی درباره کتب عهده‌ین داشت و مکرر می‌گفت که: مردی از میان «قریش» از طرف خدا برای هدایت مردم برانگیخته می‌شود و یکی از ثروتمندترین زنان قریش را می‌گیرد و چون «خدیجه» ثروتمندترین زنان قریش بود، از این لحظه گاه و بیگاه به خدیجه می‌گفت:

روزی فرا رسد که تو با شریفترین مرد روی زمین وصلت می‌کنی!

۴ - خدیجه شبی در خواب دید:

خورشید بالای مکه چرخ خورد و کم کم پایین آمد و در خانه او فرود آمد، خواب خود را برای ورقه نقل کرد وی چنین تعبیر نمود:

با مرد بزرگی ازدواج خواهی نمود و شهرت او عالم گیر خواهد شد.

اینها جریاناتیست که بعضی از مورخان و مرحوم علامه مجلسی (۵۵) نقل نموده‌اند و در بسیاری از کتب تاریخی نیز ثبت شده است. مجموع اینها علل تمایل خدیجه را آفاتی می‌کند، که این تمایل بیشتر مولود ایمان و اعتقاد به معنویت جوان قریش بود و اینکه امین برای تجارت او از دیگران مناسبتر است، شاید کمترین اثری در ایجاد این وصلت نداشته است.

کیفیت خواستگاری خدیجه

قدر مسلم اینست که پیشنهاد، ابتدا از طرف خود خدیجه شده است، حتی ابن هشام (۵۶) نقل می‌کند که خدیجه شخصاً تمایلات خود را اظهار کرد و چنین گفت:

عمو زاده! من بر اثر خویشی که میان من و تو برقرار است و آن عظمت و عزتی که میان قوم خود داری و امانت و حسن خلق و راستگویی که از تو مشهود است، جدًا مایل با تو ازدواج کنم. «امین قریش» او را پاسخ داد که، لازم است عموهای خود را از این کار آگاه سازد و با صلاح‌دید آنها؛ این کار صورت پذیرد.

بیشتر مورخان معتقدند که نفیسه دختر «علیه» پیام خدیجه را به پیامبر به طرز زیر رساند.

محمد! چرا شبستان زندگی خود را با چراغ همسر روش نمی‌کنی، هر گاه من تو را به زیبایی و ثروت، شرافت و عزت دعوت کنم می‌پذیری؟ پیامبر فرمود:

منظورت کیست؟

وی «خدیجه» را معرفی کرد، حضرت فرمود:

آیا (خدیجه) به این کار حاضر می‌شود، با اینکه وضع زندگی من با او فرق فاحش دارد؟

نفیسه گفت:

اختیار او در دست من است و من او را حاضر می‌کنم، تو ساعتی را معین کن، که وکیل او (عمرو بن اسد) (۵۷) با شما و خویشانتان دور هم گرد آمده و مراسم عقد و جشن برگزار شود.

رسول اکرم با عمومی بزرگوار خود (ابطال) جریان را مذاکره کرد، مجلس با شکوهی که از شخصیتهای بزرگ قریش را در برداشت، تشکیل گردید؛ نخست ابوطالب خطبه‌ای خواند که آغاز آن حمد و ثنای خداست و برادرزاده خود را چنین معرفی کرد: برادرزاده من محمد بن عبد الله با هر مردی از قریش موازن و مقایسه شود؛ بر او برتری دارد؛ او اگر چه از هر گونه ثروتی محروم است لکن ثروت سایه‌ایست رفتی واصل و نسب چیزیست ماندنی (۵۸ ...)

چون خطبه ابوطالب مبنی بر معرفی قریش و خاندان هاشم بود در برابر آن، ورقه عمومی خدیجه ضمن خطابه‌ای گفت: کسی از قریش منکر فضل شما نیست، ما از صمیم دل می‌خواهیم دست به ریسمان شرافت شما بزنیم ... عقد نکاح جاری شد و مهریه چهارصد دینار معین شد و بعضی گفته‌اند که مهریه بیست شتر بوده است.

مقاله دوم

اشاره

محقق عالیقدر و دلباخته اهل‌البیت علیهم السلام مرحوم آیت‌الله سید محمد کاظم قزوینی قدس سره در کتاب گرانسنگ «فاطمه الزهراء من المهد الى اللحد» که به وسیله نویسنده گرانمایه و عالیمقام، آقای حاج شیخ علی کرمی فریدنی دامت برکاته ترجمه شده، سه بخش را به مسائل مربوط به حضرت خدیجه علیها السلام اختصاص داده است که ذیلاً در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌گیرد.

مام گرانمایه او

مام گرانمایه فاطمه علیها السلام بانوی ارجمندیست به نام خدیجه.

بانوی سپید چهره و نورانی و بلند قامت و زیبا، که در میان جامعه و مردمش پر شرافت و سخت محترم بود و در کارهایش اندیشور و بسیار خردمند. از هوشمندی و درایت بهره‌ای بسیار داشت و در امور و شئون، از بینشی ژرف و فراوان برخوردار بود. در پرتو استقلال فکر و عمل و اعتماد به نفس خویش می‌زیست و به برکت مغز متفسّر و هوشمند خود چرخه‌ای امور اقتصادی و تجاری گسترده خویش را به حرکت می‌آورد و به اصول و مبانی و مقررات صادرات و واردات و مدیریت شایسته اقتصادی آگاه بود.

اینها همه از صفات شایسته و ویژگی‌های آن بانوی بزرگ به عنوان یک انسان شریف و یک زن با شخصیت بود. اما صفات برجسته او به عنوان یک همسر و برای زندگی مشترک.

بانوی بود که هزاران هزار، از ثروت و دارایی خویش را به شوی گرانقدرش بخشید، تا به هر صورتی که می‌خواهد و می‌پسندد در آن تصرف نماید و بی هیچ تردیدی دارایی هنگفت و سرمایه عظیم تجاری و اقتصادی این بانوی هوشمند و فداکار در پیشرفت و استواری اسلام نقش اساسی داشت.

چرا که اسلام در آن مرحله از حیاتش، در حال شکل گرفتن و قدرت یافتن بود و نیاز شدیدی به ثروت و امکانات اقتصادی و زندگی داشت و خداوند بر اثر درست اندیشه و اخلاص آن بانو، این افتخار را به او داد که دارایی و امکانات تجاری و مالی اش را

برای اسلام مهیا ساخت و با تأمین نیاز اقتصادی اسلام، در آن مرحله حساس، هدف پیامبر نیز که پیشرفت اسلام بود به طور عملی تحقق یافت و پایه‌های آن، استوار گردید.

به همین جهت است که پیامبر فرمود:

هیچ ثروتی همانند ثروت «خدیجه» برای اهداف بلند من سود بخش و مفید نیفتاد.

ما نَفَعْنِي مَالٌ قَطْ مِثْلٌ مَا نَفَعْنِي مَالٌ خَدِيْجَة

پیامبر گرامی با بهره گیری از ثروت «خدیجه» وام و امدادان را می‌پرداخت و بردگان را آزاد می‌نمود و به درماندگان کمک می‌کرد و بار را از دوش آنان بر می‌داشت و در رخدادهای ناگوار زندگی، از آن به هر اندازه لازم بود مصرف می‌کرد و زیر بال محرومان را می‌گرفت و هنگامی که در مگه بود به یاران بینوای خویش کمک می‌کرد و پول و امکانات لازم برای هجرت مهاجران را می‌پرداخت.

پیامبر در زمان حیات این بانوی فداکار آنچه صلاح می‌دانست از دارایی او هزینه می‌کرد و پس از رحلت او نیز باقیمانده ثروتش را، او و فرزندانش به ارث بردن.^(۵۹)

و درست به همین جهت است که سخن جاودانه پیامبر مفهوم روشن خویش را پیدا می‌کند که فرمود: اسلام پس از جاذبه و معنویت خود، تنها با شجاعت و شهامت و شمشیر عدالت علی و دارایی خدیجه بر پای ایستاد و استواری یافت.

ما قَامَ وَلَا اسْتَقَامَ الدِّينُ إِلَّا بِسَيْفِ عَلَىٰ وَ مَالِ خَدِيْجَةٍ

نام بلند آوازه او

زندگی و همگامی و همراهی این بانوی بزرگ و فداکار با پیامبر، در طول همه زندگی مشترک، در خور هر گونه تحسین و تکریم است.

به همین دلیل است که پیشوای بزرگ توحید، هر گاه پس از رحلت او نیز از وی و نام بلند آوازه‌اش یاد می‌کرد، یا نامش به میان می‌آمد، با همه وجود برای او طلب آمرزش می‌کرد و قلب مصفاً یش به یاد او می‌شکست و چه بسا که قطرات اشک دیدگانش، در اندوه فقدان آن یار مهربان و همسنگ و پشتیبان فداکار و هوشمند، بر گونه‌هایش می‌غلتید و فرو می‌ریخت.

روزی آن گرانمایه عصرها و نسلها، از خدیجه، همانند همیشه با عظمت و احترام بسیار یاد کرد که عایشه گفت:

ای پیامبر خدا! او بانوی سالخورد و از کار افتاده بود و خداوند بهتر از او را به شما داده است! پیامبر فرمود:

«هرگز این گونه که تو می‌پنداری نیست. خدا بهتر از او را به من نداده است، چرا که او هنگامی به من ایمان آورد، که مردم به من کفر ورزیدند و زمانی مرا تصدیق کرد، که مردم دروغگویم شمردند و آنگاه او را در ثروت و دارایی هنگفت خویش شریک ساخت، که مردم مرا از ثروت خویش محروم ساختند و خدا فرزندانی از آن بانوی پاک و فداکار به من ارزانی داشت و از دیگر زنان، فرزندی به من ارزانی نداشت و یا طبق خواست حکیمانه‌اش باقی ننهاد.»

پیامبر و پیمان زندگی مشترک

درست ۲۵ بهار از عمر گرانبها و پر برکت پیامبر می‌گذشت، که با بانوی چهل ساله‌ای به نام «خدیجه» که برترین بانوی روزگار خویش بود، پیمان زندگی مشترک را امضاء کرد و فصل جدیدی در زندگی اش آغاز شد.

برخی سن و سال خدیجه، آن بانوی هوشمند و پاک را ۲۶ و ۲۸ سال نیز نوشته‌اند، اما مشهورترین دیدگاه، همان است که او به

هنگام ازدواج با پیامبر، ۴۰ بهار از عمرش می‌گذشت.

برخی بر آنند که «خدیجه» پیش از پیمان زندگی مشترک با پیامبر، دو بار ازدواج کرده و همسرانش یکی پس از دیگری از دنیا رفته بودند و برخی نیز بر این اندیشه‌اند که او تا هنگام ازدواج با پیامبر دختر و ازدواج نکرده بود.

ازدواج پیامبر با «خدیجه» شباhtی به ازدواج‌های شناخته شده نداشت، بلکه در نوع خود بی‌نظیر و دارای ویژگی‌هایی بود، چرا که این پیوند مبارک و مقدس، نه ثمره عشق زودگذر و دوستی بی‌پایه و اساس بود و نه برخاسته از انگیزه‌های مادی یا دیگر امور و اغراض و اهداف رایج، که در ازدواج چهره‌های مشهور و سرشناس دنیا وجود دارد.

و نیز هدف‌های سیاسی نیز در امضاء و تشکیل این زندگی مشترک و ساختار آن، نقشی نداشت.

افرون بر اینها، زندگی و شرایط اقتصادی پیامبر و «خدیجه» نیز با یکدیگر تناسبی نداشت و میان آنان فاصله بسیاری بود، چرا که پیامبر خود دارای ارزش‌های مادی و امکانات اقتصادی نبود و همانگونه که دوران کودکی را تحت سرپرستی و کفالت عمومی گرانقدر خویش زندگی کرده بود، باز هم با او می‌زیست، اما «خدیجه» ثروتمندترین و بی‌نیازترین زن در مکه و جهان عرب بود.

به همین جهت فاصله زیادی میان سطح زندگی پیامبر و ثروتمندترین بانوی عرب می‌نگریم، اما آن بانوی خردمند شنیده بود و خوب می‌دانست که آینده درخشان و بسیار امید بخشی در انتظار پیامبر است.

شاید این واقعیت را از غلام هوشمند خویش «میسره» دریافته بود، که در سفر اقتصادی پیامبر با کاروان تجاری «خدیجه» به سوی دمشق، همسفر پیامبر بود و نشانه‌های بسیاری از شکوه و عظمت و درایت و امانت و اقتدار را در او دیده و همه را ضمن تقدیم گزارش کار به بانوی خردمند حجاز، گزارش نموده بود، یا اینکه پیشگویی آن راهب و عابد دیر «بصری» در منطقه شام، در مورد آینده شکوه‌بار «محمد» به گونه‌ای به گوش «خدیجه» رسیده بود و او نیز در پرتو ژرف نگری و الهام قلبی خویش، به آن آینده درخشان دل بسته بود.

بر این اساس بود که بانوی پر شرافت حجاز، برنامه پیوند با پیامبر را تهیه نمود و خود با قدادست و هوشمندی ویژه‌اش، سخن را در مورد آن مطلب، با پیامبر آغاز کرد و از آن حضرت تقاضا نمود که گام به پیش نهد و از راه پدرش «خویلد» یا عمومیش از او خواستگاری نماید، اما پیامبر با وجود پیشگامی بهترین و ثروتمندترین بانوی جهان عرب برای پیوند با او، بهتر می‌دید که با بانوی که از نظر اقتصادی و مادی با او هماهنگ باشد زندگی مشترک را آغاز کند و به همین دلیل هم از «خدیجه» پوزش خواست و به او پاسخ مثبت نداد.

اما از آنجایی که «خدیجه» بانوی خردمند و دوراندیش و آگاه و با فضیلت بود، در برابر دلیل پاسخ منفی پیامبر به ازدواج با او گفت:

«آیا کسی که تصمیم گرفته است خویشن را به پیامبر ببخشد و جان ناقابل را فدای او کند، برای او مشکل است که ثروت و دارایی خویش را نیز بر او ببخشد و هر آنچه دارد همه را نثار قدم دوست کند؟»

و با این دیدگاه بود که از پیامبر تقاضا نمود، تا عموهای خویش را به خانه پدرش «خویلد» گسیل دارد و به طور رسمی از او خواستگاری کند.

عموهای پیامبر پس از شنیدن این خبر شادی بخش، که در نوع خود بی‌نظیر بود، شگفت زده شدند و عمه‌های آن حضرت نیز با شنیدن خبر این پیشنهاد از سوی بانوی حجاز، در بحث و حیرت فرو رفتد، چرا که به راستی هم، رخداد شگرفی بود!

بانوی که هزاران هزار دینار، ثروت و امکانات در اختیارش بود و دهها و صدها کارگزار و کارمند از برکت سود سرشار کاروانهای تجاری او - که در فصل‌های گوناگون سال، میان «یمن» و «مکه» از یکسو و «مکه» و «دمشق» از سوی دیگر در حرکت بود - زندگی می‌کردند، بانوی که دارایی و امکانات گسترده‌اش، لحظه به لحظه در حال پیشرفت و توسعه بود، بانوی که بزرگان و

سرشناسان و قدرتمندان روزگار از او خواستگاری نموده و به همه پاسخ منفی داده بود، اینک چگونه دل در گرو مهر مقدس و عشق پاک و پر معنویت جوانی نهاده است، که از ارزش‌های مادی و زرق و برق روزگار، چیزی ندارد و در کنار عمومی گرانقدر خویش ابوطالب زندگی می‌کند؟

راستی بانوی حجاز چگونه از او تقاضای ازدواج نموده و از آن حضرت خواسته است که این افتخار را به او بدهد و بپذیرد؟
چگونه؟!

آیا این گزارش درست است و به راستی حقیقت دارد؟

عمّه پیامبر «صفیه» دخت بزرگوار «عبدالمطلب» برخاست و به سوی اقامتگاه «خدیجه» رفت، تا در این مورد تحقیق و بررسی نماید و آنگاه که با بانوی حجاز دیدار کرد و با او روپرتو شد به طور شگفت انگیزی با خوش آمد گویی و احترام و تکریم او روپرتو شد و آمادگی او را با همه وجودش دریافت و دید، آری بهترین و هوشمندترین و ثروتمندترین بانوی عرب، آماده امضاء پیمان زندگی مشترک با والاترین جوان عرب می‌باشد.

خردمندترین بانوی عرب در آستانه نیک بختی

«صفیه» پس از دیدار با بانوی حجاز و اطمینان از درستی خبر، به سوی برادرانش بازگشت و حقیقت را با آنان در میان نهاد.

عموهای پیامبر پس از دریافت صحت گزارش، شادمان شدند، اما شادمانی آنان با نوعی بہت و حیرت همراه بود.

چرا که «خدیجه» بانوی بزرگی بود که قدرتمندان و اشراف و امیران عرب به خواستگاریش شتافته بودند و او آنان را همسان و همتای خویش ندیده و دست رد بر سینه همه آنان زده بود.

اینک چه انگیزه‌ای او را بر آن داشته است که دل در گرو عشق مقدس جوانمردی نهد که از زرق و برق و ارزش و امکانات مادی و مالی، نه زر و سیمی دارد و نه از زمین پهناور خدا، یک وجہ خاک را مالک است؟!

عموهای پیامبر برخاستند و به اقامتگاه بانوی حجاز شتافتند و او را از پدرش «خویلد» یا عمویش، برای پیامبر خواستگاری کردند.
پدرش در برخورد نخست، پاسخ مثبت نداد، اما به اشاره دخترش با آن پیوند موافقت کرد.

موضوع مهریه پیش آمد و اینک باید مهریه‌ای در خور مقام و موقعیت بانوی بزرگ حجاز، از سوی پیامبر تقدیم گردد، اما از کجا و چگونه؟ و چه کسی می‌تواند این مبلغ سنگین و در خور شخصیت و موقعیت «خدیجه» را تقدیم دارد؟

درست در این لحظات بود که، دگر باره بانوی حجاز به کار جالب و شگرفی دست زد و با هدیه نمودن چهار هزار دینار به پیامبر، از آن گرانمایه جهان هستی تقاضا کرد که آن را به عنوان مهریه به پدرش «خویلد» پردازد، گرچه در یک روایت آمده است که جناب «ابوطالب» مهریه را با سرفرازی و شادمانی از اموال خویش تقدیم داشت و پیمان زندگی مشترک به امضاء رسید.
آری، با اینکه بانوی خدمت حجاز به ارزش‌های والای اخلاقی و انسانی بهاء می‌دهد و در راه به دست آوردن شرافت و کرامت، ارزش‌های مادی را فدا می‌کند.

با این وصف پدرش «خویلد» از این اندیشه بلند بی‌بهره است و این اختلاف دیدگاه را تنها میان این پدر و دختر نمی‌نگریم، بلکه این ناهمانگی در اندیشه و این دو طرز تفکر میان پدران و فرزندان و میان دو برادر و دو همسر و پدر و فرزند نیز، هم در روزگاران گذشته و هم در جهان معاصر، بسیار فراوان است.

به هر حال، جریان به خوبی پیش رفت، اما رخدادی بی‌سابقه و بی‌نظیر و بہت آور بود.

در میان عرب کسی به خاطر نداشت که زنی خود مهریه‌اش را به همتای زندگی اش هدیه کند.

به همین جهت جای شگفت ندارد که حس حسادت‌ورزی ابوجهل فوراً نکند و آتش حسد در دل او زبانه کشد و فریاد زند که:
هان ای مردم! ما دیده بودیم که مردان مهریه زنان را می‌پردازند، اما ندیده بودیم که زنان مهریه خویش را به مردان زندگی آینده

غذای بهشت

پیامبر از فرشته وحی پرسید:

خویش هدیه کنند و ابوطالب، فرزانه عرب پرخاشگرانه به او پاسخ داد که:

«مردک کم خرد و پست، چه می‌گویی؟ به جوانمردی همانند «محمد» هم دختر می‌دهند و هم مهریه‌اش را خود هدیه می‌کنند، اما مردک کم خردی چون تو، اگر هدیه هم تقدیم داری، پذیرفته نمی‌شود و پاسخ مثبت نخواهی شنید.»
و بنا بر روایتی، او را این گونه سرزنش کرد:

«اگر خواستگار همانند برادرزاده سرفراز من باشد، او را به بالاترین و گرانبها ترین قیمت‌ها می‌برند و پرشکوه‌ترین مهریه‌ها را به او هدیه می‌دهند. اما اگر بسان تو باشد، با مهریه سنگین هم نمی‌تواند با زنی شایسته ازدواج کند.»
این پیوند مبارک به بهترین صورت تحقق پذیرفت و پیامبر به تقاضای «خدیجه» به اقامتگاه او گام نهاد.

از آن لحظات بیاد ماندنی بود که دیگر «خدیجه» همواره احساس می‌نمود که نیکبختی در کامل‌ترین شکل ممکن به او روی آورده و خورشید خوشبختی‌اش طلوع نموده است، چرا که او به بزرگترین آرزوی خویش - یعنی ازدواج با پیامبر - رسیده بود.
بانوی بزرگ حجاز در این زندگی مشترک، پسرانی به دنیا آورد که همگی آنان در کودکی از دنیا رفته و دخترانی به نامهای «زینب» و «ام‌کلثوم» و «رقیه» و «فاطمه» به او و پیامبر ارزانی شد، که کوچکترین، اما برترین و پرشکوه‌ترین آنان فاطمه علیها السلام بود.

مورخان در مورد دو دختر او، «زینب» و «ام‌کلثوم» دیدگاه متفاوتی دارند برخی بر این اندیشه‌اند که آن دو، از ثمرات شیرین این پیوند مقدس نیستند. اما درست اینست که این دو تن نیز، فرزندان پیامبرند. (۶۰)

دوری از یار مهربان

در روایت آمده است که:

فرشته وحی بر پیشوای بزرگ توحید فرود آمد و گفت:

ای «محمد»! خداوند بلند مرتبه درودت می‌فرستد و به تو دستور می‌دهد که به مدت چهل شبانه روز از همسرت «خدیجه» دوری گرینی.

این فرمان بر پیامبر گران آمد، چرا که او آن بانوی خردمند و با ایمان را بسیار دوست می‌داشت.
آن حضرت با وجود عشق و علاقه فراوان به «خدیجه»، فرمان خدا را به جان خرید و این مدت چهل شبانه روز را، شب‌ها به نیایش و عبادت و روزها به روزه‌داری کمر بست و به «خدیجه» نیز به وسیله عمار پیام فرستاد که:

«هرگز چنین مپندازی که دوری گزیدن از تو، به خاطر بی‌توجّهی و یا کدورت و ناراحتی است، بلکه حقیقت اینست که پروردگارم مرا به این کار فرمان داده است و من تنها به انجام دستور می‌اندیشم. از این رو این دوری گزیدن را جز به نیکی و خیر نسبت به من گمان نداشته باش، چرا که خداوند هر روز چندین مرتبه، به وجود شایسته تو بر فرشتگان گران‌نایمایاش مباهات می‌کند.»

از این رو هنگامی که شب فرا می‌رسد در را بیند و برای استراحت به بستر خویش درآی و آگاه باش که من نیز در خانه «فاطمه بنت اسد» هستم.

هنگامی که پایان چهلمین روز فرا رسید، فرشته وحی بر پیامبر فرود آمد و گفت:

هان ای «محمد»! خدای بلند مرتبه درودت می‌فرستد و فرمان می‌دهد که خویشن را برای دریافت تحيّت و ارمغان او آماده سازی.

ارمغان پروردگار جهانیان چیست؟

«جبرئیل» گفت:

من نمی‌دانم.

پیامبر آمده بود که «میکائیل» فرود آمد و طبقی را که بر روی آن روپوشی از دیبا بود، در برابر او، به زمین نهاد.
فرشته وحی پیش آمد و گفت:

ای محمد! پروردگارت به تو فرمان می‌دهد، که امشب با این غذا افطار نمایی.
امیر مؤمنان در این مورد آورده است که:

«روش همیشگی پیامبر این بود که هر گاه می‌خواست افطار نماید، به من دستور می‌داد که درب خانه را باز گذارم، تا هر کس از راه می‌رسد وارد شود و اگر میل به غذا دارد، بتواند غذا بخورد. اما آن شب مرا بر درب خانه نشاند، تا مانع ورود مردم گردد و فرمود:

علی جان! این غذاییست که جز بر من، حرام است».

امیر مؤمنان می‌افزاید:

من به دستور پیامبر، کنار درب خانه نشستم و پیامبر با ارمغان آسمان تنها ماند. هنگامی که سرپوش را از روی طبق برداشتند، دیدم خوشه‌ای خرمای تازه و خوشه‌ای انگور در آن سینی نهاده شده است.

پیامبر از آن ارمغان آسمانی سیر خوردن و آب گوارا نیز نوشیدند.

آنگاه دست مبارک را برای شستشو دراز کردند، فرشته وحی بر دست آن حضرت آب ریخت و «میکائیل» آن را شست و «اسرافیل» آن را با دستمال خشک کرد و باقیمانده غذا نیز با همان سینی به آسمان بالا رفت.

پیامبر برخاست تا نماز آغاز کند که «جبرئیل» پیش آمد و گفت:

اینک نماز بر شما ممنوع است، تا به سرای «خدیجه» بروید، چرا که خدا به ذات پاکش سوگند یاد کرده است که امشب از شما، فرزند پاک و پاکیزه و نسل سرفرازی را پدید آورد.

پیامبر شتابان به سرای «خدیجه» آمد. آن بانوی بزرگ می‌گوید:

من دیگر با تنها ی خو گرفته بودم. از این رو هنگامی که شب فرا می‌رسید:

سرم را می‌پوشانیدم و پرده‌ها را می‌انداختم و پس از نماز و بستن درب خانه، چراغ را خاموش می‌کردم و در بستر خویش می‌آرمیدم.

آن شب درست میان خواب و بیداری بودم، که به ناگاه پیامبر محظوظ، در خانه را به صدا در آورد
صدا زدم چه کسی حلقه در خانه‌ای را می‌کوبد، که جز «محمد» نباید دیگری باشد؟

پیامبر با نوای دلنشین و لکن آرام بخش و زیباییش فرمود، خدیجه! منم «محمد»، درب را باز کن، منم، من!
خدیجه می‌گوید:

در اوج شادمانی از آمدن پیامبر، برخواستم و درب خانه را گشودم و پیامبر وارد شد.

آن حضرت این گونه بود که پس از ورود به خانه، ظرف آبی می‌طلبد و وضو می‌ساخت و دو رکعت نماز می‌خواند و پس از نماز به بستر می‌رفت. اما آن شب آب نخواست و آمده نماز نشد، بلکه میان من و او، آنچه میان دو همسر انجام می‌شود، انجام شد.
آنگاه «خدیجه» سوگند یاد می‌کند که:

به خدایی که آسمان بلند را برآفرشت و آب را از زمین جوشانید و جاری ساخت که آن شب هنوز پیامبر خدا از کنار من دور نشده

بود، که سنگینی وجود و حضور گرانمایه دخت سرفرازم «فاطمه» را در سازمان وجود خود حس کردم (... ۶۱) از این روایت نکاتی چند دریافت می‌گردد:

- ۱ - خدا به پیامبرش دستور می‌دهد که از بانوی خردمند حجاز برای مدتی جدا شود، تا بر اثر دوری از او، شور و شوق پیامبر بر او بسیار گردد.
 - ۲ - پیامبر در این چهل شبانه روز، بیش از همیشه به عبادت و راز و نیاز پرداخت و بر اثر ارتباط همیشه و پیوسته با عالم بالا، از روحانیت و معنویت و شرایط روانی و روحی ویژه‌ای بهره ور می‌گردد.
 - ۳ - آن حضرت با ارمغان آسمان افطار می‌نماید، با موهبتی که به خاطر لطف ویژه‌اش به سرعت به نطفه تبدیل می‌شود.
 - ۴ - نطفه، از آن ارمغان آسمانی و بهشتی، که هیچ شباهتی به غذاهای جهان ماده ندارد، فراهم می‌آید.
 - ۵ - و دیگر حرکت فوری پیامبر به اقامتگاه «خدیجه» به منظور انتقال دادن نطفه با آن مقدمات و تدابیر شگرف و هدف خاص. لازم به یادآوریست که این روایت را دانشمندان اهل سنت نیز با اندک تغییر آورده‌اند.
- (۶۲)

رحلت بزرگ بانوی جهان عرب

چرخ روزگار به گردش خویش ادامه می‌داد و سالها یکی پس از دیگری می‌گذشت، در حالی که زندگی دخت فرزانه پیامبر، همچنان با رویدادهای تکان دهنده و حوادث حزن انگیز آمیخته می‌گشت و او کودکی را پشت سر می‌نهاد و به سوی بهاران نوجوانی و جوانی گام می‌سپرد.

او در هشتمین بهار زندگی بود، که ناگهان با فاجعه‌ای بزرگ رو برو شد. فاجعه‌ای که غم آن بر زندگی اش سایه افکند و اندوه جانکاه آن، بر قلب پر مهرش خیمه زد و حزن آن، دلش را آکنده ساخت. این فاجعه غبار، فاجعه رحلت جانسوز مام گرانمایه‌اش خدیجه بود.

همان مام اندیشمند و شایسته کرداری که با نگاهی سرشار از حزن و اندوه، به دخت عزیز و کوچک خویش می‌نگریست، چرا که می‌دانست «زهای» او به زودی به سوک مام پر مهر خویش خواهد نشد.

بانوی بزرگ حجاز در بستر رحلت افتاده و شبح مرگ بر او سایه افکنده بود، آخرین لحظات زندگی را می‌گذرانید، که پیامبر بر او وارد شد و با مهر و بزرگواری همیشه فرمود:

«خدیجه» رحلت تو بر ما گران است اما، هنگامی که بر بانوان برگزیده جهان هستی و دوستان همدیف خویش وارد شدی، سلام مرا به آنان برسان.

بانوی بزرگ حجاز پرسید:
ای پیامبر خدا! آنان کیانند؟

پیامبر فرمود:

«مریم» دختر عمران، «کلثوم» خواهر موسی و «آسیه».

«خدیجه» گفت:

به خوشی و مبارکباد، ای پیامبر خدا! (۶۳)

پیامبر گرامی خطاب به او می‌فرمود:

من دستور یافته‌ام که «خدیجه» را به اقامتگاهی پر شکوه در بهشت پر طراوت و زیبا که از مروارید ساخته شده است، مژده دهم.

اقامتگاهی که نه در آن سر و صدا و هیاهوی دنیاست و نه رنج و فرسودگی آن.
زمان به سرعت می‌گذشت، بانوی خردمند جهان عرب گریه می‌کرد و آه می‌کشید. «اسماء» به او گفت:
شما که سالار زنان هستی و همسر پر مهر و با وفای پیامبر و از آن حضرت مژده بهشت دریافت داشته‌ای، چرا گریه می‌کنی؟
او پاسخ داد:

گریه‌ام برای آن است که دخت گرانمایه‌ام را ترک می‌کنم و شب عروسی اش، در کنارش نیستم تا او را یاری کنم. دخترم نوجوان است، نگران آنم که در شب عروسی اش یار پر مهر و مشاور و مددکار دلسوزی نداشته باشد.

«اسماء» گفت:

سرورم! من اینک با تو پیمان می‌بندم که اگر تا آن زمان زنده بودم، به جای تو او را مادری کنم و آنگاه بود که بزرگ بانوی جهان عرب «خدیجه» آرام و مطمئن، چشم بر هم نهاد و در سن شصت و سه سالگی جهان را بدرود گفت.

ضربه هولناک مرگ خدیجه

مرگ غمبار این بانوی بزرگ، ضربه‌ای هولناک بر پیکر پیامبر فرود آورد و قلب مقدس او را آکنده از حزن و اندوه ساخت، به ویژه که آن پیشوای بزرگ، چندی پیش از مرگ خدیجه، به سوگ عمومی گرانقدر و مدافعانه بزرگ و نستوه خویش نشسته بود، که این مصیبت نیز بر غم و اندوه او افزون گشت. به گونه‌ای که آن سال را، سال اندوه نامید، چرا که دو یار پر مهر و دو پشتیبان پر اقتدار خود را در آن سال از دست داده بود.

آن حضرت از سویی به سوک «خدیجه» نشست، به سوک بانویی که نه تنها همسر وفادار و پر مهرش بود، بلکه نخستین ایمان آورنده به خدا نیز بود.

بانویی بود که پشتیبان پر اقتدار پیامبر در فراز و نشیب زندگی به حساب می‌آمد و شخصیت بزرگی بود که ثروت و دارایی بسیار خویش را برای پیشرفت اهداف اسلام و پیامبر به او هدیه کرد و نه تنها در میان زنان مگه، که در همه جهان عرب بی‌نظیر بود. آری خدیجه، جهان را بدرود گفت و پیکر او را در نقطه‌ای بنام «حجون» به خاک سپردند. پیامبر کنار قبرش آمد و پیش از به خاک سپاری او، به قبرش فرود آمد، در حالی که «فاطمه» دخت ارجمندش دامان پدرش، پیامبر را گرفته بود و دور پدر می‌گشت و می‌پرسید:

پدر جان! مادرم کجاست؟

و پیامبر پرسش او را بی‌پاسخ می‌گذاشت. او به سوی دیگران می‌رفت و از آنان سراغ مادر پر مهر خویش را می‌گرفت، که در این هنگام «جبرئیل» فرود آمد و به پیامبر خبر داد که:

«پروردگارت به شما فرمان می‌دهد که، سلام ما را به «فاطمه» برسان و به او بگو:
مادرش «خدیجه» اینک در بهشت زیبا و پر طراوت خداست.

در کاخی از مروارید که غرفه‌هایش از طلا و ستونهایش از یاقوت سرخ است و او در کنار «آسیه» و «مریم» دختر «عمران» و مادر «میسیح» است.

پیامبر، «فاطمه» را در آغوش گرفت و مورد محبت قرار داد و پیام خدا را به او رسانید.

او گفت:

پروردگارم سر چشم‌های سلام و برکت و نعمت و آرامش است.
سلام از اوست و سلام به او باز می‌گردد. (۶۴)

مقاله سوم**اشاره**

از نویسنده و شاعر اهل الیت علیهم السلام، حجۃ الاسلام آقای حاج شیخ جواد محدثی دام عزّه، در مجله «پیام زن» سال دوم، شماره دوازدهم، مقاله جالبی درباره خدیجه عائیها السلام منتشر گردیده است، که ذیلاً در اختیار علاقهمندان قرار می‌گیرد: گاهی دست تقدیر و نظر لطف خدا، فرجامی نیک برای برخی رقم می‌زنند که از افتخار، سر بر فلک می‌سایند و بر فرشتگان هم می‌بالند.

«خدیجه» یکی از این چهره‌های نمونه و الگو است، که لیاقت آن را یافت تا ظرف پدید آمدن گوهی چون «فاطمه» گردد. اگر خدیجه کبری، که شرافت و ارجمندی والا ی دارد، هیچ فضیلتی نداشت جز آنکه «مادر زهراء» باشد، برای او بس بود. در این بخش، با گوشه‌هایی از حیات پر فروغ این بانوی بزرگ، آشنا می‌شویم:

کرامت نفس

خدیجه را از انسانهای اندیشمند، با شرافت، آینده نگر، عفیف و فرزانه شمرده‌اند. شرافت دودمان از یک سو، همسری رسول خدا از سویی دیگر و خدمات او در راه آین مقدس اسلام از طرف دیگر، به او عظمت و موقعیت خاص بخشیده است.

پدرش، «خویلد بن اسد» از قبیله «بنی کلاب» بود. مادرش «فاطمه بنت زایده» نام داشت.

از ثروت و شهرت ویژه‌ای در جزیره العرب برخوردار بود.

در میان همتایان و همسالان خود، همچون ستاره‌ای می‌درخشید. وقتی هم که در خدمت اسلام و پیامبر قرار گرفت، آنچه را داشت، وقف راه خدا و رضای رسول کرد و در سایه حمایت از «دین آسمانی» نام خویش را زنده جاوید ساخت.

همسران پیشین

گرچه بعضی مدعی شده‌اند که حضرت خدیجه، پیش از ازدواج با رسول خدا، همسری نداشته و ازدواج نکرده بوده است، اما مشهور میان سیره نویسان، آن است که وی بیوه‌ای بود که قبلًا شوهر داشت. شوهر پیشین او «عتیق بن عائذ» بود.

از این ازدواج، دختری داشت به نام «هنده». شوهرش درگذشت و پس از مدتی به همسری «ابوهاله بن بنash» درآمد. از این ازدواج نیز خداوند به او پسری داد. نام او را هم هند گذاشتند. درباره فرزندان خدیجه، سخنان دیگری هم گفته‌اند. از جمله آن که خدیجه خواهری داشته، که چندان معروف نبوده است.

پس از درگذشت آن خواهر، دختران او در دامن خدیجه بزرگ شدند. هنگام ازدواج پیامبر با خدیجه، آن دو دختر کوچک بودند. چون سنت عرب بر آن بود که تربیت شده در دامان کسی را به او نسبت می‌دادند، خواهر زادگان خدیجه را هم دختر خدیجه شمردند و به رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نسبت دادند.

به هر حال، شوهر خدیجه کبری در گذشته بود و این بانوی ثروتمند و نام آور، همچنان بیوه می‌زیست و خواستگاران متعددی را

هم که مشتاق وصلت با او بودند رد می‌کرد.

سر انجام، ستاره اقبال او طلوع کرد و افتخار همسری رسول خدا را یافت و اما خلاصه ماجرا:

ازدواج با پیامبر

عشق محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّم در دل خدیجه بود، عشقی پاک و آسمانی. علاقه‌ای که از صداقت و پاکی و امانتداری پیامبر سرچشم می‌گرفت. محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّم بیست و پنج سال داشت و بانوی مشهور حجاز، چهل سال. خدیجه، با ثروت هنگفتی که داشت به تجارت می‌پرداخت. سرمایه در اختیار بازار گانان قرار می‌داد، تا مال التجاره او را به آفاق بربند و بفروشند و برایش داد و ستد کنند.

ابوطالب (عموی پیامبر) آگاهی یافت که خدیجه، قصد دارد مال التجاره خود را با کاروانی تجاری به شام بفرستد. به حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّم پیشنهاد کرد که حاضری تو را برای این کار بفرستیم؟ فرمود:

هر طور دوست داری.

ابوطالب نزد خدیجه رفت و گفت:
شنیده‌ایم در نظر داری فلانی را همراه اموال خویش به تجارت بفرستی، آیا ممکن است به جای او «محمد» را بر این کار بگماری؟ خدیجه گفت:

اگر این درخواست را، برای دشمن بیگانه‌ای می‌کردی، حرف تو را رد نمی‌کردیم، تا چه رسد به اینکه برای یک دوست نزدیک می‌خواهی!

سر انجام توافق شد.

پیامبر خدا، با غلام خدیجه بنام «میسره» به سفر رفتند و در آن داد و ستد، سود سرشاری به دست آوردند و خدیجه از نتیجه سفر بسیار خشنود شد و احساس کرد که «محمد» را قلبًا دوست می‌دارد. پیش خود درباره ازدواج با محمد فکر می‌کرد و تصمیم به این کار گرفت، ولی بهانه‌ای لازم بود.

با «نفیسه» (که خواهر یا دوستش بود) این تصمیم را در میان گذاشت. نفیسه مقدمات کار را از قبیل گفتگو با عمومیش و با خود پیامبر فراهم کرد. طی تشریفات خاصی ازدواج صورت گرفت. دو ماه پس از بازگشت از سفر تجاری شام بود که در سایه این پیوند مقدس، خدیجه و محمد علیهم السلام زندگی مشترک خود را آغاز کردند.

نخستین مسلمان

سالها از این زندگی خجسته گذشت.

فصل نوینی در زندگی حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّم آغاز شد، که فصل جدید حیات خدیجه هم محسوب می‌شد. نخستین جلوه‌های ملکوت، بر این خانه سرنوشت ساز تابیدن گرفت.

پیش از بعثت پیامبر، ابتدا آن حضرت خوابهایی می‌دید.

آنچه در خواب می‌دید، چون روز روشن به حقیقت می‌پیوست و تعبیر می‌شد.
از آن پس بود که پیامبر، علاقه‌مند به تنها و خلوت با خویش شد.

گاهی چندین شب‌هه روز پیاپی به «غار حرا» می‌رفت و خلوت می‌کرد و به تفکر و عبادت می‌پرداخت. نزد خدیجه می‌آمد. پس از

مدتی باز هم پای به فراز «حرا» می‌کشید و به پرستش خدا می‌پرداخت.

در یکی از همین نوبتها بود که جبرئیل در حرا، بر آن حضرت فرود آمد و پیام آسمانی «اقرأ باسم ربك الذي خلق» ... را آورد. و محمد، مبعوث به رسالت شد.

از حرا فرود آمد و نزد خدیجه باز گشت.

حالی شگفت داشت و از خدیجه طلب کرد که او را بپوشاند، تا به حالت عادی برگردد. آیات «يَا إِيَّاهَا الْمَدْثُرُ ... وَ يَا إِيَّاهَا الْمَزْمُلُ» در همین دوره نازل شد.

خدیجه، حالات خاص رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ را به پسر عمومی خویش «ورقه بن نوفل» باز گفت. وی به کتب آسمانی پیشین آشنا بود و در جاهلیت، کیش مسیحی داشت و به عربی می‌نوشت. البته در اواخر عمر نایینا شده بود.

به خدیجه بشارت داد که آنچه بر او نازل شده است، ناموس بزرگ خلت و وحی آسمانی است، که بر موسای کلیم هم نازل می‌شد.

به خود محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ هم گفت:

کار تو بالا خواهد گرفت، قومت تو را بیرون خواهند کرد. نه تنها تو، بلکه هر که چنین دعوت داشته، مورد ستم قرار گرفته است.
اگر من آن روزگار را درک کنم، حتماً به یاری تو برخواهم خاست.

خدیجه، اولین بانوی بود که اسلام را پذیرفت و به دین محمد درآمد. حمایت و پشتیبانی او از شوهرش پیامبر خدا، ستودنی است.
حضرت رسول هم همواره او را به نیکی یاد می‌کرد و فضائل او را از نظر دور نداشت.

محمد در مسجد الحرام، در برابر کعبه به نماز می‌ایستاد و همراهش جز یک زن و یک نوجوان، کسی نبود.
یک طرفش خدیجه می‌ایستاد، طرف دیگر علی ابن ایطاب.

عباس بن عبدالمطلب، درباره‌ی آن مقطع، به کسی که برای تجارت به مکه آمده و آن صحنه را دیده بود، ضمن معرفی آن سه چهره ایستاده در برابر کعبه و در آستان خانه خدا، گفت:

این پسر برادرم می‌گوید:

که پروردگارش، پروردگار آسمان و زمین است و خدای هستی او را به این دین فرمان داده است.
به خدا قسم که غیر از این سه نفر، در حال حاضر هیچ کسی در روی زمین، بر این آین نیست...!

پشتیبان مکتب

ثروت خدیجه، پشتوانه مالی دعوت به حق بود.

از روزهای آغازین بعثت پیامبر، تا سالهای سخت و پر مخاطره گرویدن مسلمانان نخستین به اسلام عزیز، خدیجه کبری از بذل هیچ گونه مساعدتی در راه «مکتب وحی» دریغ نکرد.

برای بسیاری، ثروت و مال «پای بند» است، ولی آنان که دل به ارزشها متعالی سپرده باشند، ثروت و دنیا، نه تنها مانع کمال جویی نیست، بلکه ابزاری و وسایلی در خدمت ارزشهاست.

حضرت خدیجه، هم پشتیبان روحی و معنوی همسر گرامی خویش بود و رسول خدا دلگرم به حمایتها و یاریهای همه جانبه همسر وفادار و حقشناس خود بود و هم به لحاظ نیاز مسلمانان و دعوت اسلام در آن دوره سخت، همه دارایی خویش را در بست، در اختیار پیامبر نهاد، تا آنها را صرف مصالح دین خدا کند و به خدا باوران تهییدست و محرومان با ایمان، مساعدت نماید.
قلب پر مهر خدیجه، همواره رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ را مأمن و مأوا بود، خانه‌اش نیز محل آرامش و اطمینان پیامبر

رحمت.

خدیجه، همواره پیامبر را احترام می‌کرد، سخن او را تصدیق می‌نمود و این حالت پذیرش و اطاعت و همدلی، هم پیش از بعثت رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بود و هم پس از بعثت.

آزارها و تکذیب‌های مشرکان و سخنان زشت و زخم زبانهای قریش، کافی بود که هر صاحب عزمی را به تزلزل وادرد. اما پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ غیر از صلابت و صداقت و استواری شخصی خویش، از حمایت و دلداری و تشویق همسر فهمیده و آگاهش، برخوردار بود.

خدیجه، غم از چهره محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بر می‌گرفت و با آب زلال محبت و حمایت، غبار یأس و خستگی را از سیمای گروندگان به وحی، به ویژه صاحب رسالت می‌زدود. خدیجه به پسر عمومیش «ورقه بن نوفل» گفت، اعلام می‌کنم که هر چه مال و ثروت و غلام دارم، همه را به محمد بخشیدم تا آنگونه که می‌خواهد تصرف کند.

ورقه بن نوفل، در جایگاهی میان زمز و مقام ابراهیم ایستاد و با صدای بلند فریاد برآورد:

«ای گروه عرب! خدیجه شما را گواه می‌گیرد که خود، اموال و غلامان و همه دارایی خود را به محمد بخشیده است، تا نشان دهد که او را بزرگ می‌دارد و مقامش را تکریم می‌کند و به او علاوه‌مند است.»

خدیجه، لباس و عطر و گوسفندان و اموال فراوانی را پیش ابوطالب فرستاد و از او خواست تا مهمانی مفضلی را برای اهل مکه ترتیب دهد. ابوطالب هم بساط ولیمه‌ای گسترد و سه روز اهل مکه را طعام داد که شهربنشینان و بادیه نشینان همه بر سفره او بهره‌مند شدند.

این گونه ایثار و فداکاری و گذشتن از دارایی در راه دین و رسول خدا، نشانه عمق باور و اوج عشق و خلوص خدیجه نسبت به دین اسلام بود.

در چشم و دل محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

رسول خدا، حدود ۲۵ سال با خدیجه بزرگ، زندگی مشترک داشت، همراه با یک دنیا صفا و صمیمیت و محبت. زندگانی همراه با حمایت از دین و فداکاری در راه شوهر، آن هم به خاطر خدا. پشتیبانیهای مادی و روحی خدیجه از رسول اکرم، چنان بود که جایگاه و پایگاه عمیقی در دل رسول امین خدا پیدا کند.

تا خدیجه زنده بود، پیامبر به احترام او و وفا و صفائش، همسر دیگری نگرفت. پس از وفات خدیجه هم نام و یادش، از زبان و دل پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نمی‌افتاد.

عاشه نقل می‌کند که پیامبر، هر گاه از خانه بیرون می‌رفت، از خدیجه یاد می‌کرد و او را می‌ستود. روزی که از خدیجه یاد کرد، مرا غیرت در گرفت و گفت:

خدیجه جز بیوه‌ای پیر نبود و خدا بهتر از او را به تو داده است.

پیامبر خدا به شدت خشمگین شد و فرمود:

نه به خدا قسم! هر گز بهتر از او را خدا روزی من نساخته است! او در دوره‌ای به من ایمان آورد، که مردم کافر بودند و زمانی مرا تصدیق کرد، که دیگران مرا تکذیب می‌کردند و در دورانی که مردم دارایی خود را از من دریغ می‌داشتد، او همه هستی و ثروت خود را در اختیارم نهاد و خداوند از خدیجه به من فرزند بخشید، در حالی که از همسران دیگر فرزندی برایم نبود.

عاشه می‌گوید:

پیش خودم گفتم:

هر گرگ دیگر خدیجه را به بدی یاد نخواهم کرد!

مورخان گفته‌اند:

در مراسم ازدواج فاطمه زهراء علیها السلام وقتی همسران پیامبر با آن حضرت صحبت می‌کردند و از خدیجه (که در گذشته بود) یاد کردند، به نقل از ام سلمه، همین که نام خدیجه را شنید گریست و فرمود: خدیجه! کیست که مثل خدیجه باشد؟ و به ستایش از او پرداخت.

مقام خدیجه

در مجموع احادیث ما، ستایشهای عظیمی از خدیجه کبری شده است.

یاد چند نمونه از آنها مفید است:

پیامبر فرموده است:

جبرئیل نزد من آمد و گفت:

ای پیامبر خدا! اینک این خدیجه است که نزد تو آمده است، با ظرفی پر از غذا و آب، وقتی آمد، سلام خدا و سلام مرا به او برسان و مؤذه بده که خانه‌ای شایسته و آسوده در بهشت دارد. (۶۵)

پیامبر خدا فرمود:

بهترین زنان جهان چهار نفرند:

مریم، آسیه، خدیجه و فاطمه. (۶۶) و نیز فرمود:

خدیجه، پیشناز زنان جهان در ایمان به خدا و به محمد است.

(۶۷)

و فرمود:

از مردان، بسیاری به کمال رسیده‌اند، ولی از زنان، تنها چهار نفر به کمال وجودی رسیدند:

مریم، آسیه، خدیجه و فاطمه (۶۸).

عایشه می‌گوید، هر گاه رسول خدا گوسفندی ذبح می‌کرد، می‌فرمود:

مقداری هم برای دوستان خدیجه بفرستید.

من روزی در این باره حرفي زدم، حضرت فرمود:

من، دوستدار خدیجه را هم دوست می‌دارم! (۶۹)

برای خدیجه، همین افتخار و مقام بس، که قلب عالم امکان و حیب خدا، او را دوست بدارد، چرا که محظوظ پیامبر، محظوظ خدا نیز هست.

جدایی

زندگی خدیجه، با حیات رسول خدا صلی اللہ علیه و آله و سلم گره خورده است.

روشن است که جدایی، برای دل هر دو سنگین باشد و غمی جانکاه. خدیجه، وقف اسلام و محمد بود و جز رضای خدا و پیامبر، چیزی نمی‌خواست، همین گونه نیز شد.

هم خدا از او راضی بود و از زبان جبرئیل، به او سلام رساند، هم رسول گرامی اسلام، از وی دلشاد و خرسند بود.

خدیجه، به ۶۵ سالگی رسیده بود.

پیامبر هم دوران سخت و پر فشار مکه را می گذراند. سه سال پیش از هجرت به مدینه، این بانوی بزرگ، دیده از جهان بست. در لحظه مرگ، رسول خدا نزد خدیجه بود، فرمود:

خدیجه! آیا مرگ را کراحت داری؟ مرگ برای تو خیر است، به بهشت الهی می روی. پیامبر، هنگام دفن خدیجه، خود وارد قبر شد و با دستان مبارکش، پیکر سرد و بی جان خدیجه را گرفت و در گور وارد کرد و به خاک سپرد.

وفات خدیجه در مکه بود، قبرش نیز در همین شهر است.

این جدایی، برای پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ بسیار ناگوار و سنگین بود، اما او عادت داشت که به خاطر خدا، غمهای سنگین و مصیتهای توان فرسا را تحمل کند و اجر صبوری را از خدا بگیرد.

سلام بر خدیجه و ایمانش. درود بر آنان که از خدیجه، الهام ایمان و وفا می گیرند و خدیجه، برایشان اسوه صبوری و الگوی ایثار، در راه عقیده و باور است.

مقاله چهارم

اشاره

در ماهنامه مبلغان، شماره سی و پنجم، مقاله‌ای به قلم نویسنده محقق و توانا، حجۃ الاسلام آقای حاج شیخ عبدالکریم پاک نیا دام عزه، با عنوان «نگاهی به آموزه‌های تربیتی، در زندگی حضرت خدیجه علیها السلام» منتشر گردیده، که دارای درسهای سازنده‌ای برای پیروان مکتب قرآن و اهل بیت علیهم السلام می‌باشد، که در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌دهیم:

...در این نوشتار بر آن شدیم که، نقش این بانوی خجسته را در گسترش آموزه‌های مکتب تربیتی اسلام مورد توجه قرار داده و مواردی قابل توجه از آن را به خوانندگان گرامی تقدیم داریم. به امید اینکه بتوانیم از این شخصیت بر جسته و بانوی نمونه در جهان اسلام، درس‌ها آموخته و با شناخت فضائل و مناقب آن بزرگوار، از او به عنوان اسوه و الگوی تربیتی پیروی کنیم.

۱ - فضائل اخلاقی و علمی

مطالعه تاریخ زندگی حضرت خدیجه علیها السلام نشان می‌دهد که او، هم در دوران جاھلیت و هم بعد از بعثت خاتم الانبیاء صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ دارای فضائل اخلاقی و کمالات معنوی بوده است.

او در جامعه خود به عنوان یک الگوی زن برتر، تأثیر بسزایی در گسترش صفات نیک انسانی داشته است. سخاوت، کرامت، ایثار و فداکاری، عفت و پاکدامنی، دور اندیشی و درایت و توجه به مستمندان، عطوفت و مهربانی و صبر و استقامت، از جمله فضیلت‌های پسندیده‌ایست که صفحات تاریخ این زن نمونه را نشان می‌دهد.

به همین جهت، آن بانوی یگانه در میان زنان رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ شرایط هم کفو بودن را احراز نمود و یک همتای واقعی برای حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ بود.

عدم ازدواج مجدد پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ در زمان حیات خدیجه کبری علیها السلام نشانگر جاذبه‌های معنوی و فضائل اخلاقی بی‌شمار در وجود آن حضرت است، که بدون تردید برخورداری از آن صفات، نقش مهم و اساسی در زندگی رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ داشته است.

به همین جهت، پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ این بانوی تربیت یافته را از برترین زنان بهشتی شمرده و می‌فرماید:

اَفْضَلُ نِسَاءٍ اَهْلِ الْجَنَّةِ خَدِيجَةُ بْنُتُ خُوَيْلَدَ وَفَاطِمَةُ بْنُتُ مُحَمَّدٍ
وَمَرِيمُ بْنُتُ عِمْرَانَ وَآسِيَةُ بْنُتُ مُزَاحِمٍ إِمْرَأَةُ فِرْعَوْنَ (۷۰)
«بهترین زنان اهل بهشت عبارتند از:

خديجه دختر خويلد و فاطمه دختر محمد و مریم دختر عمران و آسیه دختر مزاحم (يعنى) زن فرعون.»

وفادری این بانوی آسمانی، در راه رسیدن به اهداف والای همسر خویش، مورد توجه سیره نویسان و محققان قرار گرفته است. او از اولین لحظات بعثت، به رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ایمان آورد و تا آخرین لحظات بر ایمان خود پای فشرد و لحظه‌ای شک و تردید به دل راه نداد.

گذشته از فضائل اخلاقی، او از کمالات علمی نیز برخوردار بود.

تاریخ گواهی می‌دهد که خدیجه در مورد دانش عصر خود اطلاعات فراوانی داشت و از کتابهای آسمانی آگاه و از نظر عقل و درایت و زیرکی، بر تمام زنان حتی بسیاری از مردان معاصر برتری داشت. بنا بر این او دارای تمام کمالات و امتیازهایی بود که یک زن می‌تواند داشته باشد.

با توجه به نکات یاد شده، خدیجه به عنوان اولین بانوی مسلمان در ترویج فرهنگ اسلامی و الگوهای یک زن مسلمان و با کمال، نقش والای خود را ایفا کرده است و بانوان بسیاری از تربیت عملی وی درس‌ها آموخته‌اند.

اهمیت فضائل اخلاقی و کمالات انسانی در وجود این بانوی با فضیلت، آنگاه به اوج خود می‌رسد، که نگاهی به وضع زن در ایام جاهلیت و قبل از بعثت پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بیندازیم.

زن در آن روز، نه تنها از حقوق خود محروم بود و با رفت آورترین وضع زندگی می‌کرد، بلکه به عنوان مایه ننگ و عار و موجودی شوم، زنده به گور می‌شد.

خدیجه در چنین عصری اثبات نمود که یک زن نه تنها حق حیات دارد و باید حقوق مسلم خود را استیفا نماید، بلکه می‌تواند با اعمال شایسته و تلاش و کوشش، به مرحله‌ای برسد که خداوند متعال به او سلام برساند؛ همچنان که امام باقر عَلَیْهِ السَّلَام از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نقل می‌کند، شبی که در معراج بودم، به هنگام بازگشت از سفر معراج، به جبرئیل گفت:

ای جبرئیل! آیا خواسته‌ای از من داری؟ گفت:

خواهش من اینست که از طرف خداوند و من؛ به خدیجه سلام برسانی (۷۱).

۲ - پرورش فرزندان صالح

بدون تردید، مادر به عنوان مؤثرترین عامل محیطی و وراثتی، در پرورش و رشد شخصیت کودک نقش به سزاوی دارد.

حضرت خدیجه علاوه بر این که به نص قرآن، مادر روحانی همه مؤمنین است، به عنوان مادری شایسته و با ایمان در دامن خویش، فرزندان نیک و صالحی برای رسول اللَّه صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تربیت نمود. وی شش فرزند برای پیامبر به دنیا آورد و در دامن پر مهر خویش پرورش داد که در میان آنها حضرت فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام از رتبه خاصی برخوردار است.

دختری که رهبری اسلام بعد از پیامبر اکرم و علی علیهم السلام از نسل او پدید آمد و ادامه یافت.

این دختر با مادرش، آنچنان ارتباط تکانگ داشت، که هنگام رحلت حضرت خدیجه، فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام که در حدود پنج سال داشت، شدیداً بی تابی می‌کرد و به دور پدر بزرگوارش می‌چرخید و می‌گفت:

«یا آبَهَ آئَنَ اُمَّی؟ پدر جان! مادرم کجاست؟» حضرت جبرئیل نازل شد و فرمود:

یا رسول اللَّه! خداوند می‌فرماید:

سلام ما را به فاطمه برسان و به او اطلاع بده که مادرش خدیجه در خانه‌های بهشتی، با آسیه و مریم زندگی می‌کند (۷۲).

این دختر پاکیزه، هنگام رحلت مادر وقتی احساس کرد که حضرت خدیجه شدیداً در فراق او و پدر ارجمندش ناراحت است و نگران تنها یی و بی‌یاوری حضرت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می‌باشد، به مادرش دلداری داد و گفت:

«یا اُمَّةٌ لَا تَحْرَنِي وَ لَا تَرْهَبِنِي فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ أَبِي» (۷۳)؛ مادر جان! اندوهگین و مضطرب نباش، زیرا خداوند یار و یاور پدرم می‌باشد.

امامان معصوم علیهم السلام نیز همیشه به وجود چنین مادری افتخار می‌کردند؛ همچنانکه حضرت مجتبی عَلَيْهِ السَّلَام هنگامی که با معاویه مناظره می‌کرد، در مورد یکی از علل انحراف معاویه از محور حق و انحطاط اخلاقی وی و سعادت و خوشبختی خود، به نقش مادر در تربیت افراد اشاره کرده و فرمود:

معاویه! چون مادر تو «هن» و مادر بزرگت «نشیله» می‌باشد (و در دامن چنین زن پست و فرومایه‌ای پرورش یافته‌ای) این گونه اعمال زشت از تو سر می‌زند و سعادت ما خانواده در اثر تربیت در دامن مادرانی پاک و پارسا، همچون خدیجه عَلَيْهِ السَّلَام و فاطمه عَلَيْهِ السَّلَام می‌باشد (۷۴).

امام حسین عَلَيْهِ السَّلَام در روز عاشورا برای معرفی خویش و آگاه کردن دل‌های بیدار، به مادرش فاطمه عَلَيْهِ السَّلَام و مادر بزرگ شایسته و فداکارش، حضرت خدیجه اشاره نموده و فرمود:

أُنْشِدُ كُمُ اللَّهُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ أُمِّي فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ بِنْتُ مُحَمَّدٍ؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ ... أُنْشِدُ كُمُ اللَّهُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ جَدَتِي خَدِيجَةَ بِنْتُ خُوَيْلَدَ أَوَّلُ نِسَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِسْلَامًا؟ قَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ (۷۵)

«شما را به خدا قسم می‌دهم! آیا می‌دانید که مادر من «فاطمه زهرا» دختر محمد (مصطفی صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) است؟! گفتند:

آری (... فرمود):

شما را به خدا قسم می‌دهم! آیا می‌دانید که مادر بزرگ من خدیجه، دختر خویلد، نخستین زنی است که اسلام را پذیرفت؟! گفتند: آری.

حضرت خدیجه علیوه بر اینکه در دامان پر مهر و عطوفت خویش فرزندان پیامبر را پرورش داد، فرزندان شایسته‌ای را نیز قبل از ازدواج با پیامبر تربیت کرده بود، که از جمله آنها هند بن ابی هاله می‌باشد.

او (هن) در مدت سه شبانه روزی که پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در هنگام هجرت در غار ثور مخفی شده بود، به همراه علی عَلَيْهِ السَّلَام دور از چشم مشرکان مکه، محرمانه برای پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آذوقه می‌برد و بر می‌گشت. وی مردی بزرگوار، شریف، فصیح و محدث بود و از شوهر دیگر خدیجه بنام ابی هالة بن زراره تمیمی متولد شده بود (۷۶).

هند پسر خدیجه، همان کسیست که امام حسن عَلَيْهِ السَّلَام به عنوان دایی خود از وی نام می‌برد. وی اوصاف و شمایل رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را برای امام مجتبی عَلَيْهِ السَّلَام توصیف می‌کرد و بسیار مورد علاقه رسول اللَّه صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بود.

او بتهای مشرکان را می‌شکست (۷۷) و در جنگ جمل در رکاب حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَام به شهادت رسید. (۷۸) و (۷۹)

۳ - توجه به نیازهای عاطفی و خواسته‌های فرزندان

مهرورزی و محبت به کودکان و رفع نیازهای معنوی و عاطفی فرزندان، یکی دیگر از اصول تربیتی اسلام می‌باشد.

حضرت خدیجه به عنوان یک مادر دلسوز و مربی آگاه در این مورد حساسیت ویژه‌ای داشت. ماجرای زیر بیانگر این ویژگی حضرت خدیجه می‌باشد.

در ایام بیماری خدیجه که به مرگ وی انجامید، روزی اسماء بنت عمیس به عیادتش آمد، او خدیجه را گریان و ناراحت مشاهده کرد و به او دلداری داده و گفت:

تو از بهترین زنان عالم محسوب می‌شوی، تو تمام اموالت را در راه خداوند بخشیدی، تو همسر رسول گرامی اسلام هستی و بارها تو را به بهشت بشارت داده است.

با این همه چرا گریان و نگران هستی؟

خدیجه علیه‌السلام فرمود:

اسماء! من در فکر این هستم که دختر هنگام زفاف، نیاز به مادر دارد، تا نگرانی‌ها و اسرارش را به مادر بگوید و خواسته‌هایش را به عنوان محروم طرح نماید، فاطمه علیه‌السلام کوچک است، می‌ترسم کسی نباشد که متکفل کارهای وی در هنگام عروسی شود و برایش مادری کند.

اسماء بنت عمیس گفت:

ای بانوی من! نگران نباش من با تو عهد می‌کنم که اگر تا آن موقع زنده ماندم به جای تو برای فاطمه مادری کنم و نیازهای روحی و عاطفی وی را برطرف نمایم.

بعد از وفات خدیجه علیه‌السلام هنگامی که شب زفاف حضرت فاطمه علیه‌السلام فرا رسید، پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود:

همه زن‌ها از اتاق عروس خارج شوند و کسی در آنجا باقی نماند. همه رفته‌اند. اما پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ متوجه شد که هنوز اسماء بنت عمیس در اتاق باقی مانده است.

فرمود:

آیا نگفتم همه زنان بیرون روند؟ اسماء گفت:

چرا یا رسول اللَّهِ من شنیدم و قصد مخالفت با فرمایش شما را نداشتم، ولی عهد من با خدیجه مرا بر آن داشت که در اینجا بمانم؛ چون با خدیجه پیمان بسته‌ام که در چنین شبی برای فاطمه مادری کنم. (۸۰)

حضرت رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با شنیدن این سخن به گریه در آمد و فرمود:

تو را به خدا سوگند برای این کار ایستاده‌ای؟ اسماء عرض کرد:

آری. پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دست به دعا برداشته و برای اسماء بنت عمیس دعا کرد. (۸۱)

همچنین حضرت خدیجه در مورد آینده دختر خردسال خویش خطاب به پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دغدغه‌هایی را به این ترتیب بیان نمود:

یا رسول اللَّهِ! این دختر من - باشاره به حضرت فاطمه علیه‌السلام - بعد از من غریب و تنها خواهد شد.

مبارا کسی از زنان قریش او را آزار برساند، مبارا کسی به صورتش سیلی بزند، مبارا کسی صدای خود را بر روی او بلند کند، مبارا کسی با او رفتاری تند و خشن داشته باشد (۸۲).

۴ - رعایت آین شوهرداری

یکی از برنامه‌های تربیتی اسلام، آموزش آین شوهرداری به بانوان می‌باشد.

اگر به آمار اختلافات خانوادگی و طلاق و ناهنجاری‌های خانواده‌ها توجه شود، بخش قابل توجهی از این مشکلات، به رفتارهای بانوان و زنان و دختران جوان بر می‌گردد و این همه، به خاطر ناآگاهی و عدم توجه به حقوق شوهران، رعایت نکردن آداب

معاشرت، عدم آگاهی از اصول شوهرداری در اسلام است.

حضرت خدیجه علیها السلام در ترویج آین شوهرداری اسلامی و رعایت حقوق همسر، نهایت تلاش را به عمل می‌آورد.

حضرت خدیجه علیها السلام با شیوه‌های مختلفی، فضای خانواده را آرام نگاه داشته و امنیت روحی و روانی را برای شوهر و فرزندان برقار و زمینه را برای رشد فضائل اخلاقی فراهم می‌آورد. در اینجا به برخی از روش‌های تکریم شوهر و همسرداری حضرت خدیجه اشاره می‌کنیم:

(الف)

ابراز محبت:

حضرت خدیجه در فرصت‌های مناسب، به همسر گرامی خویش ابراز علاقه و محبت می‌کرد. او در قالب اشعاری زیبا، درباره‌ی

پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مکنونات قلبی خویش را چنین ابراز می‌دارد:

فَلَوْ أَنَّنِي أَمْشِيتُ فِي كُلِّ نِعْمَةٍ

وَدَامَتْ لَى الدُّنْيَا وَمُلْكُ الْأَكَاسِرَةِ

فَمَا سُوَيْتُ عِنْدِي جَنَاحَ بَعْوَضِهِ

إِذَا لَمْ يَكُنْ عَيْنِي لِعَيْنِكَ نَاظِرَةً (۸۳)

«اگر تمام نعمت‌های دنیا و سلطنت‌های پادشاهان را داشته باشم و ملک آنها همیشه از آن من باشد، به نظر من به اندازه بال پشهای ارزش ندارد، زمانی که چشم من بر چشم تو نیفت». (ب)

طرح غیر مستقیم خواسته‌ها

بدون شک هر زنی از شوهر خویش انتظارات و توقعاتی دارد. این درخواست‌های معقول زن، اگر در محیطی محبت آمیز و همراه با حفظ حریم‌های اخلاقی باشد، امری پسندیده‌تر و جذاب خواهد بود.

اگر این خواسته‌ها به صورت غیر مستقیم انجام گیرد، در تحکیم روابط خانوادگی و افزایش محبت، تأثیری فوق العاده خواهد داشت.

حضرت خدیجه علیها السلام خدمات زیادی را در خانه پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انجام داده و صدمات فراوانی متحمل شده بود، از این رو به صورت طبیعی می‌توانست انتظارات و توقعاتی را نیز از آن حضرت داشته باشد، اما او هیچ گاه خواسته‌های شخصی خویش را به صورت مستقیم بیان نمی‌کرد، بلکه سعی می‌کرد آنها را به عنوان یک پیشنهاد و یا خواهش غیر مهم و در کمال ادب و احترام مطرح نماید.

حضرت خدیجه در آستانه وفات خویش، هنگامی که وصیت‌های خود را بیان می‌کرد، آنها را در قالب یک گفت و گوی صمیمانه و محبت آمیز، مطرح نمود. وی خطاب به پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عرض کرد:

«يا رسول الله! چند وصیت دارم، البته من در حق تو کوتاهی کردم، مرا عفو کن.

پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود:

هر گز از تو تقصیری مشاهده نکردم. تو نهایت درجه تلاش خود را به کار گرفتی و در خانه من زحمات و مشکلات زیادی را متحمل شدی و تمام دارایی خود را در راه خدا مصرف کردی.

حضرت خدیجه علیها السلام عرض کرد:

«يا رسول الله! می خواهم خواسته‌ای را توسط دخترم فاطمه به شما برسانم و شرم دارم آن را مستقیماً باز گو نمایم.

پیامبر از منزل خدیجه بیرون رفت، آنگاه خدیجه دخترش فاطمه را صدا کرد و به او گفت: عزیزم! به پدر بزرگوارت بگو که مادرم می‌گوید: من از قبر هراسناکم، دوست دارم مرا در لباسی که هنگام نزول وحی بر تن داشتی، کفن کرده و در قبر بگذاری. فاطمه علیها السلام به نزد پدر آمده و پیام مادرش را رساند. پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ آن لباس را برای خدیجه فرستاد. هنگامی که فاطمه علیها السلام آن را آورد، نشاط زایدالوصفی وجود خدیجه را فرا گرفت.

آنگاه حضرت خدیجه با دلی آرام چشم از جهان فرو بست. پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ مشغول تجهیز و غسل و حنوط وی شد، هنگامی که خواست خدیجه را کفن کند، حضرت جبرئیل امین نازل شد و گفت:

یا رسول اللہ! خداوند سلام می‌رساند و می‌فرماید:

کفن خدیجه به عهده ماست و آن یک کفن بهشتی خواهد بود.

پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ اول با پیراهن خود و از روی آن با کفن بهشتی خدیجه را کفن کرد.

(ج)

دلجویی و دلداری همسر

خانواده کانون آرامش و راحتی بخش هر انسانی است.

مردی که در بیرون خانه با هزاران مشکل و گرفتاری رو به روزت و گاهی در راه رسیدن به هدف و کسب روزی حلال، سخنان ناروا شنیده و لطمات روحی و جسمی زیادی را متحمل می‌شود، انتظار دارد که کسی از وی دلجویی کرده و حرف دلش را شنیده و با کلمات شفا بخش و برخوردهای آسایش آفرین، مرهم گذار در دهای اباسته در دل او باشد.

حضرت خدیجه، چنین همسری برای پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ بود.

مشرکان با سخنان توهین آمیز و اعمال وقیحانه‌ای پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ را ناراحت می‌کردند و از این ناحیه، مشکلات فراوانی پیش روی پیامبر اکرم بود، اما همه این گرفتاری‌ها به وسیله خدیجه علیها السلام جبران می‌شد.

او شخص پیامبر و مشکلات آن حضرت را آگاهانه درک می‌کرد و بدین جهت در پیشرفت اهداف آن حضرت تلاش می‌نمود و سخنانش را تصدیق می‌کرد و او را از تمام غم‌ها و غصه‌ها می‌رهانید.

علامه، سید شرف الدین، در این مورد می‌نویسد:

«او مدت ۲۵ سال با پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ زندگی کرد بدون آنکه زن دیگری در زندگی او شریک شود و اگر در حیات باقی می‌ماند، پیامبر باز هم شریک دیگری انتخاب نمی‌کرد. او در تمام طول زندگی زناشویی، شریک درد و رنج پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ بود، زیرا با مال خود به او نیرو می‌بخشید و با گفتار و کردار از او دفاع می‌نمود و به او در مقابل عذاب و درد کافران که در راه رسالت و ادای آن نصیبیش می‌کردند، تسلي می‌داد. او به همراه علی علیها السلام هنگام نزول نخستین وحی آسمانی به پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ در غار حرا بود (۸۴).»

پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ در مورد همسر گرامی خویش می‌فرماید:

«خدیجه زنی بود که چون همه از من روی می‌گردانیدند، او به من روی می‌کرد و چون همه از من می‌گریختند، به من محبت و مهربانی می‌کرد و چون همه دعوت مرا تکذیب می‌کردند، به من ایمان می‌آورد و مرا تصدیق می‌کرد.

در مشکلات زندگی مرا یاری می‌داد و با مال خود کمک می‌کرد و غم از دلم می‌زدود. (۸۵)

خدیجه آنچنان در روح و جان همسر بزرگوارش تأثیر گذاشته بود، که مدت‌ها بعد از رحلت حضرت خدیجه علیها السلام هر گاه حضرت رسول صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ گوسفندی را ذبح می‌کرد، می‌فرمود:

سهمی هم به دوستان خدیجه بفرستید، زیرا من دوست خدیجه را هم دوست می‌دارم.

۵ - برترین معیارهای انتخاب همسر

هر جوانی در زندگی خویش نیاز به ازدواج دارد و ازدواج در اسلام، یک امر مقدس و عبادت محسوب می‌شود. دختر و پسری که می‌خواهند به سوی امر مقدس ازدواج قدم بردارند، اولین گام را از خود دوستی، به سوی غیر دوستی بر می‌دارند، آنان با امضای پیمان مقدس زناشویی، از دایره خودخواهی بیرون رفته و با وارد شدن به مرحله جدیدی از زندگی، بخشی از کمبودهای خود را جبران می‌کنند، که از جمله آنها می‌توان به بقای نسل، رسیدن به آرامش و سکون، تکمیل و تکامل، تأمین نیاز جنسی، سلامت و امنیت اجتماعی و تأمین نیازهای روحی و روانی اشاره کرد. امّا در این میان مهم‌ترین دغدغه‌های هر دختر و پسر جوان، که در آستانه ازدواج قرار می‌گیرد، برترین معیارها و ملاک‌های ازدواج در انتخاب همسر آینده‌اش می‌باشد.

حضرت خدیجه علیها السلام به عنوان الگوی دختران و زنان مسلمان در مورد انتخاب حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ به عنوان همسر آینده خویش، ملاک‌ها و اصولی را مطرح می‌کند، که از گفت و گوی وی با پیامبر اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ معلوم می‌شود.

خدیجه هنگام پیشنهاد ازدواج با رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ به وی گفت:
به خاطر خویشاوندیت با من، بزرگواریت، امانتداری تو در میان مردم، اخلاق نیک و راست گوییت، مایلیم با تو ازدواج کنم. (۸۶)
ارزش این انتخاب خدیجه آنگاه نمایان می‌شود که بدانیم او در آن هنگام، موقعیتی عالی و ممتاز در جامعه خود داشت و تمام امکانات و زمینه‌ها برای ازدواج وی با هر یک از جوانان نامدار و ثروتمند قریش فراهم بود.

مقاله پنجم

در کتاب «ره توشه راهیان نور» که به قلم گروهی از نویسندهای اسلامی باشد، مقاله‌ای دربارهٔ حضرت خدیجه علیها السلام آمده است، که تقدیم می‌گردد:

خدیجه علیها السلام بانوی بزرگ اسلام، مظہر مقاومت و تجلی ایمان

«صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَةً نُوحٍ وَ امْرَأَةً لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَيْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِيْنَ فَخَاتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ قِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِيْنَ * وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آتَمُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ اذْ قَالَتْ رَبُّ ابْنِ لَيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجَّنِي مِنْ فَرْعَوْنَ وَ عَمِّلْهُ وَ نَجَّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ * وَ مَزِيمَ ابْنَهُ عُمَرَانَ الَّتِي أَحْصَيْتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوْحِنَا وَ صَيَّدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتُبِهِ وَ كَانَتْ مِنَ الْقَانِتِيْنَ». (۸۷)

مقدمه

زنان همواره سنگ زیرینا و بنیادین اجتماعات بشری هستند و به همین جهت گرایشها، افکار، تمایلات و خواستهای ایشان، در اجتماع منشأ اثر و تحولات بزرگی بوده است.

این گرایشات و خواستهای، گاه از سوی خود آنان به منصه ظهور و بروز رسیده و گاه، به جهت تأثیر انکارناپذیر روحیات بانوان، در بروز تحولات اجتماعی، به دست فرزندان آنان و مردان اجتماع، به تجلی نشسته است.

از این رو، قرآن کریم زن مؤمن را منشأ و خاستگاه جامعه ایمانی و زن کافر را منشأ و خاستگاه جامعه کفر معرفی کرده است.

در آیات شریفه فوق، چون خداوند در صدد بیان ضرب المثلی از انسانهای مؤمن برآمده، به ذکر نام و شرح حال دو بانو می‌پردازد و چون احوال انسانهای کافر را به مثال می‌کشد، به ذکر نام دو زن از این طایفه اکتفا می‌نماید.

زنان نه تنها نیمی از پیکره اجتماع انسانی را تشکیل می‌دهند، بلکه به مقتضای سمت مادری و مدیریت خانه، منشأ حضور یک نسل، در جامعه انسانی خواهند بود و چنین است که زن مؤمن برابر با جامعه مؤمن و زن کافر به معنی جامعه کفر است. گاه در میان صفحات تاریخ می‌بینیم که، وظیفه حفظ دین و پاسداری آن از گزند دشمنان و بدخواهان، بر دوش بانوانی سنگینی می‌کند که سند افتخار «بیان رسالات الهی» و «تبیغ دین» را به نام خویشن زده‌اند.

در این رهگذر، یکی از درخشانترین چهره‌های تاریخ اسلام «خدیجه کبری علیها السلام» است که به حق، مظهر مقاومت و تجلی ایمان می‌باشد؛ هم او بود که در اولین ساعات بعثت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به او ایمان آورد و تا آخرین لحظات عمر، بر این هدف پای فشرد و استقامت ورزید. علامه مجلسی در بحار می‌گوید:

«كانت خديجة وزيرة صدقٍ على الإسلام و كان رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم يسكن إليها». (۸۸)
فضائل خديجه علیها السلام

۱ - معرفت خدیجه علیها السلام نسبت به رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم
خدیجه کبری علیها السلام با پیشنهاد ازدواج به رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم (قبل از بعثت پیامبر) افتخار همسری او را یافت؛ راز این پیشنهاد را خود آن حضرت چنین بیان می‌کند:
«إِنَّى قَدْ رَغَبْتُ فِي كَلِيرَايَتِكَ مِنِّي وَ شَرَفِكَ فِي قَوْمِكَ وَ أَمَانَتِكَ عِنْدَهُمْ وَ حُسْنِ خُلُقِكَ وَ صَدْقِ حِيدَيْشِكَ» (... ۸۹) به سبب خویشاوندی‌ات با من و شرف و بزرگی و امانتداری‌ات در میان قوم خود و به جهت اخلاق نیک و راستگویی‌ات، مایل‌م با تو ازدواج کنم.

از این سخن دانسته می‌شود که، علاقه و ارادت این بانوی بزرگ به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم تنها به سبب علقه زوجیت و محبت‌های شهوانی نبوده است، بلکه او فوق العادگی‌های شخصیتی رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را به درستی دریافته بوده و لذا به پاس این معرفت، جان خویش را در طبق اخلاص نهاده، با اهداف پیامبر تشریک مساعی می‌نموده است.

او ایثار و از خود گذشتگی را به آنجا رسانید که به واسطه علاقه و ارادت فراوان به رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در میان بانوان قریش مهجور ماند و در لحظات ولادت فاطمه زهرا علیها السلام هیچکدام از آنان بر بالین خدیجه علیها السلام حاضر نشدند (۹۰)؛ اما این همه فشار برای این بانو، به خاطر معرفتی که در سینه دارد سنگین نیست!

۲ - خدیجه علیها السلام اولین زن مسلمان

«يَا نِسَاءَ الْبَيْتِ لَشَتَّنَ كَاحِدٌ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ اتَّقِيَتِنَّ» (... ۹۱)

به نقل همه مورخین، خدیجه کبری علیها السلام نخستین بانوی‌یست که به شرافت اسلام مشرف گردید؛ «ابن عبدالبر» از قول «قتاده» می‌گوید:

اولین کسی که به خدا و رسولش ایمان آورد خدیجه علیها السلام بود. (۹۲)

«ابن عبدالبر» به سند خود از «پدر ابی رافع» می‌نویسد:

«صلی رسول الله یوم الاثنین و صیلت خدیجه آخر یوم الاثنین» (۹۳) پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در روز دوشنبه (روز بعثت) نماز گزارد و خدیجه علیها السلام در ساعت آخر همان روز نماز خواند.

۳ - خدیجه علیها السلام برترین بانوان اهل بهشت

«عکرمه» از «ابن عباس» نقل می‌کند که گفت:

«خط رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فی الأرض أربع خطوط ...

فقال رسول الله: أفضل نساء اهل الجنة، خدیجه بنت خویلد و فاطمه بنت محمد و مریم بنت عمران و آسیه بنت مراحم امرأة فرعون».

(۹۴)؛ رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چهار خط بر روی زمین کشید و سپس فرمود:

بهرتین زنان بهشت اینانند:

خدیجه دختر خویلد، فاطمه دختر محمد و مریم دختران عمران و آسیه دختر مزاحم، همسر فرعون. ابن اثیر به سند خود از انس بن مالک از رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت کرده که فرمود: حَيْرُ نِسَاءِ الْعَالَمَيْنَ، مَرِيمٌ وَآسِيَّةٌ وَخَدِيجَةٌ وَفَاطِمَةٌ (۹۵)

مریم، آسیه، خدیجه و فاطمه برترین زنان عالمند.

این حدیث را شیعه و سنّی با عبارات مشابه و به طرق مختلف روایت نموده‌اند

۴ - خدیجه برترین همسر پیامبر: «أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ»
«وَإِزْواجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ». (۹۶) همسران پیامبر مادران مؤمنین هستند.

شیخ صدق از امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند:

«تَرَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ بِخَمْسَ عَشَرَ امْرَأَةً افْضَلَهُنَّ خَدِيجَةُ بُنْتُ خَوَلِيدٍ» (۹۷) پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با پانزده زن ازدواج کرد که برترین آنان خدیجه بنت خویلد بود.

۵ - خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام مادر فرزندان رسول الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام با آنکه بنا به نص قرآن مادر روحانی همه مؤمنین است.

اما بی واسطه و به طور مستقیم سمت مادری بر همه فرزندان پیامبر را نیز دارد. موّرخین می‌گویند به جز «ابراهیم» که از «ماریه قبطیه» بود، سایر فرزندان پیامبر از خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام هستند و این خود بر جایگاه این بانو و فضیلت قدر و جلالت معنوی او می‌افزاید.

فرزندان حضرت عبارتند از:

«قاسم، عبد‌الله، زینب، ام کلثوم، رقیه و فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام؛ پسران در خردسالی از دنیا رفتند، ولی دختران زنده ماندند» (۹۸).

از میان همه عظمتها این بانو، همین بس که شرافت مادری فاطمه زهرا عَلَیْهَا السَّلَام را داشت. او مادر بانویست که امامت و وصایت پس از نبی اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ از نسل او استمرار یافت.

محمد قمی قدس سره در منتهی الامال در ضمن حدیثی از زبان خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام نقل می‌کند که «از اولین لحظاتی که به فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام حمل یافتم، نور او را در شکم خویش می‌دیدم.»

افرون بر این، صدق از «مفضل بن عمرو» از امام صادق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که «چون خدیجه کبری عَلَیْهَا السَّلَام به فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام حامله شد، فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام در شکم با او سخن می‌گفت و مونس او بود و او را به صبر توصیه می‌فرمود. خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام این حالت را از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهان می‌کرد. تا آنکه روزی پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ داخل شد و شنید که خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام با آنکه شخصی نزد او نیست سخن می‌گوید.

فرمود:

ای خدیجه با که سخن می‌گویی؟ خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام پاسخ داد:

فرزندی که در شکم من است با من سخن می‌گوید.

آنگاه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود:

اینک جبرئیل مرا خبر می‌دهد که این فرزند دختر است و او صاحب نسل طاهر، با میمنت و با برکتیست و حق تعالی نسل مرا از او به وجود خواهد آورد و امامان و پیشوایان دین از نسل او به وجود خواهند آمد.»

چون لحظات ولادت فاطمه عَلَیْهَا السَّلَام نزدیک شد، خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام کسی را نزد زنان قریش و فرزندان هاشم فرستاد تا نزد او

حاضر شوند؛ اما آنان در پاسخ گفتند:

تو فرمان ما را نبردی و همسر یتیم ابوطالب شدی که فقیر است و مالی ندارد، به همین سبب ما به خانه تو نمی‌آییم! وقتی پاسخ را به خدیجه علیها السلام عرض کردند، اندوهناک شد، اما ناگاه دید که چهار زن گندمگون و بلند بالا نزد او حاضر شدند. خدیجه علیها السلام از دیدن آنها ترسید، اما یکی از آنان گفت:

ای خدیجه علیها السلام نترس که ما فرستاد گان پروردگاریم و به جهت کمک و یاری تو آمده ایم. اولی گفت:

من ساره‌ام همسر حضرت ابراهیم و دومی گفت:

من آسیه دختر مزاحم و سومی گفت:

من مریم هستم، دختر عمران و چهارمی خود را کلشوم خواهر موسی بن عمران معرفی کرد.

این چهار بانوی بهشتی به همراه ده حورالعین، خدیجه علیها السلام را در ولادت فاطمه علیها السلام یاری دادند (۹۹).

۶ - خدیجه و ایمان او به علی ابن ایطالب علیها السلام

مرحوم مجلسی قدس سره در بحار الانوار در زمینه محبت و علاقه حضرت خدیجه علیها السلام نسبت به علی علیها السلام مطالبی را نقل کرده که مضمون آن چنین است:

«پس از ازدواج پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَيْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ با خدیجه علیها السلام، علی علیها السلام به دنیا آمد. رسول خدا با خدیجه علیها السلام درباره‌ی دوستی و محبت علی علیها السلام سخن گفت و خدیجه علیها السلام از آن پس به علی علیها السلام محبت فراوان داشت و برای آن حضرت به وسیله خدمتکارانش لباس، زیور آلات و ملازمات می‌فرستاد، به گونه‌ای که مردم می‌گفتند: علی محبوبترین افراد نزد او و نور چشم خدیجه علیها السلام است.

الطاو و محبت‌های خدیجه علیها السلام صبح و شام به خانه ابوطالب روان بود.» (۱۰۰)

علاوه بر این، خدیجه علیها السلام ولايت علی علیها السلام و اولادش را پذيرفته بود، با آنکه در آن زمان به اين امر مکلف نشده بود.

مرحوم محلاتی به نقل از مجلسی قدس سره می‌گويد:

«روزی رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ خدیجه علیها السلام را نزد خود خواست و فرمود:

این جبرئیل است و می‌گوید برای اسلام شروطی است:

اول اقرار به یگانگی خداوند.

دوم:

اقرار به رسالت پیامبران.

سوم:

اقرار به معاد و عمل به اصول و مهمات شريعت.

چهارم:

اطاعت اولی الأمر و ائمه طاهرین از فرزندان او و برائت از دشمنان آنها. خدیجه علیها السلام به همه آنها اقرار نمود و تصدیق کرد.»

(۱۰۱)

۷ - انفاق خدیجه علیها السلام

مورخان ثروت خدیجه علیها السلام را بدین ترتیب نگاشته‌اند:

۱ - هزاران شتر (شتران فراوانی) اموال تجاری او را حمل می‌کردند.

۲ - قبه‌ای از حریر سبز با طنابهای ابریشمی بر بام خانه‌اش افراسته شده بود و نمایانگر ثروت فراوان او بود.

۳ - چهارصد غلام و کنیز خدمات ارجاعی او را انجام می‌دادند. (۱۰۲)

ثروت این بانوی معظمه به قدری زیاد بود که ثروتمندان درجه یک قریش چون «ابوجهل» و «عقبه بن ابی معیط» در نزد او ناچیز به شمار می‌رفتند. پس از ازدواج با پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خدیجه عَلَيْهَا السَّلَامُ همه این ثروت را بیدرنگ در اختیار رسول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قرار داد. (۱۰۳)

در مقابل سخن سخیف منافقین، که سعی داشتند با محاصره اقتصادی راه نفوذ اسلام را سد نمایند:

«يَقُولُونَ لَا - تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ». (۱۰۴) بانوی فداکار و ثروتمندی چون خدیجه عَلَيْهَا السَّلَامُ، همه هستی خود را در راه اعتلای اسلام خرج کرد و در روزهای سخت اسارت در شب ایطالب، علاوه بر همراهی پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و دلگرمیهای عاطفی و روانی او، همه سرمایه‌اش را نیز برای نجات اسلام و حمایت از مسلمانان صرف کرد.

به حق درباره‌ی او باید گفت که او مصدق متفقین در سوره بقره است؛ «الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَمَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ». (۱۰۵) تقوا پیشگان آناند که به غیب ایمان دارند و نماز بر پای می‌دارند و از آنچه خدای روزیشان نموده انفاق می‌کنند. «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ أَنْ كُنْتُنَّ تُرِدَنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَتْهَا فَتَعَالَيْنَ أَمْتَعْكُنَّ وَأَسْرَحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا وَإِنْ كُنْتَنَ تُرِدَنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعْدَ لِلْمُحْسِنَاتِ مُنْكِنٌ اجْرًا عَظِيمًا». (۱۰۶) ای پیامبر، به همسرانت بگو:

اگر شما زندگی خوب و زیور دنیا را طالیید، بیایید تا مهریه شما را پرداخته و طلاقتان دهم. اما اگر طالب خدا و رسول و مشتاق خانه آخرتید، همانا خدا به نیکوکاران از شما اجر عظیم عنایت می‌فرماید.

«وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا ثُنُثَهَا اجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاعْتَدَنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا». (۱۰۷) و هر که از شما مطیع فرمان خدا و رسولش باشد و نیکوکار شود، او را دو بار پاداش می‌دهیم و برایش روزی با کرامتی مهیا می‌سازیم.

مقام خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام در نزد خداوند

«زُرَارَةُ وَ حُمَرَانُ بْنُ أَعْيَنٍ وَ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: حَدَّثَ أَبُو سَعِيدَ الْخُدْرَى: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

إِنَّ جَبَرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ لِلَّيْلَةِ أُسْرِيَ بِي حِينَ رَجَعْتُ وَ قُلْتُ يَا جَبَرِيلُ هَلْ لَكَ مِنْ حَاجَةٍ؟ قَالَ: حاجتی اَنْ تَقْرَأَ عَلَى خَدِيجَةَ مِنَ اللَّهِ وَمِنِّي السَّلَامَ وَحَدَّثَنَا عِنْ ذَلِكَ أَنَّهَا قَالَتْ حِينَ لَقِيَهَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهَا إِنَّ الَّذِي قَالَ جَبَرِيلُ فَقَالَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

انَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ وَمِنْهُ السَّلَامُ وَإِلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى جَبَرِيلَ السَّلَامُ». (۱۰۸) امام باقر عَلَيْهِ السَّلَام به حمران و زراره و محمّد بن مسلم چنین روایت کرده که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود:

همانا شبی که در معراج بودم، به هنگام بازگشت از سفر روحانی به جبرئیل گفتم:
ای جبرئیل، آیا حاجتی داری؟ جبرئیل پاسخ داد:

حاجت من اینست که از طرف خدا و من، به خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام سلام برسانی، چون رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پیغام جبرئیل را به خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام رسانید، آن حضرت پاسخ داد:

همانا خدا سلام است و سلام از اوست و سلام به سوی اوست و بر جبرئیل سلام باد!
امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام فرمود:

آن زمان که خدیجه عَلَيْهَا السَّلَام وفات یافت، فاطمه عَلَيْهَا السَّلَام اطراف پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می‌گشت و از او می‌پرسید:
یا رسول اللَّهِ مادرم کجاست؟

ولی رسول خدا پاسخ او را نمی‌داد. فاطمه عَلَيْهَا السَّلَام در سؤالش اصرار می‌کرد و رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نمی‌دانست

چه پاسخی باید به فاطمه علیها السلام بدهد. پس جبرئیل نازل شد و گفت:
همانا خدایت به تو امر می‌کند که به فاطمه سلام برسانی و به او بگویی:
همانا مادرت در خانه‌ای از زمرد است که دیوارهایش از طلاست و پایه‌هایش از یاقوت قرمز. او در میان آسیه - همسر فرعون - و
مریم دختر عمران جای دارد. پس فاطمه علیها السلام گفت:

همانا خداوند خود سلام است و سلام از اوست و به سوی اوست! (۱۰۹) همچنین روایت شده است که وقتی رسول اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ در بستر احتضار بود؛ فاطمه زهرا علیها السلام درباره‌ی جایگاه آن حضرت در قیامت سؤالاتی پرسید. از آن جمله
پرسید:

«أين والدتى خديجه؟» در آن روز مادرم خديجه كبرى كجاست؟
رسول اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ فرمود:
في قصرِ لَهُ أَرْبَعَةُ أَبْوَابٍ إِلَى الْجَنَّةِ» خديجه در قصیریست که چهار درب به سوی بهشت دارد. (۱۱۰)
در سفینه البحار، مرحوم محدث قمی می‌گوید:

«در وحی خداوند به حضرت مسیح، از خدیجه علیها السلام به «مبارکه» تعبیر شده، به این صورت که در رابطه با پیامبر آمده:
«نسله من مبارکه». (۱۱۱)

در کثر العممال آمده:

«وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلَّاً بِسِيمَاهم». خدیجه با پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ و علی و فاطمه و حسن و حسین
علیهم السلام بر اعراض بودند. (۱۱۲) و نیز «ابو مسلم خولا-ی» از پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ درباره‌ی آیه شریفه: «ان الله اصطفی آدم و نوحًا و ... نقل کرده که حضرت فرمود:

«وَعَلَيَا وَالْحَسَنَ وَالْحَسِينَ وَحَمْزَةَ وَجَعْفَرًا وَفَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ». (۱۱۳)
علاقه رسول الله صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ به خدیجه علیها السلام

خدیجه کبری ۲۴ سال با پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ زندگی کرد. (۱۱۴) و تازنده بود پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ همسر
دیگری اختیار ننمود. پس از مرگ خدیجه نیز، ابتدا رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ در قبر آن حضرت داخل شد و سپس
خدیجه علیها السلام را در آن جای داد. (۱۱۵)

«عبدالله بن جعفر عن علی علیها السلام قال رسول الله صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ: أَفْضَلُ نِسَاءِ أُمَّتِي خَدِيجَةُ وَأَفْضَلُ نِسَاءِ الْأُمَّمِ الْمَاضِيَنَ مَرِيمٌ». رسول اکرم صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ فرمود:
برترین بانوان امتم خدیجه علیها السلام است و برترین بانوان امتهای گذشته مریم علیها السلام بود.

روی عن انس قال:

کانَ النَّبِيُّ صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ اذَا اُتَیَ بِهَدِیَّةٍ قَالَ اذْهَبُوا بِهَا إِلَى بَيْتِ فُلَانَةَ فَانَّهَا كَانَتْ صَدِيقَةً لِخَدِيجَةَ اَنْهَا كَانَتْ تُحِبُّ خَدِيجَةَ». (۱۱۶) از انس بن مالک (غلام پیامبر) روایت شده که هر وقت برای پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ هدیه‌ای می‌آوردند،
حضرت می‌فرمود:

آن را به خانه فلان خانم ببرید، او دوست خدیجه علیها السلام بود و خدیجه علیها السلام را دوست می‌داشت.
عاشه گوید:

هر گز آن مقدار که بر خدیجه علیها السلام غیرت ورزیده و حسد بردم، بر زنی غیرت نورزیدم؛ آن هنگام که پیامبر او را یاد می‌کرد
و من می‌شنیدم و نیز هنگامی که گوسفند ذبح می‌کرد و آن را به دوستان خدیجه علیها السلام هدیه می‌داد.

«عن عایشة: کانَ رَسُولُ اللَّهِ لَا يَكَادُ يَخْرُجُ مِنَ الْبَيْتِ حَتَّى يَذْكُرَ خَدِيجَةَ فَيَحْسُنُ الشَّاءَ عَلَيْهَا وَالإِسْتِغْفَارَ لَهَا فَذَكَرَهَا ذَاتَ يَوْمٍ فَحَمَلَتْهُ الْعَيْرَةُ فَقُلْتُ عَوَّضْكَ اللَّهُ مِنْ كَبِيرَةِ السَّنِّ، قَالَتْ: فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ غَصِيبًا غَضِيبًا شَدِيدًا؟... عَائِشَةُ گَوَيْدَ: رسولُ خَدَا از خانه بیرون نمی‌آمد، مگر اینکه خدیجه علیها السلام را یاد می‌کرد و برایش استغفار می‌نمود. روزی از او یاد کرد و من حسد بردم و گفتم: او پیروزی بیش نبود.

خدا بهتر از او را به شما عوض داده؟! پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خشمگین شد و فرمود: نه به خدا قسم، که بهتر از او را به من نداده است؛ «خدیجه و این مثل خدیجه، صَدَقَتْنی حینَ كَذَبَنِي النَّاسُ وَ وَازَرَتْنی عَلَى دِينِ اللَّهِ وَ أَعَانَتْنی بِمَا لِهَا»؛ خدیجه علیها السلام و دیگر کجاست مثل خدیجه علیها السلام؟ او به من ایمان آورد، آن هنگام که مردم مرا انکار می‌کردند.

او مرا تصدیق کرد آن گاه که مردم مرا تکذیب می‌نمودند. او با مال خود مرا یاری کرد و خداوند از میان همسران، فقط از خدیجه علیها السلام به من فرزند داد.

و گویند:

هر وقت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نام خدیجه علیها السلام را می‌شنید، گریه می‌کرد و نیز روایت شده: زمانی پیروزی بر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وارد شد، پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بر او تلطف و مهربانی نمود؛ پس از خروج او عایشه علت آن را جویا شد، حضرت فرمود: این بانو در زمان خدیجه علیها السلام بر من وارد می‌شد.

(۱۱۷)

وفات خدیجه کبری علیها السلام

پس از آنکه تازه مسلمانان سه سال سختی و رنج را در شِعْب ابیطالب تحمل کرده و با فداکاریها و اتفاقهای مالی خدیجه علیها السلام از شعب ابیطالب به سلامت رهایی یافتند. متأسفانه، تحمل رنجها و سختی‌ها کمر استقامت خدیجه علیها السلام را خم کرد و عمر او را کوتاه نمود؛ لذا از آن پس خدیجه علیها السلام در بستر بیماری افتاد.

ابتدا ابوطالب علیها السلام، بزرگ حامی رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وفات یافت و سپس، به نقل بعضی از مورخین: سه روز بعد، خدیجه کبری علیها السلام در ۶۵ سالگی وفات کرد و در محلی به نام «حجون» دفن شد.

آنچه در انتهای این مقال گفتنی است آنکه، خدیجه کبری علیها السلام در لحظات احتضار «اسماء بنت عمیس» را به نزد خویش طلبید و در مورد دخترش فاطمه زهرا علیها السلام به او سفارشاتی کرد و سپس فاطمه علیها السلام را به نزد پیامبر فرستاد و از طریق فاطمه علیها السلام و به وساطت او، از رسول اللَّه صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواهش کرد که یکی از لباسهای خود را کفن او قرار دهد؛ سپس چشم از جهان فرو بست!

این حادثه، چنان بر رسول اللَّه صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ناگوار بود که پس از آن، چند روز از خانه خارج نشد و آن سال را «عام الحزن» نامید.

علی ابن ابیطالب علیها السلام نیز در رثای آن دو بزرگوار اشعاری سرود:

«أَعَيْنَيْ جُودًا بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمَا
عَلَى هَالِكَينَ لَاتَرِي لَهُمَا مَثَلًا»...

ای چشمان من! آفرین بر شما! بر آن دو رفتهای که دیگر مانندشان را نمی‌بینند، بر بزرگ‌گه بطحاء و بر بانوی بانوان؛ آن نخستین

کسی که نماز گذارد؛ بر آن زن پیراسته و خجسته‌ای که خداوند او را پاک داشت و برتری اش داد، اشک بربزید. مرگ این دو، روز را بر من تاریک ساخته و از این پس، شبها را دراندوه و سوگ آن دو سر می‌کنم. آن دو در برابر ستمکاران به دین، آین محمد را یاری کردند و پاس پیمان خویش داشتند! (۱۱۸)

مقاله ششم

بانوی نویسنده، خانم عذرانصاری دام عزّها، در مجله «پیام زن» سال سوم شماره اول، در مقاله‌ای درباره‌ی حضرت خدیجه علیہ‌السلام عرض ادب و اخلاق نموده و به مناسبت سالروز ازدواج پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و حضرت خدیجه علیہ‌السلام نکات بر جسته‌ای از عظمت آن حضرت و عقیده و روحيات و فدایکاریهای آن افتخار عالم نسوان را به تصویر کشیده است، که ذیلاً گزیده‌ای از آن مقاله تقدیم می‌گردد.

... خدیجه دلش با محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بود، زیرا از علمای یهود و نصارا مطالبی درباره‌ی نبوت آن حضرت شنیده بود.

او عقیده داشت که همسری پیامبر خوشبختی و سعادت دنیا و آخرت، افتخار و نشاط را برایش به ارمغان می‌آورد (۱۱۹). بدین جهت نزد پسر عمومی خود ورقه بن نوفل رفت و گفت، می‌خواهم ازدواج کنم، لیکن نمی‌دانم با چه کسی، خواستگاران زیادی برایم آمده‌اند، دلم هیچ یک را نمی‌پذیرد.

در این هنگام «ورقه» با تخصصی که در کتاب و ادیان داشت، او را از خصوصیات و کمالات و ویژگیهای پیامبر آینده آگاه کرده، گفت:

محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تاج کرامت بر سر و نعمت و شفاعت در کف دارد، سرور و بزرگ عرب بوده، فرزند عبدالله بن عبدالمطلب است.

پس از شنیدن اوصاف پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بر علاقه قلبی و محبت شدید حضرت خدیجه علیہ‌السلام افزوده شد، تا جایی که قرار و آرام را از او گرفت و در تنها یی به یاد او می‌گریست (۱۲۰).

بی مناسبت نیست برخی ویژگیهای حضرت خدیجه را بازگو کنیم:

۱ - سبقت در ایمان به خدا و رسول او.

۲ - معرفت و زیرکی و تلاش در راه رسیدن به حقیقت و سیراب کردن کام تشه خویش از سرچشمه زلال معنویت و شرافت.

۳ - شکستن ستنهای جاهلیت.

۴ - پاسداری از جان و سلامت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، گوبی خدا به وسیله خدیجه پیامبرش را از گزند دشمنان حفظ کرد.

۵ - برخورداری از ثروت سرشار و سهیم کردن مردم در سود تجارت، به نقاط مختلف نظیر حجاز، مصر، حبشه و غیره (۱۲۱).

حضرت خدیجه علیہ‌السلام زنی بود که بیشترین محبت و توجه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را به خود جلب کرد، به گونه‌ای که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تا خدیجه زنده بود، همسر دیگری نگرفت و پس از مرگ خدیجه نیز همیشه به یاد او بود و چون گوسفندی را قربانی می‌کرد، دستور می‌داد، اول برای خویشان و دوستان خدیجه ببرند.

۷ - یاور سالهای تنها یی و غربت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و مایه تسکین قلب و رفع اندوه و غصه آن حضرت بود.

۸ - گستن از همه و پیوستن به حق.

۹ - ایثار تمام ثروت خویش به پیشگاه پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در راه تحقق آرمانهای اسلام

- ۱۰ - حفظ نسل پاک رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ به خصوص وجود مقدس حضرت زهرا عَلَیْہَا السَّلَامَ که جریان کوثر برکت و خیر و فضیلت او، به ابدیت متصل است.
- ۱۱ - بیعت با حضرت علی عَلَیْہِ السَّلَامَ و پذیرش امامت آن حضرت. شیوه این بیعت بدین گونه بود که رسول خدا دست خود را روی دست امیر مؤمنان علی عَلَیْہِ السَّلَامَ گذاشت، سپس خدیجه دست خود را روی دست پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ نهاد.
- ۱۲ - عبادت، استقامت و حسن خانه داری و همسر داری.
- ۱۳ - شهامت طرفداری از حق و تحت تأثیر محیط قرار نگرفتن.
- ۱۴ - پاک سرشت و مورد اعتماد بودن، به گونه‌ای که در زمان جاهلیت او را «طاهره» نامیدند.
- متزلت حضرت خدیجه عَلَیْہَا السَّلَامَ در پیشگاه خدا به اندازه‌ای بود که جبرئیل به پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ عرض کرد: من هر گاه از سدره‌ی المتنه فرود می‌آیم، خدای تبارک و تعالی می‌فرماید: سلام مرا به خدیجه برسان. یکی از همسران پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ می‌گوید: هر وقت نام خدیجه برد می‌شد، پیامبر خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ به خوبی از او یاد می‌کرد و برایش غفران الهی را طلب می‌نمود (۱۲۲). من عرض کردم: خدیجه مسن بود و خدا بهتر از او به شما داده است.
- رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ خشمگین شد، به طوری که من پشیمان شدم و تصمیم گرفتم دیگر چنین حرفی نزنم. پیامبر فرمود: چرا این گونه سخن می‌گویی! به خدا قسم او زمانی به من ایمان آورد که مردم مرا تکذیب می‌کردند، زمانی به من پناه داد که دیگران طرد می‌کردند.
- او مرا تصدیق کرد و فرزندان من از آن اوست (۱۲۳).
- روزی خدیجه عَلَیْہَا السَّلَامَ با عده‌ای از زنان در خانه نشسته بود، یکی از علمای یهود آنجا حضور داشت، در این بین حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ از آنجا عبور کرد، مرد یهودی به حضرت خدیجه عَلَیْہَا السَّلَامَ گفت: این جوان را به اینجا دعوت کن، خدیجه کنیز خود را به دنبال ایشان فرستاد، چون محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ وارد شد، مرد یهودی از آن حضرت خواست که کتف خود را نشان دهد، وقتی که چشم مرد یهودی به شانه محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ افتاد و مهر نبوت را دید، گفت: به خدا قسم این مهر پیامبری صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ است.
- خدیجه گفت: اگر عمویش اینجا بود، نمی‌گذاشت به بدن او نگاه کنی. یهودی گفت: هیچ کس نمی‌تواند به محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ زیان برساند، به موسی قسم که او پیامبر خاتم است.
- در این هنگام که دل خدیجه از عشق به محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ لبریز شده بود، از مرد یهودی پرسید: تو از کجا دانستی که ایشان پیامبر است.
- او در جواب گفت: در تورات آمده است که پیامبری به نام محمد مبعوث می‌شود، او در کودکی پدر و مادر خود را از دست می‌دهد و جد و عمومی او کفالتش را به عهده می‌گیرند. سپس به طرف خدیجه اشاره کرد و گفت:
- او زنی از قریش را به عقد خود در می‌آورد و خوشابه حال کسی که همسر او باشد (۱۲۴) که او بزرگ و سور خاندان است.

سپس هنگام بیرون رفتن به خدیجه گفت:
مواظب باش که محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را از دست ندهی، چرا که پیوند با او سعادت دو جهان را تأمین می‌کند.
این مطلب در ذهن خدیجه باقی ماند.

روزها برای خدیجه به کندي می‌گذشت و او به دنبال فرستی بود تا زمینه‌ای فراهم کند و به همسری اشرف مخلوقات نایل شود.
مدتی گذشت، روزی ابوطالب به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چنین گفت:
من ثروت و اندوخته‌ای ندارم، پیر و ضعیف شده‌ام و دلم می‌خواهد زندگی‌ات را سامان داده و همسر بگیری تا در کنار او آرامش بیابی.

حضرت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گفت:

نظر شما چیست؟

ابوطالب پاسخ داد:

خدیجه هر ساله عده‌ای را به تجارت می‌فرستد، اگر می‌خواهی از او برایت سرمایه‌ای بگیرم، تا با آن تجارت کنی و از سود آن زنی برایت خواستگاری کنم، آن حضرت نیز پذیرفت.

ابوطالب، عباس و دیگر بستگان محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تصمیم گرفتند، به خانه خدیجه بروند. سرانجام، جملگی به راه افتادند تا به خانه خدیجه رسیدند. چون آهنگ در نواختند شوقي در قلب خدیجه پدیدار شد و به کنیز خود گفت:
برو بین چه کسی در می‌زند.

کنیز خبر آورد که بزرگان عرب و فرزندان عبدالملک اجازه ورود می‌خواهند. خدیجه شادمان شد و گفت:
زود در را باز کن و به غلامان بگو:

فرشها را بگسترانند و هر کس را در جایگاه خود قرار دهند و از آنها پذیرایی نیکویی به عمل آورند.

خدیجه گفت:

ای بزرگواران مکه و کعبه! کلبه ما را صفا دادید، هر خواهشی که داشته باشد، پذیرا هستم. ابوطالب گفت:
ما تقاضایی داریم که بهره‌اش به شما هم می‌رسد و آن درخواست سرمایه‌ای است، برای پسر برادرم. چون خدیجه نام محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را شنید دلش آرام گرفت. سپس گفت:

محمد کجاست تا خواسته‌اش را از زبان خود او بشنوم. در این هنگام عباس برای آوردن محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حرکت نمود. قدری جستجو کرد تا اینکه او را در خوابگاه ابراهیم یافت. بی‌درنگ به آن حضرت گفت:
به خانه خدیجه برویم که می‌خواهد تو را امین مال خود گرداند.

آن حضرت چون خورشیدی درخشان رو به خانه خدیجه نهاد. عباس با عموهای محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به استقبال ایشان شتافته، حضرتش را به داخل خانه آوردن و در بالای مجلس نشاندند. خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام دستور داد از ایشان پذیرایی کنند.

سپس خطاب به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گفت:

خانه ما را روشن کردی، آیا میل داری امین من در امور تجارت باشی. محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جواب داد:
آری، مایل سفری به شام داشته باشم. خدیجه گفت:

هر طور دوست دارید، عمل کنید، من در این سفر برای شما بهره قابل توجهی معین کرده‌ام، آیا به این راضی هستید؟ ابوطالب گفت، همه راضی هستیم، شما نیز به چنین شخص امین و درستکاری نیاز داری. تمام مردم حسن دیانت و امانت و تقوای او را قبول دارند.

پس از آن، به دستور خدیجه علیها السلام شتری قوی که دارای چشمانی سرخ بود، آوردند تا پیامبر شیوه بار بستن را بیازماید و نکات لازم را فرا گیرد.

چون شتر را پیش آوردند، در مقابل محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زانو زد و صورت خود را به پای محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چسباند (۱۲۵). محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او را نوازش کرد و بر پشت او دست کشید، شتر از این محبت بر خود بالید. این صحنه باعث شگفتی حاضران شد.

خدیجه علیها السلام نگاهی به او کرد و گفت:

ای بزرگوار! این لباسهای شما مناسب سفر نیست، اجازه دهید برایتان لباس بیاورند. سپس دستور داد، دو دست لباس یکی مصری و دیگری عدنانی، دو برد یمانی، عمامه، کفش و عصا برای حضرتش آوردند. پس از آنکه لباس آوردند، خدیجه به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گفت:

این لباسها برای شما بلند است، اجازه بدھید آن را کوتاه کنم.

و محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جواب داد:

لازم نیست، من هر لباسی که بپوشم، بر انداختم برازنده است (۱۲۶). محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لباسها را پوشید و همه برازنده ایشان بود، گویی در میان آن جامه‌ها چون فرص می‌درخشد. خدیجه چون به ایشان نظر انداخت، دلش از مهر محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به وجود آمد.

عزیزم کاسه چشم سرایت

میان هر دو چشم جای پایت

از آن ترسم که غافل وانهی پا

نشیند خار مژگانم به پایت

باباطاهر عریان

خدیجه علیها السلام دستور داد شتر مخصوص خویش را برای سواری آن حضرت آوردند. سپس دو غلام خود «میسره» و «ناصح» را طلبید و گفت:

بدانید که من محمد را بر اموال خویش امین و حاکم قرار دادم. او بالاترین مقام است و در مورد اموال من اختیار تام دارد، شما در هیچ مورد با او سخن مگویید و بیشترین احترام و تکریم را داشته باشید و در خرید و فروش او دخالت نکنید. «میسره» گفت:

من از قبل، محمد را دوست می‌داشتم و اکنون که شما او را دوست دارید، علاقه من نیز بیشتر شد.

حضرت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با خدیجه خداحفظی کرد، سوار مرکب شد و از خانه خارج گشت، در حالی که دو غلام خدیجه با او بودند (۱۲۷).

مسافرت با جریانات آن طی شد و سود سرشاری نیز نصیب محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گردید، پس از مدتی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ از راه رسید و کاروان در خانه خدیجه فرود آمد و خدیجه از سودی که نصیب شده بود، آگاه شد.

آن بانوی بزرگوار از سود چشمگیر این سفر در شگفت ماند و مطلب را با پدر خود «خوبیلد» در میان گذاشت. سپس از میسره غلام خود پرسید:

در این مسافرت چه چیزهایی از محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دیدی؟ او جواب داد:

کرامات ایشان بیشتر از آن است که من بتوانم بیان کنم. سپس بعضی از حوادث بین راه را تعریف کرد، از جمله پیام «فلیق» راهب را به خدیجه رساند. آن گاه خدیجه «میسره» و زن و فرزندانش را آزاد کرد و او را با هدایای گرانبها از جمله دو شتر و دویست درهم

نقره خوشحال کرد. پس از آن، دستور داد صندلی مخصوصی برای محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم درست کنند، تا هر وقت حضرت صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم تشریف آورد، روی آن بنشیند.

صندلی مخصوص فراهم شد و حضرت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم روی آن نشست. شکوه و هیبت از قیافه آن حضرت می‌بارید، گویی قرص ماه بر صندلی طلوع کرده است.

خدیجه بار دگر سخن از شعر و تجارت به میان آورد و گفت، دیدار شما برای من بس گوارا و خوش است، ای آقای عالم! پاداش شما نزد من است، اگر اجازه می‌دهید، بپردازم، آن حضرت فرمود:

اجازه می‌خواهم که ابتدا با عمومی خود ابوطالب ملاقات کنم و بر می‌گردم.

پس از آن محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم نزد ابوطالب رفت و داستان تجارت و حوادث آن را بیان کرد و گفت:

می‌خواهم سود این سفر را به شما هدیه کنم. ابوطالب از شدّت محبت، او را در آغوش کشید و پیشانی حضرتش را بوسید و گفت: دوست دارم از سود این تجارت، زنی در خور شخصیت تو برایت عقد کنم. محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم فرمود: هر چه شما بفرمایید، می‌پذیرم.

حضرت پس از این گفتگو، گرد و غبار سفر از تن خود شست و لباسهای نیکو پوشیده، عصر دوباره به خانه خدیجه بازگشت. در این حال، خدیجه از دیدار او به شوق آمد.

صورت خوبت نگارا خوش به آینین بسته‌اند

گوییا نقش لبیت، از جان شیرین بسته‌اند

خط سبز عارضت، بس خوب و دلکش یافتیم

ساپیان از گردد عنبر گرد نسرین بسته‌اند

از برای مقدم خیل خیالت مردمان

ز اشک رنگین در دیار دیده آینین بسته‌اند

...

جمله وصف عشق من دو دست و حسن روی او

پیش از این آنها که بر فرهاد و شیرین بسته‌اند

خدیجه از محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم پرسید:

با سود این تجارت چه خواهی کرد؟ آن حضرت فرمود:

عمویم ابوطالب قصد دارد که همسری از خویشانم برایم خواستگاری کند.

خدیجه گفت:

اجازه می‌دهی من برای شما زنی شایسته انتخاب کنم. محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم فرمود:

بله، خدیجه گفت:

زنی برای شما سراغ دارم که اهل مکه و از خویشان شمامست و ثروتمند و با جمال و کمال بوده، پاکدامن، با عفت، سخاوتمند و پسندیده است، در کارها به شما کمک می‌کند و به کم قانع است.

در این هنگام، رخسار مبارک محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّم گلگون شد و عرق آن را شستشو داد و سکوت کرد. خدیجه دوباره سخن خود را تکرار نمود و عرض کرد:

به خدا قسم من در هیچ کاری با شما مخالفت نمی‌کنم و از بذل مال در راه شما و اهدافت دریغ ندارم. در این حال، محمد صَلَّی

اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود:

او را معرفی کن. خدیجه گفت:

کنیز شما خدیجه!! (۱۲۸)

شما را به کعبه و صفا قسم می‌دهم درخواست مرا پذیرید. آن گاه سرشک اشک از دید گانش جاری شد.

حضرت خدیجه علیها السلام در میان گریه و اشک با محمد صلی الله علیه و آله و سلم چنین گفت:

اکنون برخیز و خویشان خود را برای خواستگاری نزد پدرم بفرست و از جهت مهریه نیز نگران مباش، زیرا آن را از مال خود می‌پردازم.

حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم برخاست و نزد ابوطالب آمد. عموهای دیگر ش نیز حضور داشتند. به آنها فرمود:

به خانه خویلد بروید و خدیجه را برای من خواستگاری کنید. ابوطالب گفت:

ای برادر زاده! ثروتمندان از خدیجه خواستگاری کردند و او به هیچ کس راضی نشد، در حالی که تو فقیر هستی؛ شاید شوخی کرده باشد.

پس از گفتگو به این نتیجه رسیدند که صفیه خواهر خود، که عمه محمد صلی الله علیه و آله و سلم بود را به خانه خدیجه بفرستند، تا درباره‌ی این مطلب مهم تحقیق کند و معلوم شود که خدیجه جدی گفته یا نه.

صفیه وارد خانه خدیجه شد.

خدیجه دستور داد، از وی پذیرایی کنند، صفیه گفت:

آنچه من شنیده‌ام راست است؟

خدیجه جواب داد:

بله.

من به جلالت و امانت محمد صلی الله علیه و آله و سلم پی بدهام و ازدواج با او را پیروزی بزرگ می‌دانم و مهر را نیز خود می‌پردازم. سپس هدیه با ارزشی به صفیه داد و او شاد و خرم به خانه برگشت و به برادران خود خبر داد (۱۲۹). در این حال همه شاد شدند، جز ابو لهب که کینه دیرینه داشت.

ابوطالب لباس زیبا به محمد صلی الله علیه و آله و سلم پوشاند و شمشیر هندی بر کمرش بست و او را سوار اسب تازی کرده، عموهایش چون شمعی او را در بر گرفتند و به سوی خانه خویلد حرکت کردند.

خویلد چون جمع بنی هاشم را دید احترام کرده، خوشامد گفت و مقدم آنان را گرامی داشت.

ابوطالب لب به سخن گشود و چنین گفت:

ما از یک نژاد و فرزندان یک پدریم. اینک آمده ایم تا بین زن و مردی پیمان زناشویی بندیم. خویلد گفت:

آن زن و مرد کیانند؟ ابوطالب جواب داد:

بزرگ و سرور ما محمد صلی الله علیه و آله و سلم و دختر شما خدیجه! خویلد رخسارش دگرگون شد و گفت:

شما از بزرگان عرب هستید و میدانید که چه کسانی از او تقاضای ازدواج کرده‌اند و او نپذیرفت. کار محمد صلی الله علیه و آله و سلم چه می‌شود که فقیر و تنگdest است؟

حمزه بلند شد و گفت:

این نشانه جهل و گمراهی توست؛ مگر نمی‌دانی که اگر محمد صلی الله علیه و آله و سلم طلب کند، ما هر چه داشته باشیم از او دریغ نمی‌کنیم. سپس با همراهان از آنجا خارج شدند.

وقتی این خبر به خدیجه رسید، از برخورد پدرش به شدت آزره شد و گفت:

هر چه زودتر پسر عمومیم ورقه را حاضر کنید. چون ورقه بر خدیجه وارد شد و او را محزون دید، علت ناراحتی اش را جویا شد.
خدیجه جواب داد:

چگونه نگران نباشد کسی که مونس و پرستاری ندارد.

ورقه: فکر می‌کنم تصمیم ازدواج داری. خدیجه: همین طور است.

ورقه: سران عرب و بزرگان تو را می‌خواستند و برای رسیدن به تورنج زیاد کشیدند، ولی همه را رد کردی. خدیجه: دلم نمی‌خواهد از مکه بیرون بروم.

ورقه: عده‌ای از خواستگاران از جمله عتبه، شیبیه، عقبه بن ابی معیط، ابوجهل و صلت بن ابی یهاب در مکه بودند.
خدیجه: اینها گمراهنند. آیا غیر از این افراد کسی را سراغ داری.

ورقه: شنیده‌ام که محمد بن عبد الله صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نیز تو را می‌خواهد (۱۳۰).
خدیجه: ای پسر عمو! اگر محمد عیی دارد بگو.

ورقه مدتی سر به زیر انداخت، سپس گفت، محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ از ریشه‌ای استوار و پایدار و شاخه‌های گسترده و خلقت زیبا و فضیلت فراوان و کمالات زیاد برخوردار است.

خدیجه: آنچه تو گفتی، همه فضایل او بود، عیش را بگو.

سر انجام پس از مدتی گفتگو، خدیجه گفت:

من هر چه عیب او را جستجو می‌کنم، باز از حسن او سخن می‌گویی.

ورقه: ای خدیجه! من کسی نیستم که بتوانم فضیلت و مترلت بی کران محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را توصیف کنم.
خدیجه: من به عظمت و بزرگواری و مترلت او آگاه هستم و به این نتیجه رسیده‌ام که جز او را به همسری نگیرم.

ورقه: حال که چنین است، به تو مژده می‌دهم که او به زودی پیامبر و فرمانروای شرق و غرب خواهد شد.
اگر همین امشب ترتیب ازدواج شما را بدهم چه مژده‌گانی به من می‌دهی؟

خدیجه: تمام ثروت من در اختیار توست، هر چه می‌خواهی بردار.

ورقه: از مال این جهان نمی‌خواهم. من شفاعت محمد در روز قیامت را می‌خواهم، زیرا رهایی و رستگاری آن جهان جز به تأیید و تصدیق او حاصل نمی‌شود.

خدیجه: من شفاعت تو را نزد آن حضرت تضمین می‌کنم (۱۳۱).

پس از آن ورقه نزد خویلد رفت و گفت:

این چه فکریست که در سر داری؟ چرا وسیله نابودی خود را فراهم کرده‌ای؟

خویلد: مگر چه کرده‌ام؟

ورقه: دل خاندان عبدالمطلب را آزده و برادرش را تحریر کرده‌ای و خواسته آنها را نپذیرفته‌ای.
خویلد:

ای پسر برادر! مقام و شخصیت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ برای همه روشن است، لیکن اگر او را بپذیرم، جواب خواستگاران قبلی را چه بگویم. آنها برای همیشه با من دشمن خواهند شد؛ به علاوه خود خدیجه نیز با این امر موافقت نمی‌کند.

ورقه: مردم عرب چون محمد را به پاکی و نیکی شناخته‌اند، از این جهت کارشکنی نمی‌کنند و خدیجه نیز او را کاملاً شناخته و به او دل بسته است؛ پس تا دیر نشده بر خیز و دل بنی هاشم را به دست آور، به خصوص دل حمزه را.

خویلد و ورقه به خانه ابوطالب آمدند. بزرگان بنی هاشم همه آنجا جمع بودند. ورقه کوبه در را به صدا در آورد. محمد صَلَّی اللہ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ فرمود:

ای خویشان من! خویلد و ورقه پشت در اجازه ورود می‌خواهند. حمزه در را باز نمود و آنها را به داخل خانه راهنمایی کرد. ورقه و خویلد خطاب به اهل خانه چنین گفتند:

همواره غرق نعمت بوده و خوش باشد، شر دشمنان از شما دور باد ای فرزندان زمزم و صفا!

ابوطالب به گرمی جواب آنها را داد، ولی حمزه گفت:

من جواب کسی را که از وصلت با ما سرباز می‌زند، به خوبی نمی‌دهم (۱۳۲).

خویلد گفت:

شما خود می‌دانید که خدیجه زنی خردمند و داناست و من از میل قلبی او خبر نداشم، حال که علاقه او را به شما دریافت، از شما می‌خواهم که گذشته را فراموش کنید و پوزش مرا پذیرا باشد.

حمزه: شما برای ما محترم هستید، ولی ما از شما انتظار نداشتم این گونه با ما برخورد کنی. در این هنگام، ورقه گفت: محمد صَلَّی اللہ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ محبوب همه ماست.

من هم با این وصلت موافق هستم، اما بهتر است این مسأله را فردا نزد بزرگان عرب مطرح کنیم، تا همه بدانند.

حمزه: بسیار خوب.

ورقه: خویلد چنان زبان گویایی ندارد که بتواند بزرگان عرب را قانع کند، خوب است در کار خدیجه مرا وکیل کند.

خویلد:

تو و کالت داری.

ورقه: این سخن را کنار کعبه بگو، همان جایی که بزرگان عرب اجتماع می‌کنند سپس همه نزد کعبه آمدند و ورقه در جمع بزرگان عرب فریاد زد:

روز گارتان به خیر و شادی باد ای ساکنان حرم!

آنها نیز جواب دادند:

اهلاً و سهلاً ای گوینده والا.

ورقه: ای مردم آیا شما شخصیت خدیجه را شناخته‌اید؟

مردم:

بله در میان عرب و عجم نظری ندارد.

ورقه: آیا درست است که زنی با این مقام به تنها یی زندگی کند؟

مردم:

سران جهان خواستگار او بودند، ولی هیچ یک را نپذیرفت.

ورقه: خدیجه تصمیم گرفته با یکی از شخصیت‌های قریش ازدواج کند و پدرش خویلد مرا وکیل ازدواج او کرده است. حال و کالت خویلد را گوش کنید و فردا در خانه خدیجه حاضر شوید.

خویلد نیز در حضور مردم به ورقه و کالت داد و مسؤولیت را از دوش خود برداشت و نظر او را نافذ دانست. چون بزرگان قوم متوجه موضوع شدند به خویلد گفتند:

ما خواهان خدیجه‌ایم، لیکن او جواب داد که من مسؤولیت ازدواج دخترم را از خود سلب کرده و کفالت را به ورقه سپردم و رأی

او صائب است و هیچ نظری بالای آن نیست.

ورقه: مردم بدانید که خویلد دیوانه و مجبور نیست و در کمال سلامت عقل می‌باشد و من دخترش را به هر کس که بخواهم می‌دهم.

مردم:

شنیدیم و اطاعت می‌کنیم و شهادت می‌دهیم (۱۳۳).

در این هنگام ورقه، روانه خانه خدیجه شد، در حالی که بسیار شادمان بود.

وقتی خدیجه او را دید گفت:

خوش آمدی! مثل اینکه قضیه را حل کردی.

ورقه جواب داد:

بله مبارک باشد.

اختیار از پدرت گرفتم و وکیل تو شدم، فردا تو را برای محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عقد می‌کنم.

خدیجه از این سخن خوشحال شد و جایزه‌ای به ارزش پانصد دینار طلا به او داد ورقه: من شفاعت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را می‌خواهم و چشم به مال دنیا ندارم.

خدیجه: جایزه شفاعت هم داری (۱۳۴).

ورقه: ای دختر براذر! اینک خانه را آراسته و وسائل مهمانی و پذیرایی را آماده کن و چنان مهمانی تشکیل بده که نظیر نداشته باشد و دشمنان را مأیوس کن، زیرا بزرگان عرب فردا به خانه تو می‌آینند. خدیجه بی‌درنگ دستورات لازم را صادر کرد و هشتاد

نفر کنیزان و غلامان وسائل جشن را مهیا کردند و میوه و شیرینی و طعام به بهترین صورت تهیه شد.

در این بین ورقه به خانه ابوطالب آمد و موضوع عقد خدیجه را به اطلاع آنان رساند.

محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ برای ورقه دعا کرد. ابوطالب گفت:
اینک قلبم آرام شد.

سپس به تدارک لوازم مهمانی و مراسم عقد پرداخت.

فردای آن روز بزرگان و اشراف قریش به خانه خدیجه آمدند. در این میان ابوجهل وارد مجلس شد و یک راست به طرف صندلی با شکوهی رفت که مخصوص محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بود.

«میسره» غلام خدیجه فریاد بر آورد که سر جای خود بنشین و شرمصار برگشت. در این هنگام محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در حالی که حمزه با شمشیر کشیده پیش‌پیش او حرکت می‌کرد و فرزندان عبدالطلب بر گردش حلقه زده بودند وارد مجلس شد. حمزه خطاب به حاضرین چنین گفت:

ادب را رعایت و سخن را کوتاه کنید، این محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ برگزیده خدای صاحب اقتدار است و در صورتش نور موج می‌زند و دارای هیبت و شوکت و وقار است.

در این حال، محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عمامه‌ای سیاه بر سر، پیراهن عبدالطلب در بر، عبای الیاس بر دوش، کفشهای شیث در پا، عصای ابراهیم در دست و انگشتی از عقیق سرخ در انگشت داشت و جمال درخشانش چنان خیره کننده بود که همه مبهوت شدند. او خرامان راه می‌رفت و قریش جملگی از جا برخواستند و ادای احترام کردند و حضرتش را بر صندلی مخصوص نشاندند. ابوطالب شروع به خواندن خطبه کرد و گفت:

خدای کعبه را شکر گذاریم که ما را از نسل ابراهیم و ذریه اسماعیل قرار داد و حرم امن خود را به ما سپرد و ما را مقتدای مردم

قرار داد و در شهر ما برکت آفرید. سپس چنین گفت:

پسر برادر من، کسیست که در میان قریش همانندی ندارد و در عظمت و جلال کسی چون او یافت نمی‌شود، هر چند از نظر مال غنی نیست. همه بدانید که مال از بین می‌رود و چون سایه‌ای محو می‌شود. محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به درخواست خدیجه از وی خواستگاری کرد و خدیجه نیز به او دلبسته و مهریه او پانصد درهم است که پرداخت می‌شود (۱۳۵).

خویلد گفت:

من دخترم خدیجه را به عقد محمد در آوردم. پیامبر نیز قبول کرد.

حمزه برخواست و قدری پول در میان حاضران پاشید. ابوجهل بلند شد و به تمسخر گفت:

ما شنیده بودیم که مرد مهر زن را بدهد، ولی نشنیده بودیم که زن مهر خود را پرداخت کند! ابوطالب خشمگین شد و گفت: اگر مرد، کسی چون پسر برادر من باشد، زن بالاترین مهریه را می‌پردازد، ولی اگر مرد، کسی مثل تو باشد، زن مهریه را می‌گیرد. وقتی خطبه ازدواج خوانده شد، منادی در آسمان ندا داد که خداوند، طاهر و طاهره، صادق و صادقه را به ازدواج یکدیگر در آورد و توسط جبرئیل بر در و بام جهان عطر افشارنده شد و هر کس سؤال کند که این عطر از کجاست؟

جواب می‌شود که این عطر محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است.

در این هنگام، خدیجه لب به سخن گشود و گفت، ای محمد! من خود را به عقد تو درآوردم و مهریه را نیز خودم می‌پردازم.

اکنون به عمومیت بگو:

ترتیب پذیرایی را بدهد و من نیز در خدمت تو خواهم بود.

بدین گونه حضرت خدیجه به گفته‌های قبلی خود جامه عمل پوشاند و به افتخار همسری اشرف مخلوقات دست یافت و بیشترین نقش را در پیشبرد اهداف رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ایفا کرد.

مقالات هفتم

اشاره

کتاب ارزشمندیست به نام «زنان صدر اسلام» تألیف نویسنده عالیقدر آقای محمد علی بحر العلوم و ترجمه آقای محمد علی امینی، که بخشی از آن درباره حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام می‌باشد، که به صورت داستانی نگارش یافته، فرازهای جالبی از ازدواج و زندگی و همراهی و فدایکاریهای آن حضرت را در دوره رسالت پیامبر گرامی اسلام به تصویر کشیده است، که ملاحظه می‌فرمایید.

خدیجه بنت خویلد

شب فرا آمد و مردم در مسجد پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نماز گزاردند. در حالی که یاد جاودان او، گرد مسجد موج می‌زد و آنگاه، مردم در آن جا دسته دسته، حلقه زدند و چون همیشه، در هوی و هیبت شب، مجلس خویش بیاراستند ... همه چیز در اطراف آنها خاموش بود و آرامشی عجیب بر شهر سایه افکنده بود، که ترس می‌زاد و هراس می‌افکند، بدانگونه که هیأت خانه‌ها نیز می‌نمود که گویی همه چیز به خوابی عمیق در غلتیده است.

شیخ «ابو معاذ» به مجلس خویش می‌رسد. مشتاقان سخن شیخ و شیفتگان احوال گذشتگان، در هر سو او را در بر گرفته‌اند ... شیخ، سکوت می‌گزیند. سیلاخ خاطره‌ها، در ذهنش موج می‌زند. یادهای آشفته را به رشته نظم می‌کشد و زنجیرهای از سخن، سراسر مایه پند و عبرت، به شنوندگانش عرضه می‌دارد، تا دلهایشان، از یاد دلیران شکوهمند، به تپش آید.

نیم سرگذشت بانویی، از ذهن شیخ گذر می‌کند که حیاتی تازه بدو می‌بخشد.

آنگاه، انگشتانش را وا می‌نهد، تا چشمش را نوازش کند.

چشمی که پیری بر شکوهش افزوده و بدان جلوه‌ای سپید و زیبا بخشیده بود.

با کلامی شیرین، لب به سخن می‌گشاید و می‌گوید:

«اما امشب، گفتاری از بانوی پاکدامن، خدیجه ام المؤمنین داریم.»

سرها به سوی او بر می‌گردد و چشم‌ها بدو معطوف می‌شود. همه با شوقی سرشار، به انتظار شنیدن سرگذشت او و پایگاه بلندش در

صدر اسلام هستند.

چنین آغاز می‌کند:

شبی از شباهی دل انگیز زمستان مکه بود، خواب از چشمان خدیجه دختر خویلد کوچیده بود و او در این اندیشه، که وقتی را با

پسر عمومیش «ورقه بن نوفل» به سرآرد. که هرگاه بی‌خوابی به ستوهش می‌آورد. به او پناه می‌جست و هر زمان که اندوهی او را

می‌آزد، به گفتارش انس می‌یافت و گاهی که سخت در اندیشه فرو می‌رفت، به صدق و وفای او روی می‌آورد.

کنیش «امیمه» @ را صدای زد و او با شتاب به نزدش آمد و در برابر ایستاد:

- بله بانویم ...

- «میسره» را سوی «ورقه» روانه ساز، تا هم اکنون نزد من آید ...

- هر چه فرمان دهی اجرا می‌کنم، سرورم ...

کنیزک، نزد «میسره»، یکی از غلامان مقرب خدیجه رفت. او را از فرمان سرورش با خبر ساخت. میسره بر خاست و رو به سوی خانه

ورقه گذارد ... و در زد.

مردی سیه چهره از سوراخ در نمایان شد و از آنجا «میسره» را دید. در را به رویش گشود و پرسید چرا در آن تاریکی شب، بدانجا

آمده است.

او گفت:

«سرورم! خدیجه، پسر عمومیش را می‌طلبد، می‌خواهد فوراً او را بیند.»

- ورقه گوش عزلت گزیده و روزهاست که با کسی دیدار نکرده است.

لحظه‌ای به من مهلت دهید. او را از گفته شما آگاه خواهم نمود.

آنگاه، به آن سوی خانه رفت. پس از لختی بیرون آمد. بدو گفت، که سرورش ورقه هم اکنون می‌آید تا رهسپار خانه خدیجه شود.

دیری نگذشت که ورقه به خانه دختر عمومیش خدیجه، رسید ... همان لحظه، خانه‌ای که سیماش، حاکی از مال و مکنن صاحب

ثروتمندش بود.

«امیمه» به پیش باز ورقه، جلو در شتافت. خوش آمد گفت و او را نزد سرورش برد ... چون خدیجه دید که ورقه پا به خیمه رنگینش

نهاد، از جا برخاست، پیش او رفت و او را نزد خود، در نیکوتین جای مجلس نشاند، از کنیش خواست، که کسی را اجازه دخول

ندهد ...

آنگاه رو به پسر عمومیش کرد و با حالی در دنگ و رنجور گفت:

«این مردم، مرا تحت رنج و فشار قرار می‌دهند، در خانه‌ام را می‌کوبند و هر گاه که در خود داری اصرار و رزم حریصتر می‌گردند

... من، هر که را به قصد ازدواج آمده از نزد خود رانده‌ام، اما این خود داری سودی نبخشیده است ... امروز، ابولهب آمد و مالی

را برای مهربیه به من داد و من او را راندم، پیش از او نیز، ابوسفیان، عمرو بن هشام، شیه و دیگران آمده بودند. چرا آنها مرا تحت

فشار قرار می‌دهند ... و از غصه و اندوه، گریست.

ورقه او را تسکین بخشید و به او وعده داد که نهایت تلاش خود را به کار می‌گیرد، تا از این پس، کسی در خانه‌اش را (به مزاحمت) نکوبد.

پاره دوم شب سر آمد. از این رو ورقه، او را وداع گفت و مراجعت کرد. در حالی که خدیجه، به وفاداری او چشم دوخته و امید بسته است.

هنوز یک روز سپری نشده بود، که یکی از نزدیکان خدیجه به دیدارش آمد، به تلخی او را سرزنش کرد که چرا سرشناسان عرب و چهره‌های قومش را رد کرده است ... خدیجه پاسخ داد که تمایلی به ازدواج ندارد و آنچه در زندگی مشترک پیشین به او رسیده، از ازدواج بی نیازش می‌گرداند. اما آن آشنا که در مرز امید و نا امیدی، پایداری می‌نمود، کوشید که او را به ازدواج معتقد سازد و بدوبگوید که: بزرگان عرب آماده‌اند که هر کالای ارزنده و نفیسی را برای حشوندی او عطا کنند.

خدیجه، از این سخن دلتنگ شد، ناگزیر، قیافه متفسرانه‌ای به خود گرفت، تا آشنایش پندارد که او به راستی در این اندیشه است و نیاز به آرامش و آسودگی دارد، تا پاسخ آن افراد را بدهد ... روز دیگر، رباح - که می‌گویند نام آن فرد است - خدیجه را ترک گفت و به دنبال کارش رفت.

خدیجه، بانویی دوراندیش و از زنان خوش نسب قریش بود و نیز شریفترین و ثروتمندترین آنها. تمام مردان قومش، خیال ازدواج با او را در سر می‌پروراندند. او آنها را یکی پس از دیگری می‌راند. پیش از این، با «عتیق بن عبدالله» و بعد با «ابوهاله» ازدواج نمود (۱۳۶) و پس از فوت آن دو، دیگر ازدواجی نمود.

آنگاه، دست به تجارت زد. او بسیار ثروتمند بود و مردان را به کار می‌گرفت و بهره و در آمدی برایشان مقرر می‌ساخت. آنها را به شهرها می‌فرستاد و با این اشتغال، از ازدواج باز ماند.

«ابوطالب»، بزرگ بخشنده‌گان، از کسانی بود که به امر بازرگانی خدیجه، می‌پرداخت و نزد او به شهامت، پارسایی و امانت شناخته شده بود.

اما ابوطالب، به علت سن زیاد و نیز سرپرستی پسر برادرش امین (محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)، از کار باز ماند و راهی تجارت خدیجه نگشت. این، برای خدیجه ناگوار آمد زیرا که در آن شخصیت بی‌نظیر، سجایای عظیمی یافته بود، که کمتر چهره‌ای، در مکه مانند داشت.

تنگدستی و فقر، خاندان ابوطالب را در فشار نهاد و مرارت‌های روزگار، آنها را رنجانید. ابوطالب ناگزیر گشت که پسر برادرش امین (محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) را از جریان بیاگاهاند.

سر انجام آن دو به این نظر رسیدند که ابوطالب نزد خدیجه رود و به او بگوید که کاروانی برای حرکت محمد به سوی شام، تدارک بییند، بدان امید که خداوند، دریچه ای بر روزی آنها بگشاید.

محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چون عمومی مهربانش را دوست می‌داشت از پذیرش سخشن سر باز نزد، بدین امید که بتواند او را یاری دهد و از رنج و فقرش بکاهد.

ابوطالب، نزد خدیجه رفت و تصمیمش را با او باز گفت. خدیجه از سرگذشت امین راستگو، غافل نبود و او را کاملاً می‌شناخت. پس به ابوطالب گفت:

«اگر این را، حتی برای دشمنی سرسخت می‌خواستی، بجا می‌آوردیم. پس اکنون که آن را برای دوستی آشنا خواسته‌ای، چگونه نپذیرم.»

ابوطالب با چهره‌ای باز و روشن، نزد پسر برادرش باز آمد. پاسخ مهرآمیز خدیجه را با او گفت:

خدیجه کاروانی برای محمد مهیا گرداند و غلامش «میسره» را به خدمت او گماشت، تا کارهایش را سامان دهد و خواستهایش را برآورد. «میسره» غلام برگزیده خدیجه است و در کارهای مهم، مورد اعتماد او.

خدیجه به دو علت، او را برای خدمت به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، انتخاب کرد:

نخست آنکه، به رفاه و آسودگی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بسیار علاوه داشت و دیگر آنکه، می‌خواست تا آنجا که می‌شود از کار او با خبر گردد، زیرا به این مسئله، اهمیت زیادی می‌داد و بدان علاقه‌مند بود.

روزها می‌گذرد، کاروان به شام نزدیک می‌گردد و در این مسیر، بیش از حد انتظار، سود بدست می‌آورد، میسره آرزو می‌کرد که به سوی بانویش خدیجه پر گشاید و این چهره بی‌مانند را به او بشناساند و بزرگواری‌هایی را بازگو کند، که بیانگر مقام بلند پایه است.

کاروان به مکه عزیمت کرد، در حالی که خبر بازگشت آن پیشاپیش می‌رسید. قلب خدیجه، آن بانوی پاکدامن به تپش در می‌آید. وجود سرشار او، بیش از آنکه به خاطر بازگشت کاروان و سود بازرگانیش باشد، به سبب سلامت محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و مراجعت پر بار او بود.

خدیجه، در ژرفای وجودش، چنان ایمانی به این شخصیت داشت و چنان احساس عجیبی به او می‌یافت، که در وصف نمی‌گنجد. خدیجه، نزد میسره، امانتدار نیکرفتارش رفت، غلامی که از دوران کودکی، هرگز به او خیانت نکرده بود. میسره با او از جوان هاشمیان، آن راستگوی امانتدار سخن گفت و از آنچه در سفرش از او دیده بود.

این همه، ایمان خدیجه را در محبت او افزود و او را در وفاداری نسبت به او پایدارتر کرد. زینده نبود که آثار شادی و سرور بر سیمای خدیجه، آن بانوی پارسای پر شوکت پدیدار شود. اما این، مانع از بروز محبت و اخلاصی که به محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ داشت و به اوج جانبازی می‌رسید نگشت.

یک شب، خواهر خدیجه به خانه او آمد. خدیجه احساس قلبی خویش را نسبت به آن جوان عبدالمطلب و سرور قریش و امین راست کردار - که جوانی بیست و پنج ساله بیش نبود - با او در میان گذارد. تفاوت سنی، او را در درون، می‌آزد. او چهل ساله گشته (۱۳۷) و با وجود این، به او روی آورده است.

آیا محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، او را با این سن می‌پسندد؟ در حالی که مال و ثروت، برای او اهمیتی ندارد. تنها، ایمان این پارسا زن، او را به تلاش برای پیوند با محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واداشته، تا یاوری راستین در زندگی او باشد.

چه می‌شود که خدیجه خواستار انسانی باشد که در شرف و انسانیت، کسی به پای او نمی‌رسد و اگر چه، این با عرف عادی مردم بیگانه است، اما عرف و عادت‌ها در برابر جوان بنی هاشم، خوار و بی‌ارزشند.

سر انجام دو خواهر به این نتیجه رسیدند، که آن را با ابوطالب، عموی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، در میان گذارند و آن دو به خوبی می‌دانستند که ابوطالب نزد محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، مقامی بی‌همتا دارد.

خواهر خدیجه نزد بزرگ بنی هاشم رفت و راز خواهش را با او گفت و آمادگیش را برای صرف هر قدر مال ضروری، ابراز نمود. این خواهش، به دل ابوطالب نشست، زیرا خدیجه به صفات نیکی آراسته بود که بیشتر زنان قریش، از آن بهره‌ای نداشتند. او با همه اختلاف سن، شایسته پسر برادرش بود.

ابوطالب، با پسر برادرش در مورد خدیجه صحبت نمود. محمد نسبت به این موضوع بی‌میل نبود، به ویژه که خدیجه، برای او مقامی پاک و پیراسته داشت.

ابوطالب، برادران و بزرگان خاندان و سرشناسان قبیله‌اش را جمع کرد و آنها را به خانه خدیجه دختر خویلد برد. بزرگان قبیله

خدیجه و نامداران خانواده‌اش نیز حضور داشتند ... چون بنی هاشم در جای خود قرار یافتند، ابوطالب برخاست و چنین آغاز سخن کرد:

«سپاس خدایی راست که، ما را از بازماندگان ابراهیم و فرزندان اسماعیل قرار داد و سرزمین حرام و خانه‌ای برای به پا داشتن حج به ما بخشید و ما را فرمانروای مردم نمود ... همانا محمد می‌شد، پسر برادرم عبدالله، که هیچ جوانی از قریش، همتای او نیست، از تمامی آنها پارساتر، متفکرتر، بزرگوارتر و نجیب‌تر است ...»

اگر ثروت او اندک است، به راستی که مال سایه‌ای گذرا بیش نیست و عاریتیست که بازستانده می‌شود ... او تمایلی به خدیجه دارد و خدیجه نیز او را دوست می‌دارد هر مقدار مهریه که معین کنید، من می‌پردازم. به خدا سوگند که خدیجه، نامزد محترمی برای اوست و آوازه محمد نیز همه جا پر کرده است.»

چون ابوطالب، سخن‌را تمام کرد، ورقه بن نوفل بپا خاست و به او چنین پاسخ گفت:

«حمد خدایی را سزد که ما را بد انسان که یاد نمودی، گرداند و فضائلی که بر شمردی، به ما عطا کرد ... ما سروران و پیشگامان عرب هستیم و شما نیز شأنی دارید. قبیله من فضائل شما را انکار نماید و هیچ کس افتخار و شوکت شما را نادیده نمی‌گیرد ... ما خواستار آن بودیم که با محبت و جلال شما، پیوند برقرار کنیم. پس ای گروه قریش، گواه باشید که ما خدیجه را به عقد محمد در آوردیم» ...

بدین گونه پیوند میان محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ - انسانی که کسی به او نمی‌مانست - و خدیجه، - که شرافتی عظیم داشت - تحقق پذیرفت. این واقعه برای مردم عرب و بزرگان مکه، به سادگی فرجام نگرفت، آنها به خواستگاری به در خانه خدیجه شتابته و او آنها را رانده، به دارایی، ریاست و مقامشان اندک توجهی نکرده بود ... او که مالی هنگفت دارد ...،

عمرو بن هشام بزرگ‌بود، ابوسفیان را غبار اندوه در میان گرفت و عقبه بن معیط دلتگ شد و بسیاری چون اینان را، حیرتی عظیم سراپا بگرفت ... یکی از آنها، در حالی که حسد، چشم و دل و وجودشان را به تباہی می‌برد، گفت:

که این سحری بیش نیست ... بیچاره خدیجه، که محمد یتیم او را به جادوی خود اسیر ساخت و او را دلبخته خود کرد! شیخ ابومعاذ، چندی سکوت می‌گزیند، چشمانش را به زمین می‌دوzd و آنگاه رو به یارانش می‌کند و ادامه می‌دهد: اینهایی که به شوق ازدواج خدیجه می‌آمدند، اکنون حسرتی بر مال او می‌خوردن، که بر محبتش نمی‌خوردن.

و چون او با چنین تمایل پر شوری با محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ وصلت نمود و به همگان اعلام کرد که تمامی مال و غلامان و دیگر دارائی‌های خویش را به پاس بزرگداشت و احترام محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ، به او واگذار ساخته است، کینه و حسد از اعماق وجودشان زبانه بر کشید و آنها را به بی‌تابی و افسردگی در افکند.

آنها حاضر بودند که هر چه خدیجه می‌خواهد، برایش فراهم آرند، اما محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ به چنین مال و منالی دست نیابد ...

قریشیان با پیامبر امین صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ، تا بدین پایه دشمنی می‌ورزیدند و سخت از او بیزار بودند و آسايش او بر آنها تلح می‌نمود.

سالها از پی هم می‌آمد و بانوی پاکدامن در خانه رسالت، والاتر از یک همسر بود. او زندگی مرفه و پر شکوه خویش را به فراموشی سپرد، همان دورانی که کنیزان در خدمتش، بر یکدیگر پیشی می‌جستند و غلامان بر در خانه‌اش، پاس می‌دادند. اکنون، همه چیز دگرگون شده است.

او آنها را به کلی رها ساخته و خانه نشین شده است.

تنها محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہ وَسَلَّمَ به خانه‌اش می‌آید و او اکنون سراپا نعمت و رفاه را وداع گفته است ... اما با وجود این، در

زندگی نوین خود، نیکبخت است ... هر گز زندگانی پیشین او، شادمانه‌تر از حیات تازه‌اش نبود. حیاتی که در سایه پیامبر بزرگ، همراه با زهد و پارسایی می‌گذشت. بنگاه، «دعوت آغاز گرفت ...»

و حی، بر رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرود آمد، «اَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ» (پیام و دعوت را به خویشان نزدیکت برسان) و سیمای خدیجه از سرور و ایمان، درخشیدن گرفت. که رسول صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، همسر راستگوی امینش، او را به نیکی و سربلندی فرامی‌خواند. دستش را پیش آورد، تا با پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بیعت کند و به آین او بگرود و به این گفته، اخلاص و وفا نشان دهد، که «مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى» و در آن هنگام، کسی جز علی بن ابیطالب عَلَیْهِ السَّلَام، در اسلام بر او پیشی نجسته بود.

سر انجام، در یک روز که مردم دسته دسته گرد خانه خدا حلقه زده بودند و آفتاب سر بر کشیده بود، مردی به کعبه نزدیک شد. سر به آسمان گرفت، نگاهی کرد و آنگاه رو به قبله آورد. نوجوانی به او نزدیک شد و سمت راست او ایستاد. لحظه‌ای نگذشت که زنی آمد و پشت سر آن دو قرار گرفت.

مرد به رکوع رفت، آن دو نیز رکوع نمودند، سر برداشت، آن دو نیز اینچنین کردند و آنگاه به سجده در افتادند. شخصی از عباس بن عبدالمطلب، در مورد آنان پرسید:

«ابا عبدالله، چیز عجیبی می‌بینیم.»

Abbas پاسخ داد:

سو گند به خدای کعبه که این امری بزرگ است تو می‌دانی که این جوان کیست؟
نمی‌دانم.

- او محمد بن عبدالله، پسر برادرم است.

این نوجوان، علی بن ابیطالب نیز پسر برادرم می‌باشد.

اما این زن، خدیجه، همسر محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است و این پسر برادرم، محمد را که می‌بینی، بما می‌گوید که پروردگارش، پروردگار آسمان‌ها و زمین است و او را به آینی که بدان پاییند است، فرمان داده است ...

سو گند به خدا که جز این سه تن، کسی را نمی‌شناسم که بدین آین گرویده باشد خدیجه، چون به ایمان فرا خوانده شد، اجابت نمود. نزول وحی، تنها یک روز، پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را به بہت و ابهام گرفت. در دومین روز دعوت خویش را آشکار ساخت و روز سوم بود که خدیجه ایمان آورد.

کدامین ایمان، یارای آن دارد که خدیجه را، این چنین وادار به ترک زندگیش گرداند، تا خود را در راه این دعوت آسمانی - که به وسیله همسر امینش، شگفت آسا، بر سراسر دنیا سایه افکنده است - فنا نماید.

هر گاه، روزگار بنای ناسازگاری با این دعوت نوخاسته می‌گذارد، آن بانوی پارسا، دلبستگی بیشتری بدان یافته، فداکارتر می‌گشت و ایمان و اعتقاد بیشتری به همسرش می‌یافت. بدین گونه است که زندگی با محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، عبادت، نیکی و سعادت است.

این همه شور و حرارت خدیجه، برای تحکیم پایه‌های عقیدتی، نه به خاطر محبت شوهرش بود و نه پاسخی به دعوت او، نه، هر گز چنین نبود ...

خدیجه، خود توانسته بود مفاهیم گسترده دعوت و حقیقت آن را از زبان همسرش دریابد. آن گاه، او بهترین یار پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، در راه پرورش نهال دعوت بود.

آری، او بهترین یاور بود و آنگاه، فاجعه «شعب» در رسید...

قریش، از دعوت محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ به تنگ آمدند. هیچ حیله‌ای نتوانست محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ را از دعوتش رو گردان کند.

سر انجام، پس از آنکه قریش به ابوطالب اصرار نمودند، که با پسر برادرش سخن گوید و او را از دشناخ خدایانشان باز دارد، محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ چنین فرمود:

«به خدا سوگند، اگر خورشید را در دست راست و ماه را در دست چشم بگذارند، تا از این دعوت دست بردارم، نخواهم کرد.»
قریش، از ابوطالب نومید شدند، هیچ راهی برای تسليم پسر برادرش، در او مؤثر نیفتاد.

آنگاه رؤسای قریش، در «دارالندوه» گرد آمدند و تصویب نمودند که پیوندهای خود را با بنی هاشم قطع کنند.
بدین سبب، سندی تنظیم کردند و آن را به دیوار کعبه آویختند.

بنی هاشم و پیروان محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ ناگزیر شدند از جامعه مکه - که بر محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ و دعوتش شوریده بودند - کناره گیری کنند و در دره‌ای از کوه‌های خارج مکه، سکنی گزینند. اقامت آنان، سه سال متوالی به طول انجامید، که در سرتاسر آن، با رنج و گرسنگی، دست به گربیان بودند.

ولید بن معیره، هر روز در بازارهای مکه می‌گردد و فریاد می‌زند:

«هر گاه، مردی از یاران محمد و خاندانش را یافتید، که برای تهیه غذا آمده بود، قیمت‌ها را بیفزایید، با او داد و ستد ممکنید و هر که به آنها یاری نماید، خونش مباح است.»

ابوجهل، نزدیک شعب می‌ایستد و راه را می‌پاید، تا کسی توشه و آذوقه‌ای برای آنها نبرد، که از گرسنگی جان سپارند.

ابوسفیان (صخر بن حرب) آن کینه‌ورز انتقام کش، کعبه را پایگاهی برای طرح برنامه نابودی گروه مؤمنان قرار می‌دهد. او ولید را نیز بدین کار می‌خواند و عمرو بن هشام را با بی‌رحمی بر آنها می‌شوراند ... کینه است و خشم و به راستی که کینه آنها از هر کینه‌ای تیزتر است، چه که از دیرباز، ریشه دوانیده است.

ابوسفیان، گاه می‌گوید:

«چه مناسبتی میان ما و بنی هاشم، که ما از یک سلاله‌ایم، اما آنها برتر از ما هستند.

اگر با آنها به مقابله برخیزیم، بر ما پیشی می‌گیرند و ما باز می‌مانیم. راهی جز این نیست که این خاندان را نابود کنیم، تا آتش خشممان فرو نشیند»

خدیجه، در این محاصره، مسؤولیتی عظیم داشت. او همه دارایی خود را به شعب نشینان بخشید و این چنین بود که «حکیم بن حرام بن خویلد» به اسم عمه خود، برای آنها گندم می‌برد.

مسلمانان، سه سال زندگی وحشتبار را در این حصار، پشت سر نهادند و اگر ثروت خدیجه نمی‌بود، آنها از گرسنگی جان می‌دادند. او از روی صفا و سخاوت، تمامی دارایی خود را نثار دعوت پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ گرداند، تا اینکه خداوند گشایشی در کار آنها پیش آورد.

به سبب همین جانشانی، او در دل پیامبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ، تأثیری عظیم به جای نهاد و رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ، پس از وفات او، هر گاه مناسبتی می‌یافت، از نیکوئی‌های او سخن می‌راند. روزی عایشه دختر ابوبکر بر آشفت و گفت:

«مگر نه اینست که او پیرزنی از پیرزنان بنی اسد بود و خدا برتر از او را به تو ارزانی داشته است»...

رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ را خشم فرا گرفت، به گونه‌ای که از فرط غصب، موهای جلوی پیشانیش نیز بلر زید، آنگاه فرمود:

«نه! به خدا سوگند که نیکوتراز او را به من نبخشیده است.

هنگامی که مردم کفر می‌ورزیدند، او به من ایمان آورد و زمانی که مردم گفتارم را دروغ می‌پنداشتند، او مرا راستگو خواند و چون مردم مرا به تنگ آوردند، با اموال به یاری من برخاست و فرزندی به دنیا آورد، زمانی که شما نازا بودید.» عایشه می‌گوید:

«آنگاه من همواره با یاد او نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عزیز می‌شدم.» خدیجه یاور راستین پیامبر در راه اسلام محسوب می‌گردد و اسلام بر دو پایه استوار بود: دارایی خدیجه و شمشیر علی...

و بدین گونه، او در تاریخ حیات رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، ذنی عادی نبود، به سبب فداکاری شگفت انگیز این بنوی پارسا، پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او را بسیار بزرگ می‌داشت او بسی فراتر از اینها بود، پیامبر دیدگانش را در زیر بال و پر مهر و عطوفت می‌یافت و بر لبهاش نشانه‌های چنان تصدیق و اعتمادی نسبت به خود می‌دید که بر دلگرمی و ایمان آن بزرگوار به خویش رونقی می‌بخشید.

سه سال پیش از هجرت، در تلاطم وقایع و تند باد مصائبی که از سوی قریش و سایرین بر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وارد می‌شد، شعله‌ای فروزان رنگ باخته، به خاموشی می‌گراید. همو که در سیر دعوت، چون یاری وفادار، تا سر حد توان، می‌کوشید. رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، به سادگی نمی‌توانست این خبر دلخراش را بپذیرد. او بدین ترتیب، انسانی را از کف می‌نهاد، که عالیترین نمونه وفا و فداکاری و جامع ترین بیانگر راستی بود...

آخرین سخن خدیجه، به هنگامی که بر بستر مرگ خفته بود، از درد و رنجها یکی که در راه اسلام پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دیده بود، کمارج تر نبود.

لحظه‌ای که شبح مرگ، بر چهره او سایه افکنده بود، به پیامبر چنین می‌گوید:

«ای رسول خدا ... من در حق تو کوتاهی کردم و آنچه شایسته تو بود، انجام ندادم. از من در گذر و اگر اکنون، دل در طلب چیزی داشته باشم، خشنودی تست.»

کلمات، بر لبان پاکش می‌لغزد و آخرین نفسهاش را با خشوع و ایمان بر می‌آورد ... خدا، خدیجه را رحمت کند. آن نمونه بارز زن مسلمان که برای عقیده و ... رسالتش، پیکار کرد.

مقالات هشتم

اشاره

اثر گرانمایه‌ای از نویسنده محقق و نامدار عرب، علی محمد دخیل درباره زندگی و فضائل حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام منتشر گردیده، که به وسیله آقای دکتر فیروز حریرچی، ترجمه شده است. فصل آخر این کتاب، به سخنان بزرگان و دانشمندان درباره حضرت خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام اختصاص داده شده، که به محضر علاقه‌مندان به آن حضرت، تقدیم می‌نماییم.

سخنان بزرگان و دانشمندان درباره خدیجه

در صدد این نیستیم که با این سخنان، متزلت ام المؤمنین عَلَیْهَا السَّلَام را بالا-ببریم، زیرا برای علو درجه و رفعت مقام این بنو،

کافیست آن احادیثی که از رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ در فضیلت و بیان مقام والای او روایت گردیده است. غرض از این سخنان آن است که، خواننده گرامی لمس کند که دانشمندان و نویسنده‌گان و مورخان، با گذشت ادوار و اختلاف مذاهب و فرقه‌ها، در ستایش و مقدس شمردن این بانو اتفاق نظر دارند. همه آنها خدیجه را با کمال نیکی یاد کرده‌اند، برای آنکه در وجود او عقیده صادق و ایمان استوار و فداکاری و از خود گذشتگی در راه مبدأ مشاهده نموده‌اند، در حالی که می‌بینیم در ارزشیابی زنان دیگر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ اختلاف دارند. این نویسنده‌گان و مورخان، برخی از زنان پیغمبر را با طعن و انتقاد یاد می‌کنند و در آنها به موقعیتها و موضع گیریهای اشاره می‌نمایند، که هیچ یک از آنها جای رشك و حسد نیست و این همان فرقها و امتیازاتیست که میان آنها و خدیجه وجود دارد.

اکنون سخن آنها را ذکر می‌نماییم:

۱- اُمّ سلمه به پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ گفت:

تو از خدیجه امری را ذکر نمی‌کنی، مگر اینکه او آنچنان بود که می‌گویی. جز اینکه به سوی پروردگارش شتافت. پس خداوند این را برای او گوارا کند و میان ما و او را در بهشت خود گرد آورد (۱۳۸).

۲- زبیر بن بکار گفته است:

خدیجه در جاهلیت طاهره خوانده می‌شد (۱۳۹).

۳- ابن اسحاق گفته است:

خدیجه برای اسلام وزیر صداقت بود (۱۴۰).

۴- و ابن اسحاق گفته است:

خدیجه زنی دوراندیش و شریف و خردمند بود، با آن کرامتی که پروردگار آن را برای او خواسته بود (۱۴۱).

۵- هشام بن محمد گفته است:

رسول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ خدیجه را دوست داشت و به او احترام می‌گذاشت و در همه کارها با او مشورت می‌کرد. او وزیر صدق و راستی بود و او نخستین کسیست که به پیغمبر ایمان آورد و پیغمبر تا زمانی که خدیجه حیات داشت، هرگز همسر دیگری برنگزید. همه فرزندان آن حضرت جز ابراهیم از خدیجه‌اند (۱۴۲).

۶- ابن اثیر گفته است:

خدیجه زنی دوراندیش و خردمند و شریف بود، با آن همه بزرگواری و کرامتی که پروردگار برای او اراده کرده بود.

پس خدیجه به نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ کس فرستاد و ازدواج خود را بر او پیشنهاد نمود. او شریف‌ترین زنان قریش از لحاظ نسبت بود و از همه آنها ثروتمندتر و شریفتر بود.

همه قوم او بر ازدواج با او حريص بودند، اگر بدین امر قدرت داشتند (۱۴۳).

۷- محمد بن احمد ذهبي گفته است:

او اُم المؤمنین و سرور زنان جهانیان زمان خویش است و او اُم القاسم، دختر خویلد بن اسد بن عبدالعزیز بن قُصَّیٰ بن کلاب قُرشی اسدی و مادر فرزند رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمُ است.

وی نخستین بانویست که اسلام آورد و پیش از هر کس پیغمبر را تصدیق نمود و به او پر دلی و شجاعت داد و او را به نزد پسر عمومی خویش ورقه برد.

مناقب خدیجه فراوان است و او از میان زنان کسیست که به مرحله کمال رسیده است.

او خردمند و با جلال و متدين و پاکدامن و بزرگوار و از اهل بهشت بود.

پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ او را ستایش می‌کرد و بر دیگر زنان مؤمنان برتری می‌داد و او را بسیار بزرگ می‌داشت، تا جایی که عایشه می‌گفت:

به زنی رشک نبردم آنچنان که به خدیجه حسد ورزیدم، زیرا که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ او را بسیار یاد می‌کرد. دلیل بر گرامی بودن خدیجه نزد پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ آن است که آن حضرت پیش از او با زنی ازدواج ننمود. پیغمبر از دارای فرزندانی شد و با وجود او همسر دیگری انتخاب نکرد و کنیزی نگرفت، تا اینکه او دعوت حق را لیک گفت. پس پیامبر از فقدان او غمگین گشت، زیرا او بهترین خویشاوند بود.

از مال خویش به پیغمبر انفاق می‌کرد و پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ برای او تجارت می‌نمود و خداوند به او فرمان داد که خدیجه را به خانه‌ای زیر جدین در بهشت، که در آن سر و صدایی و رنج و اندوهی نباشد بشارت دهد (۱۴۴).

۸ - جمال الدین ابوالفرح، عبدالرحمن بن جوزی گفته است:

چون امر نبوت ظاهر شد، خدیجه به اسلام گرید. او نخستین بانویست که به او ایمان آورد و پیغمبر هم با زن دیگر ازدواج ننمود، تا اینکه او از دنیا رفت. همه فرزندان آن حضرت جز ابراهیم از خدیجه‌اند (۱۴۵).

۹ - عبدالمک بن هشام گفته است:

خدیجه دختر حُویلَد به او ایمان آورد و آن چه را که از خداوند به پیغمبر آمده بود تصدیق کرد. پس پروردگار بدین امر بار اندوه را از پیغمبرش صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ سبک کرد و پیغمبر جوابی ناخوشایند و تکذیبی از برای رسالتش که او را غمگین کند نشیند، مگر اینکه خداوند آن را به وجود خدیجه برطرف ساخت، هنگامی که پیامبر به نزد او برگشت (۱۴۶).

۱۰ - حافظ عبدالعزیز جنابی حنبی در کتاب خود به نام (معالم العترة التبویة) گفته است:

خدیجه عَلَیْهَا السَّلَام زنی دوراندیش و خردمند و شریف بود.

او در آن روز از لحاظ نسب پاکترین قریش و شریفترین و ثروتمندترین آنها بود.

همه قومش سخت بر ازدواج با او حریص بودند، ولی او خود داری ورزید و ازدواج خود را بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ پیشنهاد کرد و گفت:

ای پسر عمومیم من به تو میل و رغبت دارم، به خاطر خویشاوندی تو از من و شرف تو در قومت و امانت نزد آنها و خوش اخلاقیت و راستی گفتار (۱۴۷).

۱۱ - اشرف علی هندی گفته است:

خدیجه از بهترین زنان پیغمبر و محبوترین آنها بدو بود.

او در انتظار نبوت پیغمبر بود و این امر را از پسر عمومیش می‌پرسید و از دلایلی که آنها را می‌شناخت سؤال می‌کرد و این را به او خبر می‌داد و می‌گفت:

سوگند به پروردگار، او نبی منتظر است.

۱۲ - سید عبدالحسین شرف الدین گفته است:

خدیجه صدیقه این امت و از حیث ایمان به پروردگار و تصدیق کتاب او و یاری رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ نخستین کس است.

او مدت بیست و پنج سال با پیغمبر بی آنکه زنی دیگر در زندگی او شریک باشد زندگی کرد و اگر در حیات باقی می‌ماند، پیغمبر باز هم شریک دیگری برای او انتخاب نمی‌کرد. او در تمام طول زندگانی زناشویی شریک درد و رنج پیغمبر بود.

زیرا که با مال خود به او نیرو می‌بخشید و با تمام گفتار و کردار از او دفاع می‌نمود و به او آنچه را که از عذاب و درد کافران در

راه رسالت و ادای آن نصیبیش می‌کردند تسلی می‌داد. او با علی عَلِیٰ السَّلَام در غار حراء بود، هنگامی که اولین بار وحی نازل شد (۱۴۸).

۱۳ - عبد‌الله علایلی گفته است:

خدیجه از در دهای مبارزه‌ای که همنشین پیغمبر در آن وارد می‌شد استقبال می‌کرد و در امواج این مجاهده و پیکار دوشادوش با او در کمال فعالیت و شکیایی و قاطعیت و خداجویی غتوهور می‌گشت، بی آنکه سست شود یا هراسی بدل راه دهد؛ بلکه از این پلهای غم و اندوه و حوادث سنگین، با تبسیمی از بزرگواری و عظمت عبور می‌کرد، آنچنان که نظیر این جز از سازندگان تاریخ سابقه نداشته است.

او با سینه باز و گشاده و قامت شعلهور از ایمان، خود از طوفان حوادث استقبال می‌کرد، بی آنکه احساسی از بازتابی ویرانگر و یا اضطرابی چون صاعقه داشته باشد (۱۴۹).

۱۴ - عمر ابونصر گفته است:

به خدیجه، دختر خویلد، بانوی جلیل القدر عرب شرف نسب و کرامت گوهر و سروری قبیله و عزت عشیره و فراوانی مال ختم شده است.

به همین علت نیاز تهیدست را برآورده می‌کرد و گرسنه را اطعام می‌نمود و برhenه را می‌پوشانید. پس خدیجه در اخلاق و نسب و ثروتش میان قوم خود و همگناش یگانه و منحصر بود (۱۵۰).

۱۵ - دکتر علی ابراهیم حسن گفته است:

هر گاه بخواهیم نمونه‌ای از یک همسر با اخلاص و پاکدامن و زنی با وقار و خردمند نشان دهیم، بهتر از خدیجه اُم المؤمنین (مادر مؤمنان) نمی‌توانیم پیدا کنیم. این بانوی بسیار خردمند، جاھلیت و اسلام را درک کرد و در هر دو دوره، از مترلتی ممتاز بهره داشت، تا جایی که طاهره نامیده می‌شد.

پس او میان مال و جمال و کمال را در یک جا جمع کرد و این صفات سه گانه هر گاه در یکجا جمع شوند، که معمولاً کم اجتماع می‌کنند، به زن آثاری از عظمت و بلندی مقام می‌دهند و حال خدیجه این چنین بود و او گفته است:

همچنین خدیجه عَلِیٰ السَّلَام نخستین بانوی بود که به اسلام گروید و از همان زمان با همسرش نماز می‌گزارد و با تشویق و شجاعت دادن او را یاری می‌نمود و از روح خود در وجود او استواری و نیرو می‌بخشید.

پیغمبر صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ بیرون می‌رفت، تا اسلام را به قوم بشارت دهد، ولی از آنها جز تکذیب و اهانت به دست نمی‌آورد. پس غمگین و ناامید به خانه بر می‌گشت و این خدیجه بود که غم را از چهره او می‌زدود و ناامیدیش را به امید مبدل می‌ساخت و کار را برابر آسان می‌کرد (۱۵۱).

۱۶ - عمر رضا کحاله گفته است:

خدیجه به سال ۶۸ هجری از خانه مجد و سروری متولد شد و بر اخلاق پسندیده پرورش یافت و به دور اندیشی و خرد و پاکدامنی متصف گردید، تا اینکه قومش او را در جاھلیت طاهره نامیدند (۱۵۲).

۱۷ - بودلی، در کتاب خود به نام (رسول) گفته است:

اطمینان خدیجه به مردی که او را دوست می‌داشت و تصدیق او و ایمان به او، تا واپسین دم، افزاینده جو اعتمادیست که در نخستین مراحل عقیده وجود داشت، آن مراحلی که امروز هر یک نفر از شش نفر ساکنان عالم مديون آن است (۱۵۳).

۱۸ - سلیمان کتابی گفته است:

خدیجه دوستی خود را به همسرش بخشید و حال آنکه احساس بخشش نمی‌کرد، بلکه احساس می‌کرد محبت و دوستی از او

می‌گیرد و همه سعادت را از او کسب می‌کند.

ثروتش را به او بخشید و حال آنکه احساس نداشت که می‌بخشد، بلکه این احساس داشت، که از او هدایت را که بر همه گنجهای روی زمین برتری دارد کسب می‌نماید. پیغمبر به نوبه خود به او دوستی و قدرشناسی داد، که همین امر او را به عالیترين درجه رسانید و او هم احساس نمی‌کرد که آن را به خدیجه داده است، بلکه می‌گفت:

«ما قام الاسلام الا بسیف علیٰ و ثروة خدیجٰ»؛ (اسلام جز به شمشیر علی و ثروت خدیجه بر پا نشد). پیغمبر عمر و بهترین دوره جوانی خود را به او بخشید و به جای او همسر دیگری هم انتخاب نکرد، تا اینکه او روی در نقاب خاک کشید و پیغمبر باز هم این احساس را نداشت، که آن را به او بخشیده است، بلکه می‌گفت:

نه، سوگند، پروردگار مرا بهتر از او عوض نداده است.

او به من ایمان آورد، هنگامی که مردم مرا تکذیب کردند و با مال خویش مرا یاری نمود، هنگامی که دیگران مرا محروم کردند (۱۵۴).

۱۹ - خانم دکتر بنت شاطیء گفته است:

خدیجه دختر خویلد، نخستین مادر برای مؤمنین و نزدیکترین زنان پیغمبر از لحاظ خویشاوندی و گرامی‌ترین آنها بر او در حیات و ممات است.

او به محبت و گرامی داشت پیغمبر مدت بیست و پنج سال منحصر و یگانه بود و در آن مدت زن دیگری با او شریک نمی‌بود. خدیجه در کنار پیغمبر در سالهای نخستین مظلومیت او، مانند یاری غمخوار و مبارز قرار گرفت و مقاومت کرد و رنج و عذابی را که پیغمبر در راه رسالتش از قریش نصیبیش شد بر او آسان نمود (۱۵۵).

و همین بانو گفته است:

به زودی، پس از خدیجه، میلیونها زن در اسلام وارد خواهند شد، ولی فقط او به عنوان نخستین زن مسلمانی که پروردگار او را برگزید، تا نقش عظیم خود را در زندگانی رسول قهرمان ایفا کند، باقی خواهد ماند و در آینده تمام مورخان مسلمان و غیر مسلمان این نقش را در تاریخ ثبت خواهند کرد (۱۵۶).

۲۰ - زینب دختر علی فواز عاملی گفته است:

خدیجه، خردمند و دوراندیش و شریف و از لحاظ نسب شریفترین قریش و ثروتمندترین آنها بود.

همه قوم او آرزوی ازدواج با او را داشتند، ولی نتوانستند (۱۵۷).

۲۱ - سیه قرائمه گفته است:

خدیجه سرور قریش و ثروتمند چشمگیر آنها بود و منزلتی والا و نسبی عالی داشت و او گفته است: خدیجه آن زنی نبود که این آرزوی محمد امین صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را به زودی برآورده کند.

زیرا خداوند متعال او را خواسته بود و مقدار کرده بود و خدیجه از مدت‌ها پیش در علم او بوده است و گفته است: تاریخ در مقابل عظمت ام المؤمنین خدیجه، سر فرود می‌آورد و در برابرش متواضعانه و دست بسته می‌ایستد. نمی‌داند این بانو را در کدام شناسنامه بزرگان ثبت نماید (۱۵۸).

۲۲ - قدریه حسین گفته است:

سرور زنان، خدیجه کبری نمونه‌ای از پاکترین و باشکوهترین و والامقام‌ترین نمونه‌های زنان اسلام است (۱۵۹).

اشاره

از دیر زمان، شعراء عالیقدیر، درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام سروده‌هایی را به محضر آن حضرت تقديم داشته‌اند، ولی شمار آنها بسیار محدود می‌باشد و بعضاً در اختیار عموم قرار نگرفته است، ولی در دو سال گذشته، در اثر تلاش‌های انجام شده، برای بزرگداشت آن بنوی بزرگ، سرودن شعر درباره‌ی حضرت خدیجه علیها السلام بسیار گسترده شده است.

در سال ۱۴۲۶ مجموعه‌ای از سروده‌ها، بنام «غروب ماه حجاز» و در سال ۱۴۲۷ مجموعه‌ای گسترده‌تر بنام «شمع محفل طه» به وسیله مداح اهل‌البیت علیهم‌السلام آقای حاج علیرضا مهرپرور دام عزّه، تهیه و منتشر گردید.

از سال گذشته تا کنون (۱۴۲۸ قمری) عده‌ای از شعراء خاندان رسالت و امامت، شعرهای تازه‌ای سروندند و شماری از آنها، شعرشان به دست‌مان رسید، که شایسته می‌دانیم، که در این یادواره، این دو بخش از سروده‌ها را که در دو مجموعه نامبرده، به چاپ نرسیده، در اختیار علاقه‌مندان قرار دهیم، که عرض ادبی به ساحت مقدس حضرت خدیجه علیها السلام و قدرشناسی از سرایندگان آنها باشد و اینک، اشعار یاد شده را، به ترتیب حروف تهجی عنوان تخلص آنها، تقديم می‌نماییم.

مظہر آزادی و ایثار «... آتم همدانی»

ای مظہر آزادی و ایثار، خدیجه
بر ختم رسول یار وفادار، خدیجه
ای باعث آزادی و آزادگی زن
ای نام تو یادآور پایندگی زن
ای یاور و همسنگر پیغمبر اسلام
با ختم رسول یاور و همسنگر اسلام
محجاج سخای تو، دو صد حاتم طایی
در پیش عطای تو، سلیمان به گدایی
هم اسوه شرم و شرف و پاکی و عفت
هم مادر زهرايی و هم مظہر عصمت
هم در دو جهان، جلوه تو، مظہر ایثار
هم بھرنبی مدنی، یار وفادار
در برج مقام تو ملک راه ندارد
گردون به سخا، چون تو یکی ماه ندارد
ظاهر شده از دامن تو پر تو زهراء
پروردہ دامان تو، انسیه حوراء
ز اسلام زمانی که تبند هیچ پیامی
معلوم تبند هیچ حلالی و حرامی
آثار حقیقت، ز کلام تو عیان بود
اسلام، درون دل پاک تو نهان بود

چون دید خداوند همه حسن صفات ت
 تغییر بدادی به جهان، سیر حیات
 در بین همه پادشاهان حضرت سرمد
 آورد تو را در کنف پاک محمد
 حق عشق نبی را به دل پاک تو جا داد
 با عشق نبی، بر دل و جان تو صفا داد
 چون مهر نبی در دل پاک تو نهان گشت
 قدر تو فروزنتر ز همه کون و مکان گشت
 در راه وصالش ز جهان دست کشیدی
 قبل از همه بر ختم رسولان گرویدی
 از عشق نبودی به دلت صبر و قراری
 کردی به دو صد شوق، از او خواستگاری
 چون دید و پسندید تو را، آن گل سرمد
 گشتی به جهان، همسر محبوب محمد
 دیدی به وجودش چو دو صد حجب و نجابت
 دادی به رهش، هستی بی حد و حسابت
 چون حق بنمودی به تو این لطف و عنایت
 کردی تو ز آین خداوند حمایت
 چون ذات احد، آن همه ایشار تو را دید
 ی کجا همه هستی خود را به تو بخشدید
 مهر تو به جان و دل معبد چو جا کرد
 از بین همه، فاطمه را بر تو عطا کرد
 تو هستی خود را به خدا دادی و او هم
 هستی خودش را به تو بخشدید، به یک دم
 پس هستی تو، ای به نبی مونس و یاور
 با هستی خلاق میین گشت برابر
 آری تویی آن شیر زن پاک، خدیجه
 مهروز تو خواجه لولاک، خدیجه
 آن روز که دین را بتدی هیچ پناهی
 شد ثروت تو، حافظ آین الهی
 ای گشته وجوت به جهان مظہر پاکی
 جای تو نبودی چو در این عالم خاکی
 حق برد از این دار فنا، روح عزیزت

ای خلق جهان ریزه خورِ خوان کنیزت
بهتر که از این غمکده رفتی و نبودی
بینی به رخ دختر خود، رنگ کبودی
از داغ تو ای نخل امید شه بطحا
جان و دل «آثم» شده زندانیِ غمها

سعی خدیجه میان بیت و حرا ... حامد اهور «آهور همدانی»

حرا، دو چشم تو هر روز قامتش می‌دید
خراب و خسته این راههای ناهموار
به دوش عاطفه‌اش سفرهای زنان و رطب
میان کام عطشناک او، سرود بهار
حرا، دو چشم تو هر روز می‌پرستیدش
میان آن همه احساس ناب یکرنگی
دمی که آبله پا، بی‌قرار می‌پویید
هزار باره ره پر تلاطم سنگی
حرا، دو چشم تو امیدوار می‌دیدش
که باز قصد تماشای آسمان دارد
نشد که یک سحر از خستگیش، بی‌لبخند
قدم به خلوت ماه منیر بگذارد
حرا، خوشابه سعادت تو را که هر شب و روز
تو میزبان چنین آسمان دلی بودی
چه رازها که به گوش تو خوانده هر وعده
چه رمزها که تو از حق به دوست بنمودی
سراست از همه عالم به اعتبار، گلی
که در کویر، نگاه محمّدش می‌کاشت
تمام دار و ندارش فقط محمد بود
رسول نیز به عالم، خدیجه را می‌داشت
کجاست حضرت حوا که تا وفا گیرد
ز دسته ای کریمانه‌اش به رسم وفا
کجاست هاجر سعی و صفا، که تا بیند
کمی ز سعی خدیجه، میان بیت و حرا
کجاست مریم عذراء، که تا قیام کند
به پیش پای قیامت پا کننده او

کجاست فرصت یک امتحان که تا بلقیس
 تمام ملک بریزد، به پای خنده او
 نه اینکه جمله زنان، بلکه جمله مردان
 سر نیاز به پای خدیجه می‌سایند
 مجال نیست، و گرنه فدای او گردند
 قرار نیست و گرنه ذبیح آرایند (۱۶۰)
 حریم حرمت ایشان، حریم توحید است
 که عشق از دم ایشان، چراغ افروزد
 سکوت می‌کنم از این مقال، می‌ترسم
 که غیرتش پر جبریل شعر را سوزد عصمت داور، خدیجه
 امیر ایزدی «ایزدی همدانی»
 الا ای عصمت داور، خدیجه
 به ختم الانبیا یاور، خدیجه
 تو پیش از آن که او گردد پیمبر
 نمودی بعثتش باور، خدیجه
 به قدر و کوثری مادر، زربت
 فروع مشعل خاور، خدیجه
 تو اول بانوی اسلام هستی
 نبی را یار، در ایام هستی
 خدیجه، معنی ایثار و ایمان
 توبی اول زنی کاو شد مسلمان
 کنی تا یاری دین محمد
 به بستی با خدای خویش پیمان
 تو را این فخر بس، کز خیل زنها
 تو زهرا پروراندی روی دامان
 تو معیار سخا و بذل و جودی
 تو هم، چون فاطمه مام وجودی
 الا ای رشته عشق مطوق
 یقین دارم که در آن روز اول
 شدی چون میزبانِ ختم مرسل
 در آن قصر مصفاً و مجلل
 نمودی از دل و جان بر پیمبر
 کلید خانه دل را محول

نبی هم کاو لوای عشق افرشت
 تو را از جان و از دل، دوست می‌داشت
 الا ای مست صهباًی الستی
 که دل از غیر پیغمبر گستی
 در آن تحريم سخت اقتصادی
 ز جاه و ثروت خود دیده بستی
 سپس با ثروت بی‌حد و حصرت
 تو سد مشکلات دین شکستی
 بسی سختی به راه دین کشیدی
 غم و اندوه را بر جان خریدی
 الا ای عصمت دادر هستی
 که عهد یکدلی با یار بستی
 چو شد تحريم اصحاب پیغمبر
 پی آن عهد کز اوّل ببستی
 سه سال از جور کفار جفا جو
 تو در شعب ابوطالب نشستی
 نه تنها زر، ره دادر دادی
 که جان را بر سر این کار دادی
 تو ای بانوی والا قریشی
 که هم پیمان مولای قریشی
 نمی‌دانست کس آن روز، کز حق
 دلیل فخر فردای قریشی
 چو گشته همسر آن پاک گوهر
 بریدند از تو زنهای قریشی
 دلت خون گشت، ای دلدار احمد
 کسی یارت نشد، ای یار احمد
 خدیجه، دختر حوا و آدم
 به وقت زادن مام دو عالم
 نشد چون یاورت کس، زار و خسته
 نهادی سر به روی زانوی غم
 که از امر خدا، آندم رسیدند
 پی خدمت برت، سارا و مریم
 تو را، هم صحبت و غمخوار گشتند

پرستارِ تو، از دادر گشتند
 زمان درد و هجرانت سرآمد
 ز گنج غیب، بهرت گوهر آمد
 خدایت دختری شایسته بخشید
 که او بر خیل زنها سرور آمد
 فروغ دید گانت بهر احمد
 به رتبه در جلالت، مادر آمد
 تلافی کرد، ایثار تو خالق
 شدی مادر تو بر مام خلائق
 الا ای جود مسکین در بر تو
 که می گردد کرم، بر محور تو
 سلام خاص حق را برابر تو، جبریل
 رسانیده است بر پیغمبر تو
 مشام مصطفی را عطر جنت
 رسد از دختر نیک اختر تو
 خدا را جلوه در آیینه‌ات بود
 سپهر برد باری، سینه‌ات بود
 سلام ای محرم راز محمد
 طرفدار سر افزار محمد
 در آن روزی که پیغمبر شبان بود
 خبر بودت ز اعجاز محمد
 در آن دوران که در موج بلا بود
 ز جان بودی تو دمساز محمد
 نی بعد از تو با داغ تو سر کرد
 روان بر تربت اشک بصر کرد
 چو شد از سیر این دنیای فانی
 بهار زندگی تو خزانی
 نبودت یک کفن حتی مهیا
 از آن ثروت که می بودت زمانی
 همی می کرد بر احوال زهرا
 سپهر دیده‌ات اختر فشانی
 کفن شد پیش چشم دختر تو
 لباس مصطفی بر پیکر تو

شنیدستم که در ساعات آخر
 به اسما گفته‌ای، با دیده‌تر
 تو می‌دانی که در شام زفافش
 بود هر دختری محتاج مادر
 بگریم، چونکه هنگام عروسی
 ندارد مادری زهرا ای اطهر
 به اسما گفتی: ای بانوی مذهب
 به زهرا یم تو مادر باش آن شب
 تو گفتی دخترت یاور ندارد
 شب وصلت، به بر مادر ندارد
 بسی افغان نمودی زین غم او
 تو گویی کاو غمی دیگر ندارد
 سزا بُد گریه ات، از بهر این بود
 که او یاور به پشت در ندارد
 چو طفلش پشت در جان هدیه می‌کرد
 به حالش میخ در، خون گریه می‌کرد
 یکی زد آتشی بر درب خانه
 که از آن شعله‌ها می‌زد زبانه
 یکی بشکست پهلویش ز کینه
 یکی زد بر تن او تازیانه
 غلاف تیغ آن دیگر به بازوش
 بر چشم علی زد و حشیانه
 عدو بر زخم‌های او نمک زد
 فدک را برد و زهرا را کتک زد
 خدیجه! دخترت با آن کمالش
 که می‌باشد جلال الله، جلالش
 نبودی بعد احمد، تا به بینی
 نشان ضرب سیلی بر جمالش
 نمی‌دانم چه شد کاندر جوانی
 کمان شد قامت طوبی مثالش
 دعا هر وقت آن دلریش می‌کرد
 ز حق درخواست مرگ خویش می‌کرد
 نه تنها مقتل او پشت در شد

که زهرا پشت آن در بی پسر شد
نه تنها پهلوی او شد شکسته
شکسته حرمت پیغمبر شد
بگو ای «ایزدی» با دیده‌ی تر
کرین غم چشم حیدر نیزتر شد
قلم مُسَمّار و لوحش سینه گردید
رخ زهرا کبود از کینه گردید

همسر خیرالوری خدیجه علیها السلام ... مصطفی بهرامی از شهر ری

ای همسر خیرالوری، خدیجه
ای مادر خیر النساء، خدیجه
هنگام کفر و شورِ بت پرستی
یار و معین مصطفی، خدیجه
در روزگار غربت رسالت
ای با رسالت آشنا، خدیجه
در راه دین خاتم النبیین
لطف تو شد بی‌منتها، خدیجه

کوک برج شرف، خدیجه کبری «... جان نثار»

کوک برج شرف، بانوی نام آور، خدیجه
همسر خیرالوری، محبوبه داور، خدیجه
فخر نسوان، اسوه عفت، جلودار نجابت
آسمان فضل را تابان ترین اختر، خدیجه
زوج او معصوم و خود معصومه، نسلش پاک و معصوم
عصمت کبرای حق را مُظہر مظہر، خدیجه
پاک می‌بود از پلیدی‌ها عصر جاهلیت
جامه ایمان و تقوی داشتی در بر، خدیجه
بر کنار از کفر و شرک و ظلم وران ظلالت
بود بیزار از خصال قوم کین پرور، خدیجه
گشت در آن روزگار تیره از جهل و تباہی
یار و همدست رسول معلم گستر، خدیجه
با وجود منع دشمنهای سرسخت و مخالف
گشت ختم انبیا را هدم و همسر، خدیجه

در زمان غربت اسلام و توحید و عدالت
 مکتب اسلام را شد بهترین یاور، خدیجه
 پیشگام جمله زنها در قبول دین حق بود
 داشت چون اسلام را از ابتدا باور، خدیجه
 ثروت انبوه خود را داد در دست پیمبر
 هم گذشت از جان و هم از مال و سیم و زر، خدیجه
 در طریق یاری احمد نمی‌دادی به خود راه
 ترسی از طعن زنان مشرک و کافر، خدیجه
 داعی حق را اجابت کرد و از روی بصیرت
 دین حق را داد یاری تا دم آخر، خدیجه
 تا نبرد مصطفی با کفر و باطل گشت آغاز
 بود او را از وفا همراه و همسنگر، خدیجه
 با چنین سعی بلیغ و همت والا و ایثار
 باشد از اهل جهاد اصغر و اکبر، خدیجه
 بود با رفتار و با گفتار آرامش قوینش
 مایه امید و دلگرمی پیغمبر، خدیجه
 در حمایت از نبی و نصرت دین الهی
 اولین شخص است حیدر، تالی حیدر، خدیجه
 زان همه خدمت که آن بانو به دین حق نموده
 شد میان مسلمین بانوی نام آور، خدیجه
 ای عجب، کاندر زمین نشناخت کس او را کماهی
 هست نزد قدسیان آسمان شهر، خدیجه
 با چنین جاه و جلال و منزلتها بی که دارد
 در فضیلت برتر است از مریم و هاجر، خدیجه
 هر چه در اوصاف او گویند تا صبح قیامت
 باز هم در فضل دارد دفتری دیگر، خدیجه
 من چه گوییم در مدیح آن مهین بانوی عظمی
 در شایش هر چه گوییم، هست بالاتر، خدیجه
 در مناقب گوی سبقت برده از زنهای عالم
 چونکه باشد مادر صدیقه اطهر، خدیجه
 افتخار او همین بس کز میان جمله زنها
 او صیای پاک احمد را بود مادر، خدیجه
 حق تعالی مصطفی را نعمت کوثر عطا کرد

حضرت زهراست کوثر، مادر کوثر، خدیجه
هر زنی شایسته دختی چنین والا گهر نیست
چونکه لایق بود، شد مادر بر این دختر، خدیجه
بر پیغمبر گشت عام الحزن سال رحلت او
ز آنکه بودی حضرتش را بهترین یاور، خدیجه
من کجا و گفتن مدحش یکی از صد هزاران
چون بُود بر عالم هستی، سرو و سرور، خدیجه
خواستم تا بیشتر نامش بلند آوازه گردد
گرچه دارد خود مقام و رتبه برتر، خدیجه
مدتی در انتخاب وزن بودم در تفکر
تا که شد در عالم رؤیا هدایتگر، خدیجه
یک اشارت بود و چون بیدار گشتم
شد خروشان چشمها طبعم به مدح زوج پیغمبر، خدیجه
رحمت بی‌منتهای حق به روح پاک او باد
کر همه خیرات دارد بهره اکثر، خدیجه
در شایش چند بیتی «جان نثار» ناتوان گفت
ورنه دارد عز و شأن بی‌حد و بی‌مر، خدیجه

خدیجه علیها السلام مهین بانوی اسلام ... محمد حیاتی کاشانی «حیاتی»

خدیجه‌ای مهین بانوی اسلام
نظیرت را ندیده چشم ایام
که باشد همسرت ختم رسولان
حبيب خالق منان سبحان
پی ترویج آین محمد
بدادی ثروت بسیار و بی‌حد
که تا احیا کنی دین میین را
فنا سازی رژیم ظلم و کین را
تو یاری بخش اسلام مبینی
به پیغمبر تو یار بی‌قریمی
ز تو اسلام و حق باقی بماند
ستمگر را به جای خود نشاند
بگو با مردم و خلق زمانه
خدیجه نام او شد جاودانه

«حیاتی» رد مطلع کن تو اعلام
خدیجه‌ای مهین بانوی اسلام

جهان بانوی اسلام حضرت خدیجه کبریٰ علیها السلام ... حسین زارعی «خائف»

خدیجه اولین بانوی عالم
که باشد بر همه نسوان مُقدّم
بهین محبوبه‌ی خلاق یکتا
به احمد همسر و همراز و همدم
به استقلال ایمان کرد کوشش
برای یاری دین شد مُصمم
به زخم بینوایان و فقیران
نهاد از درهم و دینار، مَرهم
درخت دین شد از جود و سخايش
بلی، بی حد و مر، سرشار و خرم
برای بیدلان و غم نصیبان
بساط شادمانی شد فراهم
نمی گوییم بود بهتر ز حوا
بود بل بهتر از سارا و مریم
به پاس حرمت دین داد از کف
تمام هستی، آن بانوی عالم
ز نیروی کرامت، حضرت او
ستون دین حق را کرد محکم
نوا بخشید بر کل فقیران
ز دل‌ها کرد بیرون، غصه و غم
خداؤندا به حق ذات احمد
به تقوای رسول الله اعظم
به عقبی ساز «خائف» را تو محشور
به آل مرتضی شاه دو عالم

الگوی زنهای عالم ... شیخ علی اکبر وزنه «ذره»

خدیجه بانوی اسلام، جان جانان است
خدیجه همسر احمد، عزیز یزدان است
تمام ثروت خود را به پای احمد ریخت

و این نهایت احسان و حد امکان است
 خدیجه هستی خود را فدای احمد کرد
 عوض ز حق به خدیجه، چه کوثر احسان است
 خدیجه الگوی زنهای عالم امکان
 خدیجه اسوه ایثار، همچو مردان است
 خدیجه مادر زهرا، حبیبه داور
 خدیجه مادر امت، به حکم ایمان است
 خدیجه جده زینب، که زین اب باشد
 خدیجه جده آن سید شهیدان است
 خدیجه جده سبط نبی، حسن باشد
 چه جده‌ای که به ارض و سما فروزان است
 خدیجه شاعره دهر، در زمان رسول
 یگانه مادح احمد، بسان حسان است
 خدیجه مظہر علم و تدبیر و ادراک
 خدیجه صاحب عقل و دلیل و برهان است
 خدیجه آنکه در انجیل نام او باشد
 کنار مریم و عذرا، به باغ رضوان است
 خدیجه آن زن یکتا که حضرت سبحان
 ستوده نزد ملائک، که خیر نسوان است
 خدیجه در همه اوصاف بی‌نظیر و بدیل
 ولی ز فرط حیا، در حجاب پنهان است
 خدیجه ز امر پیمبر، لقب به کبری یافت
 خدیجه سینده بانوان دوران است
 خدیجه چون که ز دنیا روان به جنت شد
 نبی ز داغ خدیجه، همیشه گریان است
 خدیجه چون ز جهان رفت، حضرت زهرا
 دلش ز رحلت مادر، همیشه سوزان است
 شب زفاف عزیزش، خدیجه را به جنان
 غم نبودن مادر، ز رخ نمایان است
 سروده مدح خدیجه ز لطف حق «ذرّه»
 به پاس اینکه خدیجه عزیز یزدان است

ای بانوی بزرگ حرم، ام فاطمه
 ای سر دبیر دفتر غم، ام فاطمه
 ای در کتاب شعر نبی بهترین غزل
 ای مادر خدای دلم، ام فاطمه
 نامت خدیجه، همسر محبوب مصطفی
 کارت همیشه بذل و کرم، ام فاطمه
 شمشیر مرتضی شد و دارایی شما
 سرمایه نجات امم، ام فاطمه
 مجموع عشقهای جهان مثل قطرهای
 عشق تو بر رسول @، چریم، ام فاطمه
 با خلعت بهشتی و با جامه نبی
 بگذاشتی به عرش قدم، ام فاطمه
 دارم امید آنکه شفاعت کنی مرا
 ای سایه‌ات بروی سرم، ام فاطمه

روشنی بخش شب تار «...ژولیده نیشابوری»

خدیجه بهر نسوان بهترین نام
 خدیجه اولین بانوی اسلام
 خدیجه ثروتش سرمایه دین
 که ازو مکتب ما یافت آذین
 خدیجه مظہر احسان و ایثار
 خدیجه روشنی بخش شب تار
 خدیجه بین زنها شد سر آمد
 از آن روزی که شد کفو محمد
 خدیجه مظہر پاکی و تقوا
 خدیجه از بدیها هست منها
 خدیجه رونق بازار دین شد
 کر او خشنود ختم المرسلین شد
 خدیجه هستی خود را فدا کرد
 خدا را زین فداکاری رضا کرد
 خدیجه مصطفی را بود همدم
 به نقد جان شریک شادی و غم
 بود قدرش ز درک ما فراتر

که بر پیغمبر ما هست همسر
 خدیجه دین خود بر دین ادا کرد
 تمام هستی خود را فدا کرد
 خدا او را یگانه محوری داد
 چو زهرای مطهر دختری داد
 چه دختر، بانی هستی عالم
 شکوه آفرینش را مجسم
 چه دختر، عصمت کبرای داور
 چه دختر، صاحب قدر و جلالت
 چه دختر، زینت ملک و لایت
 زنان را مشعل راه هدایت

پرتو جاوید ... فضل الله شیرانی «سخای اصفهانی»

آیت عز و وقار و مظہر تقوا
 پرتو جاوید «شمع محفل طه»
 مبدأ و سرچشمہ زلال حقیقت
 محرم اسرار حق، خدیجه‌ی کبری
 همسر محبوب و با وفای پیغمبر
 جدّه سادات، امّ «ام ابیها»
 اوج شرف، آسمان پاکی و ایمان
 مشرق نشو و نمای زهره زهرا
 معنی ایثار و ترجمان سخاوت
 منشأ فکر بلند و منطق گویا
 در دل پر نور او صداقت خورشید
 در سر پر شور او، کرامت دریا
 پیش ز بعثت شناخت قدر محمد
 در اثر روح پاک و دیده بینا
 بود علیرغم دشمنان بد آین
 در ره دین، راسخ و صبور و شکیبا
 چون به محمد رسید وحی رسالت
 از طرف کردگار قادر یکنا
 گشت نخستین کسی که پیرو اسلام
 بود همان حضرت خدیجه کبری

طبق روایات، زان وجود مقدس
فاطمه چون می‌گشود دیده به دنیا
از پی دیدارش آمدند ز جنت
آسیه، کلثوم، ساره، مریم عذرًا
فاطمه چون زاده شد، ز عطر وجودش
گشت فضما سر به سر، بهشت مصفا
طبع «سخا» طرح این چکامه چومی ریخت
خواست مدد از علی عالی اعلا

خدیجه در تاریخ اسلام ... صدیقه صابری «شهلا»

دوباره در دلم امروز شورشی بر پاست
که سالروز وفاتِ خدیجه کبراست
فضای خاطرم آنگونه گشته حزن انگیز
که جای اشک اگر خون رود ز دیده رواست
صدیقه، طاهره، مرضیه، پاک بانوی
که از عفاف، نمودارِ عصمت و تقواست
بزرگ بانوی اسلام، کر سخاوت طبع
همیشه در دل تاریخ نام او برجاست
همان حمیده خصالی که همسرش «احمد»
همان صدف، که گرانایه گوهرش «زهراست»
وجود فاضله و فیض بخش و با ایمان
که از وقار و شرف، همسر رسول خداست
هم آنکه پیش ز بعثت، ز چشم دل می‌دید
که نور وحی، ز سیمای مصطفی پیداست
به خلق و خوی «محمد» ز بس که عاشق بود
ز جان و دل، پی همراهیش پا برخاست
عزیز داشت خدایش چنانکه در نسوان
ز قدر و عز و شرف، بی‌نظیر و بی‌همتاست
پی جلالتِ قدرش همین بس است که او
شفیعه همه‌ی مسلمین، به روز جزاست
ثار در ره دین کرد، هر چه از خود داشت
جهان معرفت و کوه بذل و بحر سخاست
به وصف جده سادات، گفته‌ی «شهلا»

به سان قطره باران و ساحت دریاست

رباعی دربارهٔ حضرت خدیجه ... علی شیرانی اصفهانی «صحت»

بود آینه در بزم سحر نوش چمن
گلبانگ زلال نور، در گوش چمن
می‌آمد و بود غرق شبنم، که بهار
انداخت قبای سبز، بر دوش چمن

خدیجه علیها السلام «... شادروان طالع»

در روز دهم، گشت به ماه رمضان
سکان سما زار و پریش و نالان
گردید پیا غلغله در کون و مکان
از داغ خدیجه شد محمد گریان

حضرت خدیجه کبری علیها السلام ... عباس «عنقا تهرانی»

خدیجه همسر پیغمبر خداوند است
که بر وصال نبی، از دل آرزومند است
چنان به شوهر خود عرضه‌ی محبت کرد
که تا به روز جراء، ناگسته پیوند است
نديده، دиде، زني چون خدیجه، شوهر دوست
که مهر و عاطفه‌اش، بر زنان ما پند است
به راه دین خدا، داده ثروت خود را
از آن، به سنت احمد، زمانه پابند است
بزرگ بانوی اسلام و دین و دنیا بود
نهال دین حق، از همتیش برومند است
سلام حق به خدیجه، امین به احمد داد
نگر مقام خدیجه، به پیش حق چند است
به دامنش به جهان، پرورانده زهرا را
که قلب کون و مکان، زین و دیعه خرسند است
شرف ز احمد و زهرا و مرتضی دارد
که قدر و منزلت او، رهین فرزند است
اگر چه شعر و سخن در زمانه بسیار است
کلام و مدحت «عنقا» به کام ما قند است

سلام آورده جبریلش ز سرمه ... علی اصغر فراهی «فاطر»

خدیجه همسر پاک پیمبر
 فروزان ماه افلاک پیمبر
 خدیجه آن که می‌باشد مؤید
 سلام آورده جبریلش ز سرمه
 خدیجه آنکه بهر نشر اسلام
 بسی دیدست درد و رنج و آلام
 خدیجه آنکه بهر یاری دین
 گذشت از ثروتش در راه آین
 خدیجه مادر دخت پیمبر
 که از او مفتخر باشد پیمبر
 خدیجه مادری نیکو سرش است
 که مشتاق جمال او بهشت است
 خدیجه آنکه زهrai مطهر
 به خود می‌بالد از این گونه مادر
 خدیجه آنکه غمخوار نبی بود
 نکو مادر زنی، بهر وصی بود
 خدیجه وقت زادن بُند مکار
 نبودی بهر او چون یار و یاور
 خدیجه دید ناگه پنج بانو
 نکو روی و نکو بوی و نکو خو
 برای وضع حملش یار گشتند
 برایش یاور و غمخوار گشتند
 خدایا حق این بانوی عظما
 تو «فاطر» را ببخش، ای حی یکتا

در وصف خدیجه کبری علیها السلام «... مرحوم فراهی کاشانی»

هیچ تو دانی که شاهبانوی اسلام
 داشت بِرِ مؤمنین، مقام مهین مام
 آنکه ورا برگزیده ایزد علام
 آنکه ز هستی گذشت در ره احکام
 بانوی روز جزا خدیجه کبراست

مادر والا مقام حضرت زهراست
 همت مردانه داشت، گرچه بُدی زن
 در ره دین و رضای قادر ذوالمن
 پای توکل به بحر معرفتش زن
 دست توسل، به ذیل مرحمتش زن
 کاو همه مشمول لطف خالق یکتاست
 مادر والا مقام حضرت زهراست
 همسر نیکو خصال ختم رسولان
 پیرو حق گشته، پیش از همه نسوان
 برده ره از صدق، بر حقیقت ایمان
 شد دلش از نور کردگار فروزان
 زین روش از هر مقام و مرتبه والاست
 مادر والا مقام حضرت زهراست
 مال و منالش، ز حد و حصر فزون بود
 نقد زر و سیمش، از شماره برون بود
 شرح دهم چون که او ب مرتبه چون بود
 پیش جلالش هر آنکه بود زبون بود
 فخر سزاوار از او به ساره و حواس
 مادر والا مقام حضرت زهراست
 خواست نبی را چو بانوی حرم آید
 وز شرف و قدر و رتبه، محترم آید
 در همه عالم نمونه کرم آید
 خاک درش رشک روپه ارم آید
 مهر خود از مال خویش کرده مهیاست
 مادر والا مقام حضرت زهراست
 دین خدا را سه چیز کرده مقرر
 زان سه، یکی خلق نازنین پیمبر
 و آن دگری تیغ و دست قدرت حیدر
 سوم آن، ثروت خدیجه اطهر
 آنکه فضیلت در او به مریم عذر است
 مادر والا مقام حضرت زهراست
 از همه اموال خویش چشم بپوشید
 در ره دین از صمیم قلب بکوشید

هر چه شماتت ز اهل کفر بنو شید
 دیده ز شوی و خدای خویش نپوشید
 اوست که اسلام از او مؤیّد و بر پاست
 مادر والامقام حضرت زهراست
 حامله گردید چون به زهره زهرا
 شد صدف آن ستوده گوهر یکتا
 آنکه بُند او را هر آنچه خواست مهیا
 بود ز جور زمانه بیکس و تنها
 لیک چه غم بهر او، که بانوی عظماست
 مادر والامقام حضرت زهراست
 خواست در آندم که وضع حمل نماید
 کس تبَدش، تا که عقده‌ای بگشاید
 بهر ملاقات او، ز مهر بیاید
 وز دل تنگش، ملامتی بزداید
 آنکه مبارات از او به جمله زنهاست
 مادر والامقام حضرت زهراست
 بود ز تنهایی آن زمانه مکدر
 کس زِ زنانش نبود مونس و یاور
 در برش آمد ز امر خالق اکبر
 آسیه، حَوَّا، ساره، مریم و هاجر
 خادمه او ز رتبه آمده لعیاست
 مادر والامقام حضرت زهراست
 آنکه به مُکنت، شهر عصر و زمن بود
 شهره به شام و عراق و مصر و یمن بود
 حامی دین خدا به سر و علن بود
 برتن پاکش ردا، به جای کفن بود
 قدر و مقام آنکه را فزوود ز تن کاست
 مادر والامقام حضرت زهراست
 هست روا از مقام لا یتناهی
 کامده او را عطا، ز فضل الهی
 بر همه عالم بود، همیشه مُباھی
 آری، تادین حق به جاست «فراهی»
 زان زن آزاده‌ای که قدر هویداست

مادر والا مقام حضرت زهراست

خدیجه بنت خویلد علیها السلام ... محمود شریفی کاشانی «کمیل»

شعب ابی طالب چه سخت و جانگرا بود
زندان طاقت سوز مردان خدا بود
بیش از سه سال آنجا چه غربتها کشیدند
در راه دین بر خود مرارتها خریدند
مرد و زن تازه مسلمان، در تب و تاب
در تنگنای قحطی نان، قحطی آب
دشمن که با این کار قصد سرکشی داشت
پیروزی خود را در اول سهل پنداشت
می خواست تا از دین نشان دیگر نماند
حتی اثر از نام پیغمبر نماند
او را نداد این کارِ شرم آور نتیجه
با این که شد بیمار و دل خسته خدیجه
هر روز حالش بدتر از روز دگر بود
زخم زبانها بر دل او نیشتر بود
تا عاقبت از این جهان بار سفر بست
از انزوای غربت دنیا نظر بست
آن زن که در اسلام شأنش هست والا
همپای زنهای بهشتی مثل حوا
آن زن که هست خویش را در پای دین داد
دارائیش را در بی احیای دین داد
بنت خویلد، افتخار دین توحید
جاوید شد از جود او آیین توحید
در روزهای آخر عمر از تب و درد
شمع وجودش آب می شد، گریه می کرد
بنت عمیس اسماء، کنیز خانه‌اش بود
بر گرد شمع او، چنان پروانه‌اش بود
پرسید بی بی جان، چرا در التهابی
از مرگ می ترسی و یا فکر حسابی؟
تو شوهری چون مصطفی داری خدیجه
در پیشگاه حق، جزا داری خدیجه

با اینکه می‌دانی به محشر یاورت کیست
بر گریه و اندوه تو، دیگر سبب چیست؟
فرمود با اسما خدیجه، غرق ناله
بی تاب زهرايم، که باشد چار ساله
آئینه جان من است این روح پرور
سخت است بر آن چار ساله، داغ مادر
اندوه من از بهر آن روح عفاف است
بی مادری، جان سوز در شام زفاف است
اسما، تو بر زهرايم آن شب مادری کن
آن شب به جای من، تو او را یاوری کن
شام زفافِ فاطمه، اسما وفا کرد
پیغمبر اکرم برای او دعا کرد
بگذشت چندین سال، تا یک شام دیگر
آن شام یلدای غم و اندوه حیدر
اشک غم از چشم شب و مهتاب می‌ریخت
اسما به روی جسم زهرا آب می‌ریخت

خدیجه، بانوی ایثار ... محمود شریفی کاشانی «کمیل»

از خدا بر تو سلام آورده جبریل امین
ای خدیجه بانوی ایثار و خاتون یقین
هم طراز هاجر و حوا و مریم در مقام
خرمن فیض و کمالت را ملائک خوشه چین
در سخاوت گوی سبقت برده‌ای از آفتاب
در طوف تربت خورشید می‌بوسد زمین
روز سختی‌ها شدی سنگ صبور مصطفی
خاتم پیغمبران را نام تو نقش نگین
سینه‌ات شد گوهر ناب ولايت را صدف
مادر ام ابیهایی و ام المؤمنین
ریختی در پای پیغمبر، تمام هست خویش
چشم عالم خیره بر این عشق پاک و راستین
شمع جانت آب شد در التهاب دردها
ساختی با غصه‌ها، تا سوختی در پای دین
پنجه شعب ابی طالب، گلویت را فشد

پر کشیدی تا خدا، در باغ فردوس برین
غربت و بی‌مادری، بر دوش او آوار شد
فاطمه بعد از تو تنها ماند، با قلبی حزین
سال مرگت را رسول الله عام الحزن خواند
بس که سنگین بود داغت بر دل حبل المتن

سلام بر خدیجه «... علی غفرالله، ماهر اصفهانی»

همسر ختم رسولان بانوی با اقتدار
مادر زهراء خدیجه دینستا و حق شعار
اختر تابنده‌ای از آسمان عاطفت
گوهر ارزنده‌ای از بحر عز و افتخار
نادی فطرت ندا دادش بر این عزم عظیم
تا نماید یاری پیغمبر والاتبار
پاک بانوی مجاهد، کر تلاش مستدام
بهر استعلای دین بنمود عزمی استوار
عصمت الله‌ی که از تقوی و آینین پروری
اهتمامش ساخت شرع احمدی را پایدار
همت مردانه‌ی این زن بی ترویج دین
برد الحق گوی سبقت از رجال نامدار
در طریق وحدت و یکتا پرستی بی‌امان
کرد همراه پیغمبر هستی خود را نثار
گشت اقدام خدیجه در میان مسلمین
باعت تحکیم وحدت، موجب عز و وقار
کرد تا سر حد امکان، بهر نشر دین تلاش
با نثار ثروت خود، آن زن ایمان مدار
تا ابد بازار احکام خدا روتق گرفت
زان حمایتها که بنمود از حبیب کردگار
خاتم پیغمبران پیروز شد بر دشمنان
زان رشداتها که از او شد به عالم آشکار
مادری دیگر نزاید، دختری چون فاطمه
تا ز والایی، شود خیر النّساء روزگار
جای دارد نام والای خدیجه تا ابد
زیب تاریخ جهان گردد، به کلک زرنگار

مسئلت دارد ز حق «ماهر» که باشد از وفا
در شمار خادمان حضرتش روز شمار

بانوی خردمند و وفا کیش، خدیجه علیها السلام «... علی غفراللهی «ماهر اصفهانی»

از لطف خدایی، ز سرا پرده‌ی اسرار
گردید عیان، شیر زنی راد و فداکار
پرورده‌ی مهد شرف و شوکت و اعزاز
گنجینه‌ی سرشار سخا، مظہر ایثار
آیینه‌ی آین گرانقدر عطوفت
سرچشممه‌ی جوشان وفا، نخبه‌ی اخیار
بانوی خردمند و وفا کیش، خدیجه
کر اصل گهر بود به تمجید سزاوار
در محضر سرخیل رسول، از ره ایمان
بنمود به یکتایی رب الفلق اقرار
بنمود قبول از دل و جان، دین نبی را
پیش از همه زنهای عرب، با دل بیدار
از جانب خلاق جهان گشت شرف یاب
بر همسری ختم رسول، احمد مختار
از صلب نبی و ز صدف بطن خدیجه
گردید عیان فاطمه، آن گوهر شهوار
زهرا که نبی خواند و را ام ابیها
زهرا که بود خاک رهش سرمه‌ی دیدار
چون دید خدیجه، که محمد شده تنها
او را نبود غیر خدا یار و مددکار
مردانه کمر بست ز جان، یاری او را
با آنکه بسی دید ز هر طایفه آزار
همراه نبی یاری دین کرد ز ایمان
آن مظہر ایثار و کرم، زبده ابرار
در عهد سیاه ستم و کفر و قساوت
گردید خدیجه به نبی، یاور و غمخوار
بسیار جفا دید از اقوام مخالف
وز کینه‌ی اهل ستم و طعنه‌ی کفار
پیوسته ز جان کرد حمایت ز پیمبر

تا دین خدا شد به جهان، محکم و سُتوار
دارای خود را به ره دین خدا داد
در عهد فساد و ستم و فتنه‌ی اشرار
گردید علی رغم عدو، یار محمد
از راه گذشت و کرم و ثروت بسیار
«ماهر» به جهان نام گرانسنج خدیجه
تا حشر بود ثبت، به تاریخ و به طومار

ام الائمه ... شیخ علیرضا محمدی «مسافر»

ای خدیجه، آفرین بر همت والای تو
فخر باید کرد بر اندیشه زیبای تو
پایه اسلام از انفاق تو شد استوار
چون فدائی دین و قرآن شد همه دنیای تو
در وقار و عفت و عصمت که بودی بی‌نظیر
شد زبانزد در میان مردمان تقوای تو
فخر می‌کردی به عالم چون که از لطف خدا
بود در بیت محمد، منزل و مأوای تو
گر چه تنها گشته و بودند یاران بی‌وفا
در کنارت بود لیکن، شوی بی‌همتای تو
سرزنشها می‌شدی از ازدواجت با نبی
لیک آمد فاطمه، شد بر طرف غمهای تو
ما بصیرت را در این عالم ز تو آموختیم
دیده بینا شد ز یمن دیده بینای تو
صبر کردی در میان آن همه رنج و ستم
صبر را آموخت از تو، زینب کبرای تو
ما تو را الگوی خود دانیم و از سوی دگر
سرور و تاج سر زنها بود زهرای تو
یازده ماه درخسان ز آسمان معرفت
گشت ظاهر از طلوع کوثر رخشای تو
من نمی‌دانم چهاب گذشت بر ختم رُسل
در زمان رحلت و آن داغ جانفرسای تو
چشم امید «مسافر» در قیامت، مادرم
سوی خوان پر نعیمت باشد و اعطای تو

مدح حضرت خدیجه کبری علیها السلام ... سید رضا مؤید خراسانی «مؤید»

ترجمی بند - بند اول

ای رسول خدای را همدم
 در حریم رسالتش محرم
 اولین زن تویی که قامت بست
 در نماز پیمبر خاتم
 شوهرت کیست، بهتر از عیسی
 دخترت کیست، برتر از مریم
 دامنت جای زهره الزهرا
 که بود نور نیز اعظم
 که کشانست در رهت مشعل
 آفتابست بر گلت شبنم
 مکه و صخره‌های سُتوارش
 طائف و نخلهای سر در هم
 عاشق بردباریت همه جا
 شاهد جانفشانیت همه دم
 بُد ز تیغ علی و ثروت تو
 که شد این گونه کاخ دین محکم
 یار احمد شدی که تا نشد
 یکسرِ موی از سر او کم
 زخم پاهای سنگ خورده او
 یافت از دست لطف تو مرهم
 سر بلند از شهامت تو صفا
 اشک ریز از مصائب زمزم
 به علی و محمد و زهرا
 اشفعی یا خدیجه الکبری

بند دوم

خیمه‌ی عشق را عمود تویی
 صفت مهر را نمود، تویی
 در کنار تمامی رحمت
 مظہری بر تمام جود، تویی

فاطمه گوهر وجود بود
 محترن گوهر وجود، تویی
 اولین زن که از زنان رسول
 سخن وحی را شنود، تویی
 با سلام پیغمبری به رُخش
 اولین کس که در گشود، تویی
 آنکه با جبرئیل، در هر وحی
 آمدش از خدا درود، تویی
 مادری که چهار قابله اش
 آمد از آسمان فرود، تویی
 منعمی را که با تهیه‌ستی
 کرد گارش بیازمود، تویی
 آنکه در خانه بود و یکدم هم
 غافل از رهبرش نبود، تویی
 باعبانی که شد گل یاسشن
 بین دیوار و در کبود، تویی
 به علی و محمد و زهرا
 اشفعی یا خدیجه الکبری

بند سوم ... ای خریدار جان پیغمبر

همسر مهربان پیغمبر
 احترامی نداشت چون تو کسی
 در میان زنان پیغمبر
 در حیات و ممات تو، نفتاد
 نام تو از زبان پیغمبر
 در شب ازدواج زهراش
 وان دل شادمان پیغمبر
 آمد از یادِ جایِ خالی تو
 اشک از دیدگان پیغمبر
 ای چراغ همیشه تاریخ
 در صف دودمان پیغمبر
 به وجود تو افتخار کند
 همه جا خاندان پیغمبر

هستی خویش را فدا کردی
در ره آرمان پیغمبر
سر زد از مشرق گریبانت
کوثر جاودان پیغمبر
روزگاری بود که دارم من
داغ دارالامان پیغمبر
تا نهم بار دیگر ای مادر
جبهه بر آستان پیغمبر
به علی و محمد و زهرا
ashfue يا خديجه الکبرى

تشکر و سپاسگزاری...

از همه شعرای عالیقدیری که سرودهای خودشان را در اختیار ما قرار دادند و همچنین از همکاری شاعر و مداح اهل البيت علیهم السلام آقای امیر ایزدی همدانی و نیز مداح اهل البيت علیهم السلام آقای حاج حسین باقری تهرانی و همچنین مداح اهل البيت علیهم السلام آقای حاج محمد علی موبدی کاشانی «دام توفيقهم» که در تشویق شعراء شهرها یشان جهت سروden شعر برای حضرت خدیجه علیها السلام تلاش نمودند و سرودهای آنها را برای چاپ در یادواره بزرگداشت حضرت خدیجه ارسال نمودند، کمال سپاسگزاری را داریم.

امید است مورد لطف خاص الهی و عنایات گسترده رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و علی مرتضی علیه السلام و فاطمه زهراء علیها السلام قرار گیرند.

پینوشت

۱) علاوه بر دو اثر یاد شده، ایشان تا کنون، مجموعه‌های نفیسی از سرودهای ولائی شعوا مکتب اهل البيت علیهم السلام را به نامهای:

نوای بهشت،

خران در بهاران،

پیمانهای از غدیر،

سوگواره سامراء

منتشر نموده‌اند و در حال اقدام برای مجموعه‌ای بنام «سرود روح القدس» می‌باشند که مجموعه‌های یاد شده و سایر آثار ایشان، تأثیر بسزایی در نشر آثار اهل بیت (ع) داشته است.

۲) نمونه‌ای از جمله‌های مناسب، که در نامه‌هایی زیبا چاپ شود و به خانواده‌های نیازمند داده شود.

۳) برخی از علاقه‌مندان، با جستجو در سایتهاي گوناگون، به موارد مورد اشاره، دست یافته‌اند، که امیدواریم دعای خیر علاقه‌مندان به حضرت خدیجه علیها السلام بدرقه راه و پشتوانه زندگیشان باشد.

۴) آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مد ظله العالی، علاوه بر اطلاعیه مذکور در ذیل، پیام دیگری در سال ۱۴۲۷ صادر فرمودند.

و همچنین آیت الله العظمی شیرازی مد ظله العالی، علاوه بر متن مذکور در ذیل، پیام دیگری در سال ۱۴۲۶ ارسال فرموده‌اند.
 ۵) در شهر اصفهان از دیر زمان، در شباهای ماه مبارک رمضان، جلسات بسیار مفصلی برای خواندن تمام دعای ابو حمزه ثمالي تشکیل می‌گردید. با حضور جمیعیت‌های فراوان، که این مجالس در مساجد بزرگی همانند: «مسجد جامع» و «مسجد سید» و ... و مراکز مهمی همانند: ساختمان «اقا تمیه» و «مهدیه صاحب العصر» و ... تشکیل می‌گردد.

۶) امامزاده جعفر بن الرضا علیه السلام معروف به «شاه کرم» از امامزاده‌های مورد توجه می‌باشد و مردم زیادی با فیض گرفتن از توسل به آن حضرت، دلستگی خاصی به آن بزرگوار دارند و کرامات فراوانی در جریانات مختلف دیده‌اند.
 ساختمان بقعه و بارگاه این بزرگوار، با گستردگی و عظمت بسیار، در حال انجام می‌باشد و مجموعه حرم و رواقها و صحن و ساختمان‌های اطراف آن، بسیار عظیم می‌باشد و شعرای عالیقدر درباره این امامزاده و صحن و سرایشان، سروده‌هایی دارند، که به عنوان نمونه، سروده استاد محمد علی صاعد (رئیس انجمن ادبی صائب) را در اینجا تقدیم علاقه‌مندان می‌نماییم.

مدح امامزاده جعفر بن الرضا علیه السلام

معروف به شاه کرم «استاد صاعد اصفهانی»

این روپه منیر، که چون خلد جانفزاست

میعاد استجابت و مقبولی دعاست

هم مورد عنایت خلاق اکبر است

هم مورد توجه امجاد اولیاست

این مضجع مطهر و این مرقد شریف

از سرو دلواز و گل باغ مصطفاست

نور دل و دو دیده و فرزند سوّمین

از هشتمنی امام هدی، حضرت رضاست

جهفر کریم آل محمد، که مشتهر

بر «شه کرم» شده و این شهرتش سزاست

در این مقام جای خصوع و ارادت است

دست دعا برآر، که منظور کبیریاست

از روی صدق حاجت خود را از او بخواه

کر صدق هر چه را طلبی، بی سخن رواست

بیرون در گذار، هواهای نفس را

اینجا ز حق طلب مغفرت بجاست

«صاعد» چه احتیاج به ابراز حاجت است

در محضری که گفته و ناگفته، بر ملاست

۷) سخنرانی یاد شده، به وسیله‌ی (سی - دی) در سطحی گسترده در شهرهای مختلف پخش گردیده و هم چنین متن پیاده شده آن، در تیراژی وسیع چاپ و منتشر شد.
 ۸) تجاره لن تبور - قرآن کریم.

- (۹) ای کسی که ذکر بر او فرود آمده، تو مجnoon هستی.
- (۱۰) من طلب شیئاً نالهُ او بعَضهُ.
- (۱۱) حتی تعبیر عشق هم در اینجا زیبا نیست، که امری بالاتر و فراتر از اینهاست.
- (۱۲) بلاذری، انساب الاشraf، ص ۹۸؛ ذهبی، سیر اعلام النبلاء، ج ۲، ص ۱۱۱؛ حلبی، سیره حلبیه، ج ۱، ص ۱۴۰؛ ابن عساکر، مختصر تاریخ دمشق، ج ۲، ص ۲۷۵.
- (۱۳) ابن کثیر، البداية والنهاية، ج ۲، ص ۳۵۹.
- (۱۴) ابن شهر آشوب، مناقب آل ابی طالب، ج ۱، ص ۱۵۹، کوفی، الاستغاثه، ج ۱، ص ۷۰؛ حصینی، الهدایة الكبرى، ص ۴۵؛ اصفهانی، دلایل النبوه، ص ۱۷۸.
- (۱۵) حصینی، الهدایة الكبرى، ص ۱۷۹.
- (۱۶) خوارزمی، مقتل الحسين، ج ۱، ص ۱۰۹.
- (۱۷) مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۹۱.
- (۱۸) طبرسی، اعلام الوری، ج ۱، ص ۲۷۵.
- (۱۹) کلینی، الكافی، ج ۵، ص ۳۷۴.
- (۲۰) علامه حلی، القواعد، ج ۳، ص ۷۳.
- (۲۱) آیه الله شیرازی، امہات المؤمنین، ص ۹۰.
- (۲۲) مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۲۱۶.
- (۲۳) محدث قمی، کحل البصر، ص ۷۰.
- (۲۴) مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۸، ص ۲۴۳.
- (۲۵) بخاری، الصحيح، ج ۵، ص ۱۱۲.
- (۲۶) ابن حجر، الاصابه، ج ۴، ص ۲۸۱.
- (۲۷) زرقانی، شرح المواهب اللدّیة، ج ۱، ص ۱۹۹.
- (۲۸) ابن عساکر، تاریخ دمشق، ج ۷۴، ص ۸۷.
- (۲۹) کلینی، الكافی، ج ۱، ص ۴۵۹.
- (۳۰) ابن جوزی، تذکره‌ی الخواص، ص ۳۱۲.
- (۳۱) ذهبی، سیر اعلام النبلاء، ج ۲، ص ۱۱۰.
- (۳۲) سیلاوی، الانوار الساطعه، ص ۷.
- (۳۳) ابن عساکر، تاریخ دمشق، ج ۷۴، ص ۸۷.
- (۳۴) طبرانی، المعجم الكبير، ج ۲۲، ص ۳۷۶.
- (۳۵) ابن شهر آشوب، مناقب آل ابی طالب، ج ۴، ص ۷۰.
- (۳۶) طبرانی، همان.
- (۳۷) مسعودی، اثبات الوصیه، ص ۱۴۴.
- (۳۸) ابن شهر آشوب، همان، ج ۳، ص ۳۸۳.
- (۳۹) ابن حجر، فتح الباری، ج ۷، ص ۱۳۴.

- (۴۰) عبد الرزاق، المصنف، ج ۱۰، ص ۱۵۴.
- (۴۱) ابن حجر، همان، ص ۱۳۷.
- (۴۲) طبری، تاریخ الامم و الملوك، ج ۳، ص ۵۵.
- (۴۳) ابن شهر آشوب، همان، ج ۴، ص ۱۷۰.
- (۴۴) ابن هشام، السیرة النبویة، ج ۱، ص ۱۷۰.
- (۴۵) یعقوبی، التاریخ، ج ۲، ص ۱۶.
- (۴۶) تفسیر روح المعانی / ج ۳ / ص ۱۵۵؛ در المنشور ذیل آیه‌ی ۴۲ از آل عمران.
- (۴۷) به منظور قدرشناسی از زحمات ارادتمندان به حضرت خدیجه علیها السلام هر مجموعه‌ای را با نام فراهم کننده آن عرضه می‌نماییم.
- (۴۸) الخرایج ص ۱۸۶ - بحار ج ۱۶ ص ۴
- (۴۹) طبقات کبیری، ج ص ۱۴۰
- (۵۰) بحار، ج ۱۵ ص ۱۸.
- (۵۱) لم یجمع بیت واحد، یومئذ فی الاسلام غیر رسول الله و خدیجه و انا ثالثهما. نهج البلاغه خطبه قاصعه
- (۵۲) ماعلمت على ظهرالارض كلها على هذالدين غير هؤلاء الثالثة. اسدالغابة ماده «عفیف»
- (۵۳) سیره ابن هشام، ج ۱، ص ۲۶.
- (۵۴) بحار، ج ۱۶ ص ۱۹.
- (۵۵) بحار الانوار، ج ۶ ص ۱۰۴.
- (۵۶) سیره ابن هشام، ج ۱، ص ۲۰۴.
- (۵۷) معروف اینست که پدر خدیجه (خویلد) در جنگ فجار فوت کرده بود از این جهت عمومی او از طرف او صیغه عقد جاری کرد، روی این حساب، مطلبی که برخی از تاریخ نویسان، ضبط کرده‌اند که خویلد در آغاز کار، رضایت نداشت، سپس روی تمایلات شدید خدیجه راضی شد، بی‌اساس است.
- (۵۸) تهان ابن اخی هذا محمد بن عبد الله صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لا یوازن بر جل من قریش الارجح به و لا یناس باحد منهم، الاعظم منه و ان كان في المال مقلافان المال، ورق حائل و ظل زائل.. مناقب ج ۱، ص ۲۰ بحار، ج ۱۵، ص ۶.
- (۵۹) امالی طوسی، ج ۲، ص ۸۲.
- (۶۰) برداشت از بحار الانوار، ج ۱ ص ۱۶. در اینجا بخش اول نوشته آیت الله قزوینی پایان می‌یابد.
- (۶۱) بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۷۸.
- (۶۲) از جمله: «خوارزمی» در مقتل الحسين، ص ۶۳ و ۶۸.
- «ذهبی» در میزان الاعتدال، ج ۲، ص ۲۶.
- «عسقلانی» در لسان المیزان، ج ۴، ص ۳۶.
- و تلخیص المستدرک، ج ۳، ص ۱۵۶. در اینجا بخش دوم نوشته آیت الله قزوینی راجع به حضرت خدیجه علیها السلام پایان می‌یابد.
- (۶۳) طبق برخی روایات؛ این بانوان نامدار، در بهشت در عقد پیامبر خواهند بود.
- به همین جهت پیامبر تعییر به «ضرائر ک» فرمود. بحار الانوار، ج ۱۹، ص ۲۴ به نقل از «من لا يحضره الفقيه»
- (۶۴) در اینجا قسمت سوم نوشته آیت الله قزوینی درباره حضرت خدیجه به پایان می‌رسد.

- (۶۵) اسد الغابه، ۵ / ۴۳۸.
- (۶۶) اسد الغابه، ۵ / ۵۳۷.
- (۶۷) مستدرک صحیحین / ۳ / ۱۸۴.
- (۶۸) الفصول المهمه / ۱۲۹.
- (۶۹) الأصبه / ۴ / ۲۸۱.
- (۷۰) مناقب امیر المؤمنین علیه السلام، ج ۲، ص ۱۸۶.
- (۷۱) بحار الانوار، ج ۱۸، ص ۳۸۵.
- (۷۲) امالی شیخ طوسی، ص ۱۷۵.
- (۷۳) فرهنگ سخنان حضرت فاطمه علیها السلام، ص ۱۶۴.
- (۷۴) الاحتجاج، طبرسی، ج ۱، ص ۲۸۲.
- (۷۵) الامالی شیخ طوسی، ص ۴۶۳.
- (۷۶) همان.
- (۷۷) اكمال الکمال، ج ۱، ص ۱۱۹.
- (۷۸) مکارم الاخلاق، ص ۱۱.
- (۷۹) برخی از متفکران اسلامی معتقدند که، حضرت خدیجه قبل از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم ازدواج نکرده بود و فرزندانی همچون هند خواهر زادگان وی بودند، که حضرت خدیجه آنان را در دامان خود پرورش داد.
- (۸۰) اعيان الشیعه، ج ۱، ص ۳۸۰.
- (۸۱) شجره طوبی، ج ۲، ص ۳۳۴.
- (۸۲) همان.
- (۸۳) مستدرک سفینه البحار، ج ۵، ص ۴۴.
- (۸۴) خدیجه، علی محمد علی دخیل، ص ۳۱.
- (۸۵) بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۳۱.
- (۸۶) کشف الغمة، ج ۲، ص ۱۳۲.
- (۸۷) تحریم؛ ۹ - ۱۲.
- (۸۸) بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۲ و ج ۱۶، ص ۱۱، نقل از فاطمه الزهراء بهجه قلب المصطفی، ص ۱۲۶.
- (۸۹) ریاحین الشریعه، ج ۲ - بحار الانوار، ج ۱۶.
- (۹۰) منتهی الامال، مرحوم محدث قمی.
- (۹۱) احزاب، ۳۲.
- (۹۲) ابن سعد، ال طبقات الكبرى، ج ۸، ص ۱۷، نقل از محدثات شیعه، تأليف نهلا غروی نائینی.
- (۹۳) استیعاب، ج ۲، ص ۳۱۹، ش ۱۳.
- (۹۴) اسد الغابه، ج ۵، ص ۴۳۷ و استیعاب، ج ۴، ص ۲۱ ش ۱۸ نقل از محدثات شیعه، تأليف نهلا غروی نائینی.
- (۹۵) خصال صد و ق، باب اربعه.
- (۹۶) احزاب، ۵.

- ۹۷) خصال صدوق، باب اربعه.
- ۹۸) بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۱ و سیره ابن هشام، ج ۱، ص ۱۹۰.
- ۹۹) منتهی الامال، باب ولادت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۱۰۰) بحار الانوار، ج ۳۴، ص ۴۳.
- ۱۰۱) ریاحین الشریعه، ج ۲، ص ۲۰۹.
- ۱۰۲) الواقع و الحوادث، محمد باقر ملوبی، به نقل از ناسخ التواریخ، ص ۱۳.
- ۱۰۳) همان.
- ۱۰۴) سوره منافقون، ۷.
- ۱۰۵) بقره، ۳.
- ۱۰۶) احزاب، ۲۹ - ۲۸.
- ۱۰۷) احزاب، ۳۱.
- ۱۰۸) بخار الانوار، ج ۱۸، ص ۳۸۵.
- ۱۰۹) بخار الانوار، ج ۴۳، باب مناقب فاطمه علیها السلام، ص ۲۷.
- ۱۱۰) بخار الانوار، ج ۲۲، باب وفاته و غسله صلی الله علیه و آله و سلم، ص ۵۱۰.
- ۱۱۱) التعبیر عن خدیجه بمبارکه فی الوحی الى المیسیح فی وصف النبی صلی الله علیه و آله و سلم: نسله من مبارکه».
- ۱۱۲) همان.
- ۱۱۳) همان.
- ۱۱۴) سفینه البحار، ج ۱، باب خاء، ص ۳۷۹.
- ۱۱۵) سفینه البحار، ج ۱، باب خاء، ص ۳۸۰.
- ۱۱۶) سفینه البحار، ج ۱، باب خاء، ص ۳۸۰.
- ۱۱۷) سفینه البحار، ج ۱، ص ۳۷۹ و ۳۸۱.
- ۱۱۸) دیوان امام علی علیه السلام، قطب الدین حسن بیهقی نیشابوری، ص ۳۶۰.
- ۱۱۹) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۳.
- ۱۲۰) تاریخ طبری، ج ۲، ص ۲۸۱.
- ۱۲۱) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۲.
- ۱۲۲) کشف الغمہ، ج ۲، ص ۱۳۸.
- ۱۲۳) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۱۲ و ریاحین الشریعه، ج ۲، ص ۲۰۴.
- ۱۲۴) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۰ و ریاحین الشریعه، ج ۲، ص ۲۱۱.
- ۱۲۵) بخار الانوار، ج ۱۶ ص ۲۷.
- ۱۲۶) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۸ و ریاحین الشریعه ج ۲ ص ۲۱۶.
- ۱۲۷) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۹.
- ۱۲۸) بخار الانوار، ج ۱۶، ص ۵۴.

- .۱۲۹) ریاحین الشریعه، ج ۲، ص ۲۳۸.
- .۱۳۰) بحار الانوار، ج ۱۶، صفحه ۶۰.
- .۱۳۱) بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۶۱.
- .۱۳۲) بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۶۳.
- .۱۳۳) بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۶۵.
- .۱۳۴) ریاحین الشریعه، ج ۲، ص ۲۴۲.
- .۱۳۵) السیرة الحلبیه، ج ۱، ص ۱۶۵.
- .۱۳۶) طبق تحقیقات کامل محقق عظیم الشأن، علامه بزرگوار، جعفر مرتضی عاملی، خدیجه کبری علیها السلام قبل از رسول خدا صَلَّی اللہُ عَلَیْهِ وَآلِہِ وَسَلَّمَ با شخص دیگری ازدواج ننموده‌اند.
- .۱۳۷) طبق نقل برخی از محققین، حضرت خدیجه علیها السلام در آن هنگام ۲۶ ساله بودند.
- .۱۳۸) اعیان الشیعه - ۱۵ - ص ۷۹.
- .۱۳۹) سیر اعلام النباء - ۲ - ۸۲ - ۴۳۵ - اسد الغابه - ۵ - ص ۲۷۳ - الاصابة - ۴ - ص ۴۳۹ - السمعط الشمین.
- .۱۴۰) اسد الغابه - ۵ - ص ۴۳۹.
- .۱۴۱) سیره ابن هشام - ۱ - ص ۲۰۰.
- .۱۴۲) تذکره‌ی الخواص - ص ۳۱۲.
- .۱۴۳) الكامل فی التاریخ - ۲ - ص ۱۴.
- .۱۴۴) سیر اعلام النباء - ۲ - ص ۸۱.
- .۱۴۵) صفوهه الصفوهه - ۲ - ص ۲.
- .۱۴۶) السیرة النبویه - ۱ - ص ۲۵۷.
- .۱۴۷) الفصول المهمه - ص ۱۳۳.
- .۱۴۸) عقیله الورحی - ص ۲۰.
- .۱۴۹) مثلهن الاعلی - خدیجه بنت خویلد - ص ۹۸.
- .۱۵۰) فاطمه بنت محمد - ص ۶.
- .۱۵۱) نساء لهن فی التاریخ الاسلامی نصیب - ص ۲۱ - ۲۲۳.
- .۱۵۲) اعلام النساء - ۱ - ص ۳۲۶.
- .۱۵۳) بطولة کربلاه - ۱۴.
- .۱۵۴) فاطمة الزهراء و ترفی غمد - ص ۱۱۲.
- .۱۵۵) بطولة کربلاه - ۱۳.
- .۱۵۶) موسوعة آل النبي - ۲۳۰.
- .۱۵۷) الدر المنثور، فی طبقات ربّات الخدور - ص ۱۸۰.

۱۵۸) نساء محمد - ۱۶ - و ص ۲۰ و ص ۳۷.

۱۵۹) شهیرات النساء، فی العالم الاسلامی - ص ۲ - ۵.

۱۶۰) اشاره است به آراستن ذبح و قربانی، برای بردن به قربانگاه.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آيه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهاي ما را ياد گيرد و به مردم ياد دهد، زира مردم اگر سخنان نيكوي ما را (بى آنکه چيزی از آن کاسته و يا بر آن بيافرایند) بدانند هر آينه از ما پيروي (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنيانگذار مجتمع فرهنگي مذهبی قائمیه اصفهان شهيد آيت الله شمس آبادی (ره) يکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنيانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوى تر و بهتر راهش را ادامه می دهنند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت عليهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهت منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشد.

از جمله فعالیتهای گستردۀ مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزووه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهتمراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، اینیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماكن مذهبی، گردشگری و...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۰۵۲۴۲۳۵)

ز) طراحی سیستم‌های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه‌های علمی، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال
دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۲۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:
www.eslamshop.com

تلفن ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ - ۰۲۳۵۷۰۲۳ - ۰۳۱۱ فکس ۰۲۱ (۸۸۳۱۸۷۲۲) دفتر تهران ۰۲۱ (۲۲۵۷۰۲۲) بازرگانی و فروش
کاربران ۰۳۱۱ (۲۲۳۳۰۴۵)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی
جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از این‌رو این مرکز به فضل
و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق
روزافروندی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاء الله.

شماره حساب ۰۹۵۳، شماره کارت: ۰۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۰۶۲۷۳-۰۴۵-۵۳۳۱-۶۲۷۳ و شماره حساب شبا: ۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۹۰-۰۵۳
به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده
است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بندۀ بزرگوار
شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است،
هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی
اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از
پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بعدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال،
خصم خویش را ساكت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی
همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش
از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مستند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند
آزاد کردن بندۀ دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹

